

جایی پانزہیم

عہ زیز نہ سین

گیدہ پیاو

وہ رگیرانی

عہ بدولای حصہ سمن زادہ

گیلہ پیا و

عہدِ نرسین

وہرگیرانی
عہدِ دولّای حسدن زادہ

۲۰۱۳

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

روژهلآت

خاوه‌نی ئیمتیاژ

که‌ژال ره‌فیق

سه‌رنوسه‌ر

حه‌سه‌نی دانیشه‌ر

Email: rojhalatpress@yahoo.com

Mob: ۰۷۵۰ ۴۴۹ ۳۵۶۱

هه‌ولێر - (۱۰۰) مه‌تری ریزی شه‌قامی کارگی ده‌رمانی ئاوامیدیکا

گنہ یارو

- ♦ ناوی کتیب : گیله پیاو
- ♦ ناوی نووسەر : عەزیز نەسین
- ♦ وەرگێڕانی : عبدالله حسن زاده
- ♦ دەرھێنانی ھونەری ناوھەو بەرگ : خەلیل ھیدایەت مام شیخ ٤٩٢٤٢٦٣
- ♦ لە بەرپۆش بەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتییەکان ژمارە ی سپاردن
- ♦ (٦٤٧) سالی ٢٠٠٩ .
- ♦ نرخ : (٥٠٠٠) دینار
- ♦ تۆرە ی چاپ : چاپی یانزەھەم 2015
- ♦ شوێنی چاپ : چاپخانە ی رۆژھەلات-ھەولێر

بەرپۆش بەری ھونەری دەزگا

سەلام محەممەد رەسول

شوێنی دا بەشکردن:

ناوھەندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاوکردنەوہ

با زۆر لەسەر ئەو ئەپۆین کە چۆن تووشی بەندیخانە بووم. هەرچونێک بوو کە وتە داوو هەر ئەوە نەدەم زانی لە پلیکانەکان بردیانمە خوارو بە (ئاخ...تف) و مۆرە مۆرە و ینەیان گرتم و پەنجەمۆریان پێکردم و دایانکردمەو بەندیخانە!! نازانم ئێوەش ئەم دیمەنەتان دیتووە یان نا؟ جاران منداڵی شەیتان و قوماربازان پشیلەپەکیان داویشتە ناو تورەکیەک و ماوەیەک لەسەر سەری خۆیان هەلیان دەسووپراند. ئەمجار دەریان دێناو مشکێکیان بۆ فێر دەدا. پشیلەپەکی بەستەزمان ئەوەندە گێژوکاس دەبوو تا ماوەیەک تەنانت ئاوپیشی لە مشکەکە نەدەدایەو. ئەو پۆژەپەچوومە دالانی بەندیخانە راست خۆم وەک ئەو پشیلە دەهاتە بەرچاو. ئەوەندە گێژووپ بووم تەنانت گویم لە دەنگی ئەو دووسێ کەسەش نەبوو کە لە دەورم هالابوون و دلخۆشییان دەدامەو، بەلام چونکە مرقۆف لە بەرامبەر پێشەهاتەکان دا زۆر نەرمەو زوو خۆ بەدەستەو دەدا، منیش زۆر لەوێ بیرم لێ کردبوو زووتر پاهاتم. بەتابیەتی پووداویکی تازە زیاتر بوو بەهۆی ئەو گۆرپانەم.

وەک هەتیوان ئامیزم بە ئەژنۆی خۆم دا کردبوو، بە خەم و خەفەتی خۆمەو خەریک بووم، لەپەرەراو هۆریایەک لە دالانەکان بەرز بوو و کۆمەلێک لە بەندیەکان بەرەو دەرگای دەری غاریان دا. هێندیک بە پێکەنین و هێندیک

به ته وس وپلار هر که سه شتیکی ده کوت. له و ناوۀ دا من ته نیا له وشه ی "گیله پیاو" حالی ده بووم. نه وۀ نده تیگه یستم که گرتوویکی تازه یان هیئاوه، زږبه ی کورۀ کان ده یناسن. هر که سه سه یه کی ده کرد... کورینه "گیله پیاو" یان هیئاوه.

– نۆی، بړوانه سه رو گوڼلاکی!

– بۆته چۆن پیاو ټک!

– هیشتا جیگا که ی کل نه کراوه ته وه هاته وه!

– به وه ی ده لټن پیاوی ته واو.

– ته ماشای کاکي موه ندیس!

خه م وخه فته ی خۆم له بیر چۆه، ویرای خه لکه که چوومه به رده رگاو چاوه پئ خه م بزانم نه و "گیله پیاوه" کټیبه که کورۀ کان وا به گه رمی پیشوازی لی ده که ن. "سوله یمان دایکی خۆفروش" به ده نگټکی به ماناوه کوتی: بزانی نه مجار چی کرده؟

"مراد وړج خنکټن" له پشته وه وه لامی دایه وه: یان بۆته قایمقام یان بۆته پارټزگار.

"گیله" تازه گه یشتبووه جی "بابا زه که ریا" خه ریک بوو گیرفانه کانی ده پشکنی. به تانوته وه کوتی: سه گباب کوپړا پښتنی و کوپړا هاتیه وه؟. "گیله" به و ته شک و دیمه نه تاییه تیه ی خۆیه وه قاقایه کی کټشا: به پاستی بی ټیوه ناژیم.

یه کټک له مووچه خۆره کان له پشت میزه که یه وه هه رای کرد: – بلیتی نه م سه رنه و سه ری کریبوو!!

..... گیلەپیاو

"بابا زەكەریا" پشكینیكهی تهواو كرد. كاتیك پاره‌كهی نه ژمارد به
مۆپه‌یه‌كه‌وه گوتی: - ئەمه هه‌مووی سه‌د لیره‌و ده‌ پازده قپوشه!
- هه‌ر ئه‌وه‌یه له به‌ر چاوانه.

- سه‌گباب ئه‌وه‌كهی توت له‌كۆی داناوه؟

- به‌خوا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه.

- وادیاره ئه‌مجاره هه‌یچت بۆ ده‌داو نه‌كه‌وتوه!

"بابا زەكەریا" جزدانه‌كهی دایه‌وه ده‌ست "گیله" و برديه ژوور!!

كه‌سیك "گیله" ی نه‌ناسیبا ده‌یگوت پیاویکی ته‌واوه! به‌ پالتۆی تووکه وشترو
ده‌سته‌وانه‌ی قایش و چاكه‌ت و پانتۆلی په‌ش و كه‌وشی بریقه‌داری هه‌ر
وه‌میلیۆنێران ده‌چوو.

كاتیك گه‌یشته ژووری به‌ندیخانه ده‌ستی ده‌ناو ده‌ستی كۆپه‌كان ناو چاك و
چۆنی له‌گه‌ڵ كردن و پاشان وه‌ك له‌ سه‌فه‌رێ هاتبێته‌وه به‌كسه‌ر چوووه
هۆده‌كه‌ی خۆی جل‌كه‌كانی داكه‌ندو چوووه حه‌مام!!!

من هه‌روا له‌ قوژینیك دانیشتبوو و سه‌یری ئه‌و دیعه‌نهم ده‌كرد. زۆرم پێ‌خۆش
بوو بزانه‌م بۆ به‌و پیاوه ده‌لێن "گیله‌پیاو" به‌لام سه‌رم لێ ده‌رنه‌ده‌چوو.

"گیله" وه‌ك تازه‌زاوا به‌ تاس و لووسی له‌ حه‌مام هاته‌ده‌رو له‌كاتیك دا به‌
سه‌رله‌قاندن چاك و خۆشی له‌گه‌ڵ كۆپه‌كان ده‌كرد پاسته‌پێ چوووه چاخانه‌ی
به‌ندیخانه. هه‌ر وه‌ك موقناتیس پامكیشی، پۆیشتم بۆ چاخانه. "گیله" له‌
ناوه‌پاستی كۆپه‌كان دا دانیشتبوو، سه‌ری قیت پاگرتبوو و زۆر به‌ مه‌ندیو
سه‌نگینی چای ده‌خواردوه‌و به‌سه‌رهاتی دووسی پۆژی به‌ره‌لابوونه‌كه‌ی بۆ
ده‌گێرانه‌وه. له‌ناكاو چاوی به‌ من كه‌وت. نازانه‌م به‌ چیم تی‌گه‌یشته‌ كه‌ به‌
زمانیکی تایبه‌تی و به‌ ئه‌ده‌به‌وه بانگی كرد:

گيلەپياو
.....

– كاكە فەرموو بۇ ئىرە .

ھەموو بەندىەكان تەماشايەكيان كردم، منيش وەك منداڭ نامۆيىم دەكردو لە قوزىنىك پراوہ ستابووم نەم دەزانى چبکہم. "گيلە" بە دەنگىكى بەرزتر بانگى کرد:

– فەرموو كاكە ! لىرە ھەموومان براين... وەرە لای ئىمە... بۆچى نامۆيىمان لى دەكەي؟

خەرىك بووم بگەرپىمەوہ شوپىنەكەي خۆم، بەلام كوپەكان قۇليان گرتم و برديانمە لای گيلە. ئويش بە پەپۆزىكەوہ فەرمانى دا:
– "فەدرى" چايەكى جوانى بۇ بىنە.

دوايە رووى كرده من:

– تۆ تازە ھاتووى بۇ ئىرە؟

لە سەرەخۆ وەلامم دايەوہ:

– بە... لى.

يەكەك لە كوپەكان بە پىكەنپىنەوہ گوتى:

– ھىشتا نمەكى بەنديخانەي نەكردوہ !

كوپەكان دايانە قاقاي پىكەنپىن و گيلە بە چاوہ چكۆلەكانى مۆپەيەكى لى كردن و لە منى پرسى:

– كارت چيە؟

بۆخۆم بىدەنگ بووم بەلام يەكى تر وەلامى دايەوہ:

– پۆژنامەنووسە.

گيلە بە چاوى گاكرپىن سەيرىكى سەرتاپاي كردم و لەگەل كوپەكان كەوتە قسە:

..... گیلەپیاو

وہختی شیوخواردن گیلە منی بردە ھۆدەکە ی خۆی و دووبەتانی و سەرینتکی
لە برادەرەکانی بۆ وەرگرتم.

بە کورتی ئەوەندە ی دڵنەوازی کردم کە ئێش و ئازاری بەندیخانەم لە بیر چۆنە،
کاتیەک دوو جگەرە ی بۆنداری داگیرساندو یەکیکی دایە دەست من، بێ سێ و دوو
کردن لێم پرسى:

– جە نابت بۆ گیراوی؟

– لە سەر شامی کە باب!

نۆدم پێ سەیر بوو، گیلە قاقا پێکەنى و گوتى:

– بە پاستیمە، تەواوی بەدبەختی و چارە پرەشی من لەچەند دانە شامی کە بابەو
دەستی پێ کردوہ!!

نۆر لە میژرە سزای ئەو شامی کە بابانە دەچێژم، پێنج شەش سالە خۆم لێ ون،
بوو، ھەر پۆژەو ھەر ھەفتە دەچمە کەولێکەوہ. ئێستاش کە لە گەڵ تۆ
دانیشتووم نازانم کێم. پۆژێک بوومە پشکنەر (مفتش)، وەختێک بوومە پزیشک،
ماوہ یەک موہەندیس بووم. بە کورتی بوومە ھەموو شتێک خۆم نەبێ. ئەگەر
یەکیەک لە پشتموہ بانگ بکا عەلى، ئەحمەد، حەسەن، من پێم وایە لە گەڵ
منیەتى، چونکە سەد ناوم ھەبە.

بە سەرسۆرمانەوہ پرسیم:

– یانی چی؟

– وەلامی ئەم پرسیارە ھەروا سووک و ھاسان نادریتەوہ، دەبێ سەرەتایەکی
دووڕو دپێژی بۆ دا بنێین. بە کورتی چارەنووس پیاوی تووشی نۆر بێنەوہرە
دەکا. کەس نازانێ سبەینێ چی بەسەردێ. دەبینی بە پێگادا دەپۆین، لەناکاو
لەبەردێک ھەڵدەنگوین یان لە جۆگە لەیەک دەکەوین و ھەر ئەمە لە پیشەتاتێکی

..... گیلەپیاو

گەرە پزگارمان دەکا. بەیانی لە مالا دێینه دەرەو وەدوای کارێکی خۆمان دەکەوین، لە پێگا تووشی برادەرێک دەبین و دەمانباتە جیگایەک کە لەوێ ناشقی کێژێکی جوان دەبین دەخوایین. بە باوەپی تق پیاو دەتوانی ئەمە ناو بنی چی؟ ها؟ ئەگەر لە بەردەکە هەلنەنگووتباین، یان دەجۆگەلەکە نەکەوتباین؟ یان ئەو برادەرەمان لێ پەیدا نەبواوە ژبانی ئێمە جۆرێکی تر دەبوو. بەسەرھاتی منیش شتێکی لەو بابەتە یەو لەسەر خواردنی چەند شامی- کە بابێک پووێتی ژبانی وەرگەرا.

ورده ورده لەو سەرھاتێ وەرەز دەبووم و دەمویست زووتر دەست بە گێڕانەوێ بەسەرھاتەکی بکا! گێلە مژگی توندی لە جگەرەکی داو گوتی: — ئەو دەم لە قوتابخانەی ناوەندی عەسکەری بووم.

لەناکاو بێدەنگ بوو چاری برپە میچی خانووەکە. لە پووکاریدا دیاریبوو کە بێرکەوتنەوێ ئەو بەسەرھاتە زۆری ئازار دەدا. هەناسە یەکی هەلکێشاو لەسەرەخێ گوتی:

— لەوماوەیەدا چیم بەسەرھاتووە لە کوێو هەگەشتوو مە کوێ؟! داخی بەجەرگم لاویتی و نەقامی بەرێکی گرت و بەدەستی خۆم قوێم وەسەری خۆم کرد. هەر مەپرسە چەند قوتابیەکی زڕینگ بووم. هەموو سالتیک یەکەم یان دووھەم دەرەدەچووم. لە وەرزش دا هاوتام نەبوو. سالی دواییم بوو، پاش مانگ و نیویکی دیکە دەچوو مە کولیجی عەسکەری.

ئەو دەم ئێمە نۆرە ئێشکمان هەبوو، هەرشەو یەکیک لە قوتابیەکان دەبوو ئێشک بگری. ئەرکی ئێشک گرەکان چاوەدێری دابەشینی خواردنەمەنی بوو. هەر وەختیک خواردنی باشمان شک بردایە هەولمان دەدا بە هەرچۆر بوو یەکیک لە هاوالەکانمان ئێشک بگری.

..... گڼله پياو

"چنگل شاهين" ناويکمان تيدا بوو، هرکاتېک نوره ئيشكى بويايه هه موومانى خه نى ده کرد. به لام من به پيچه وانهى هه موو کوپه کان له و به شه دا ده ست و پي سپی بووم و هه روه ختيک ويستام قاپه چيشتيک پاشقول بدهم هه موو گيانم ده له رزی، په نگم ده بزپکاو نارهق به مووره گه ی پشتم دا ده هاته خوار. هر له بهر نه وهش ناويان نابووم "گڼله پياو" و هه روهخت كه يفيان ساز بويايه سهريان داويشته سهرم و گالته يان پي ده کردم. شه وي کاتي خه وتن يه کتيک به تانى لي ده رفاندم، يه کتيک تنوکه که می داده کيشا. "بورهان شه پيووري" گوپي پر له ناو ده کردو به سه روچاويدا ده کردم، به کورتي نه و ننده يان نازار ددهام كه ناچار بووم منيش ئاكارى نه وان په چاوکه م. شه ويک كه نوره ئيشكى من بوو کوپه کان داويان ليکردم كه بچه مه تبه خ و خواردنى زيادى يان بويتم. نه مه نه و کاره بوو كه من ليى ده ترسام. گوتم:

– کوپينه نه مشه و "هه قى باليوز" نه فسه ر ئيشكه، به راستى شتى وام له ده ست نايه. کوپه هه ست پي بکا ريشه م ده ردتي. به لام نه وان وازيان لي نه هي نام "هه ركه س هه يه به جه هه ننه م".

– "نه گه ر ده ترسى ده نگ بکه". هه رچونتيک بوو وه سه ر ته له يان په پاندم. هه رچه نده ده مزانى "هه قى باليوز" پياويكى تووپه و ترسه نه پويشتم بولاى مه تبه خ. "هه قى باليوز" نه فسه ريکى کو نه کار بوو. له گه ل نه وهش كه خوينده وارى که م بوو، به لام له بهر نه وهى پياويكى کارامه و دنيايدده بوو کوپه کان زوايان لي چووبوو.

سه رو سيمايه کي سه يري هه بوو، له سه ر گوناي کو نه بريتيک هه بوو هي نده ي تری به سام کردبوو. له ئاكارى سووک به تايبه تي پيکه نيني قوتاييه کان زور پقى هه ل ده ستا. هه ميشه ناموزگارى ده کردين "سه رياز ده بي هه موو وه ختيک

گىلەپياو
.....

ئۆچۈرۈش سىپى بىكار. ئۇ ھەرگىز لە قوتايىپەكانى نەدەدا، بەلام ھارار بۇ ئۇ
رۇزە كە تووپە بوايە. سالى دوووسى جار تووشى ئۇ نەخۇشى يە دەبوو، لە
ھەر كەس تووپە بايە ئەندامى ساخى لە لەشى دا نەدەھىشت.
جاريكيان ئەوئەندى لە "بورھان شەپپورى" دابوو بەستەزمان ۋەك تۆپ لەم
ديوار بۇ ئەديوار ھەل دەبەزىە ۋە.

لېم پرسى:

– ئۇ برادەرەت بۇچى ناوى "بورھان شەپپورى" بوو؟

"گىلە" بەدەنگىكى بەرز پىكەنى ۋ گوتى:

– ھەر كام لە ئىمە ناويكى ھەبوو. ھەمووى ئۇ ناوانەش ھوى تايىپەتى خۇيان
ھەبوو. بورھان شەپپورى ھەمىشە گوتى بۇشەپپورى نان خواردن
ھەل دەخست.

ئەمجار نەختىك پامو گوتى:

– ئۇ ئەفسەرەى ئىمە خاسىيەتىكى باشىشى ھەبوو. ھەر كەسى تەمبى كىر دىبايە
لە كۆتايى سالدا بە ھەرفىل ۋ تەلەكەيەك با دەرى دەچواندو لىدانەكەى بۇ تى
ھەل دىنايە ۋە.

"صالح شەمە" لە دەرسى جەبردا لە پاش بوو. ھەمىشە سەرى داويشتە سەر
نەقىب، بەلكو لىدانىكى بەرىكەوى ۋ نمرەى تاقىكردنە ۋەكەى بۇ مسۇگەر بى.
بەلام "ھەقى بالىوز" فىلى لىنەدەكرا. صالح شەمە لە پىشتە ۋە خۇى
لى دەشاردە ۋە ۋەك كارىلە دەپىراند بەلكو نەقىب تووپە بى، بەلام ئۇ
ۋەسەر خۇى نەدىنا.

رۇزىكيان نەقىب تووپە بوو، صالح شەمە لە خۇشيان شاگەشكە بوو، واى زانى
ئىستا لىدانىك دەخواو نمرەى تاقىكردنە ۋەكەى مسۇگەر دەبى، بەلام نەقىب

گیله پیاو

بالئۆز نه مجاریش لیی نه دا، گویچکه ی گرت و بردیه ژووری عه مباروده رگای له سهر داخست. ئیمه هه موومان له پشت ده رگا وه ستابووین ده مانه ویست بزانی له ژوره وه چ باسه؟

ورته له ژوره که نه ده هات، یه کێک له کوره کان کوتی "پیم وایه کوشتی". پاش چه ند ده قیقه یه ک صالح شه مع هاته ده ری، سهری به هه نیسکانه وه هه ل ده گیرا. گوتمان چ بوو؟ به گریان وه کوتی: "هه رچی کردم وکراندم لیی نه دام".

گیله دوو جگه ره ی تری داگیرساندو کوتی:

بۆ نه گبه تی شه وێک نۆره ئیشکی من هات که نه و "هه قی بالئۆز" ه نه فسه ره ئیشک بوو. خۆ نه گه ره هه سته کردبا له مه ته به خ خواردنی زیاد پاشقول ده ده م بۆحه وت پشتمی ناقل ده کردم.

به لام چار نه بوو نۆره ئیشکم وه رگرت، هاوال ئیشکی من لاویک بوو به ناوی "بصری کتفی" نه و ناوه مان بۆیه لیتابوو، چونکه له کاتی تووپه بوون دا شانی چه پی هه ل ده ته کاند. "بصری" ته مه لئى رۆژگار بوو. هه ر چۆنێک بوو ژوره کانمان خاوین کرده وه و بریارمان دا نه و ناگای له به شی ناوخوی بیو منیش به سهر مه ته به خ پابگه م و شه ش دانه شامی که بابیشی سه رپا بده مه وه ! به م چه شنه رێک که وتین و هه ر که س چوو ه سهر کارى خۆی.

ده لێن به رد له ئاسمان بهر بیه وه وه سهری پیاوی کتۆل ده که وئ. هیشتا پۆژ ئاوا نه ببوو خه بهریان هیناکه نه فسه ریکی گه وه هاتوه بۆ پشکنین.

ده سه به جئ کوره کان چوونه وه پۆلی خۆیان و منیش چوومه مه ته به خ. نه و نه فسه ره گه وه له پایته خته وه هاتبوو، له به رنه وه ی نۆر ماندوو بوو چاویکی

گيلہ پياو
.....

به ولات دا گيتراو بريا دردا نه و شه وه به سيته وه به ياني کاره کاني جي به جي بکا.

"که مال زه نگوله" هاته لام گوتي:

– ده زاني نه و نه فسه ره چند وه ک تر ده چي؟ له پيشدا باوه ږم نه کرد، به لام دوايه که "شاهين" و "بورهان شه پيوري" و چند براده ري ديگه ش باسيان کرد زانيم به پاستيانه.

ته نانهت يه کيک له نه فسه ره کانيش ليی پرسيم: "تو خزمايه تيت له گه ل نه م ژه نراله هه يه؟" نه م قسانه نه وه نده يان خورته خورت خسته دلمه وه که خه ريک بووم به و شه وه بچم چاوم به ژه نرال بکه وي. شه پيور لي دراو هه موو قوتاييه کان له حه وشه ي کڙبوونه وه.

ره نيس "ته حسين" بانگي کرد:

– "ره نيس عوره فا ئيشک بيته ئيره؟".

ده سبه جي چومه پيش، پرسى: "کاره کانت ږک خستون؟".

– "به لي سهره رم".

– "باشه زوونان ساز بکن".

پاش نان خواردن قابله ميه کي پر له شامي که بابم هه ل گرت و پويشتم بق لاي کوږه کان. دلنيا بووم نه فسه رئيشتک خه وتوه، به لام ديسان تيبي نيم کردو به بن ديواره که دا پويشتم، ده مه ويست له ده رگاي پشته وه بچمه ژور. نه و ده رگايه ږيگاي هاتوچوي کوږه کان نه بوو، پيم وانه بوو له و کاته دره نگه دا تووشي که س ده بم. ئيتر چووزانم نه و ږيگا گورينه ږييازي ژيانم ده گوږي!

..... گێله پیاو

ئەگەر بە پلیکانەکانی پیشەوێدا چووبام ئیستا لە جیاتى دزىكى بەناوبانگ
ژەنرالێك دەبووم. گێله بێدەنگ بوو، خەمێكى قوول دایگرت. وەك كچۆلەيك
كە بۆوكە شووشەكەى لى ستێندرایى تووڤە بۆ. من بۆدڵخۆشى دانەوێ گۆتم.
– ھەر كەس چارەنووسىكى ھەيە، پاشەپۆژ لە دەست خۆمان دا نیە. بەلام دیار
بوو گێله ئەم جۆرە قسانەى بە گۆی دا ناچى، بریسكەيك لە چاوەكانى
ھەلستاو سەرى ھەلئنا قسە بكا. منیش كە دیتم باسەكەمان كەشتۆتە شوێنى
زۆر ناسك پێش دەستیم كردو پرسیم:

– باشە، دوايە چ بوو؟

– كاتێك كەشتەمە دالانەكە دیتم یەكێك بەرەو من دى.

كوڤەكان ھەقیان نەبوو پاش شەپوورى خەو لە ژوورى خۆیان دەرکەون.
لەو ھەرا زانیم یەكێك لە ئەفسەرەكانەو بە تايبەتى لە سپرەى چەكمەكانى پا
زانیم نەقیب بالیوزە.

بەجۆرێك سەرم لى شێوا وەك مشكێك پشیلەى دیتبى لە جیگای خۆم وشك
بووم. تەنگانەيكەى گەورە بوو، ئەگەر نەقیب بەشامى كەبابەو دیتبامى كارم
تەواو بوو.

لەو گێژى و سەر لى شێواویدا لە ناکاو بەسەرم دا ھات كە ئەو دەرگاى
تەنیشت خۆم بکەمەو وە بچمە ژوور. لەدیوى ژوورەو دەرگام لەسەر خۆم
داخست. ھەستى پێى نەقیب ھەروا نيزىك دەبۆو كە گەشتە دەرگاى
پاوەستا.

بەندى جەرگ و دلم پسا "خوایە ئەگەر منى دیتبى و بێتە ژوور تەگبیرم چيە؟"
ئەوى دوعای دەمزانی خویندم و فووم لەخۆم كرد كە لەدەستى نەقیب پزگار

بم. دوعایه که م گرتی، پاش ماوه یه که نه قیب ورده ورده دور که و ته وه وله کۆلم بۆوه.

کاتیک هۆشم هاته وه بهر، گویم له پرخ و هۆپیکی سهیر بوو که هه تا نه وده م له بهر په رتی و په ریشانی خۆم گویم لێ نه ببوو. که ئاوړم دایه وه دیتم یه کیک له سه ر قه ره ویله که نوستوه وده ستیک جل و بهرگی ژه نرالیش له سه ر کورسی نیزی که قه ره ویله که دانراوه.

هه ناسه یه کی ساردم هه ل کیشا "توخوا وه ره له م رۆژ ره شی یه ! ئاخو من چی و ئیتره چی؟".

پرخ و هۆره که ی ده تگوت تیپیکی چل که سی موسیقایه و ریکخستنی ئاههنگه که ی له ده ست به رتیه به ره که ده رچووه. گویم به ده رگا که وه نا، ده مه ویست بزانه نه قیب بۆ کام لاجووه. ده مزانی سه ریکی به شی ناوخوا یی ده داو پاش چه ند ده قیقه ده گه پێته وه. من ده بوو تا نه وکاته ی نه قیب کارهکانی ته واو ده کاو ده چیتته وه ژووره که ی خۆی له و هۆده دا بمیتمه وه.

رۆژ ده ترسام: "خوایه گیان! نه کا ژه نراله خه به ری بیتته وه؟". به نه سپایی قابله مه که م له سه ر کورسی یه که دانا. وه ره بمکوژه له و به ده ختی و مال و پیرانی- یه دا پێکه نینم به لیقه که ی ژه نراله ده هات. کاتیک هه ناسه ی ده هات لیقه که ده پازده سه نتمه تر به رز ده بۆوه وه ختیک هه ناسه ی هه ل ده کیشا وه که هه مپانه ده مه ی کون ده پووکایه وه.

نازانم چ نه گبه تی یه که به پۆکی گرتم که له خۆوه به دلّم دا هات جلهکانی ژه نراله له بهر یکه م. لیکم دابۆوه نه گه نه قیب سه ری ئه م ژووره بداو من به جل و بهرگی ژه نرالی یه وه ببینی نازانی مه سه له چیه و وا تی ده گا ژه نراله خۆی به خه به ره و

..... گیلەپیاو

خەریکی خویندەنەوێه. بەپەلە جلەکانم داکنەندو جلەکانی ژەنرالەم لەبەرکرد، کالۆهەشەم لەسەرناو جلەکانی خۆم لە ژێر کورسییەکەداشاردەوێه. خەریک بووم کالۆهەکم لەسەردەکرد کە نەقیب بالیوز بەئەسپایی دەرگای کردەوێه و سەری بەژوورەکەداگرت. کەچاوی بەمن کەوت سەلمیەوێه، دەرگاکی بەرەلاکردو سلاویکی سەریازی لێکردم. دەرگاوا بەتوندی پێوەدرا تەقەیکەیشته ئێو سەری دالانەکە "ئەو دانو هاوار! ئەم بەدبەختییەچۆن چارەسەر بکەم؟".

نەقیب ھەروا دەستی بە ھەواوێه گرتبوو ژۆر بە ئێدەبەوێه پرسی:
- ئەمریکتان ھەوێه؟

نەم دەزانی چی جواب بدەمەوێه، ئێگەر زۆرمان قسەکردبا ھەم ترسی ئێو ھەم ھەبوو بھەناسی تەو ھەم دەش ترسام ژەنرال خەبەری بێتەوێه. ھەروا بەسەرلەقاندن تێم گەیاند کە کاری دەروەم ھەوێه دەسبەجێ وەدەر کەوتم. پویشتم بۆ ئێو سەری دالانەکەو نەقیب بەدوامدا .

مەپرسە چەند تەنگاوبوو. ئێقلم لەکار کەوتبوو، ھەرچیم دەکرد نەم دەزانی چۆن خۆم دەریاز بکەم. نەقیب کە لای وابوو کاری ئاویم ھەوێه، بەدالانەکەدا غاری داوگورج دەرگای ئاودەستەکەو کردەوێه:

- ئێرەوێه قوریان!

ھیچ گوێم نەدایەو ھەروا بەتوندی چوو مەپیش.
بۆ ئێوێه باشتر بەسەرھاتەکە تێبگەوێه نەخشەوێه قوتابخانەکەت بۆ باس دەکەم.

قوتابخانه‌که مان له ناوه‌راستی چوار دیواریکی گه‌وره‌دا به‌شکلی شه‌شگۆشه دروست کرابوو. له هه‌موو به‌شه‌کانی‌دا دالانی گه‌وره گه‌وره هه‌بوون که له هه‌ر چوار لاره به پلیکانیکی کورتدا ده‌چوونه ده‌ری.

نهم به‌ر نه‌و به‌ری دالانه‌کان ژووری قوتابه‌کان بوو. نه‌قیب کاتیڤ دیتی من به‌ره‌و به‌شی ناوخواپی ملم پتوه نا وا تیگه‌یشت به‌و نیوه‌شه‌وه نیازی پشکنینم هه‌یه. پرسپاری کرد:

— قوریان ته‌شریفت ده‌چپته به‌شی ناوخواپی؟

نهم ده‌زانی چی جواب بده‌مه‌وه‌و چۆنی خۆ له‌ده‌ست پرگار بکه‌م؟ ده‌مزانی نه‌گه‌ر بکه‌ومه داوی ده‌ردیکم ده‌داتی تاماوم له نه‌خۆشخانه‌دا بکه‌وم "خوایه خۆت پۆحمم پی‌بکه". هه‌روا به‌ده‌م پێگا پۆیشتنه‌وه خه‌ریک بووم نه‌خشم ده‌کێشا. بیجگه له‌نیمه‌ که‌س له دالانه‌کان دا نه‌بوو، ده‌مزانی کوپه‌کان هه‌موو خه‌وتوون یان خۆیان ده‌خه‌و کردوه.

کاتیڤ به‌ره‌و دالانی لای چه‌پ وه‌رسووپاينه‌وه بیرم کرده‌وه که گه‌یشتمه به‌ر ده‌رگای ژووره‌که‌ی خۆمان خۆی تیپراکه‌م و له بن به‌تانیه‌که‌م دا خۆم بشارمه‌وه، به‌لام نه‌وه‌ش نه‌ده‌کرا، چونکه کوپه‌کان وه‌خه‌به‌ر ده‌هاتن و کاره‌که پیستر ده‌بوو "خوایه چ بکه‌م؟! خۆ ناکرێ تا به‌یانی له‌م دالانه‌دا پاوێچکه بکه‌م!".

له‌پ ته‌گبیریکم بۆ هات، چۆنه دووباره بچه‌وه ژووری ژهنپال و ده‌رگا که له سه‌رخۆم دابخه‌م! له‌وێ نه‌قیب له‌ کۆلم ده‌بیته‌وه. نه‌مه ته‌گبیریکی باش بوو. له‌پاست خۆم بام دایه‌وه بۆ لای ژووری ژهنپال.

به‌نه‌سپایی ده‌رگای هۆده‌که‌ی ژهنپال کرده‌وه‌و له‌ که‌لێنی ده‌رگاوه سه‌یریکم کرد. به‌لام وه‌ك شوولم له‌ لووت بدرێ پاشه‌وپاش کشامه‌وه و ده‌رگا که‌م پتوه‌دا.

..... گیلەپیاو

ژەنرال وەخەبەر ھاتبوو و دانیشتبوو شامی کەبابی دەخوارد، ھەر بۆیەش ھەستی نەکرد. ئەگینا جافر لە کارەکە دەریا.

دووپارە نەقیب بالتۆز کەوتە دوام و دیسان بەپێگای خۆم دا گەپامەو. سەرلەنوێ نەقیب دەرگای ئاودەستەکەی کردەو. نەختیک پێم ھەڵینایەو. ئەویش توندی کرد. خێراتر پۆیشتم، ئەویش توندتری کرد.

لە ناكاو نازانم لە چی وەشك كەوت، دەستیکی خستە سەر شانم. ئیتروەك ماسیی لووس لەبن دەستی دەرپەپیم و پام کرد. ھەر من غارم دەداو نەقیب بە دوام دا. لەو غار غارینەدا جلەکانی ژەنرال داکەندو بۆ ئەم لاوەوا فرپم دەدان. لەو ھەلاوھەنگامەدا کوپەکان وەخەبەر ھاتبوون و لە بەر دەرگا کۆبیونەو.

یەكێك دەیگوت:

– ژەنرال چی کردووە کەوا نەقیب راوی دەنی؟ ئەوی تر دەیگوت:

– ژەنرال و نەقیب بالتۆز میاو میاوین دەکەن.

ھەتا یەكێك لە جلەکانی ژەنرال داکەند و فرپم دەدا. نەقیب دادەھاتەو. ھەلی دەگرتهو، بۆیە توانیم مەودایەکی زۆری بەجی بھێلم. لە ترسان ئەوەندە پەشۆکا بووم هیچ بیرم لەو نەکردبۆوە کە ھەتا کەوشەکان دانەکەم شەلوارەکەم بۆ داناکەندرێ.

بەدەم غاردانەو. دوگمە شەلوارەکەم ترازاندو لەپەر شەلوارەکەم دەلینگان کەوت، بەلام لەبەر کەوشەکانم بۆم فرپێ نەدراو لەپەر و پووکی و تەم، نەقیبیش کە بەتاو بەدوام دا پای دەکرد لە من ھەلەنگوت و سێچوار میتەر ئەواتر زرمەیی لە ھەردی ھێنا. ھەر چۆنێک بوو شەلوارەکەم داکەندو پێش ئەو ھە نەقیب

وه خۆكه وئ پاست بوومه وه و تيم ته قاند. نه ختيكش به تنۆكه وه پام كردو وهك
باكوت خۆم به ژووریدا كردو چوومه ناو جیگاوه به تانیه كه م به سه رخۆم هه لكيشا.
چهند ده قیقه پاشتر له كاتیكدان قیبه جله كانی ژهنرالی هه به دهسته وه
بووخی کوتایه به شی ناوخیییه وه. هه ره له ده ره وه پا هاواری كرد:

– نه وه كئ بوو؟

ده مزانی كوره كان پاستیم لی نالین، به لام دیسانیش هه جیمین نه بوو.

– نه قیبه پرسیاره كهی دووپاته كرده وه:

– زووبن دهنگ بكه ن!

كه س مه قی نه كرد، ده تگوت زه لامی به خه به ری تیدا نیه. نه قیبه جاریکی
تیش پرسیاره كهی دووپاته كرده وه. هه موومان باش شاره زای ئاكارى بووین.
نه گهر كابر پاست و په وان له گه لی هاتبايه پیش هه تاوانیكى كردبايه لی
خۆش ده بوو به لام یه كێك درۆی له گه ل كردبايه هه تا دنیا دنیا یه له كۆلی
نه ده بووه. چهند جار بۆم ده هات به تانیه كه له سه رخۆم لادهم و پاست و په وان
بلیم من بووم، به لام تاوانه كه م له وان نه بوو لیم خۆش بی. بۆیه زیاتر سه ری
خۆم ده برده وه ژیر به تانیه كه و هه و لم ده دا هه ناسه شم نه یه ته ده ر.

نه قیبه چهند جینیویکی ته پو تازه ی بۆ دایك و باوكی ژهنرالی ساخته به پئ كردو
پاشان بۆ دۆزینه وهی تاوانبار دهستی كرد به پشكنینی قه ره و ئله كان. به ندی
جهرگ و دلم پسا، هه موو گیانم دهستی كرد به له رزین، زیاتریش خۆم له بن
به تانیه كه دا كۆكرده وه. (باصری بی می شك) له سه ره ته خته كهی ته نیستم
خه وتبوو، نه قیبه لی پرسى:

– دیت كئ بوو؟ باصری به ده نگی به رز وه لامی دایه وه:

– نا گه و ره م نه وه لالا نه مدیت!

..... گیلەپیاو

بۆ بەدبەختی فریا نەگەوتیبوم کە وشەکانم داگەنم و لەبەر نەگەتیش لاقیڤکم لە
بەتانیە کە دەرچوو بوو. بۆیە کلکم بەتەلەووە بوو نەقیب لاقی گرتەم و توند پرای
کیشا:

– هەستە بزەنم هەی دایک سەگ!

بەتویتی تنۆکە و فانیلەووە لەبن بەتانیە کە هاتمەدەر، کۆپەکان پێکەنین
گرتیبوونی، بەهەزار زەحمەت خۆیان بۆ پاگیر دەکرا. نەقیب نەپاندی:
– جەلەکانت لەبەرکە.

– جەلم نیە.

– یانی چی؟ جەلەکانت لەکوێن؟

– لە ژوورەکە ی ژەنپال بەجی ماون!

چاوەکانی نەقیب لە پقان هەر هێندە ی کونە سووژنیکیان لێ مابووە، هاواری
کرد:

– نەگەت! بۆچما ژووری ژەنپال شوینی خۆگۆرپنە!؟

مەتەقم لەخۆم بریپوو، سەرم داخستبوو و چاوەپوانی سزایەکی زۆر سەخت
بووم!

نەقیب هەتا هێزی تێدا بوو تەفیکی لێکردم:

– تفوو هەی...! وەرە بە دوام دا!!!

ئەو فەرمانە ی ئەوەندە توندووە سەکەرییانە بوو بۆنی خوینی لێ دەهات.

چارنەبوو ئاوڕیکی پەر لە ناھۆمیەدیم وەسەر کۆپەکان دا کە سەریان لە
بەتانیەکان هێنا بوووە دەرو بە پەرۆشەووە سەریان دەکردم لە پاشان کەوتە
دوای نەقیب تا بزەنم چارەنووسم چ دەبێ؟

گیلەپیاو

بەپراستی دنیا سەیرە، چەند دەقیقە لەمەوبەر نەقیب سالاوی عەسکەری لە من دەکردو بە ئەدەب بە دوام دا دەپۆیشت، کەچی ئیستا من ناچار بووم دوای ئەو بکەوم.

یەكسەر چووینە ژوورەكەى خۆى. لەسەداسەد دەمزانى بە كوشتن لىم دەدا. بىرم كردهوه لەبەرى بپارێمەوه، بەلام دىتم سوودى نیه، بۆ خۆم شاپەزای خوو و پەوشتى بووم، هەتا زیاتر پاراپامەوه پترى لى دەدام، قسەى خۆمان بى پارانەوێش لەو سەرو سیمایەى من نەدەوێشایەوه.

خوا خوام بوو كاتى لىدانەكە زوو بىهۆش بىم و ژۆر ئازار نەچێژم. پشتم بەدیوارەكەوه دابوو پەق پاوەستا بووم نەقیبیش تاویك لە ژوورەكەدا پىاسەى كردو لەناكاو ئاورپىكى لى دامەوهو مۆپەیهكى لى كردم. مۆپەكەى ئەوێندە دپندانەو بەپقو كینه بوو لە پشتم بەرەژێرم مرد! "خۆزگە زووتر لى دەدام و پزگارىم دەهات!"

نەقیب بە دوو لۆق خۆى گەيانده من وهەردوو دەستى وەك دوو كۆتك هەلێنانەوه بەلام فریا نەكەوت دايان وەشێنى. بەپەلە پەل لە دەزگایان داو بى ئەوێ نەقیب بلێ فرموو ئەفسەرى ئیشك بە پەشوكاوى وەژوور كەوت و بە شاكە شاكەوه گوتى:

گەورەم ژەنپال. ژەنپال.

بالتۆز هەقى پیاویكى ژۆر مەندو لەسەرەخۆ بوو، تانیستا هیچ كەس پەشوكانى پێوه نەدیستوو. بەلام ئەو جارە هەر بەبیستنى ناوى ژەنپال بەجۆرك تێك چوو كە زمانى گۆى نەدەكرد:

– ژەنپال چى؟ چ بووه؟

– حالى ژۆر شپە.

..... گیله پیاو

بالتیوز هه قی نهی هیشت ئه فسهر ئیشك قسه كهی ته واو بكا، وهك كیچ ده رپه پییو چوو ده ر.

دهنگی هاتوچوی كۆمه لێكم له سه رپلیكانه كان و له ناو دالانه كه دا گوئی لێ بوو، نه م ده زانی ته گبیرم چیه ؟ هه ر له وی پاره ستم تا نه قیب دیته وه ؟ بچه وه ژووره كهی خۆم ؟ یان منیش وه دوا یان كه وم ؟! ده ترسام هه رچی بكه م نه قیب پتر پیتی توپه ده بی.

نه ختیك پاره ستم، پاشان سه رم له ده رگا كه هینایه ده ره وه و سه یرێکی دالانه كه م كرد، دیتم هیندیک هه روا تیکه وه داوین و به م لاو ئه ولادا پاده كه ن.

هاتمه دالانه كه و له پلیكانه كان وه سه ر كه وتم. دوكتوړیكی ته نگه ئه ستوورمان هه بوو دیتم به غاردان دهیه وی خوی بگه یه نیته ژووری ژهنرال. منیش به دوا ی دا پۆیشتم، دیمه نێکی سه یرم دی، خه ریک بوو له پێكه نینان بپسیم.

ژهنرال به تویی كراس و ده رپییه ك راكشابوو، زگی به قه ده ر ده هۆلێك ئاوسا بوو ده ی نالاند. له دلی خۆم داگوتم "مردووت مری! كایه كه هی خۆت نه بوو كادینه كه هی خۆت بوو". نه قیب بالتیوز كه به په له چاره پوانی دوكتوړ بوو، هه ر كه چاوی به من كه وت گوێچكه ی گرتم و پای كیشام بۆ ده ره وه:

– بۆهاتوویه ئیره باوكم!

– جله كانم لیته ن! له بن كورسیه كه به جی ماون. نه قیب جله كانی بۆ فپێ دام:

– بپۆ لاچۆ له به ر چاوم، به یانی وه ره كارم پیته.

خوا مالی ژهنرال ئاوه دان كا كه به و نه خۆش كه وتنه گیانی منی پزگار كرد.

هه رچه ند نیوه شه و بوو به لام كوپه كان هه موو به خه به ر بوون و چاره پوانی

منیان ده كرد، له گه ل چوومه ژوور هه موویان ده وره یان دام، هه ر كه س

پرسیاریکی ده كرد:

..... گیلەپیاو

– چۆن دەرجووی؟

– زۆری لێ دای؟

– بەچی لێ دای؟

– هیچ بابە! بەختی من زەنپال نەخۆش کەوت و پزگارم بوو. بورهان

شەپپووری پرسى:

– زەنپال بۆ نەخۆش کەوت؟!

– نازانم.

پاشان بەسەرھاتە کەم لەسیر ھەتا پیواز بۆ گێژانەو. ئەوەندە پێ کەنین
ھەموویان کەفەزگ بوون.

بەیانى کە لەخەو ھەستام وەك نە بام دیبێ و نە باران ھەموو شتێکم لە بیر
چوو بۆو. لە پاش مەشقى بەیانیان سەعاتێك پشوو دانمان ھەبوو.

ھاوڕێکانم ھەریەکە خەریکی کارێك بوون، منیش خەریك بووم نامە یەك بۆ باوكم
بنووسم. دایك و بابم لە قەیسەریە بوون. بابم لە پێشدا لە بەشى دەفتەردارى
سوپا کارى دەکرد، بەلام لەمیژ بوو خانەنشین کرابوو. بێجگە لە من ھەوت
منداڵى ترى ھەبوون، لەبەر ئەوەى من لە ھەمووان گەرەتر بووم ھەموو چاویان
لە دەستى من بوو کە زووتر پێ بگەم و بەخێویان بگەم!!!

بابم ھەموو مانگێك سەد لیرەى بۆ دەناردم. ھەرچەند ئەمە پارە یەکی کەم بوو،
بەلام باشم دەزانى ئەوەندە شى چەند بە گران لەسەر دەووستێ. بۆیە
ھەموو جارێ کە نامەى دەنووسی زۆرى ئامۆژگارى دەکردم کە زۆر تێ بکۆشم و
ئاكارو کردارم باش بێ!

منیش بەدریژی وەلامم بۆ دەنووسیبەو و دلنایام دەکرد کە شەو و پۆژ خەریکی
خویندەم! و زۆر خۆم ماندوو دەکەم بۆ ئەوەى لە تاقیکردنەو (امتحان)

..... گیله پیاو

دەرچم! تهنانت چەند جار بۆم نووسیوو که دلتیا بئی له تاقیکردنه وهی
کۆتایی سالدا یه کهم دهردهچم!!!

خهریک بوو نامه کهم تهواو بئی چزه یه که له پشت ملم ههستا وام زانی زهرگه تهیه
دهستم بۆ پشت ملم بردو (شرینگ ها شهقه زله یه کهم له خۆمدا):

قاقای پیکه نینی کوپه کان بهرز بۆوه، تازه تیگه یستم که (صالح شهمع) له
ته نیشت قهره ویله که یه وه سیمیکی درێژ کردوه و له پشت ملی پاکردووم. ئه وه
باو بوو ههر وهخت یه کی کمان زۆر بهشتیکه وه خهریک بووایه کوپه کان سهریان
داویشته سهرو ماوه یه که به کیف و پیکه نین راما ن ده بوارد.

نازانم ئه و رۆژه بۆچی هینده تووپه بووم، وه که شیریک که بیچوویان له بهر
هه لگرتبئی دهرپه ریم و نامبازی (صالح شهمع) بووم. دهنگی هادان و
بیکوته بیکوته ی کوپه کان له هه موو لایه که بهرز بۆوه:

– هه ی روحم بی!

– ئافهرین پاله وان!

– بیکۆژه!

صالح له پێشدا که می که پیکه نی، به لام دوایه که زانی من به راستیمه لیم راست
بۆوه. له ناوه راستی ژووره که دا ده گزێک پاچووین، هه موو هیزی خۆم کۆکرده وه و
به که یفی خۆم صالح به دیواره که دادا.

نیستا من له سه ره وه بووم و کوپه کان هانیان ده دام.

له و کاته دا یه کی که خهریک بوو دهرگا که بکاته وه، به لام صالح شهمع پالی به
دهرگا که وه دابوو نه ی ده هیشته بکریته وه.

من هه روا له بیرى دهرگا که دا بووم صالح شه پیکى لى دام و هه ردووکمان وه که
دارێک پنوو لیتی دابی له ناوه راستی ژووره که دا مه لاسی زه وی بووین.

گیله پیاو
.....

هه روا به پشته وه كه وتبووم و صالح له سه سئگم دانیشتبوو كه له سه شانی صالح پا روخساری قه لاس و قوّل و سووره لگه پاوی نه قیب بالئوز هه قیم به ر چاو كهوت. دهنگی هات و هاواری كوپه كان به جارێك كپ بوو، ده مه ویست راست بهمه وه، به لام صالح شه مع كه نه ی ده زانی مه سه له چیه نه ی ده هیشته هه ستمه وه.

له و گێژه و كێشه دا صالح شه لواره كه می گرت و پای كێشاو به جارێك هه موو دوگمه كانی ترازاند و شه لواره كه م ده لینگان كهوت!!
نه قیب به نووكی چه كه كه ی شه پێکی وای له پشته صالح دا كه وهك ته پاله به هه ردیه وه پان بۆوه.

صالح ئاویری دایه وه و كاتیك چاوی به نه قیب كهوت له سه سئگی من هه ستاو منیش دوگمه كانم داخسته وه و هه ستامه سه رپێ. نه قیب گوێچكه ی صالحی گرت و وهك جلکی شۆراو پای پازنی. دیتم كاره كه خه ريكه پیس ده بی، گوتم:

- گه ورم!

پرسی: "چیه؟".

سه رم داخست و به سپایی وه لام دایه وه:

- صالح تاوانی نیه، نه و خه ريكی ده سه كانی بوو، من ئازارم دا.

نه قیب گوێچكه ی صالحی به رداو هات بۆلای من!

- نه تقه ت نابیه بنیاده م.

هیچ ده نگم نه كرد، چاوه پێ بووم راست و چه پێكم تی سه ره وینێ. به لام لێی نه دام، ددانه كانی ده چپه وه بر دو گوته:

- وه ره به دوام دا.

نه قیب وه دهرکهوت و پویشته بۆ دالانه که. منیش وهک مه حکومیک که بجیته بن داری نیعدام به سپایی و بیدهنگ وه دواي که وتم. هر خوا بزانی له ریگادا حاله چون بوو. قه تم نه دیوو نه وهنده تووپه بی. که چووینه ژووره که ی خوی دهرگاکی توند داخست و گوتی:

— بۆچی وات کرد؟ شه ویئ ئه وهسته گولته به ئاو داداو ئه مهش ئاکاری ئه مپوئ! من هه روا بیدهنگ بووم نه قیب نه پاندی:

— بۆچی لال بووی؟

— بلیم چی! به دبختی به روکی گرتووم.

— ناخر بۆ وا ده که ی کوپم!؟

له م وشه یه "کوپم" سه رم سوپما. یه که م جار بوو نه قیب به م زمانه قسه له گه ل یه کیک بکا، به سپایی سه رم هه لپری و سه یریکی سه روچاویم کرد. چاوهرکانی پر بیوون له فرمیسک. وره م هاته به رو گوتم:

— شه یتان فریوی دام، نه مزانی!

— دوینئ شه و شه یتان فریوی دای، ئه مپو چی؟

نه م ده زانی چی جواب بده مه وه وه نه قیب ژۆر هیئدی و له سه ره خق گوتی:

— ژۆرم هه ول دا به ریوه به ری قوتابخانه پازی بکه م لیئت بیووی، به لام به داخوه نه کراو له قوتابخانه ده ریان کردی. سه رم گیزبوو، تاریکاییم به چاوان دا هات، ده تگوت خانوه که م به سه ردا روخواوه. ئیتر گویم له قسهکانی ئه ویش نه ماو هه رچی ده ی گوت تی نه ده گه یشتم.

له پر له بانگی گریانیم دا. نه قییش گریان به ری ئه وکی گرتبوو، به ده م گریان وه گوتی:

..... گیلەپیاو

— تۆ ئەفسەریکی پاش دەبووی، بەلام بەداخەوێ ژەنرالیش مەسەلەکی زانیووە تازە پینە ناکرێ.

پەنگە کاری چارەنووس بێ، ئیستا هەتا نامەکت تەواو دەبێ بپۆ کەل و پەلی خۆت کۆبکەوێ.

گەر پاموێ بۆلای هاوڕیکانم، هەموویان بەبیستنی مەسەلە کە زۆر تێک چوون و هەریەکە بەجۆرێک دڵخۆشی داموێ. ئەگەر یەکیەک تەرفیعی بۆ بێ، لانی کەم دووسێ هەفتەی پێ دەچێ تا پێی پادەگە یەنن، کەچی حوکمی دەرکردنی من دووسێ سەعات زیاتری نەخایاندو ئەوەندە ی بلێی یەک و دوو هەموو شتیەک تەواو کراو لە کاتیەک دا دایک و بابم چاوەپێ بوون پاش مانگ و نیویکی تر کۆپەگەیان بچیتە زانستگای ئەفسەری، خەتەکانیان لێ کردمەوێ و دەریان نام:

"پیاو هەتا نەمرێ نازانی چی بەسەر دێ."

لێرەدا گیلە بە چەشنێک دلی پرپوو کە نەیتوانی درێژە بە قسەکانی بدا. جگەرە یەکی لە گیرفانی دەرھێنا، دایگیرساندو بۆ ماوێ یەک پێدەنگ بوو. دەنگی "قەدری" لە دالانەکانوێ بەرز بۆوێ:

گیژی نەفام! هەر بەرەگە ی پێنسەد لێرە دێنێ. یەکیکی تر هاواری کرد:

— من بەدووسەد "دار" موشتەریم، ئەگەر کەس نە ی کپی دەستیش ت ماچ دەکەم.

دەرگای ژوورەگە ی ئیمە کرایەوێ "قەدری" پالتۆ یەکی کە بەسەر دەستی دا دابوو، بۆ گیلە ی فری دا:

— سەد لێرە زیاتری پێ نادەن.

..... گیلە پیاو

گیلە که حەزی نە دە کرد من لە مەسە لە که تۆ بگەم زۆر تێک چوو بە
بێ موبالاتیە وە گوتی:

– داینی کاکە، بۆخۆم پترم کار پێیە !

"قەدری" لیچیکی لێ هەڵ قەرچاند:

– ترخینە ی لە سەر هەڵخە ی باشترە. پاشان توند دەرگاکی پێوە داو
دەرکەوت. گیلە بە ناپرە حەتیە وە گوتی:

– ئە مانە زۆر بێ ئە خلاقن، هەموویان نەخۆشن، هەر لە بەر ئەوە ی که چەند
پۆژتیک زیاتر نامینمە وە ویستم پالتۆیە کەم بفروشم.

تیگە یشتم زۆر ناپرە حەتە، ویستم باسە کە بگۆڕم:

– باشە، تۆ لە وە گەڕی، بە سەر هاتە کەت بگێڕە وە.

– بە لێ، دایک و بابم چاوە پێ بوون کۆرە کە یان بە جل و بەرگی ئەفسەریە وە
بگەڕیتە وە ! کە چی خۆشە ویستە کە یان دیت کە تەنانەت دەستێک چاکەت و
پانتۆلیشی نیە !!

لە و کاتە دا شیویان هێنا. من و گیلە جیرە مان نە بوو، شەوی یە کەم هیچ
بەندییە ک جیرە و نانی نیە.

گیلە پێشنیاری کرد بچینە "بوفیە ی" بەندیخانە شتێک بخۆین. منیش داوای
لێ بوو و دێم کرد چونکە نە برسی بووم و نە حەزیشم لە خواردنە کانی بوو. گیلە
چوو و دەرێ و چەند دەقیقە یە ک بە و بیرە ئالۆزە وە بە جێی هێشتم. کاتی ک
هاتە وە بە چیلکە ددانی دەکۆلیە وە. دە یە ویست و ا بنوینێ کە گۆیا گوشتێکی
قەلەوی خواردووە. بە لām من دانیای بووم کە هەر خۆپانانە، ئە گینا هیچی بەر
ددان نە کە و توە. ئە مجار داوای دوو قاوە ی کرد و گوتی:

– داوی نان خواردن قاوە یە ک خراب نیە !

گيلەپياو

منيش حەزم دەکرد قاۋەيەك بخۆمەۋە نەختىك دەمارەكانم بحەسەتتمەۋە.

گيلە لەسەر بەسەرھاتەكەى پۇيشت و گوتى:

– ديارە داىك و بابم بەم خەبەرە زۆر تىك چوون، بەلام ھەر چۇنىك بوو ددانيان بە جەرگى خۇيان داگرت و كەوتنە دلخۇشى دانەۋەى من "پۇلە دنيا سەرى بە پووش نەگىراۋە، خۇ ھەموو كەس نابىتتە ئەفسەر، بۇ پىت وايە ئاسمان پووخاۋە؟ دەتوانى كارىكى تر پەيدا بكەى. ئىستا كاسبى لە ھەموو كارىك باشترە" چار نەبوو، ھەردە بوو بلىم وايە! لەدىلى خۇم دا گوت "ئىستا كە لە قوتابخانەى عەسكەرى دەركرام، دەبى لە قوتابخانەى ژيان دا دىپلۇم ۋەرگرم". بىيارم دا لە مالى بىام بېۇم ۋەتا لە قوتابخانەى ژيان دا خويىندەكەم تەۋاۋ نەكەم نەگەپىمەۋە.

دووسى زۆر دواتر بەو نيازەۋە بارى سەفەرم تىك ناۋ ئەستەمبوول بگرەۋ ھاتم. پۇژىكى بەھارى بوو، تازە دار سەۋز دەبوون و شار دىمەنىكى زۆر جوانى پۇشيبوو.

ماۋەيەك لە شەقامەكان دا خولامەۋە، دەمەۋىست كارىك پەيدا بكەم، جا ھەر كارىك بى. بىستبووم زۆر كەس لە ھىچەۋە بوونە ھەموو شتىك. بۇ من چىم لەۋان كەترە؟ ئەگەر نەش بوومە ژەنپال خۇ دەتوانم بىمە مىليۇنير! كاتىك بە بەردەم خانووبەرەكان دا تى دەپەپىم لە دلى خۇمدا دەمگوت: "پۇژىك ئەمانە ھەموو ھى تۇ دەبن!"

ھەروا دەستم لە گىرفانم نابوو بە فیتوو لىدان شەقام و كۆلانەكانم دەپىۋاو بىرم لە دۋاپۇژى خۇم دەكرەۋە. لە برسان دلم پىك دا دەھات، بەلام ھومىدەم ۋەبەر خۇم دەناۋ لەبەر خۆمەۋە دەمگوت: پياۋ دەبى بۇ گەيشتن بە ئامانجى خۇى ھەموو جۇرە ناپەھەتتەك بچىژى. گەيشتەم بەر دوكانىكى گەۋرە قەلەبالخ. بە

..... گیلہ پیاو

دلدا هات راسته پئی بچمه لای خاوه نه که ی و بلیم کاریکم بده یه، به لام ده سبه جئ په شیمان بوومه وه "بابایه کی نه دیوو نه ناسیاو کئ کاری ده داتی؟". به و حاله ش چوومه به رده رگای چیشتخانه یه ک (مطعم)، ده مه ویست له وی کاریک بدوزمه وه، هر کاریک بی قاپ شوشتن، گه سک لیدان، کاشی سپرن، هر نه وهنده نانیکم ده ست که وی. به لام هرچی ده مکرد لاقم له دوا نه ده هاتن. دوو سه عات له پشت جامخانه که وه راوه ستام و سهیری خوار دنه کانم کرد، هه تا ده مه ویست بچمه ژووری قه له می ده ست و پیم ده شکا. سه ره نجام بریارم دا. "یا گال دئ یا په مق". چوومه ژووری چیشتخانه که، شاگرد به ده نگیک کی به رز هاواری کرد:

"فهر مرون!"

هینده ی نه مابوو له قاقای پیکه نینی بده م، ده مزانی شاگرده که به موشته ریم تی که یشتوه. ویستم حالی بکه م به لام دهره تانی نه دام، وه پیشم که وت له ناوه راستی سالونه که دا میزکی پی نیشان دام. نه ده کرا بلیم کاکه به هه له چووی من هاتووم کاریک بق خۆم په یدا بکه م؟. خۆم و به ختم له پشت میزه که دانیشتم. شاگرد سه ریکی دانه واندو گوتی:

- چ ده فهر مرون؟

"خوا کویرت کا، چ بفهر موم!" شاگرده که دوو باره ی کرده وه:

- چ نه مر ده که ی؟

پرسیم:

- چیتان هه یه؟

- سوپ، که باب، تکه، گفته، قووزی.....

گیله پیاو

ئو ناوی خواردنه کانی بۆ هه‌ڵ ده‌دام و منیش چاوم به نرخه‌کان دا ده‌خشاندو له‌گه‌ڵ پاره‌که‌ی گیرفانم پێکم ده‌گرتن. ته‌نیا سه‌دو حه‌فتا قه‌شتم پێ بوو. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌مێک بوو پاره‌ستابوو گوتم:

– جاری سووپێک بێته. دوايه‌ش کفته‌یه‌ک و ده‌ورییه‌ک شیرنیات. له‌ دلی خۆم دا گوتم با زگی خۆم تێرکه‌م، بۆ پاره‌که‌ش خوا که‌ریمه.

کاتی که‌ نان که‌م خواردو زگم تێر بوو که‌ وتمه‌ بیری ئه‌وه‌ی که‌ چ بکه‌م؟ پاره‌ی خواردنه‌که‌ حه‌وت هه‌شت لیره‌ی ده‌گرت و منیش نه‌ک هه‌ر ئه‌و پاره‌م نه‌بوو، چاکه‌ت و پانتۆله‌که‌شم فروشتبان ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ده‌گرته‌وه!!

زۆر دانیشتم ده‌مه‌ویست چیشته‌خانه‌که‌ چۆڵ بێ. کاتی که‌ هه‌موو پۆیشتن شاگرد که‌ هات بۆلام. به‌ جارێک دلم داته‌پی و له‌ به‌رخۆمه‌وه ده‌ستم کرد به‌ دوعا خوێندن "خوايه‌ خۆت پوحمم پێ بکه‌و ئابوووم بپاریزه". له‌ لێدان نه‌ده‌ترسام، پێم خۆش بوو به‌ بێده‌نگی چینیکی باشم بکوئن و به‌ پێم بکه‌ن، به‌لام کوا؟

شاگرد له‌ به‌رده‌م میزه‌که‌ پاره‌ستاو وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆنیکی کردبێ، نه‌ختێک به‌ ته‌وسه‌وه‌ گوتی:

– قوربان دای ده‌خه‌ین.

– کاکه‌ من چاره‌پوانی براده‌ریکم پاره‌م بۆ بێنی.

شاگرد قاقایه‌کی کێشا سه‌د جینیوی دینا. دووسی جاری سه‌ر پاره‌شاند، دیار بوو زۆری ئه‌و فرت و فیلا نه‌ دیتبوو "هێلکه‌ له‌ قه‌لی نادرزی". چاره‌پێ بووم پاسه‌ت و چه‌پ دووسی زله‌م لێدا، به‌لام ناپیاوه نه‌یکرد، ده‌ستی خسته‌ سه‌ر میزه‌که‌ و سه‌ری هینا پێشه‌وه‌ گوتی:

– سه‌عات و نه‌نگوستیله‌ و قوتوو جگه‌ره‌شمان ده‌وێ. ئه‌مجار نۆره‌ی من بوو پێ بکه‌نم:

..... گیلەپیاو

— ھە... ھە... ھە...

قورپەسەرە نەیدەزانی جلەکانی بەر خۆشم بفرۆشم پارەى نىو پۆژەكەى ئەوى تىنابى. بە دەنگىكى لەرزۆكەوہ گوتم:

— كاكە راست و پەوان پىت بلۆم نە پارەم ھەيە نە شتى بايى دار. ھەموو مووى لەشى بوونە نەشتەرو بەسەرىدا نەپاندم:
— كەوا بوونا ماقولت كرد ھاتىە ئىرە.

— وەللآ من ھاتبووم كاريك پەيدا بكەم، تۆ ناچارىت كردم نان بخۆم.

— چما ئىرە مالى پوورته؟ بەسپايى گوتم:

— مەردى خوا بە ئابرووم مەبە، سبەو دوويكى پارەكەت بۆ دىنم.

— چ دىنى كوپى باش. ئەگەر ھەموو پۆژى دووسى ميوانى وەك تۆمان ھەبى قازانچ سەرى ماىەى دەخوا.

— دلىيابە لەو جۆرە كەسانە نىم. ئامادەم لە جياتى پارەكە كارتان بۆ بكەم.

كابرا دەيزانى تازە نانەكەم خواردووە كار لەكار ترازاوہ گوتى:

— ھەستە وەرە پىشانىت بدەم نانى خۆپايى تامى چۆنە!

وەك بەرخى دەستەمۆ دواى كەوتم. نەم دەزانى چ نەخشەيەكى بۆ كىشاوم.

دلەكوتەم گرتىبوو "خوایە گيان! نەكا بەلایەكم بەسەر بىنى؟!"

لەو سەرى چىشتخانەكە چووينە ژوورىكى تاريك و بۆگەن. بۆنى گۆشتى كۆن

مىشكى سەرى گرتم. دووسى كەس لە پشت ئاورگەكە خەريك بوون چىشتيان بۆ

موشتەرىيەكان ساز دەكرد. شاگردەكە بردمىە لای پياويكى قەلەو كە خەريك

بوو برنج وگۆشتى تەسلىمى مەتبەخ دەكرد. گوتى:

— ئەم پياوہ نانى خواردووە پارەى نىە. دەيەوئى لە جياتى پارەكە كارمان بۆ

بكا.

گیله پیاو
.....

خاوهن چیشتهخانه که سه یزکی قه لافه تی منی کردو پاشان ده فرو ئامانیکی
زۆری پیشان دام گوتی: زووک، خه ریک به. پیت و ابو لیتره له تووکی قوودا
ده خه وی؟ ولاته که ش خاوین بکه وه، جا دوايه پیت ده لیم.

زۆر دلم خۆش بوو که شته که به خۆشی برپایه وه، برپارم دا ئه وهنده گورج و گۆل
بم که خاوهن چیشتهخانه کاریکم بداتی.

ده فره کانم وا خاوین کرده وه هه ر ده بریسکانه وه. مه تبه خه که شم شوشه و
وشکم کرده وه.

بۆ نه گبه تی لای ئیواره لۆری به ک برنجیان هینا، منی قوپه سه ریش بۆ نه وه ی
نیشان بدهم که له هه موو کرێکاره کان ئازاترم، له گه ل ئه وه موو ماندوویی و
شه که تیه دا به شی زۆری گونیه برنجه کانم له چوارده پلیکان وه سه ر خسته و له
عه مباری له سه ریه کم دانان.

رۆژ ئاوا بوو تاریک دامات، ئیتر کاریک نه مابوو بیکه م. چوومه لای خاوهن
چیشتهخانه که گوتم:

– قوریان کاره کان ته واو بوون. به پیکه نینه وه ته ماشایه کی کردم و به ده نگیکی
به رزه وه گوتی:

– ئافه رین نانه که ت هه لال کرد.

زۆر سوپاس قوریان! ئه گه ر ریکا بدهن هه میشه ئاماده م لیتره خزمه ت بکه م.
وه ک قسه یه کی خراپم کردبێ، خاوهن چیشتهخانه پیکه نینه که ی خوارده وه
وچاوی لی ده رپه پاندم:

– ئی، ئه وه بۆیه وه ک سه گی هاهايه هه ل ده سووپای! دیاره تامی نانی نیوه پۆ
هه ر له بن ددانت دا ماوه؟!

– قوریان! من بیکارم، هه ر کاریک بێ ئاماده م بیکه م.

..... گیله پیاو

– نا، بابە، بړڅ خوا پزقت بدا، ئیمه جیگامان نیه، نه وانه ی لیره شتن زیادین. به خیرچی، خوات له گه ل.

ماندوو مردوو سه یړیکې چړوچاویم کردو له دلی خوم دا ه زار جنیوم پی دا "حه یف بۆ نه و ه موو خوماندوو کردنه، تفوو هه ی، بی شه ره ف".

له چیشتخانه که ده رکه وتم و له شه قامه کان دا ده ستم به پیاسه کرد "خوایه گیان! بچه کوئ؟ چ بکه م؟ شه و له کوئ بخواوم؟".

هه روا ده سووپامه وه له کولانیك دا تووشی کارگه یه کی گه وره ی خانوو دروست کردن بووم. دووسه سیسه د کرکوارو وه ستا ده ستیان له کار هه لگرتبوو، وه ک میس هه نگوین له ده وره ی حیسابداره که ئاپوره یان دابوو.

ماوه یه کی زور پاره ستام و سه یرم کردن، هه ر له یرم نه ما بووده بی زووتر مشووریك بخوم کاریك بدوزمه وه و جیگایه ک بۆخه وتمن په یدا بکه م. کرکواره کان پاره یان وهرده گرت و به پیکه نینه وه به ره و مال ده بوونه وه. له بهر خومه وه گوت: "په نگه لیره کاریکم ده ست که وئ". پاسته پئ چوومه نه و ژووره ی نه اندازیارو باش وه ستایه کانی لی بوون. ئیره وه ک چیشتخانه که نه بوو که شاگرد فه رموم بکاو تووشی چه رمه سه ری بم. خانوبه ره که دوو ده سته کرککاری هه بوو، ده سته یه ک به پړژ کاریان ده کردو ده سته یه ک به شه و. هه ر له و کاته دا که ده سته یه ک پاره یان وهرده گرت و ده پویشن له ده رگایه کی تره وه شه وکاره کان ده هاتنه ژوور.

له ژووری مه کته به که دا هه موو سه رقان بوون، که س سه ری هه ل نه بپی ته ماشای من کا. ماوه یه ک پاره ستام، نه م ده زانی به کامه یان بلیم هاتووم کار بکه م. له و کاته دا ئوتومبیلکی ناخر مودیل له پیس ده رگای مه کته ب پای گرت، هه موو نه اندازیارو مووچه خوره کان که وتنه جموجول و له پشت میزه کانیان پاست بوونه وه.

شۆفیژ بە پەلە دەرگای ئوتومبیلە کە ی کردەو و پیاویکی تەپپۆش کە تەمەنی دەوری ۵۰ سالی دەبوو دایەزی و هات بۆ مەکتەبە کە .

ئەندازیار و هەستایەکان سەریان بۆ دانەواندو یەکیکیان کە دیار بوو سەرۆکیانە هاتە پیش، نەخشە یەکی گەورە ی لە سەر میزی ناو هەستی ژوورە کە پان کردەو و بۆ ئەو میوانە تازە ی لیك دایەو . من هەروا پاوه ستایووم و سەیرم دەکردن، لە پێ ئەو پیاو هەلبێی و پرسى :

– تۆ چ کارە ی ؟

– هیچ .

– چۆن هیچ ؟

– عەززم کردی هیچ .

– کە وابوو لیترە چ دەکە ی ؟

– هیچ ناکەم .

کابرا زۆر توورە بوو، لای وابوو گالتە ی پێ دەکەم . رووی کردە سەرۆکی ئەندازیارەکان و پرسى :

– ئەو کێ یە ؟

ئەویش وەك جنۆکە ی دیتبێ ئاویکی بۆ لای من دایەو و تاویکی چاك تێمەو ه پاما .

کە دیتم کارە کە خەریکە پیس دەبێ بە ترس و لەرزەو ه گوتم :

– گەورەم، بەگم هاتووم کارێکم پێ بسپێرن . کابرای سەرۆکی هەموان پرسى :

– چ کارێک دەزانی ؟

– هەر کاریک بێ .

– ها ؟ دیارە زۆر پیاویکی خوێبێ کە ئامادە ی هەموو کارێک بکە ی !

سەرم داخست و دەنگم نەکرد . پرسى :

..... گیله پیاو

– خوینده واريت ههيه؟

– به لئ.

رووی کرده سه روکی نه ندازیاره کان و گوتی:

– له جینگای وهسل نووسه که ی پیشووی دابنن، کوپکی خراپ دیار نیه!

– به سهر چاو. سه روکی نه ندازیاره کان چاوی له یه کیک داگرت و کابراش

به سرت به منی گوت:

– وه ره به دوامدا.

کاتیک ده رکه وتین له خوشیان خه ریک بوو بال بگرم، به سهر نه و خیزو چه وهدا

هه روا بازبازنیم به دواي کابرا دا ده کرد. کاری شه وکاره کان دهستی پئ کردبوو

خه ریک بوون به ته ناف چیمه نتوی گیراوه وه یان هه ل ده کیشا.

یه کیک له سهر تاقه که راوه ستا بوو فره مانئ به کریکاره کان ده دا. کابرای که

منی بردبوو به سهر کریکاره که م بناسینئ هه ره له خوارئ را بانگی کرد:

– وه ستا هه سن! ئه مه ئاغا نار دوییه تی. وه ستا هه سن بئ ئه وهی ئاوڤ

بداته وه پرسئ:

– کاری چیه؟

– له جینگای وهسل نووسه که ی جارانی دابنئ. هه روا به ده م فره ماندا نه وه

گوتی:

– ها! ئۆڤ باشه، با بئ خه ریک بئ!

کابرای چاوساغم چۆوه مه کتبه و منیش چۆومه لای وه ستا هه سن. وه ستا

بئ ئه وهی هه ره ته ماشام بکا، پرسئ:

– تا ئیستا ئه و جۆره کارانه ت کردوه؟ ده مزانی ئه گه ر بلیم نا، وه رم ناگرن.

بۆیه بئ سئ دوو گوتم:

– به لئ چه ند سالتیک وهسل نووس بووم.

گیله پیاو
.....

– زۆر باشه، كه وایی ئهركی خۆت باش ده زانی. هه ر شتیکی دیته كارگه

وهسلتیکی بۆ ده نووسی ده ی نێریه لای عه مباردار.

– به ئێ ده زانم. پاشان وه ستا له نه كاوه پاندى:

– ها سه گباب! قالبه كه ت به هه له هه لگرت، ئه و قالبه هى ئه و ئێ نیه.

– حیساب باش ده زانی؟

– به ئێ قوربان.

– لیستی پۆژانه ی کرێکاره کانیش ده بێ خۆت بینووسی.

– به سه رچاو.

ئه مجار با ی داوه سه ر کرێکاره کان و قیژاندى:

– هۆی جاشه که ر! قالبی ژماره چوار ت له کوێ دانا؟ به رۆ ئه ویه ر، نه که وى،

ئه تۆش وریا به به هه له نه چی.

له به ر ئه وه ی هیچ ئاوپی نه دایه وه نه مزانی له گه ل منیه تی یان فه رمان به

کرێکاره کان ده دا. پرسیم:

– له گه ل منتان بوو؟!

– به ئێ، پۆله گیان به شاول کار بکه.

پێم وابوو شاول ناوی به کێک له کرێکاره کانه له وه لام دا گوتم:

– به سه رچاو.

– له گه ل تۆم نیه، هۆی له گه ل تۆمه، ته ناهه که ت بسوو پێته. ئه تۆ ده بێ

حیسابی ته واوی ئه و که ره ستانه پا بگری که دینه نێره!

– من؟

– ئه ولانا هه تیو، بۆ ئه م لای بسوو پێته. خه ریک بوو شپێت بم، سه رم له

قسه کانی ده رنه ده چوو. لێم پرسى:

– چ بسوو پێتم؟

..... گیلہ پیاو

– له گه لټټوم نيه. تُو ده بڼې حيسابې چيمه تنق و خشت و گيچ به جيا جيا پابگرۍ.

– هؤى كوپه به كره كه پاكښه. نه وهى دى له لايه كى تر. له ولانا هه تيو!
– نهى له كام لاي بنووسم؟

بڼ په كام جار تووپه بو، رووى كرده لاي من و گوتى:
– بڼچى له تق به ولاوه زه لامى لى نيه؟

– بيووره پيم و ابو له گه لټ منته!
– نا، بڼ زووتر ده ست به كار بكه.

نهم ده زانى زو پو له كوئ بكم "خوايه، پاش نه وه موو چهرمه سهره نه مه
چ كارنك بوو ده ستم كه وت؟".

وه ستا حه سهن رووى ده لاي كړيكاره كان بوو، خهريك بوو فه رمانى ده دا:
– قابله به توونه كان بنيزنه خوارى. كوپه هيشتا پاو ه ستاوى؟ ديسان نه مزانى
له گه لټ منيه تى يان له گه لټ كړيكاره كان ه روا بيدهنگ پاو ه ستام.
وه ستا حه سهن نه پاندى:

– زوكه چاوى خوت ده رينه، بڼ خهريك به. پرسيم: بچمه كوئ؟
– بڼ عه مبارئ، ده فته ره كان وه رگره. له خوار خوارى. وه پئ كه وتم بڼوم،
دهنگى وه ستا حه سهن به رز بڼوه:

– گيڙى نه فام بڼ كوئ ده چى؟ كه پامه وه بزانم بڼ جنپوم پئ ده دا، به لام ديتم
له گه لټ كړيكاره كان به تى.

پښتمه عه مبارو خوم به عه مباردار ناساند. نه ویش قاقايه كى دريڙى كيښاو
گوتى:

– كئ توى ناردوه؟
– وه ستا حه سهن.

– بۆلای ئو وى ناردى؟

– ئاغا.

– خرمى ئاغاي؟!

بريا زمانم لال بايه وده لالم نه دابايه وه. نه گهر ئه زمانه سه گباب ختوه نه ختېك به ولادا كه پاباو درۆيه كى به سوودى خۆم كردبا ئىستاچاره نووسى من شتىكى تر بوو. له بهر بى ئه قلى پاست و په وان گوتم:

– نا، بابە، به زه بى پيمدا هات و فه رماني دا كارىكم بدرىتى. هه ر كه ئه مه ي بىست ده سه بجى تامى زارى گزراو نۆر به سووكايه تيه وه گوتى:

– بۆ هۆ له وى ده فته ره كانته هه لگه ره خهريك به. ده فته ره كانم هه لگه رت، به لام هه يچ سه رم لىيان ده ر نه چوو، لىم پرسى:

– ئه م ده فته رانه مى چىن؟ به تانوته وه پىكه نى:

– بابە وه لالا جوانه ! به روانه ئىمه له گه ل مى چۆن پىوه ده بين: كوچى چاك وادياره تازه له قوتابخانه ده رچووى ! گويم نه دا تانوته وته شه ره كانى، گوتم:

– نا، دلنياه، نۆر باش سه رم له و حىساب و كىتابه ده رده چى!

ده فته ره كانم له بن مه نگلم ناو له عه مبارى وه ده ر كه وتم:

"خوايه چار چيه؟ باشه چۆن بوو ئه وانه بى پاسپارده ي كه س كاريان دا به من؟ نه كا كه له كىكم بۆ دروست كه ن. به پاستى، بۆچى مووچه ي منيان ديارى نه كرد؟ ئه مه به جىگاي خۆى، چۆن بوو باوه ريان پى كردم؟".

به و بىرو خه يالانه وه خهريك بووم، وه كه سه رخۆشان دلم ده شىواو سه رم ده سووپا. هه ستم ده كرد ئه م ماسته بى موو نيه "خوايه ئاخري خىر بى".

سه رله نوئى چوومه وه لاي وه ستا هه سه ن. ئو هه روا خهريك بوو فه رماني ده دا. ماوه يه كه پاره ستام و له ده رفه تىك دا كه وه ستا هه سه ن ده مى له كالان كه وت گوتم:

..... گیلەپیاو

– قوریان! ئیستا چ بکه م؟ دیسان بئ ئووی ئاوڤ بداته وه وه لامی دامه وه:
– له سبه یینێ پا خه ریکی کاری خۆت به، سه عات هه وت و نیو ده بئ لیتره بی،
وریا به هه لئه خلیسکی.

ته ماشایه کی به رپیتی خۆم کرد، هیچی وای لئ نه بوو هه ل خلیسکیم. به وه پا زانیم
له گه ل کرێکاره کانیه تی. نه م ده زانی ته گبیرم چیه، جیگایه کم نه بوو تا به یانی
لئی بهاویمه وه. هه روا بێده نگ پاوه ستا بووم، له پڕ وه ستا هه سه ن نه پاندی.

– چیه بۆ پاوه ستاوی؟

نه م ده زانی له گه ل منیه تی یان له گه ل کرێکاره کان. نه ش ده وێرام پرسپاری
لئ بکه م. ئه مجار توندتر قیژاندی:

– له گه ل تۆمه گێژه! به ترس و له رزه وه گوتم:

– چ جیم نین بیان چم.

زۆر توپه بوو، وه رسوو پایه وه بۆ یه که م جار ته ماشای کردم و له بن لیوانه وه
گوتهی:

– له گه ل تۆم نیه، له گه ل کرێکاره کانمه. پاشان رووی کرده وه ئه ولاو گوتهی:

– بۆ له زمانی منه وه به عه م باردار بلی جیگایه کت بداتی لئی بخوای.

تیگه یه شتم ئه مجاره یان له گه ل منیه تی. به خۆم و ده فته ره کانمه وه چووومه لای
عه م باردار. کابرا به مۆره یه کی پڕ له سووکایه تی وه دالانیکی درێژ و تاریکی پئ
نیشان دام:

– بۆ له وئ له ته نیشته کرێکاره کان درێژ به.

دالانه که شه دار بوو. ده پا زده که س له کرێکاره کان هه ر یه که دووسی له تکه دارو
ته خته یان دانابوو له سه ریان پاکشابوون. ده نگی پرخ وه پریان میشکی پیای
ده برد: "خوایه گیان! منێک که تا ئیستا هه ر له جیگای گهرم و نه رم دا
نوستووم چۆن له سه ر ئه مانه خه وم لئ ده که وئ؟". سه رما له لایه ک و نا په حه تی

گٺله پياو
.....

و پرځ و هڅوړی کریکاره کان له لایه کی تر نه وه نده یان نازار دام هه تا مه لا به نگدان
چاوم لیک نه نان. به و حاله ش له به یانیه وه ده ست به کاریووم.

کاری من راگرتنی حیسابی خیزو چه وو چیمه ننتو و نه و جوره که ره ستانه بوو که
له عه مباره وه ته سلیمی وه ستاکان ده کران. بڼ هر کامه ی ده فته ریکی تایبه تیم
هه بوو. بیجگه له نووسینی چشن و پاده ی که ره سته کان، له گوازنه وه ی
گوونی به کان و کیسه چیمه ننتو گټچه کان و نه و جوره شتانه ش دا یارمه تی
کریکاره کانم ددها. سهره پای نه مانه ده بوو لیسته ی کریکاره کانیش بگرم و
پژانی شه ممه هه فده سته که یان بده من.

به هر کویره وه ری و چه ره سهری به ک بوايه کاره کانم پاده په پاندو به ره به ره له
کاره که م دا سهر پاست ده بووم و خه لکیشم ده ناسی. پژی شه ممه مووچه ی
نه و هه فته یان دامی که پژی دوولیره و نیو بوو.

هر که سیکی دیکه له جیگای من بوايه له داخان ده ته قی، به لام من باکم
نه بوو. هر نه و پژه له دلی خرم دا ده مگوت: "به زوویی نیوه ی
خانوبه ره کانی نه م شاره ده بن به می تو".

برپارم دا هر له و پاره یه پژی په نچا قرغوش پاشه که وت بکه م. شه وانه
ده چومه سهریان و پاره ورده کانم ده ژماردو له وئ پا سهری دیمه نی شام
ده کردو نه خشم ده کیشاو خيال پلاوم ده کرد. سی هه فته بوو، کارم ده کرد.

پاشه که وته که م که یشتبوه چارده لیره. به دلم دا هات هه وت هه شت لیره یه ک
بڼ دایکم بنیرم و باسی خرمی بڼ بنووسم. پاش نیوه پژ چومه لای وه ستا
حه سهن و نیو سعات نیجازه م داوا کرد.

وه ستا حه سهن له دووره وه که چاوی پیم که وت رووی وه پگټراو له گه ل
کریکاره کان که وته نه په و گوره:

..... گیله پیاو

– کوپه ئه و ئاسنانه چهند سانتی میترن؟ سیمه کان توند بیهستن! له چی ده گهری؟

تیگه یشتم ئه و پرستی دواپی له گه ل منه، نه گه یشتم جوابی بده مه وه که دیسان به سه رکړنگاره کانی دا نه پاند: کوپه ئه و ئاسنه ی باش جوش بده ... سه ری ئاسنه که بقرتینه، ده بلن! بۆسه ناکه ی؟

دیسان موله تی نه دام قسه بکه م که رووی وه پگړپا. ئه وه نده م پق هه ستابوو که وه مېژوک هه ل ده له رزیم، به غاردان چوومه به رده می و ویستم قسه بکه م که چی دووباره پشتی تی کردم. "وه ره ته خته هاتوه وه ری بگړه".

لوری به کی پر له دار له بهر ده رکی عه مبارن پاگیرابوو، قونته راتچی داره کانیش له ته نیشت لوری به که پراوه ستابوو. ده سه به چی پام کرد ده فته ره که م هینا.

قونته راتچی به پیکه نینیکی تاییه تیه وه هاته لام و گوتی:

– وه سللی بیست و چوار میتری شه ش گۆشه م بۆ بنووسه. من له کاره کانم زۆر ورد بووم. چونکه نه م ده ویست شتیکم بیته وه سه رو ده ر بکریم. گوتم:

– ریگا بده بیان پیۆم، به سه ر چاو.

قونته راتچی به قیکی هاته وه بهر:

– پیوانی چی؟ جه نابت هاتووی قانونمان بۆدروست بکه ی، زوویه وه سه له که م بۆ بنووسه با برۆم.

قامکه کانی به چه شنیکي تاییه تی ریک خشاندن که مه به سستی به رتیل دان بوو. به لام من وه سه ر خۆم نه هیناو وام نیشان دا که حالی نه بووم گوتم:

– ئه ندازه گرتن کاریک نیه، هه ر ئیستا ته واو ده بی! پاشان بی ئه وه ی ته ماشای چروچاوی بکه م ده ستم کرد به پیوان.

– دیاره تق باوه پت به ئیمه نیه؟

– خوا نه کا، بۆچی باوه پم پیتان نیه؟

گیله پیاو
.....

- نهی بۆچی داره کان ده پتویه وه؟
- چونکه ده بئ ته سلیمی عه مبارئیان بکه م.
- خه نجه رت لئ دابا خوینی لئ نه ده هات، به ته وس و پلاریکه وه گوتی:
- نه مه مندالی نوینی به، کئ هیناویه ته ئیره؟
- من جواب نه دایه وه. کاتیک داره کانم پئوا هه ژده میتر بوون، واته شهش میتری شهش گۆشه یان که م بوو.
- قۆنته راتچی تووپه بوو چوو له لای عه مبادار.
- ده مه ویست دووباره بیان پتومه وه که عه مباردارو قۆنته راتچی پتکه وه هاتنه لام. عه مباردار به زمانیکی خوش و دۆستانه گوتی:
- بۆچی خۆت ماندوو ده که ی، وه ریان گره و وه سللی بۆبنووسه.
- سه رم هه لئناو چاوم بریه چاوی عه مباردار:
- وه سللی چی بده مئ؟ شهش میتری شهش گۆشه یان که مه.
- به مه له چووی، حه تمن ته واون.
- باشه پاره سته بیان پتومه وه.
- زه حه مت مه کیشه وه سللی بده یه با بپوا.
- ناخر بیست و چوار میتر نیه، که می به که ی له کئ بستینم؟
- نه من قبولمه.
- یانی تۆ وه سللی بیست و چوار میتر ده ده ی به من؟!
- به لئ نه ری وه للاً!
- پاستیشی ده کرد، پیتیش هه رچی له منی وه رگرتبایه حیساب و کیتابیک نه بوو، چه ندم گوتبایه قبولی ده کردو وه سللی ده دامئ. دیاره له وان دلتیابوو، به لام نه مه یان چی؟ قۆنته راتچی ده لیره یی به کی بۆ پاداشتم و گوتی:
- ها بگره باب، کاره که ی گهره مه که. تۆ زۆر زوود دانت هات.

..... گێله پیاو

عه مباردار دهستی کرد به پیکه نین و به قۆنته راتچی به که ی گوت:

– به ریکه وت زۆر کوپێکی باش و به گوئی به!

من هه روا پهق پاوه ستا بووم و ته ماشام ده کردن. قۆنته راتچی دهستی به

پاره که وه به هه واوه پاگرتبوو. عه مباردار گوتی:

– ئاغا دهستی پاگرتوه، وه ری گره. نه ختیك کشامه وه گوت:

– زۆر سوپاس (شیرنی) ناخۆم. ده سبه جیش دهستم کردوه به پیتوانه وه ی

داره کان.

عه مباردار به چپه به قۆنته راتچی به که ی گوت:

– پیم وایه ده لیره ی پێ که مه، بۆیه وه ری نه گرت. قۆنته راتچی به مانایه که وه

وه لایمی دایه وه:

– دیاره زۆر له مه مانان زیننگتره! نه مجار ده لیره ی تریشی خسته سه را!

– ها وه ره، ده رنگ هاتووی و دیاره ده ته وی زووش برۆی.

– کاکه پاره وه رناگرم، لیم که پێ داره کان بپیومه وه.

– کوره زۆر گرانت بۆ ته واو ده بن.

دیشان گویم نه دایه و خه ریکی پیتوانی داره کان بووم. نه م جاره یان قۆنته راتچی

به پق و توو په ییه کی تونده وه گوتی:

– مادام وایه هۆبالی خۆت به نه ستی خۆت.

پاشان هه رای کرد...

– وه ستا حه سه ن تا نیره وه ره.

وه ستا حه سه ن ده سبه جی کاره که ی به جی هیشت و به غاردان هات بۆلای ئیمه.

قۆنته راتچی وه ک ده ست بۆ سه گ پادیرێ منی پێ نیشان داو گوتی:

– نه م دیاری به تان له کوپوه هیناوه، چما بنیاده م قات بوون؟ وه ستا حه سه ن

پشتی کرده من و گوتی:

گیله پیاو
.....

– بۆچی، کارئیکی خراپی کردوه؟

دلنیا بووم وهستا حهسن ئاگای له مهسهله که نیه و نه گهر تئ بگا لایه نی من دهگرئ و قۆنته راتچی به گۆری بابی دا ده پیه نی!
ویستم زۆر به شانازی وه مهسهله که ی بۆ باس بکه م، به لام قۆنته راتچی مه و دای نه دام:

– نازانم مه به سستی چیه؟ بۆچی گیروگرفتمان بۆ ده تاشی؟ وهستا حهسن پشنتی هه ده لای من بوو پرسى:

– باشه بۆچی نه وته ختانه وه رناگری؟

– زۆریان که مه، هه ژده میتى هیناوه و وهسلئ بیست و چوار میتى ده وئ.

– گیرى مه که، زووبه وهسله که ی بۆ بنووسه.

پێم وابوو پشنتى ده لای من بووه و له قسه که م حالى نه بووه، به دهنگئیکى بهرز گوتم:

– وهستا که می به که ی له کوئى بێنم؟

– نه تقه قه نه بئ، ته سلیمی عه مبادارى بکه و وهسلئ بیست و چوار میتى وهربگره!

وهك مهستان سهرم ده سوورپا سهرم له و قسانه ده رنه ده کرد. ده مزانى که له کێك له گۆپئ دایه، به لام نه م ده زانى زیانه که ی بۆ کئیه.

تووشى وه زعئیکى سهیر ببووم. منێك که تا دوئنى ناوى دزى و فزیم بیستبا مووره گه ی پشتم ئاره قى ده کرد و هه ره سه ره وهش کوپه کان ناویان نابووم (گیله پیاو) ئیستا ده بوو بۆ خۆم بیمه ده سکيسى دزى و فزى خه لکى ترو سه نه دیشیان بۆ ئیمزا بکه م:

– وهستا حهسن! من مه سئوول ده بم، ناتوانم شتى وا بکه م.

..... گیله پیاو

– مه سئوولی چی کوپی باش؟ تو وه سلی چند دده ی وه سلی ئه و نده ش له
عه مباردار وه رده گری.

– وه ستاگیان! ئه ی ئه و شه ش میتر ته خته یه چی لی دئ؟ وا توپه بوو گوتم
هر ئیستا دوو سیخورمه تئ ده کوتئ، به و حاله ش گوتم:

– نای نووسم، ویزدانم قبول ناکا فیل بکم. دیار بوو ئه مجاره زور له دلی گران
هات. نه ختیک دهنگی نزم کرده وه:

– رۆله گیان به توچی؟ لیتره کهس زهره ر ناکا. بیست و چوار میتری شه ش
گوشه هاتوه و بیست و چوار میتر شه ش گوشه ش ده چیته ده ری، ئیتر زهره رو
زیانه که ی له کوئ دایه؟!

گوتم: ناتوانم وه سلی بده مئ.

– هه تیوه پی له کهری شه یتان بینه خوارئ، دهرت ده کم.

– ئه منیش ده چمه لای ئاغا شکایه ت ده کم!

– ئیستا ئاغا یه کت نیشان دده م تیت بگه یه نئ.

قۆنته راتچی و وه ستا هه سه ن به په له چوونه ژووری ئه ندازیاره کان.

عه مباردار ده تگوت له سه ر ته رمی بابی پاوه ستاوه، سه ری به لاوه نابوو و له بهر
ده رگای عه مبار پاوه ستا بوو. کاتیک ئه وان پویشن گوئی:

– کاریکی باشت نه کرد به قسه ی وه ستا هه سه نت نه کرد. سه ره پای ئه وه ی

بیست لی ره که ت له کیس چوو، لیتره شت دهرده کهن. پیاو نابئ هینده که لله په ق

بئ، ئه و به سته زمانه ش ناچاره دهرخواردی هه مووان بدا. دیسانیش پیاویکی

باش و دل و ده روون فراوانه که بیست لی ره ی دا به تو.

لیم پرسئ:

– باشه، له و ناوه دا کئ زهره ر ده کا؟

– هیچ کهس.

گیله پیاو
.....

— قسه ی چاک بکه، بابہ گیان چۆن شەش میتر دار بە نێو قامکان دا
بەردە بیته وەو کە سیش زەرەر ناکا؟!

— تەنیا بە کێک زەرەر دەکا، ئەویش تۆی کە هەم بیست لیرە کەت لە کیس خۆ
داو هەم لێرەشت وەدەر دەنێن. لەوکاتەدا کرێکارێک هات و گوتی:
— ئاغا کاری پێته!

زۆرم دڵ پێ خۆش بوو. ئێستا هەمووشت روون دەبیته وەو ئاغا زۆری پێ خۆش
دەبن کە لاویکی وەک من پاک و پاست لە دەزگایەکی دا هەیه قازانجی ئەوی
لە بەرچاوه. خەتمەن مووچە کەم بۆ زیاد دەکا و بەرە بەرە رێگای سەرکەوتنم بۆ
دەکرێته وە! بە پێکەنینە وە چوو مە ژووری. وەستا خەسەن و قۆنتەراتچی
لەوێ بوون. ئاغا مۆپەیه کی لێ کردم و پرسى:

— بۆچی وەسلێ ئەو دارانە نادەى؟

— قوریان هەژدە میتری شەش گۆشە دارى هێنا وە وەسلێ بیست و چوار
میتری دەوێ. ئاغا زۆر لە سەرەخۆ گوتى:

— باشە بە تۆ چی؟ تۆ وەسلێ بدەیه و هەر ئەو دارەش تەسلیمی عەمبار بکە و
وەسلێ بیست و چوار میتر وەریگرە! زۆرم پێ سەیر بوو، هەرچی دەمکرد بۆم
نەدەچۆوه سەریەک:

"کۆرە خۆ ئەمیش هەروا دەلێ". تەم قووت دایە وەو گوتم:

— ئاغا پێم وایە نەمتوانی مەسەلە کەت باش عەرز بکەم. هەژدە میتری شەش
گۆشە دارى هێنا وە. شەش میتری کەمە، وەسلێ ئەویشی دەوێ.

— تێدەگەم کۆپى باش... وەک تۆ کەرنیم... پێم گوتى تۆ هەفت نیه...
وەسلێ بدەیه با بپوا!

دیسان نەم دەتوانی قبول بکەم کە ئەو کارە عەیبی نیه.

گوتم:

..... گیلەپیاو

– رینگا دەدەن بۆتان روون بگەمەو؟ ئاغا نەپاندی:

– زۆر چەنە لى دەدەى. دەلىم وەسلى بدەى، بلى بەسەرچا و براىەو. لەو گىزى و سەرسورمانە دا ھىندەى نەما بوو بچمە ژىربار. بەلام دەسبەجى ھاتمەو سەرخۆم و گۆم: "قوربان ئاخىر..."

ئاغا پىنگەنىنى بەگىزىو نەزانى من ھات:

– بۆر بەخۆپاىى کارەکان مەو سىتەنە وەسلى بىست و چوار مەترى بۆ بنووسە. دواىەش ھىچ نابى:

– قوربان شەش مەترە كەمى بەكەى چى لى دى؟

ئەمجار ئاغا بەتووپەىيەو ھاوارى كرد:

كەوجە بەتق چى؟ چما ئەتق ھاتووى لىرە فزولى بەكەى؟. تا ئىستا بنىادەمى وا شىت و پەتیارەم نەدىو. پاشان رووى كردە وەستا ھەسەن و گوتى:

– ئەمەتان لەكوئ پەيدا كردو؟

– ئىمە پەيدامان نەكردو، خۆتان ناردووتانە!

– من! قەت شتى وا نىە! وەسل نووسەكەى پىشوو زۆر كوپیكى باش بوو. قۆنتەراتچى كە ھەتا ئەو كاتە بىدەنگ بوو، ھاتە قسە:

– ھەتا ئەمپۆش ھىندە بەد ئەخلاق نەبوو. ئەمپۆ نازانم بۆچى جىنۆكە لەسەرى داوہ!

تىگەيشتم كە تا ئىستا كالاوم چۆتە سەرو خىزو چەوو چىمەنتۆيان زىاد ھىساب كردو. ئاغا پرسى:

– ناوت چىە؟

– فەرىد.

– خوئىندەوارىت چەندە؟

– پۆلى پىنجى ناوہندىم خوئىندو.

گیله پیاو
.....

– نهی بۆچی ناوه ندیت تهواو نه کردوه؟ چونکه فیر نه بووم درۆ بکهه هه موو به سه رهاته کهه هه ره له سپر هه تا پیواز بۆ گێرپایه وه.

ئاغا گوتی: "ها... دیاره زۆر ئاره سه نه بووی، بۆیه له قوتابخانه ده ریان کردووی". پاشان رووی کرده وه ستا هه سه نه:

– کێ به ئێوه ی گوتوه نه دیو و نه ناسیاو ئهه دزه ساخته چیه پابگرن!! ئههه چون جێگای متمانه یه؟ ویستم قسه یه که بکهه، به لام ئاغا پێشم کهوته وه:

– برۆ لاجۆ له پێش چاوم. تۆ بۆ کارکردن ده ست ناده ی.

– قوربان ئاخو...

نه پاندی:

– برۆ لاجۆ له بهر چاوم هه تابه شهق وه ده رهه نه ناوی...

تێگه یشتیم ئیتر راوه ستان بێ سووده. چوومه وه عه مبار که جل و بهرگ و که لوپه له کهه هه لگرم و برۆم، عه مباردار پرسى:

– ها... چ بوو؟

– ده ریان کردم.

– تۆ به وه که له په قیه له هیه کۆی ناتوانی کار بکه ی! له عه مباردارم پرسى:

– وه ختێک هه رچی بێته عه مبارو برواته ده ره حیساب و کیتابیکی نه بێ، کهوا بوو منتان بۆ دامه زراند؟ عه مباردار قاقایه کی درۆی کێشاو گوتی:

– بوونی وه سلّ نووس هه ره بۆ پوالت بازی یه!

پرسیم:

– له شتیکی تریش نه گه یشتیم. ئاغا ده یگوت: "ئێمه پیاوی باوه پێکراومان ده وێ". که سێکی هه موو شتێک بێ پێوان و کێشان وه ریکرێ چون جێگای

باوه ره؟ وه لامی دامه وه:

– گالته به من ده که ی، یان به راستی ده ته وێ راسته قینه ت بۆ ده رکه وێ؟

..... گیله پیاو

– وه لالا ده مه وی پاستیه که ی بزانه.

– پیاوی باوه ریپیکراو نه وه یه که هیچ کاریک بی ناگاداری له خوی به ره ژورتر نه کا. له وه تا نه م خانو به ره دهستی پی کراوه نو وه سل نووسیان گورپوه.

هه شت که سیان دز بوون و توش نه قام ده رچووی!

– ده بی ببووری پرسیاریکی دیکه شم هه یه.

– بپرسه بزانه.

– له و بینه وه به ره ی داره کان دا که منی له سه ر ده رکرام کی زهره ر ده کا؟

– هیچ که س!

– وه خته شیت ده بم، نه ی شه ش میتداریه که چی لی دی؟ له و کاته دا ده نگه ی وه ستا حه سه ن له پشتمه وه به رز بقوه که ده ی نه پاند:

– تو هیشتا لی ره ی؟ یاللا شتوومه که کانت هه لگروه لاجو له به ر چاوم!

به عه مبارداریشی گوت:

– زوو نه م سه که بکه نه ده ره وه!

کراس و ده ریپیه کی زیادیم هه بوون له ریژنامه یه که مه وه پیچان و وه بن هه نگه ی خۆم دان و وه ده ر که وتم. بی نه وه ی بزانه ده چمه کوئی ملی کوچه و کو لانه م گرت. له لایه ک بیرم له به دب ختی و ناواری ی خۆم ده کرده وه له لایه کیش هه ر لیکم ده دایه وه که شه ش میت ته خته که چی لی دی!

چهند سال دواتر وه لایمی نه و پرسیاره م بق ده رکه وت. نه وه ی له و ناوه دا زهره ی ده کرد ته نیا ده ولت بوو. ناغا قۆنته راتچی گوره بوو که نه و خانو به ره ی به قۆنته رات له ده ولت وه رگرتبوو.

ته واری نه و پیویستانه ی ده هاتنه عه مبارو وه سلایان بق ده نووسرا، له سه ر ده ولت حیساب ده کران و پاره که یان وه رده گیرا. جه نابی قۆنته راچی سه رده سته ی دزه کان بوو، له کاتیک دا رازی نه بوو هیچ که س نه وه نده ی

گڼله پياو
.....

سهره موويهك له و هه موو دزيه ي ئو بدزښته وه. پاش چهند سال تڼي گه ي شتم دزه
گوره كان دزي بچووك په روه رده ده كن، به لام نه گه ر له و پاده يه ي بډيان
دياري ده كن زياتر بدن جيگاي متمانه نين!

له دالانځي دهنگي نه فسه ري ئيشك به رز بډوه:

"بچنه وه ژووري خوټان"

هه ستي پټي به نديه كان به رز بډوه، دهنگي خشپه خشپي كه وشي هينديكيان كه
به نه نقه ست ده يانه ويست كه وشه كانيان له زه وي بخشين گوتي بنياده مي زډر
نازار ده دا.

"ياللا زوبين ده مه وي به سهرتان كه مه وه."

تاويك هه راو هوريا دامركا، به نديه كان چونه وه قاوشه كانيان. نه فسه ري ئيشك
و مه نمووري قاوشه كان خوټان به ژوره كان دا ده كړو دواي نه وه ي هه موويان
دارژميډ ده كړدن مه نمووره كه به ته شه روه ده يگوت "خوا هه مووتان رزگار
بكات!". كاتيځ نه فسه ري ئيشك هاته ژوره كه ي ئيمه و چاوي به "گڼله" كه وت
قافايه كي كيشا:

- ليتان پيروځ بڼي جوان ريځ كه وتون. ده لټي بډيه كتر تاشراون !!!

(گڼله) سه ري هه لږي:

- چ بكه ين به گم... نه مه ژيانه، پياو ده بڼي بيگوزه ريښي. مه نمووري قاوشه كه
به شيوه يه كي زمان لووسانه گوتي:

..... گىلەپياو

– ئاڭات لە و زاتە بىئ نەيەلى نارهەت بىئ، ئەمجا ورياش بە (پەتە) ت نەكە وئتە سەر ئاو. خۆت دەزانى كاكەم رۆژنامە نووسە و رۆژنامە نووسەكانىش... بەلى...
هە... هە...!!

لەجياتى ئەوەى قسەكەى تەواو بكا پىگەننىڭكى تايىبەتى كردو من قسەكەم بۆ تەواو كردو گوتم:
– فزولن:

– نا، ببوورە، من بىئ ئەدەبىي وا ناكەم. ئەفسەرى ئىشك و مەئموورى قاوشەكەمان چوونەدەرو بەجىيان ھىشتىن.
گىلە لەسەر قەرەوئەكەى راكشا، چاوى بپىيە تابلۆيەك كە بەديوارەكەو ھەلواسرابوو و بەخەتتىكى ناخۆش نووسرابوو "خوايە رزگارم بكەى" و كەوتە ناو دەرياي بىركردنەو. دلم نەھات لىي تىك دەم، منىش لەسەر قەرەوئەكەم درىژبووم و دەھۆشەو چووم. خەرىك بوو خەوم لىي بكەوئى گويىم لەھاوارىك بوو، تىك رابووم و لە جىگاگەم دەريەپريم. دىتم دەنگى گىلەيە، تومەز خەونىڭكى سامناكى ديوەو لەترسان قىژاندوويەتى.
بۆخۆشى زۆر نارهەت بوو، لىم پرسى:
– چ بوو!

– ھىچ، خەونىڭكى ناخۆشم دى و زۆر ترسام. بۆئەوەى نارهەتتەكەى لەبىر بەرمەو گوتم: پاشماوەى بەسەرھاتەكەت بۆ باس نەكردم.
گىلە ئاوپىڭكى لى دامەو:

– وادىارە دلىاي كە سبەينى بەردەبى و دەتەوئى ئەمشەو ھەمووت بۆ بگىرپمەو.

– بەدەست خوايە! گىلە ھەناسەيەكى ساردى ھەل كىشا:

گيلەپياو.....

– خۇزگەم بەخۇت كە ھىوات بەزىيان ھەيە. بەلام منى قوپپەسەر چى كە ئەگەر بەريشم بدەن پاش ھەفتەيەك دەيى بىمەو ەتيرە... چونكە چ جىم نين بيان چمى. كۆلە گروويەكى قورسى لەئەوكى گىرابوو گوت:

– باشە بەسەرھاتەكەتم بۆياس بكة.

– بەلى، ھەروا كە سەرم بەردابۆو ەيى ئامانچ لە كۆلانەكان دا دەخۆلامەو ەپشتەو ەكۆيم لەيەكەك بوو كە بانكى دەكردم "ھۆي ەريدە گيل".

ئۆدم پىسەيرويو، دەيى كى بى وا لەقەبى من دەزانى؟ كاتىك ئاوپم دايەو ەپردەستى كرده ئەستۆم. ناسيمەو، "نەجدەت" كۆنە ھاوالى قوتابخانەم بوو كە پىكەو ەلەپۆلىك بووين، بەلام سالتىك پىش من لە قوتابخانەي ەسكەرى دەركرابوو. جل ويەرگىكى پاك و تەمىزى دەبەردا بوو. ەيىندەم پى سەير بوو ەپەسام.

نەجدەت رزقى سوارو خۆي پيادە بوو، قەت نەي دەتوانى بچىتە سينەما. لەبەر نەبوونى و ەزارى رۆژەكانى پشودانىش ھەر لە قوتابخانە دەمايەو. ئەي نە دەزگايەو ئەم ئوتومبيلە ئاخىر مودىلەي لەكۆي ەيناو؟

نەجدەت دەستى خستە سەر شانم و پرسى:

– ەريد خەرىكى چى؟

ھەموو بەسەرھاتى خۆم بەكورتى بۆ گىراپەو، زۆر پىكەنى پاشان قۆلى كرتم و گوتى:

– باش بوو پەكترمان كرتەو! گۆي مەدەيە، خەفەت مەخۇ. راىكىشام بۆلاي ئوتومبيلەكەي، سواربووين و پىي پىو ەنا. لەرىكا من ھەر قسەم بۆ دەكردو ئويش بىپسانەو ەپى دەكەنى! لەيەكەك لەشەقامە گەرەكان دا لەبەر دەركاي خانووبەرەيەكى دووقات راىكرت.

..... گیلەپیاو

ئۆمرە مالى برادەرەكەم بوو، لە جوانى كەلوپەلى ئاوماڵەكەى سەرم سوپما بوو. خواردنەوہەكى بۆ ھىنام كە ئاويشم نەدەزانى. لە برسان وەخت بوو بەلادا بىم و ئەو خواردنەوہ پتريشى شپرزە كردم. بەديوارەكەوہ تابلۆيەكم دى، كاتيك لىتى ورد بوومەوہ دىتم شەھادەى كۆلىجى حقوہ. ھىندەى ديكە سەرم سوپما. لەدلى خۆم دا گوتم "نەجدەت پارەكە لەناوہندى دەركر، چۆن ئەمسال زانستگای تەواو كرد؟".

نەجدەت كە ديار بوو تىم گەيشتبوو بەفيزىكەوہ گوتى:

– ديوتە ! ئەوہ شەھادەكەمە؟

– باشە چۆن بەسالىك زانستگات تەواو كرد؟

نەجدەت بەگالتەوہ پىم پىكەنى و گوتى:

– بەيانى شەھادەيەكى ئامادەييش بۆ تۆ وەرەدەگرم !!!

ھەرۆك بىھەوى پيالە ماستيك لەدوكاندار بکړئ، وابوو. لەگەڵ ئەوہى ھەر لەو ژوہدا نموونەكەى لەبەر چاوم بوو، ديسان نەم دەتوانى باوہرپكەم كە راست دەكا. ئەو شەوہ نەجدەت لەگەڵ خۆى بردمى بۆ گەپان، بەليشاو پارەى خەرچ دەكرد. بەتايبەتى دەيەويست دەولەمەندى خۆى بەمن نیشان بدا. تا ئەو شەوہ من نەچووبوومە ئەو جۆرە جيگايانەو ئەو ژنە ناسك و نازدارانەم نەديبوون.

ئەوہندەى ئاگام بەخۆم بوو پىنج شەش "بار" مان پشكنى. دوايەش كە ئاگام لەخۆم برابوو، بردبوومى ھوتيليك وخەواندبوومى.

بەيانى كە لە خەو ھەستام زۆرم پىسەير بوو. پاش چەند مانگ ئەمە يەكەم جارم بوو لەسەر دۆشەك بنووم. ھىندە گىژو كاس بووم، بۆم نەدەچۆوہ سەريەك لەكويم و لەچ جال دام. چەند دەقيقەيەك خۆشحال بووم. دووسى جار

گیله پیاو
.....

خۆم خاویکیش کردو له نه کاویک وشیار بوومه وه. تیک پابووم و له جیگا که ده رپه ریم: "نیره کوئییه".

که سه رنجم دایه ده و روپشتی خۆم هوتیلکی ده رجه یه ک بوو. به ره به ره هاته وه بیرم که دوینئ شه و له گه ل نه جدته بووم و دیاره پاش نه وه ی تیک چووم هیناومیه نیره: "به لام فکری کری به که ی چیه؟". هه مووخوشی و رابواردنه که ی دوئ شه و یم له بیر چۆوه: "نئستا ته گبیرم چیه؟". به سه رکه ردانی و په ریشانی وه ک داوه لی سه ر خه رمان له سه ر جیگا که م دانیشتبووم له ده رگایان دا.

به جاریک به ندی جه رگ و دلانم پساو خۆم بۆ مل به مله له گه ل خاوه ن هوتیل ئاماده کرد. که چی نه جدته بوو، به خۆشحالی و پتکه نینه وه هاته ژووو هاواری کرد:

– هیشتا هه ر خه وتووی؟

– چما سه عات چه نده؟

– نيزيك نيوه پۆیه، هه سته زوو خۆت سازکه با برپۆین. کاتیک له هوتیل ده رکه وتین نه جدته پرسى:

– دوو وینه ی چکوله ی خۆت پئ هه یه؟!

– بۆچیتن؟

– شه هاده که ت سازه، هه ر وینه لیدانی ماوه.

– نه وه لاا وینه م پئ نیه.

له کۆلانیك خیرا چه ند وینه به کمان گرت و چووینه وه مالی نه جدته.

شه هاده که م ئاماده بوو، له به ر چاوی خۆم خیرا وینه که ی لئ داو مۆرئکی پتوه ناو ئیمزای کرد:

..... گیله پیاو

— فەرموو، ئەم شەهادەیه هەموو گریئ کوێرەیه ک دەکاتەوه. ئێستا هەموو
دەرگایە ک بۆتو کراوەتەوه. تا ئێرە ئەرکی من بوو، بەلام لێرە بەدواوە دەبێ
بۆخۆت بجووتییه وه!

— زور سوپاس نەجەدت! ئەو زەحمەتە ی نە دەوێست. نەجەدت قاقایەکی
کێشا:

— نەکا بە شەهادە ی ئامادەیی رازی نەبی و داوای شەهادە ی کوللیەم لێ بکە ی؟
— نا، شتی وانیه، راستیە کە ی ئەو یە لەو چۆرە کارانە دەترسم. دەمەوێ
بەسەر بەرز ی بژیم و پارووه نانێکی حەلال پەیدا بکەم. نەجەدت بە
سەر سوپمانێکە وه تێمە وه پاما:
— بە راستیتە دەترسی؟!

— ئەرێ بە گیانی تۆ. دەمەوێ لە ژیانم دا کاری خەراپ نەکەم. شانێکی
هەلته کاندو بە گالتە وه پێم پێکە نی:

— زۆر باشە، بۆخۆت دەزانێ. ئیشە لالا سەر دەکەوی. ئەو نەدە بە ساردی قسە ی
دەکرد کە لە رووم نەهات نەختێک پارە ی لێ قەرز بکەم:
— خواحافیز نەجەدت.

— بە خێر چی.

نەجەدت رێگایەکی بۆ دۆزیبوومە وه هەر کە سێکی دیکە بایە قبوولی دەکرد،
بەلام من نەموێست ئەو رێگایە بگرم. دەمەوێست دەرگا داخراوە کان بە هێزی
شان و باهۆی خۆم بکەمە وه و بچمە پێش...

دوو سێ رۆژ بێکارو سەرگەردان سووپامە وه لە بەر ئەو ی کەس ئامادە نەبوو
کارم بداتێ بپارم دا حەمبالی بکەم. ئەم کارە نە دەسمایە ی دەوێست و نە
کەرەستە ی کیشی پێوێست بوو. جانتا و باری موسافیرە کانم لە لەنگەرە وه
دەبردە ناو کەشتی و بارە کانم دادە بە زاندو پارە ی شیوو نیوەرۆیە کەم پەیدا

گڼله پياو
.....

ده كړد. به داخه وه زوو نهو ريځا په شم لى به ستره. هه مباله كان ليم وه خق كه وتن و نه يانه يشت هه مبالى بكم.

دووسى روژ شپږه چه هم له گال كړدن، دېتم سوودى نيه. له م ولاته دا هه مبالى پيوستى به واسپته هه يه و به بى نيجازه هه مبالى كړدن قه ده خه !!

نيواري نهو روژه كه زور به نار هه تى له ته نيشت له نگر كاكه راو هستا بووم و بېرم له دواړو تارىكى خوم ده كړده وه، چاوم به لا پره ي روژ نامه يه كه وت، هه لم گرت و خوښدم وه. له لا پره ي (اعلان) دا نوسرابو فلانه بانك پيوستى به چنه د موچه خور هه يه. ويستم بچم و نيمتيحان بدهم به لام جلگى باشم نه بوو و به و سهر و سيمايه شه وه كه س وهرى نه ده گرتم. چوومه مالى نه جده ت گوت: "ده ستيكم جلك به نه مانه ت بده يه ده چم نيمتيحان ده ده م".

نه جده ت ديسان پيم پيكنه ي. نه پاندم:

- به چى پيډه كنه ي؟

- به ساويلكه يى تو!

- بوچى؟ چ بووه؟ نيمتيحان دان ساويلكه يى نيه !!

- نه وانه ي وهك تو بيرده كنه وه نهك هه ساويلكه، شيتيشن. كاكه گيان! له و نيمتيحان نه دا كه س قبول نابى. هه موويان له پيشدا ديارى كراون.

- نه ي بوچى له روژ نامه دا بلاويان كړدو ته وه؟

- چاوه كم، نه وه هه مووى چاويه ستنه. به خورپاي خوت ماندوو مه كه. پيم و ابوو بويه وا ده لى كه جلگه كانم وى نه دا. گوت:

- قه يدى نيه. خوا حافيز. ويستم وه ده ركه وم بانگى كړدم:

- بؤ كوئ؟ وهره هه ر جلگيكي ده ته وئ بيبه و تاقي بكه وه، بزانه من راست ده كه م يان تو.

..... گڼله پياو

شەش دەست جلگى لە كەنتۆره كەى دا بوون يەك لە يەك باشتەر. دەتگوت
هەموويانى دوينى لە بەرگدروو وەرگرتۆته وە.

دەستىكم كرده بەرو چوومه بانك. لە رۆژى ئىمتيحان و شەرتەكانى
بەشداربوونم پرسىياركرد. بۆم دەرگوت پاش دە رۆژى دىكە ئىمتيحانە.
بەراستى چاكەى نەجدهتم لەبەر ناچى. ئەو دە رۆژە بەخەرجى ئەو لە
هوڤىلىكى باش مامەو، شەو رۆژ خەريك بووم. ئەگەر لە قوتابخانە وەك ئەو
دە رۆژە خەريك بام سالى دووپۆلم دەبرى.

رۆژى ئىمتيحان ئەو نەجده خەريك ببووم وەك گيژم لى هاتبوو. بۆخۆشم نەمزانى
چيم لە وەرەقەى ئىمتيحان نووسى. شەوى نەجدهت لى پرسم:

– ئىمتيحانەكە چۆن بوو؟

– پيتم وايە خەراپ نەبوو.

پاش پازدە رۆژ لەگەڵ نەجدهت چووين بۆ وەرگرتنەوەى ئەنجامەكان. ئەو
فەرمانبەرەى نەتيجه كەى دەدانه وە هەر كە چاوى پيتم كەوت. گوتى:

– كاكە زۆر بە داخە وە.

هيندەى نەمابوو بگريم. دەتگوت خانووەكەم بەسەردا رووخاوە. گريان بەرى
قورگى گرتەم. نەجدهت چاوىكى لى داگرتەم: "با بپۆينە دەرى". لە دالانەكە دا
گوتى:

– ليرە راوەستە هەتا ديمە وە.

پاش چارەكە سەعاتيك بەپيكتەنينەوە هاتە وە گوتى:

– پيرۆزبايىت لى دەكەم، لە ئىمتيحان دەرچووى. گيژو ويژ بووم. لەپيشدا پيتم
وابوو گالتم پى دەكا، بەلام راستى دەكرد.

لە سەدكەس تەنيا حەوت كەس دەرچووبوون كە من حەوتەميان بووم. بەلام
چۆن بوو ناوى من كەوتە ناو لىستەى دەرچووەكانەوە جارى ئەو دەم نەدەزانى.

گیله پیاو

ههفتهیهك دواتر به پاره ی ئه ودهم مانگی به ۱۸۰ لیره له بانك دامه زرام. ئه وده به دلهگرمیه وه کارم ده کرد که له ماوه یه کی که مدا سه رنجی هه موو سه رۆکانی بانکم بۆلای خۆم راکیشا. ئیستا سالتیکم ته وانه کردبوو. بووم به سه رۆکی یه کێک له دایره کانی بانك.

له سه رۆکی گشتیه وه بگره تا یارمه تی ده رو به رتیه به ری گشتی هه موویان ده یان ناسیم و خۆشیان ده ویستم، به تایبه تی جیگری ژمیریاری گشتی که پیاویکی پیرو به ویقار بوو، زۆر له وانی دیکه ی زیاتر روو ده دامی و دووسی جاریش بۆ نان خواردن بانگهێشتنی کردم بۆ مالی خۆیان.

وام هه ست ده کرد زۆری پێ خۆشه بمکا به زاوای خۆی. دووکی قهیره ی هه بوون. رۆژیکیان که چوو بوومه مالیان رووی تێ کردم و گوتی:

– فهرید مزگینیت لی بێ، نیازیان هه یه له لایه ن بانکه وه بقتیرن بۆ ئه وروپا. له خۆشیان وه خت بوو گه شگه بم. ئاواتم ئه وه بوو نه جده ت لێره بایه و ئه نجامی کارو تیکۆشان و راستی و دروستی بۆ ده رکه تبايه. هه تا ئه وروژه له گه ل یه کێک له که کانی جیگری ژمیریاری گشتی زۆرم نیتوان خۆش بوو. هه موو که س پێی وابوو به و زووانه ده بیینه ده زگیران و زه ماوه ند ده که یین.

به لام کاتیک خه به ری چوونی ئه وروپام بیست و زانیم ده بێ سال و نیویک له وێ ده وده ی تایبه تی بانکداری ببینم، به جارێک ئه وینی کچی جیگری ژمیریاری گشتیم له سه ر چوو ده رو هه وای ناسک و نازه نینه کانی ئه وروپا له سه ر دام. شه وو رۆژ خه ونم به ئه وروپا وه ده دی و هه میشه له خه وو بیداری دا له گه ل که کانی ئه وێ سرت و خه لوه م ده کرد. بۆیه چه ند رۆژیک نه چووومه مالی جه نابی جیگرو ته نانه ت دووسی جاریش بانگهێشتی کردم داوای لی بوو دیم کرد.

..... گیله پیاو

هه میسه خه ریکی رۆک و پۆک کردنی کاره کانم و ئاماده کردنی کهل و پهلی سه فەر بووم. نوای ههفتهیه که به رۆبه رۆی گشتی بانگی کردم هه ژوره که ی خۆی و گوتی:

– ده مه وێ له یه کۆک له قهزاگان دا لقیکی تازه بکه مه وه و بۆ ژمیریاری ئه و لقهش که سی له تۆ باشترمان نیه.

دووکۆ له کهله سه رم هاته دهر. ئه من بارگه وینه م بۆ ئه وروپا تێک نابوو، ئیستا چۆن بچمه قهزایه کی چکۆله. سه رۆکی بانگ که نا په حه تی منی بۆ دهرکه وتبوو گوتی:

– زۆر له وێ نامۆنیه وه. حه وت هه شت مانگ کارکردنی ئه وێ تاقیکردنه وه ت زیاتر ده کاو پاشان ده چیه ئه وروپا. دوو رۆژ دواتر که وتمه پۆ. له و شار ه بچو که دا هیچ شوینی حه سانه وه و گۆزه رانندن نه بوو. سه رۆکی ئیداره کانی ئه و شار ه هه موویان مووچه خۆری بچو کی وه زاره ته کان بوون که ته نیا دلایان به ناوی سه رۆکایه تی خۆش بوو و له و بوودجه ی له ده ستیشیان دا بوو چاپو گووپیکیان ده کرد. به لām بۆ من که ئه هلی دزی و به رتیل و شتی وا نه بووم مانه وه ی ئه وێ له جه هه نده میس خه راپتر بوو.

له وێ له گه ل ئه فسه ریکی سوپا بوومه ئاشنا. کوپیکی خه راپ نه بوو. به شی زۆری پێکه وه تاو له مان داده ناو یاریمان ده کرد، یا باس و وتووێژمان بوو. شه وێک پاش نان خواردن گوتی:

– من ئه مشه و بۆ جێگایه ک بانگ کراوم. باش نیه به به رگی ئه فسه ری یه وه بچم. جلکه کانی خۆتم بده یه.

– به سه ر چاو، بایه خی چیه؟

هاته ژووری جلکه کانی له بهر کردو پۆیشته. به یانی زوو له خه و هه لستام و سه یریکی ژوره که یم کرد دیتم هیشتا نه هاتۆته وه، سه عات بوو به نۆ،

گیله پیاو
.....

نه هاته وه. بوو به ده نه هاته وه... بهر بهر نار ههت ده بووم. وهختی ئیداره درهنگ ببوو منی چاره پره شیش وهك (رۆستم) ته نیا ده ستیك چه كم هه بوو. نه مده زانی ته گبیرم چیه.

هیچ چاره م نه بوو جگه له وهی له قوژینیکی هۆده كم دانیشتم و چاو بپریم ده رگاكه. سه عات یازده فرمانه بریكي بانك به دوام دا هات گوتم:
"بلی نه خوشه".

شه وو رۆژی دواتریش نه و دۆستم سقراغی نه بوو. بۆ به یانی بریارم دا جلکه کانی نه و له بهر بكم و وه ده ركهوم. چوومه بانك دیتیم هه ر نه و رۆژه كه نه چوومه ئیداره راپۆرتیان داوه به نهسته مبول. هیشتا چهند ده قیقه بوو گه یشتیوومه بانك كه برووسكه یهك له نهسته مبول وه هات داوا کرابوو ده سبه جی بگمه نه وئ.

نه م ده توانی به بهرگی نه فسه ری یه وه بپۆم، ده ستووری ئیدارهش نه ده کرا وه دوا بخه م. گوتم: "کاتیك له قه تار دابه زیم ده سبه جی ده ستیك جلک ده کرم" بئخه بهر له وهی به ده ختی یه کی تازه چاوه پێمه.

له قه تاردا له گه ل ژنیك بوومه ناسیاو كه له جوانی دا هاوتای نه بوو. جیگا که ی له سه ر کورسی یه که ی به رامبه ری من بوو.

هه ر له و کاته وه كه چوومه ژوو چاوی لی نه ترووکا ندیم. زۆرم هه ول دا ته ماشای نه کم... به تاییه تی سه رم له په نجه ره كه ده برده ده ری و ته ماشای نیمه نه کانی ده ورو به رم ده کرد. ژنه كه لی پی پرسیم:

— تۆ نه فسه ری سوپای؟

منیش خۆ نه م ده توانی راستی مه سه له که ی پی بلیتم. به چاوی کوپزی وه دهیدی بهرگی نه فسه ریم له بهر دایه، که چی نه خوشیی بوو ده یه ویست قسه یهك له زمانی من بیبستنی. به ناچاری بئنه وهی درێژه به باسه که بده م گوتم:

– بەلێ.

خودا کوێری کا، ئەگەر ئەو پرسپاری نەکردباو ئەو زمانە سەگباب خێوەی منیش هێندە "هەرزەوێ" نەبۆیە ئیستا فەرمانبەرێکی پایەبەرزو ئەوورپا دیتووی بانک بووم.

خاتوون کۆلی نەدەداو پەیتا پەیتا پرسپاری لێدەکردم. بەهەزار سویندو قورعان دەیه‌ویست ئیسبات بکا که حەز لە ئەفسەران و لە جل و بەرگی ئەفسەری دەکا.

ئەوێندە لەسەر رۆشت کە بەسەر تەلێ پەپاندم. هەتا ئەستەمبول وەک دوودۆستی چەند ساڵە خەریکی قسەویاس بووین و بەکەیف و ئاھەنگ رامان بوارد.

کاتێک گەیشتی ئەستەمبول دنیا تارێک ببوو، منیش نەدەکرا بچمە بانک و ناچار بووم تا بەیانی پاوەستم. "ژنە" بانگ هێشتنی کردم بۆمائی خۆیان. ئەو بۆمن دەرفەتێکی باش بوو، ئەگەر نەچووبام لەوانەبوو دواپە نەیدۆزمەو. چوویمە ماله‌کە. هەروەک لەقەتاری دا باسی کردبوو بۆوێن بوو.

مێردەکە ی دووسال پێشتر عومری درێژی بۆ ئێو بەجێهێشتبوو.

ئەمە یەکەم ژن بوو کە من لەگەڵی ببوویم ئاشنا. ئەوێندەم لەزەت لێدیبوو کە قەرارمان دانا چەند رۆژێکی دیکە زەماوێند بکەین ئەو پابواردنە کاتی یە ی ئەو شەو بەکەینە هەمیشەیی!

بەوخەیاڵە شیرنەو نووستم. لەخەوم دا دەچوویمە مانگی عەسەل کە بەدەنگێکی سەیر خەبەرم بۆو.

ژووێرکە تارێک و تنۆک بوو. شۆقێک هەل بوو و کوژایەوێ دەمانچە یەک هات و ئیتر ئاگام لەهیچ نەما. کاتێک چاویم هەلێنا لە نەخۆشخانە بووم، ئەویش نەخۆشخانەیی سوپا!

گیله پیاو
.....

هه لبة پئیان وابوو هه فسهرم و هینابوویانه نه خۆشخانهی عهسکه ری. شانی
چه پم بریندار بوو زۆریش دهیه شا. وهك سیسته رهكان بۆیان باس کردم دوو رۆژ
بوو بۆهۆش بووم. به لام بۆبریندار بووم و چ قهوما بوو نه مده زانی. له كه سێك
ده كه پام نه سلی مه سه له كه م بۆباس بكا.

رۆژی سێهه م كه وه هۆش خۆم هاتمه وه ته حقیقات له من دهست پێكرا:
- له چ به شێك دا خزمهت ده كه ی؟! نه مده زانی چ جواب بده مه وه. سه رۆکی
نه خۆشخانه پرسیاره كه ی دووپاته كرده وه:

- له چ به شێکی سوپا دای؟

- بلێم چی؟ من؟ من؟

ئاخه كه ی تی گه یشتن نه فسه ر نیم. ده سه به جێ گرتیانم و له سه ر قه ره ویله ی
نه خۆشخانه را ته سلیمی گرتووخانه یان کردم.

فایلیکی نه ستوور دروست بوو و چه ند تاوانی گه وره یان دایه پال من "كه لك
وه رگرتن له به رگی نه فسه ری!! ده رچوون له قانونه كانی ولات! ده ستریزێ
بۆ نامووسی خه لك! كه لك وه رگرتن له شه هاده ی ساخته!! و هه لبه ستنی
نیمزای پیاوه گه وره كان."

زۆر درهنگ هه موو راستی به كانم بۆ ده ركه وت به لام تازه سوودی چ بوو؟
ئه من له ئیمتیحانی بانك قبوول نه ببووم، نه جدته به هۆی كارتی پیاویکی
گه وره و به ناویانگه وه كه هه میشه چوارپێنجیكی له گیرفانی دا بوون كاره كه می
جوور كردبوو و شه هاده یه كی ساخته شی به ناوی منه وه دروست كردبوو و
دابوو به بانك.

ئه و ژنه ش كه ئه و هه موو به لایه ی به سه ر من هینا، پووری كچی جه نابی جێگری
ژمیریاری بانك بوو كه له سه ر ئه وه ی له هینانی برازیه كه ی په شیمان ببوومه وه
به و جۆره ته مبیی کردم.

..... گیله پیاو

ته وای ئه و شتانه دای ئه و شه و ناشکرا بوون و بوونه هژی پووخانی من.
مه حکووم بوونی من هر له سه ره تاوه پوون بوو، به گه وره ترين سزا مه حکووم
کرام و به ندکرانه که م قه تعی بوو.

یه که م جار که پیاو ده گیرئ زۆر ده ترسئ! به لام پاش چه ند رۆژو هه فته خوو به
به ندیخانه وه ده گیرئ. ئه و چوونه به ندیخانه بۆمنیش بوو به ده رسیکی گه وره .
زۆر شت فێریبوم که هه تا ئه و رۆژه نه مده زانی.

رۆژێک که له به ندیخانه هاته مه ده ر پیاویکی به ته جره به و دنیا دیتوو بووم! پێتان
وا نه بئ بریارم دابوو به ساخته بازی و فرت و فیل بچه پیش، نا، قه ت نیازی وام
نه بوو. دیسان هومیدم هه بوو که به راستی و کارکردن له زیان دا سه رده که وم.
به لام ده تگوت هه موو ده رگایه کم لئ داخراوه و ته نیا ئه و کونه کراوه ته وه که
منی بۆ زه لکاوی به دب ختی و چاره پرسی راکیش ده کرد.

بۆئه وهی که سانی وه ک من تووشی ئه و ریگایه نه بن ده سته و دامینی زۆر که س
ده بین و به ده ست و پئ یانیانه وه ده نویین، به لام ئه وان له جیاتی ئه وهی
یارمه تیمان بده ن به شه ق ئیمه به ره و ئه و ریگایه پال پێوه ده نین.
لێره دایه که هیندیک که س بئ ئه وهی بۆخویان هه ز بکه ن تووشی هیندیک کارو
ریگای خه راپ و نا ره و ده بن. ئه و پوودا وهی بۆمن هاته پیش یه کیک له و
به دب ختی یانه بوو.

له ده رسی (فیزیا) دا قانونیک هه یه به ناوی ATAİET. به پیتی ئه و قانونه
هه ر شتیک بۆئه وهی به ره و پیش بجمئ ده بئ له پیش دا نه ختیک به ره و دوا
بگه رپته وه و هه رچی بۆ پیشه وه چوونه که شی خیراتر بئ به ره و دوا گه رانه وه که ی
زۆر تره. له قه تاردا به تاییه تی ئه و قانونه جوانترو به رچاوتر خوی ده نویین.
ئیمه ش هه ره وخت بمانه وی به سه ر کۆسپیکی گه وره دا باز بده ی بۆ بازدا نه که
ده بئ بگه رپینه وه دواوه.

ماوه‌ی به‌ندکرانی منیش راست وایوو. بۆمن که ده‌مه‌ویست تۆله‌ی مه‌ودای دوکه‌وتووایی ژیاانی خۆم بکه‌مه‌وه ئه‌و به‌ره‌ودوا گه‌پانه‌وه‌یه پێویست بوو. خواش ئاگاداره بۆ برینی ئه‌و مه‌ودا زۆره به‌هیچ جۆر نیازی کلاوسازیم نه‌بوو. ته‌نیا ده‌ لیڤه‌م له‌ گیرفان دا بوو. بۆنه‌وه‌ی ئه‌ویش خه‌رج نه‌بێ هه‌رچه‌ند برسایش بووم دلم نه‌ده‌هات هیچ بخۆم!! هه‌روا به‌زگی برسی و سه‌رتکی پر له‌ هیواو ئاواته‌وه له‌ کۆلانه‌کان دا بۆ کار ده‌گه‌پام. نه‌م ده‌ویست بچه‌ لای که‌س داوای کار بکه‌م. چونکه‌ تاقیکرنه‌وه‌یه‌کی تالم له‌و کاره‌ هه‌بوو. بۆیه ده‌مه‌ویست هه‌ر به‌و ده‌لیڤه‌یه کارێک ده‌ست پێبکه‌م و داهاتیکی لی هه‌لوه‌رێتم.

له‌و خه‌یاله‌دا بووم گه‌یشتمه‌ بازاری ماسی فرۆشان. کاروباره‌که‌یان زۆر باش بوو و هه‌ر کامه‌ ژماره‌یه‌کی زۆر موشته‌رییان له‌ ده‌وره‌ راوه‌ستابوو. "بۆچی ئه‌منیش ماسی نه‌فرۆشم. چ له‌وه‌ی باشته‌ره!"

به‌لام زۆر زوو تێگه‌یشتم که به‌ده‌لیڤه‌ دوکانی ماسی فرۆشی دانانرێ. "ئه‌دی چ بکه‌م. چ بکه‌م؟" بریارم دا پرته‌قال فرۆشی بکه‌م. ئه‌و کاره‌ بۆمن له‌بارتر بوو. بیستبووم جووله‌که‌یه‌ک له‌و رێگایه‌وه‌ بۆته‌ میلیۆنێر. کابرای جووله‌که‌ پرته‌قاله‌کانی به‌نرخێ کپین ده‌فرۆشته‌وه‌و سندوقه‌ داره‌که‌ی بۆ ده‌مایه‌وه‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رزانیشی ده‌فرۆشتن رۆژی سێ چل سندوقی ده‌فرۆشت و هه‌ر سندوقه‌ به‌تاله‌ی به‌ سێ لیڤه‌ حیساب بکه‌ی رۆژی ۱۲۰لیڤه‌ داهاتی بوو.

ئه‌و مه‌سه‌له‌ هه‌رچه‌ند چیرۆکه‌ به‌لام راستی‌یه‌ک به‌ئێمه‌ نیشان ده‌داو منیش بریارم دا پرته‌قاله‌کانم به‌قازانجی که‌م بفرۆشم.

گیله پیاو

رۆژیکى ههتا ئیوارى له گهڵ چەند پرتهقال فروش قسەم کردو رۆ و شوینە کهى باش فیژیووم. تىگەیشتم دەبێ بەیانی زوو بچمە مەیدانى میوهفروشان بۆ ئەوێ بوانم پرتهقال بکرم.

چونکه چ جیم نەبوون بچم و لەلایەکیش دەترسام بەیانی زوو نەگەمە مەیدانى، بپارم دا شەوێ لە مەیدانى بنووم. قوژبێنیکم پەیدا کرد هیندیک پووش و پەلاشم کۆکردەووە لەسەریان پاكشام. هەر بیرم لەو دەکردهوه که دەبێ بيمه میلیونێر، بەلام داخەکم لە پیشهاتى رۆژگار بێخەبەر بووم. بەرى بەیانی لەسەرمان وەخەبەر هاتم. هەراو هۆریای فروشیارو کڕیار تازه دەست پێکراو. ئەوى دوعای دەمزانی خویندەم و فووم لەخۆم کردو لەجیگا، ببوون لەناو پووش و پەلاشەکم هاتەدەر:

– خاویە بەهیواى تۆ نەك بەهیواى خەلكى ئەو زەمانە.

پۆیشتم بۆلای پرتهقال فروشهكان. لەبەردەم هەر کامێکیان چەند دەقیقه پادەوهستام و نرخى سندووقه پرتهقالەکانم دەپرسی.

نرخى هەر سندووقێك سێ تا سێ لیرهونیو بوو. هەر سندووقهێ چەند پرتهقالی تێدا بوو، ئەمەم نەدەزانی. بەلام چونکه هەموو کەس دەیکرێ منیش سێ لیرهو سى قروشم داو سندووقێك پرتهقالم وەرگرت. چووم لە قوژبێنیک سندووقه کهم لەبن دیواری داناو بۆخۆشم لەتەنیشتی هەلتروشکام...

سندووقه پرتهقالە که لەبەر چاوم شتیکی زۆر بەنرخ و گرتنگ بوو. ئەمە هۆیهك بوو که بەزویی دەرگای دەوله مەندبوونی بۆ کردەمەووە لەو دلۆپ دلۆپانەوه بە زویی دەبوومە خاوەنى دەریایەك پاره.

پرتهقال فروشهكان بەپەله سندووقهکانیان هەڵدەپچڕی و خەریکی هاوار کردن و فروشتن دەبوون. بەلام ئەمن وام نەکرد. دەبێ حیسابی بکەم داخۆ پرتهقالی

گیله‌پیاو
.....

چەند دەکەوئ، پاشان بەوپی‌یە نرخیان لەسەر دانیم وێیان فرۆشم. زۆر
لەسەرەخۆ سندووقەکم هەلپچری. هەولم دەدا نەوێک سندووقەکه خەرابی.
پرتەقالەکانم ژمارد سەدوشەست و هەشت دانە بوون و ئەمنیش سیسەدوسی
فرۆشم پێ‌دابوون. دەسبەجێ دەرۆقەلەمم لە گیرفانم دەرەیناو دەستم کرد
بەحیساب. هەر پرتەقالەئێ دوو فرۆش شتێک کەمتر کەوتبوو. ئەگەر دانەئێ بە
دوو فرۆشم دابایە کەمێک قازانجی دەکردو سندووقە بەتالەکەشم بۆ دەمایەو.

ئەوێ دەزانێ کە کاسبکارو بازرگان وەختێک پێش دەکەوئ کە حیساب و
کیتابی راست بێ، منیش ئێستا دەمتوانی لە پاشەرۆژی کاری خۆم دانیابم.
سندووقەکم لەسەرشانم داناو هاتم بۆلای بازاری ماسی فرۆشان. زۆرم برسی
بوو. ویستم کەمێک نانی و شک بکرم و بیخۆم بەلام دلم نەهات. بیستبووم
کاسبکار قەت نابێ لە دەسمایەکەئێ بخوا. دلخۆشی خۆم دایەوێ کە پراوەستم
تا پرتەقالەکان دەفرۆشم ئەوێم لە قازانجەکم نان بخۆم.

مەیدانی ماسی فرۆشان زۆر جەنجال نەبوو. جێگایەکی لەبارم پەیدا کردو
سندووقەکم دانا. پرتەقالەکانم زۆر جوان لەسەر یەک دانان چاوەڕێی موشتەری
بووم.

پاش تاوێک چەند فرۆشیاریکی دیکەش هاتن و هەریەکە لە سووچێک دەزگایان
دامەزراند. سەرئێم دانێ بزائە ئەوان پرتەقالەکانیان بەچەند دەفرۆشن. دیتم
هەموویان هاوار دەکەن جووتی پێنج فرۆش. چووێ لای یەکیکیان لێم پرسى:

– سندووقی بەچەندت کەپوێ؟

– دوولیره و نیو.

لەمنی هەرزاتر کریبوو. بەلام پرتەقالەکانی من چاکتر و گەورەتر بوون. لێم
پرسی:

– سندووقەکت چەند پرتەقالی تێدابوو؟

..... گیله پیاو

– نازانم دووسه د سئسه دیک ده بی!

له هه موو پرته قال فرۆشه کانم پرسى هه موویان وایان گوت. پیم سه یریوو:

– باشه چۆنتان حیساب کردوه که جووتى به پینچ قرۆش ده ده ن؟

– نرخه که ی دیاره.

بۆم ده رکوت بۆچى هیندیک که س له هیچه وه ده ست پئ ده که ن ده بنه

میلیۆنیر. رۆژى هه زاران که س ده ست به کاسبى بازرگانی ده که ن، ئه دى بۆ

هه ریه کتیکیان ده بیته میلیۆنیر و نه وانی تر له ناو ده چن؟

هۆى ئه وه یه که نه وان حیساب و کیتاب نازانن، ده نا هه موو ئه و پرته قال

فرۆشانه ده بوو ببه میلیۆنیر!

به باوه پیکى پته و به سه رکه وتنه وه هاوارم کرد:

– ئای یه کی دوو قرۆش پرته قالى باش. وه ره ته ماشای بکه ! دووسى یه ک

له پرته قال فرۆشه کان ئاوړیان دایه وه ده ستیان به سرتو خه لوه کرد:

– نه وه کئیه نه مړۆ لیږه په یدا بووه ؟

– قه لافه تی ببینه ده لئى لولینه یه. نه وان سئ چواریک پیکه وه ده ستیان به

هاوارهاوار کرد:

– پرته قالى باش جووتى پینچ قرۆش. نه من توندتر هاوارم کرد:

– وه ره ئیږه هه رزانم کرد پرته قالى که وه دانه ی دوو قرۆش.

موشته رى یه کان به ده نگى من پا ته ماشایه کی پرته قاله کانیان ده کردوده رۆیشتن

بۆلاى نه وان و سه ودايان ده بوو.

"یانی چى، بۆچى نه و خه لکه وایه. خو پرته قاله کانى من که وه ترن،

هه رزانتریشیان ده ده م. ئه دى بۆ که س لیم ناکړئ و هه موو ده چنه لای نه وان؟"

گیله پیاو
.....

هەرچی ده مکرد بۆم نه ده چۆوه سه ریه ک. ژنیک ئه و مه ته له ی بۆ هه لێنام. پاش
ئه وه ی هه موو پرته قاله کانی هه لگووشی وئیمتیحانی کردن و گوتی:

– دیاره ئه وانه سه رما هه نگاوتوونی و خه راپ بوون بۆیه هه رزانیان ده فروشی.
– ببوره خاتوون وه للا هه یج عه یبیان نیه، بپوانه له ه ی ئه وانه گه وره تریشن و
هه رزانتریشن. به لام خاتوون نه چوو ژێریار. رۆیشه لای ئه وان پرته قالی خۆی
کپی. منیش له داخان و بۆ ئه وه ی تانوتیک له و ژنه بده م به قه و هاوارم کرد:
– پاره ی خه لالیان ده وێ ئه و پرته قالاته.

له و لاه یه کێک له ماسی فروشه کان هاواری کرد:

– له سه رخۆ کوپی باش ئه و نه په نه په ت له چیه. مێشکی سه رت بردین. که
ئاویم دایه وه ده بینم کابرایه که چاوی سوور هه لگه پاون و سمیلی له بنانگوئیان
گری داونه وه.

له ترسان گوتم "به چاوان".

پاشان که وتمه بیرو به رژه وه نده وه. هیندیک کار له پێش چاوی پیاوی زۆر
هاسانن، به لام که ده چیته ناویانه وه ده بیننی نه خه یر هینده ش هاسان نین.
هه موو کاریک پێ و شوینی خۆی هه یه، ده بیننی چایچییه تی کاریکی به داهاته و
پێی وایه چایخانه دانانیش کاریکی ساکاره به لام... نه خه یر.

سێبه ریک له بهر ده م پاره ستاو که م که م خۆی لێ سووروشین هه لگێرام و
هه ودا ی خه یاله که می ئالۆزکرد:

– کوپه به ئیجازه ی کێ لێره دوکانت داناوه؟

له پێش دا که مێک سه یرم کرد، ویستم بڵێم "جابه تو چی؟ ئه تو چ کاره ی؟"
به لام کابرا مۆله تی نه دام. قۆلی گرتم و به یه که ته کان فرپێ دامه ناوه ندی بازار:

..... گیلەپیاو

– مەگەر ئۆتەر تەویلە یە ھەركەس لە دایكى زویر بوو دئ سەندووڤێك پرتەقال

دەكپئ و لەبەردەمی خەلك (دوكان) دادەنئ...؟

لەپاشان پووئ لە دووسئ فەرمانبەر خۆل مال كرد كه بەدوايەو بوون و زۆر
بە سیمایەكى سەرۆكانەو گوتئ:

– زوو ئەم پەتیارەى بەرنە شارەوانى سزای بدەن!

تازە تئگەیشتم كه جەنابى فەرمانبەرى شارەوانىیە. ھەتا ئەوئ رۆژئ

سەرۆكەرم ئەكەوتبۆ شارەوانى، بەلام ئەو ھەموو چیرۆكە سەیرۆسەمەرەى

بیسنبووم بەس بوو بۆ ئەوەى بەجاریك زراوم بچئ.

كەوتمە پاپانەو:

جەناب بێكە بەخاترى خوا بەرەلام بكە. سەھووم كرد، (....)م خوارد. جاریكى

تركارى واناكەم.

– قسەى خۆپایى مەكە. قانون رێگا نادا. خۆ قانون كەشك نیە:

– جەناب وەللا ئەوە یەكەم پۆژمە. نەمدەزانئ.

– با جەزات لئ بستینن دەبیە وەستا.

یەكێك لە فەرمانبەرەكان كه لەپشتەو وەرەستابوو بەزەبى پیم دا ھات. بەچاو

ھالى كردم كه شتێك بدەم و گیانى خۆم دەرباز بكەم.

تازە تئدەگەیشتم ئەو ھەویرە چەند ئاو ھەل دەگرئ. بەپاستى ئەمنیش

زەلامێكى گێژو خۆلم، ھەردەسبەجئ دەستم لەگىرفانم ئاو زۆر بەدل فرەوانى

لیرەيەكم دەرھیناو لەدەستى جەنابى پشكەنەرى شارەوانیم كرد. بەوجۆرە

قانون تەواو بوو و منیش ئیجازەم درا خەریكى كارى خۆم بم.

گیله پیاو
.....

ئەمجارە تۆگە یشتەم بۆچی نرخی پرتەقال جوتی پینچ قرقشە. ئەمنیش ناچار بووم ئەو لیرە شیرنیەش بخەم سەر مایە پرتەقالەکان و جوتی بە پینچ قرقشیان بدەم.

بۆیە ناچار بووم پتر تۆبکۆشم تا ئەو پارە یە ئاومە تۆی هەلێنمەو. بەهەموو قەوەتی خۆم هاوارم کرد: – پرتەقالی باشمان هەبە.

هیشتا قسەکم تەواو نەبوو و زارم پێکەو نە نابۆو کە یەکیک لە پرتەقال قرقشەکان وەك بەوری بۆران پەلاماری دام و مستیکی لە چەنگەکی دام و وەك تۆپی لاستیک بە دیوارەکی دا دام و ئیتر ئاگام لە هیچ نەما. بۆسبەتینی پا لە نەخۆشخانە چاوم هەلێنا. لەتەواوی داراییەکم شەش تەقەلی سەر پوومەتم بۆ مابۆو.

تەنانەت چاکەت و پانتۆلیکی پزیوم هەبوون ئەوانیشیان بردبوو. ئیستاش نەمزانی کابرا کۆبوو، چیان لێ کردو سندوقە پرتەقالەکم کۆبرد؟ بەکورتی، پاش هەفتەیک لە نەخۆشخانە دەریان کردم و دەستیکیان جلکی مرده زۆ لە بەر کردم.

چاکەتەکی بۆ من زۆر تەنگ بوو بەلام پانتۆلەکی ئەو نەدی بۆی درێژ بوو، گۆیا رەحمەتی یەکی خاوەنی پیاویکی کە لەگەتی پەقەلە بوو و هیچ شتێکی منی نەکردو.

سەرلەنوێ لەسەر ساجی عەلی دانیشتم. دەست لە گونان درێژتر گەرامەو نێو کۆمەڵ بۆ ئەوێ کارێک پەیدا بکەم و نان و ئاوێک وە دەست بیتەم. پەنگە پیتان سەیر بێ ئەگەر بێتەم هیشتا و دەم بەرز بوو.

..... گیله پیاو

هیشتا هر دلنیا بووم که پۆژنیک سهرده کهوم! و هیشتا هر دهمه ویست به راستی و دروستی و داوین پاکی کار بکه م و بچه پیش.

هر روا به بی ئامانج له شه قامه کان دا ده گه پام. له پشت جامخانه ی دوکانی قوماش فرۆشیک چاوم به کاغه زیک کهوت نووسرابوو "مندالیکمان پیویسته بۆ کاروباری سهرپیی".

چهند ده قیقه به که له پیش دوکانه که پاره ستام. له لایه که ده مگوت بابچم بلیم هاتووم کارتانه بۆ بکه م، له لایه کیش لاقم له دووا نه ده هاتن.

له دلی خۆم دا ده مگوت:

"کهوجه ئه وانه مندالیان دهوئ نه که زرته زه لامیکی وه که تو".

ئاخره که ی بریارم دا بچه ژووری. له پشتی جامخانه که وه چوارپینج که س ژن و پیاو شتوومه کیان ده فرۆشت و کاروباری موشته ری یه کانیاان پاده په راند. که چاویان به من کهوت وایان زانی موشته ریم گوتیان:

– فهرموو. یه کیکیان بۆلام هات و فهرمووی کردم. گوتم "کارم به ئاغایه".

پیاویکی پیریان پئ نیشان دام که له نیوه پاستی کۆکا که دا له پشت میژنیک دانیشبوو خه ریکی رۆژنامه خویندنه وه بوو چوومه لای و گوتم:

– ببووره. وایانم ئیوه پیویستیان به شاگردیک هه یه؟

– به ئی. منداله کهت بیته بی بینم، دوایه قسه ی لی ده که یین:

– مندالیک له گۆپئی دا نیه بۆخۆم دهمه وی ببمه شاگرد.

خواهن کۆگا و فرۆشیاره کان پیم پیکه نین و ئاغا گوتی:

– ئیمه له مندالیک ده گه پئین.

منیش وه که پال وانیکی سهرکه وتوو که له مهیدانی شهردا قسه بکا وه لامم دایه وه:

گیله پیاو
.....

— هرچی بئ من زۆر له مندا لیک باشت ده توانم کار بکه م. ئاغا له پشت چاویلکه کانیه وه سه یزکی کردم و به گالته پیکردنیکه وه گوتی:

— ئاخو ئیمه ههفته ی ههوت لیره ده دهین به مندا ل تو به و پاره چیت بۆ ده کری؟

— به سمه !

— زۆر باشه بری ده ست به کاریه .

له گه ل ده ستم به و کاره کرد دیسان مه سه له ی میلیونیره کانم هاته وه به رچاو. له باسی په کیکیان دا خویندبووومه وه که وه ختیک بۆ کار په یدا کردن ده چیته کارخانه یه ک، کاری ناده نی.

کوپه که به ناهومیدی له کارخانه دیته ده ر. له به رده رگا چاوی به ده رزیه سیپلکه یه ک ده که وی ده سبه جی دادیته وه وه لی ده گریته وه .

خاوه نی کارخانه له په نجه ره وه چاوی لی ده بی، ده سبه جی بانگی ده کاو له کارخانه که ی دا دای ده مه زیننی.

کوپه که نجه که له کارخانه دا به دلسوزی کار ده کاو به ماوه یه کی کورت ده بیته به پتوه به رو پاشانیش ده بیته شه ریککی کارخانه که . نه منیش ده مه ویست ئاغا ی تازم تی بگه یه نم چند پیاویکی به ما لداریم .

هر هه وه ل پۆز که خه ریکی خاوین کردنه وه ی کوگا که بووم نه م ده زانی ئاغا له بنه وه چاوی لی مه ، قوتوویکی به تال له وی بوو هه لم گرته وه وه ده گیرفانم نا . ده مه ویست ئاغا بزانی نه من قوتوویکی ناقابیلیش فری ناده م و هه لی ده گرم . به لام ئاغا که فکرکی خه رابی له من کردبووه بانگی کردم و بی نه وه ی ریگا بدا زمانم بگه پئی گوتی :

— نه تق که به سه ر قوتووه به تالیکه وه ناچی چون ده کری باوه رت پی بکه ین .

..... گڼله پياو

پاشانیش زۆر به بئ حورمه تی له پيش چاوی فرۆشیاره کان له کۆگاکی و ده ده رنام.

ديسان له مهيدانی ژيان دا تاك و ته نيا مامه وه. هه موو ده رگاكانم لئ داخريوون. ته نيا شتيك ئه مني راگرتبوو و هانی ده دام بۆپيشه وه. ئه ویش هوميّد بوو. هوميّدك كه له راده ده رچوو بوو و گه يشتبو سنوري خه يالپه رستی. بئ گومان ده زانن هه رشتيک له راده چوو ده زيانی هه يه و هينديك جار مه ترسيشی لئ ده كړئ.

خه يالپه رستيش له و نه خۆشی يه خه راپانه يه كه پاشه پۆژيكي زۆر دژاريان هه يه. به شی زۆري ئه وانه ی خه يالپه رستن يا شيّت ده بن يان ئه گه ر ده ماره كانيان به هيز بئ ده بنه كه له ك بازو كلاوسازيكي ترسناك. دياره خه يالپه رسته كانيش له پيشه وه نيازتيكي خه راپيان نيه به لام بيان هوي و نه يانه وي زنگا كه يان تووشي ئه و قوناخه يان ده كا.

من بۆخۆم له وانه بووم كه پيم وابوو هه ركه س به راستی و دروستی بژي سه رده كه وي. ئه و كاته له وه زعی كاره كانی، بۆگه نی كۆمه ل، بنیاده مه گورگ پيشه كان و هه زاران ده ر دو به لای ديكه بئ خه به ر بووم. دلتيا بووم كه ناخه كه ی رۆژيک به ره مه می راستی و دروستی خۆم وه ده گرم.

هه ر بۆيه ش به هه موو هه ول و توانامه وه چوومه پيش و له ماوه ی دووسی هه فته دا چه ند کاری جۆراجۆرم ئه نجام دان و سه رنجام ريم كه وته مه كته بی پاريزه ريک.

ئاغا تازه كه م پاريزه ريکی به ناوبانگ بوو. قه رارمان كرد شيو نيوه پۆم له سه ر ئه و بئ شه وانه ش هه ر له وي بنووم.

گێله پیاو
.....

شانس له وه باشت نه بوو. هه ر نه وه نده شیتوو نیتوه پرویه کهم دابین بوایه ئهوی تر ده م توانی له به رنامه ی ژیا نم کهم بکه مه وه.

رۆژه کانی پێشدا کاری من ته نیا گه سک لێدانی ژووره کان بوو. پاش دووه هفته ته ره قی م کردو کاروباری شت کرینی ماله وه و به جێ گه یاندنی فه رمانه کانی خاتوونی شیان به من سپارد.

له دوا یه ش بووه پێشخزمه تی به رده رکی ژووره که ی ئاغا و ناخره که ی شانازی (سکریتیری) م ده ست که وت. که م که م ئاغا له گه ل خۆی ده بردمه ئیرو ئه وی و هیندی ک کاری بچووکی به من ده سپاردن.

جه نابی پارێزه ر زۆری خۆش ده ویستم و ده یگوت:

– ئه تۆ له داها تودا ده بی به پارێزه ریکی زۆر هه لکه وتوو. به بیستنی ئه و قسه یه که یفم ده هات. ئه و دلخۆش کردنه هانی ده دام زیاتر کار بکه م. ته وایێ قانونه کانی جه زایی و حقو قی م وه ک ئاو له به ر کردبوو.

رۆژیکیان که ئاغا چوو بووه دادگا و من به ته نیا له مه کته ب له گه ل یه کێک له وه کیل گر ه کان که قاچاخچی تریاک بوو قسه م ده کرد دوو که س وه ژوور که وتن. له به ر یان هه لستم و گوتم:

– فه رموون چ فه رمایشتی کتان هه یه ؟

یه کێک له وان تاوی ک ته ماشای سه رو گو یلاکی منی کردو پاشان له کاتی ک دا به گالته پیکردنه وه پێده که نی پرسێ:

– تۆ ناوت (فه رید) نیه ؟

– به لێ !

– چا کت خۆ لێ ره قایم کردو هه ؟!! له قسه کانی زۆر نا په حه ت بووم و گوتم:

– ئه تۆ چ که سی و چیت ده وی ؟؟

..... گیلەپیاو

– بەزوی تى دەگەى. ئىستا ھەستە ۋەرە با پىت بلىم.

– بۆكۆى بىم؟!

– بۆ پۆلىسخانە!!

پۆلىسخانە ۋە پىش خۆيان دام. ھەرچەندى گوتىم "بابە پاۋەستى تا ئاغا دىتەۋە" نەيان بىست.

لە پۆلىسخانە بردىانمە ژورىك. پىاۋىكى بەسالداچو لە پىشت مىزىك دانىشتىبوو و ژىككىش نەختىك لە ولاتر لەسەر كورسىيەك دانىشتىبوو. دوو پۆلىسخانە بەئەدەبەۋە بە پىاۋەى پىشت مىزەكەيان گوتى:

– ھىئامان.

ئەمەن دلىيا بوم كە بەسەھوۋ چوون و زو تى دەگەن! گوتىم "قورىان وا دىيارە لىتان گۆراۋە"

ئەو پىاۋەى لە پىشت مىزەكەى بوو مستىكى لە مىزەكەى داۋ بەتوۋرەى و كالتەۋە گوتى:

– بەلى جەنابت فرىشتەى! پاشان ۋەرسوۋا بۆلاى ژنەكە و پرسى:

– خاتون ئەمەيە!؟

بەترس و لەرزەۋە تەماشايەكى سەروچاۋى ھەلامساۋ و چاۋى سوۋرەلگەپراۋى ژنەتىوم كرد، خەرىك بوولكى دەسمالەكەى بەددانەكانى دەجوى و زۆر بەدلىيايىيەۋە گوتى "بەلى خۆيەتى!"

كابتراى پىشت مىزەكە بەتانووت و تەشەرەۋە گوتى "پف ئەدى نەت دەگوت لىتان گۆراۋە!"

– قورىان ئەمەن ئىستا نازام مەسەلە چىيە. چاۋەكانى ھىندە لى دەپەرپاندەم كە لەپىش چاۋى مەن ھەر بىۋەۋە دوۋچاۋى گەرە! پرسى:

..... گیله پیاو

– ئه وژنه ی ده ناسی؟ زۆر به سه رنجه وه ته ماشایه کی ژنه تیوم کرد:

– نه خیر نای ناسم!

ژنه به جارێك وهك به پوو به پووم دا ته قیه وه له جیگا خۆی راست بۆوه:

– ئه ی نایاك! ئیستا نامناسیه وه!

پاشانیش له پرمه ی گریان ی داو پچپچ له سه ر پۆشت:

– به چ زمانێك قسه ت له گه ل ده كردم. چه ندم به قوربان و سه ده قه بووی هه تا

هه لت خه له تاندم. ئیستاش ده لێی ناتناسم! ده تگوت هه موو هیزو توانامیان

له له ش ده ركردووم. لاقم ده ستیان به له رزین كرد. زۆر به زه لیلی كه وتمه

پارانه وه:

– خاتوون تكات لی ده كه م بوختانم پێ مه كه. من پیاویكی خاوه ن ئابپووم.

پاش ماوه یه کی زۆر ده ربه ده ری تازه کاریكم ده ست كه وتوه. باشم ته ماشا بكه

تا دلتیا بی به هه له چووی.

ئاخر ئه من كه ی تۆم دیوه و كه ی هه لم خه له تاندووی؟

خاتوون به شیوه یه کی ناشق كوژانه ته ماشایه کی كردم:

– چۆن ئاوا؟! ئه تۆ نه بووی هه یوان! چ نه فامێك هه موو رۆژی ده هاته ماله كه ی

من؟

– خاتوونی به ریز وه لالا، به خودا لیت گوپاوه.

ژنه تیو به جۆرێك ده گریاو هه نیسکی ده دان كه من خه ريك بوو نا په حه ت ده بووم.

من هه ر له جیدا بنیاده میکی دل نه رم بووم:

– خاتوون تكات لی ده كه م مه گری. كار نیه خوا چاکی نه كا. تۆ مه به هۆی

ئابپوچوونی من و بلی كه به هه له چووی. رهنگه كا برا وهك من بچێ. خوداش

پێی خۆش نیه ئه من عه یب دار بكه ی.

..... گیلە پیاو

کابرای لە پشت مێزە کە دانیشتبوو هاواری کرد:

– بێ دەنگ بە کلاوچی دز! پاشان رووی لە ژنە کە کرد:

– کچم تۆ هەستە بچۆوه مائی خۆت. ئەمن خەمی ئەو سەگبابەیی دەخۆم و
هەموو پارە کە تی لێ دەستینمەوه.

وام سەر لێ شێوا بوو هەرچەندی کردم نەمتوانی قسە یەک بە ژنە کە بڵێم.
دەتگوت قسە کردنیشم لەبەر چۆتەوه. ژنە کە لەوکاتەدا کە لەسەر کورسی یەکە
هەڵدەستا گوتی:

– (غەدیری) بۆچی وات کرد؟

لەخۆشیان دەسبەجێ زمانم کرایەوه و هاوارم کرد:

– بزانه جەناب ئەو ژنە بە کەسیکی ترم تێگەیوه! ئەمن ناوم "فەرید"ەو
تەنانەت هاوالەکانم پێم دەلێن (گیلە).

ئەو قسەم زۆر بوو بەهۆی ناپەرەحەتی ئەو جەنابە، نەراندی:

– کوپی باش ئەمن بیست و چوار ساڵە پۆلیسم نیستا ئەتۆ دەتەوێ کلام
لەسەر بنێی؟

دیسان ژنە کە هاتەوه نێو قسەکان!

– جەنابی سەرۆک نەکا ئازاری بدەن! پاشان لەنەکاوە هەردوو کە دەستی
هاویشتە ئەستۆی من:

– غەدیر بۆچی بەزەبیت بەمن دا نەهات. بۆچی هێلانەیی ئەوین و بەختەوهی
نێمەت تێک دا؟ زالم، زۆردار!

وەک پەیکەرێکی بێگیان لە ناوەرپاستی ژوورە کە راوەستا بووم و نەم دەزانی
وەلامی ئەو بەلا لەنەکاوە چ بدەمەوه. سەرۆک زەنگی لێ دا، پۆلیسیک هاتە
ژوور:

گیله پیاو
.....

– نهمه ی بهرنه خواری.

دلّم داته پی. نهمن له وشه ی "خواری" بیره وه ری تالم هه بوو. ده ستم کرد به پارانه وه: ناغا مۆله تم بدهن له گه لّ نه و ژنه قسه بکه م و پیتی بسه لمیتیم به هه له چوو. به لام که س گوئی نه دامی.

منیان برده "خواری" بۆ گرتوو خانه. له تاریکایی به که دا گویم له دهنگی چه ند که سیک بوو که ده یانگوت "به خیرهاتی". کاتیکی چاوم به تاریکایی پاهات دیتم پره له ئینسانی جۆربه جۆر. چه ند که س له ده وره م هالا بوون و هه ری که پرسیاریکی ده کرد:

– چیت کردوه؟

– تاوانت چیه؟

پیم وابوو نه گه ر کاره ساته که یان بۆ باس بکه م نه جاتم ده بی:

– به خودای من بۆ خوشم نازانم چ گونا هیکم کردوه.

– نه دی بۆچی هاتوویه "خواری"!؟

– ژنیک نه منی له گه لّ "غه دیر" هکه ی لی گۆر ابوو، هه رچی هاوارم کرد بابه ناوی من فهریده و لیت گۆراوه نه ی سه لماند! کابرایه ک به رامبه ر من چوارمیزیلکه دانیشتبوو مستیکی له سنگم دا:

– ده ته وی درۆ له گه لّ ئیمه ش بکه ی قوماریاز!

بروانه نه و به دب ختییه، به ندی به کانیش باوه پریان به قسه ی من نه ده کرد. دیتم قسه کردن سوودی نیه بیده نگ بووم.

پاش دووسه عات به دوام دا هاتن. هه ناسه یه کی ئاسووده م هه لکیشاو به و چوار پینچ که سه ی ده وره به رمم گوت:

– دیتان پاست ده که م و بی تاوانی به که م ده رکه وت؟

..... گیله پیاو

دووفه رمانبهر منیان برده ژووری سه رۆك. له ژووره كه دا ژنێكى تریشى لى بوو كه زۆر له دایكم پیرتر بوو ده تگوت دێله مه یموونه له وێ ههلتووته كاوه. ههه چاوى پێم كهوت گوتی:

— مه زلووم گیان! ناخ مه زلوومی خوشه ویست بۆچی روحمه به من نه كرد؟ بۆچی به جێت هێشتم؟ ئه من چ خهراپه یه كم بۆتۆ هه بوو؟

— وام سهه لى شینوا بوو كه دهنگم ده رنه دههات و زارم هه لئه دهه پچرا. وهك په یكه رێكى بهرد له سووچێكى ژووره كه راوه ستابووم و ته ماشای ئه وانهم ده كرد.

پیریژن له جیى خۆی هه لستا هاته لای من و سهه ی به سنگمه وه ناو دهستی كرد به گریان. منیش وهك كه سێك كاره با بیگرێ ته كانیكم له خۆم داو ژنه تیوم توو هه لدا:

— پووێ مه زلووم كێ یه...؟؟ چاوه لێنه لیت گۆپاوه؟ جه نایى سه رۆكى پۆلیس كه بیست و چوار سال رابردووی هه بوو به گالته وه گوتی:

— حه تمه ن ئه م ژنه ش هه ر نانا سى. دیاره ئه مه ش هه ر بوختانت پێ ده كا؟! به ناچارى هه رچى سوێندی ده مزانی خواردم:

— به خودا، به پیغه مبه ر، به ئیمام به قورعان ئه من هه چ كامیکیان نانا سم. پیریژنی پیره كه متیار هه تا زار ده با پری كرد له تف و به سه رو چاوانی دا كردم. ته واوی سه رو چاومی له لیکاو دا خووساند:

— تفوو هه ی درۆزنى بێ شه ره ف. هه چ نه بێ له كاره كه ت شه رم بكه. ئه من سكرتیری پارێزه رێك بووم، ئه وه ش كارێكى هێنده گرنه نه بوو كه خه لك باسى بكا. سه رۆكى پۆلیس كه له رقان سمیله كانی ده جوی نه پراندی (ملازم)!

گیله پیاو
.....

مه زلوم شەرت بى كارىكت پى بكم هەتا ماوى نەتوانى بەرگى ئەفسەرى لە بەر
بکە یەو! لەو قسانەى سەرۆك سەرم سوپما. ئەوانە دەلێن چی؟
دوو بارە ناردیانمە وە "خوارى". ئەو رۆژە تا ئىوارى منیان بە بیست ژن نیشان
دا کە هیچیانم نە دەناسى.

یەكێك پى دەگوت "كازم گيان"، یەكێك دەگوت "موزە فەهەرى خزم"، یەكێك
تفى دەپووان دەگوتام، یەكێك داوێنى دەگرتم و دەپاراپەو. ئەمنیش بى ئەو
بزانم مەسە لە چیه سەرم لى شىوا بوو کە خواپە ئەو چ بەدبەختى یەكە بەرۆكى
گرتووم! ئىوارى شەش حەوت و نەگرتە گرتووخانە بۆ ئەو و نەو
ریپۆرتار ئامادە بکەن. دەستم بە پێش چاومەو گرت بۆ ئەو و نەگەم
دەرنەچى، بەلام دوو فەرمانبەر دەستیان گرتم و فەرمانبەرێكىش چەنەگەمى
راست راگرت و یەكێ دیکەش سەرمى راگرت.

بەو تەشك و دیمەنەو و نەگرتەكان خێرا خێرا دەستیان كەربە و نەگرتنم. بۆ
بەیانى بوومە یەكێك لەبەناوبانگترین لاوەكانى ولات! تەواوى گۆشارو
رۆژنامەكان و نەو رىپۆرتارێان لە بارەى مەو لە لاپەرەى یەكەم دا چاپ
كەردبوو:

"پاوچى ژنان لە داو كەوت"، كۆپێكى لاو كە بەكەلك وەرگرتن لە جل و بەرگى
ئەفسەرى و بەناوى وەرگىراو وە (موسستعار) ٥٤ ژن و كچى فریو دابوو
دەستگیر كرا".

ئەگەر تاوانبارێكى سامناك یان چەتە یەكێ گەورە گیرابایە موحاكەمەكەى چەند
مانگ و بەلكە چەند سال درێژەى دەبوو! بەلام هێشتا هەفتە تەواو نەببوو كە
كۆبوونەوێ داندگای من پێك هات و منى هەژاریان بەناوى كلاسێكى پێشەى
لە پشت میزى موحاكەمە راگرت.

گڻله پياو

له دادگا ۲۴ ژن و کچ که شکایه تیان لی کړدېووم ناماده بوون. هه مووشیان ناماده بوون نه گهر ماره یان بکه م واز له ده عواکانیان بښن.

یه کیک ده یگوت "دوگمه و دۆلابی منی فروشته و خواردوویه تی"، یه کیک ده یگوت "فریوی داوم" و یه کیک ده یگوت "کالوی له سر ناوم و پاره که می بردوه" و یه کیک ده یگوت "خشل و گزبه رۆکی منی فروشته و خواردوویه تی".

ده که س له وانه ی شکایه تیان لی کړدېووم کیژله ی که متر له بیست سال بوون، شه شیشیان له نیتوان بیست تا چل سال دا بوون، هه شت که شیشیان له چل بهر ژور بوون و بۆ به دبه ختی دوسی یه کیان په نجا شه ست سال ده بوون!

سه رۆکی دادگا پیاوړکی باش بوو بۆ خۆشی تیگه یشتبوو من بئ تاوانم، به لام رابردووه که م که به فایله که مه وه لکابو ده ست و بالی ئه ویشی شکاندبوو و له وه زیاتر که مه حکووم بکا ریگایه کی نه بوو.

پاریزه ره که م پیشنیاری کرد که له گه ل شکایه تکه ره کانم زه ماوه ند بکه م! هه مووشیان ناماده بوون، به لام من وا به ترسه وه سه یړکی سه رۆکی دادگام کرد که هه موو دانیشتوان له قاقای پیکه نینیان دا. سه رۆکی دادگا تیگه یشت که من ناماده م پازده سال زیندان بکیشم به لام خۆم تووشی ئه و به دبه ختی یه نه که م! خوا مالی سه رۆک دادگا ئاوه دان کا که ته نیا دوسالی حوکم دام.

هه موو رۆژی چوار پینجکیان ده هاتنه سهر دانم و دیاری یان بۆ دینام، ده تگوت پقه بهری یه کتر ده کن، وهی له وهی زۆر ترم دیاری بۆ بښن. هه مووی هه ولی ده دا سهرنجی من راکیشی بۆ ئه وهی پاش بهر له لای بوون زه ماوه ندی له گه ل بکه م.

به لام ئه وه عییبکی هه بوو، زۆر وهخت پیکه وه به شه پ ده هاتن و ده ستیان له پرچی یه کتر ده نا. هیشتا نه مده زانی ئه وانه چ فروفیلکیان به ده سته وه یه.

گیله پیاو
.....

رۆژنیکیان که یه کێک له شکایه تکه ره کانم به ناوی (عطیه) هاتبو چاوپێکه و تنم
بپیارم دا ئه و مه سه له پوون بکه مه وه ...

"عطیه" چل په نچا سال ده بوو، زۆریش ئێسک گران بوو، به پاسستی له ناحهزی دا
لینگه ی نه بوو، گوتم:

— عطیه خان تو ئه و خودایه راست برۆ کهنگی من تۆم فریو داو کللۆم له سه ر
نای؟ عطیه پێکه نی:

— سویندم مه ده ئه وه ی کللۆی له سه ر من ناوه تو نی. "کازم" ناویک بوو
سویندی ده خوارد که دهم هینێ. هه رچی بووم ونه مبوو، سی هه زار لیره پاره و
ده سته بندو گوا ره ی زێر هه مووم و ئدان. هه لی گرتن و لێیدا رۆیشت. ئه منیش
شکایه تی پۆلیسم کرد. و ئنه ی هه مووخواهن رابردووه کانیا ن پئی نیشان دام و
چونکه و ئنه که ی تو له هه مووان جوانتر و باشت ر بوو گوتم "خۆیه تی".
ئه وه نده م پق هه ستابوو خه ریک بووم به مستان دهم و لووتی تیک بشکێتم.
به سه رم دا نه راند:

— پیریژنه سه گسار چ خوا هه لده گری لایکی بی تاوان تووشی ئه و به دبەختی به
بکه ی؟!

— یه کی دیکه منی به دبەخت کردبوو، منیش چاره م نه بوو، دهمه ویست
سه رپۆشیک بۆ ئابروو چوونه که م په یدا بکه م. هیوادار بووم تو ئاماده بی
زه ماوه ندم له گه ل بکه ی. له داخان پێکه نینم هات. تو خودا ته ماشا، هیندیک
که س چه ند گه وچ و بی شه ره فن. یه کی دیکه کللۆی لی پفاندوون، که چی
هه رکه سیان به رده ست که وئ به رۆکی ئه و ده گرن. هاوارم کرد:

— برۆ لاچۆ له پێش چاوم بی قیمه ت. "عطیه" دهستی به گریان و پارانه وه کرد:

..... گیلەپیاو

– ئەوینی من رەت مەكەو. دووسەد لیرەى تریشم هەیه. ئامادەم بەهەموو چەشنێك نازت بكیشم، بەو مەرجە بەلێن بدەى پاش ئازادبوونت زەماوەندەم لەگەڵ بكەى! پێكەو زۆرێكی خوش دروست دەكەین، مندالمان پەیدادەبن. نەم هیشك قسەكەى تەواو كا قۆلم گرت و وەدەرم نا. "حسنیه"ش رۆژێك ئەو قسانەى كردن. لەویشم پرسى "بۆچى وات كرد" ئەویش هەر گوتى "كە وێنەكەتم دى ئاشقەت بووم، عیشقى تۆ بەرى چاوى گرتەم و نەمزانی دەلێم چى؟" ئەویشم هەر وەدەرنا.

"حسنیه"ش گریاو گوتى:

توخودا ئازارم مەدە. ئەمن كچم، تانیستا دەستى نێرینەم وئى ئەكەوتو. پارەیهكى زۆریشم هەیه و ئامادەم كە...

نەپاندم:

– بېژ لاچۆ پیرەسەگ. ئیشەللا هەتا دەمرى هەر كچ دەبى!!! لەهەمووان خۆشتر شكایەتى كچێكى جوان و خنجیلە بوو كە زۆریش رێك و پێك و لەبار بوو. ئەو بەستەزمانە ئەكەس فریوى دابوو، ئەكەس كۆلوى لەسەر نابوو، بەلام لەبەر ئەوەى پاش هەول و تەقەلایەكى زۆر مێردێكى بۆ دەداو ئەكەوتبوو كاتێك باسى منى لەرۆژنامەدا خۆیندبۆو گوتبووى وا چاكە منیش سەرى خۆم لەو قالمە قالمە پاكەم، بەلكوو زۆیلە چەرمێكم پێبیرى.

تازە تێگەیشتم كە ژنان بۆچى هێندە حەز لە بەرگی ئەفسەرى دەكەن. دەستێك جلێكى ئەفسەرى لەبەر كۆتەرەدارێك بكەى هەرچى كچ و ژنە چاوى پێبكەوئى دۆخینى بۆ دەپسێ. كاتێك حوكمەكەم تەواو كردو لە بەندیخانە هاتمەدەر سەرلەنوئى بۆپەیداكردنى كارێكى باش وەپەلەقاژە كەوتم. ئەو

گیله پیاو
.....

پووداوانه ی به سهرم هاتیبون بۆ من ببونه دهرس و هومیډم زۆر بوو که له
ژیانم دا سه رکه وتوو بم!

به لام نه و (رابردوه) نه حله تی به وهك داخ به نیۆ چاوانمه وه دیار بوو
، نه ی ده هیشته ئاسوده بم. بۆیه بریارم دا له نهسته مبول و ده رکه وم و بچه
شاریکی بچوک و دووره دهست، هه تا کهس نه مناسی.

به دوا ی چاره نووس دا زۆر جیگام پشکنین. له هه موو شاریک دووسی زۆر
ده مامه وه سهرم ده هه موو کون و قوژینیک هه ل ده کیشا، به لام کار دهست نه
ده که وت. به ره به ره خه ریک بوو نا هومیډ بم. به دوا پاره ی گیرفانم سواری قه تار
بووم و بێ نه وه ی بزانه بۆ کوێ ده چم وه پێ که وتم. پاش ئه وه ی شه ویک له
ریگادا بووم له یه کیک له ئیزگه کانی ناوه راستی ریگادا دابه زیم. شار نیزیکه ی
چوار پینچ کیلومیت له ئیزگه ی قه تار دوور بوو، منیش قوژشیکم له گیرفان دا
نه بوو، به پێ یان به ره و شار که وتمه ری. شار به ره به ره له خه و هه ل ده ستا.
کاسبکاره کان یه ک یه که دوکانیان ده کرده وه. نه مده زانی بچه کوێ و چ
بکه م!؟

له بهر ماندوویی و برسیه تیش لاقم له دوا نه ده هاتن. له ریگادا تووشی مزگه وتیک
بووم. چوومه هه وزخانه که ی سه رو چاوم شوتن و چووم له قوژینیک دانیشتم و
له گز خه یا لآن راچووم. خواجه ته گبیرم چیه. چ بکه م؟ نازانه چه ند له وێ
دانیشته بووم. خه وم لی که وتبوو.

له دنیا ی خه ودا خه ریک بوو خه ونم به پلاو گوشت مریشکه وه ده دی که له نه کاو
دیتم دنیا له رزی، دیواره کان و هه وزخانه که وهك بی یه ک که با ی به قه وه ت لی ی
ده دا ده له رزین و تیک با هه ل ده دران، ده نگیک ی وهك گرمه ی هه وده تریشقه
له گویم دا زینگیه وه. له ترسان چاوم هه لێنان دیتم یه کیک شانم پاده تله کینێ.

..... گیله پیاو

- تۆی سلام علیکم

پیره پیاویکی ریش دار بوو ته مەنی په نجا شه ست سالتیک ده بوو. له بهر نه وهی
زۆر ناره حەت و ماندوو بووم جوابم پئی نه درایه وه. نه و دووباره به دهنگیکی
به رزتر گوتی:

- سلام علیکم براكه م. دیسان هیچ نه گوت. ئەم جار به توو پرەیی هاواری کرد:

- بۆچما که پری. سلوم کرد...

دیسان هیچ نه گوت. به کی دیکه هاته ژووری و له پیاوه ریش داره که ی پرسى:

- له گه ل کئ قسه ی ده که ی؟

- نازانم کئ به لیتره ئوستوه. وادیاره لاله قسه ناکا!

راستیشی ده کرد له برسان و له بهر ماندوویی خۆم زمانم شکابوو قسه م بۆ
نه ده هات. نه و کابرای هاتبوو قامکی له گویم پا کردو هه تا تینی تیدابوو هاواری
کرد:

- تۆمۆی ئامۆزا.

وهخت بوو په رده ی گویم بدپئ بۆ نه وهی له کۆلم بنه وه و ده وای کاری خۆیان
که ون وهك نه و نه کته رانه که له سینە ما دیتبوومن گوتم "یا".

- له کۆئ پا هاتووی؟

دیسان گوتم: "یا".

هه ردووکیان له قاقای پیکه نینیان داو چه ند که سی دیکه ش موسلمان که بۆ نوێژ
هاتبوون له ده وره م کۆ بوونه وه!

- نه وه کئ به ؟!

- چ خه به ره ؟!

گیله پیاو
.....

کابرای ریش دار وهك فره مانبه ری باخی ئازهل (حدیقه الحیوانات) که ده په وی
حه یوانیکی تازه به ته ماشاچی به کان نیشان بدا گوئی:

– نازانم. قسه ی ناکا. هر "یا... یا" یه تی!

یه کیک له نئو خه لکه که هه لی دایه:

– نه کا نه لمانی بی. نه وان هه میشه ده لئین "یا... یا". له پاشان پوی کرده
پیاویکی پشت کوو:

– وانیه حوسین ئون باشی؟

ئه ویش به زه حمت سه ری هه لئناو ته ماشایه کی به ئن و بالای منی کرد که
له سه ر زه وی پان پابیوم:

– به لئ نه گه ر بلئ "یا... یا" له و بییدینانه یه.

یه کی دیکه گوئی:

– به جله کانیشی پا دیاره نه لمانی یه.

کاره که زۆر قوول ببوو، منیش ناچار بووم یان خۆم که پو لال که م یان به پاستی
بیمه نه لمانی.

کلاویکی (کپ)م له سه ر بوو شالواریکی مه خه ری کۆنم له به ردا بوو، به ته واوی
وهك بیگانان ده چووم.

یه کیک لئی پرسیم:

– تو نه لمانی؟ سه رم بۆ له قاند: "یا... یا".

کابرا رووی له ئاپورایه که کرد که هه روا زۆر ده بوو:

– به لئ نه لمانی یه. یه کیک نیه نه لمانی باش بزانی؟ کابرای ریش دار قۆلی مام
حوسینی گرت:

..... گیله پیاو

– ئەتۆ نەتدەگوت زەمانی شەر لەگەڵ ئەلمانیا یان کارت کردووە. دەباشە قسە بکە بزەنم. لێی بپرسە بۆ هاتۆتە ئێرە؟

دلم داتەپی. ئەگەر شتی بکەم لێ بپرسی تەگبیرم چیه؟ ئەگەر خەڵک بزەنن درۆم کردووە چ دەردی بکەم دەدەنێ. خواو راستان مام حوسین ئەلمانیا لێ بپرسە چووێو.

رەنگە هەر لە پێشداش نە یازانیی و بە درۆ لە لای خەڵکی خۆی پێو پانابێ. لەو کاتە دا یەکیەک لە دوکانەکانی ئەو بێرەو بە غاردان هاتە مزگەوت و هاواری کرد:

– لێی وەکشین. بۆچی ئەو بەستە زمانە ی نازار دەدەن.

یەکیەک وەلامی دایەو:

– ئاخەر پێسە هاتۆتە ژووری مزگەوت. باش نیە.

– نا. بابە موسولمانە. بۆخۆم بە یانی زوو کە دوکانم هەڵدەگرت چاوم لێ بوو لەسەر حەوزە کە دەزنوێژی هەڵدەگرت.

خوا مائی ئاوەدان کا بەو شایەتی یە گیانی منی پزگار کرد. دیار بوو ئەو کاتە ی ئەمن خەریکی دەم و چاوشوتن بووم و ئاوم دەخواردووە ئەو پیاو لە دوورەو چاوی لێم بوو و پێی وابوو دەزنوێژی هەڵدەگرم. یەکیەک لە نێو خەڵکە کە پرسیاری کرد:

– مام رەجەب ئەو کابرایە نوێژی کرد؟

– بەلێ. دیارە وەک نوێژی ئێمە نەبوو... بەلام...

کابرای ریش داری هەوێتی گوتی:

– رەنگە هاتیبی موسولمان بێ! مام رەجەب وەک لەگەڵ ئەلمانیا یە قسە بکا گوتی:

– تۆ... تۆ... موسولمان... ده‌بی؟!

چاك پتوه ببووم . نهم ده‌توانی بلیم بابە منیش هاوولاتی خۆتانم. ناوم "فهرید" هو موسلمانیشم.

مام ره‌جەب دیسان پرسیاره‌که‌ی دووپاته کرده‌وه:

– تۆ... موسولمان؟!

گوتم: "یا"

له‌گه‌ل ئه‌و وشه‌یه‌م له‌زاری ده‌رپه‌ری له‌پیشدا مام ره‌جەب و دوایه‌ش ئه‌وانی دیکه باوه‌شیان پێدا کردم و ده‌ستیان کرد به‌ماچ کردنم. ئاپۆرای خه‌لکی ده‌قیقه به‌ده‌قیقه زیاتر ده‌بوو و خه‌لک بۆ رۆزگرتن له‌ براه‌که‌ی ئایینی نۆ موسولمان پالیا‌ن به‌یه‌کتره‌وه‌ ده‌نا. هێنده‌ی نه‌ما‌بوو له‌به‌ر پێ‌یان دا پان بیمه‌وه.

مام ره‌جەب قۆلی گرتم و به‌ زه‌حمه‌ت له‌نێو خه‌لکه‌که‌ی بردمه‌ ده‌ری و وه‌ك ئه‌وه‌ی من باش له‌زمانی حا‌لی بم گو‌تی:

– فهرموو بچینه‌ ما‌له‌ بچو‌وکه‌که‌ی ئێمه‌. پیاوه‌ ریش داره‌که‌ خێرا هاته‌ پیش و ده‌ستی به‌سنگی مام ره‌جەبه‌وه‌ نا:

– نایه‌لم بی‌به‌یه‌وه‌. ده‌بی بیته‌ ما‌لی ئێمه‌. له‌پشته‌وه‌ چه‌ند که‌سی دیکه‌ هاواریان کرد:

– ده‌بی شی‌و نی‌وه‌ پۆیه‌کیش ئێمه‌ گه‌وره‌ بکه‌ن:

– ئێمه‌ ده‌بی خێری‌کمان پێ بپێ. مامه‌ ره‌جەب وه‌ك شتیکی (عه‌نتیکه‌)ی ده‌ست که‌وتی توند قۆلی گرت‌بووم و پای ده‌کێشام. رۆشتین بۆ‌لای دو‌کانه‌که‌ی، به‌ ده‌نگی‌کی به‌رز بانگی کرد:

گیله پیاو

– "زه کی" نه من میوانیکی خوشه ویستم هه یه ده چمه وه مالی ناگات له دوکانی بی. له کولانه تهنگ و باریکه کانه وه گه یشتینه هه ورازیك. هینده ی نه مابوو له برسان ببووریتمه وه. له ریگایه مامه ره جبه ده یه ویست شتیکم پی بلای، به لام بوی نه ده کرا. ناخره که ی به نه دایه کی تاییه تیه تی یه وه پرسى:

– تو... ناو... چی؟

هیچ ناویکی نه لمانیم وه بیر نه هاته وه وام تی که یاند که حالى نه بووم... زور نارپه حهت بوو که نه یوانی مه به سته که ی له من حالى بکاو له کاتیك دا خیرا خیرا ده سحیه کانی ده گئیرا گوئی:

"ده بی فیتری تورکی بکه ین".

وهختیک هه ورازه که ته واو بوو و گه یشتینه سه ر ته پۆلکه که مامه ره جبه له بهر ده رگای خانویکی گه وره که باخچه یه کی زور جوانی هه بوو راوه ستاو دووسی جار چه کوچه که ی توند له ده رگا راکیشا. له ژووری پا ده نگیکی ژنانه ی زور ناسک به رز بۆوه:

– کئی یه؟!

– بیکه وه کچم. ده رگا کرایه وه. چونکه که سم له پشت ده رگا نه دی تیگه یستم له سه ری پرا، به ته ناف کردیان وه.

مامه ره جبه (بسم الله) یه کی به قهوی کردو چوو ژووری خو لقی منیشی کرد، به لام چونکه وام نواند تیی نه گه یشتووم و پیکه نینیک له سه ر لیوه کانی وشک بوو...

که له باخچه که تی په رپین گه یشتینه به رده م خانویه ره یه کی خشتی سووری زور گه وره. مامه ره جبه دووسی جار کۆخی و به ده نگی به رز گوئی:

– کهس له وی نه بی میوانم هه یه.

گیله پیاو
.....

که گه یشتینه قاتی دووهم چووینه ژووریکه گه وره. نئو ژوورده که مافوورده ی
که وره گه ورده ی تیدا پاخراپوون. مامه ره جهب ئیشاره ی بۆمن کرد دانیشم و
بۆخۆشی چوو ده ری. له دالاتن گویم له دهنگی بوو گوتی:

– کچی خۆم ئاسیه! خواردنیکه گهرم بۆ میوانه که مان دروست که.

ئو رسته یه بۆمن مزگینه یه کی خوش بوو. به لام بریا له جیاتی خواردنی گهرم
که ماوه یه کی پئ ده چی تۆزیک نانی وشکیان دابامی. به هر جور بوو ددانم
به جهرگی خۆم دا گرت تا نان ساز بوو. کوپیکه گه نچ سینی یه کی گه ورده ی هینا
له پێشی دانام و رۆشته ده ر. بۆنی شیر ی کولیوم به بهر هه لات نه ختیک
هاته وه سه ره خۆ. به په له ده ستم دریز کرد که پیاله شیر ه که ی هه ل بگرم به لام
بۆ به دب ختی مامه ره جهب په رده که ی هه ل دایه وه هاته ژوو. خیرا ده ستم
کیشایه وه، مامه ره جهب که دیار بوو تی گه یشت بوو پیکه نینیکه دریزی کردو
گوتی:

– فهرموو براگیان! شهرمی ناوی. قابیلی نیه. ئیره مالی خۆته. من هه روا
ته ماشام ده کرد.

مامه ره جهب ده سستی بۆ زاری خۆی بردو به ئیشاره حالی کردم که نان بخۆم.
منیش سه ریکم بۆ له قاند "یا... یا" و ده ستم برد پیاله شیر ه که م هه ل گرت.
مامه ره جهب ده سستیکه له شانم دا:

– تق... ئاسووده... من ده رۆم.

ئو له ژوورئ وه ده رکه وت و منیش وه ک گورگی برسی پئ وه ربووم.
هینده شیان خواردن بۆ دانابووم نه م ده زانی له کامه ی بخۆم.

..... گیله پیاو

په نیری پیستی، پونه کهره، هه نگوین، شیر، شامی که باب. وهختیک زکم تیر بوو و هاتمه وه سهره خق که وتمه بیرى نه وه ی چاره یه ک بدوزمه وه و خقم له و ته له یه نه جات بدهم.

"نه گهر نه مانه تی بگه ن درۆم له گه ل کردوون و فریوم داوون به زمیکم پی ده که ن نه و سهری دیار نه بی. چاک وایه زووتر بیه جنۆکه ی بیسمیل کراوو هه تا کاره که پیس نه بووه بۆی ده رچم."

هه ستامه سه ری پی که خقم توندکه م و برۆم، له پر په رده ی ژووره که لادراو مامه ره جبه به خقی و مه لایه کی جه مال پاک و نوورانی یه وه وه ژوورکه وت.

نه وه ننده دهسته پاچه ببووم که هینده ی نه مابوو به پرده ی له سه ره تیوان هه ل ده مه وه و به زمانی خۆمان به خیراتنی مامۆستای بکه م! به لام ده سه به جی خقم کۆکرده وه و ده سه ته کانم وه ک خاچ به سنگمه وه گرت و سه رم بق دانه واند. مام مه لا که زۆری نه و کرده وه ی من پی خۆش بوو چه ند جومله یه کی عه ره بی گوتن که باشیان تی نه گه یشتیم. پاشان له کاتیک دا به ره و من ده هات رووی کرده مامه ره جبه و گوتی:

– له پیش دا ده بی بزانی نه و نه لمانی یه چه کاره یه؟

– جه نابی مامۆستای نه و نه لمانی یانه یان سه ریازن یان زانان. دیاره نه و پیاوه مرۆفیکی تیگه یشتوو یه که موسولمان بووه.

جه نابی مامۆستای چه ند ورده کۆخه یه کی کرد:

– دیاره زانستی نه مانه وه ک هی ئیمه نیه و ناگه نه پله و پایه ی ئیمه! نه مانه سه رتاسه ر بق مادیات کار ده که ن و سه روکاریان له گه ل معنویات نیه.

مامه ره جبه سه ریکی بق له قاندو فه رمایشتی مامۆستای سه لماند:

– راسته.

گیله پیاو
.....

هیندهی نه مابوو به قسه و رهفتاری نه وانه پیکه نینم بی. هه رچونیک بوو خۆم
پاگیر کرد تا بزانم داری ده که وی بهری به کوئی دایه.

جه نابی مامۆستای جاریکی تر سهیری قه دو قه واره ی منی کرده وه:
– ئیستا که نه و پیاوه موسولمان بووه ده بی له و مه سه له یه زۆر که لک وه رگرین
"خوایه بۆ خۆت ساحیب روحمی".

منی قوربه سه ر له کۆلکی په وی بوومه وه به سه ر به رازی دا که وتبووم. نه م
ده زانی مامۆستا چ ته گیریک بۆ کردووم و ده یه وی چۆنم که لک لی وه رگرین.
مامه ره جه ب خه ریک بوو قسه یه ک بکا، که جه نابی مامۆستا پیشه ویری
لی دایه وه و گوتی:

– ده بی وینه یه کی زۆری لی مه لگرین و به مه موو ده له تان پابگه یه نین که
نه لمانی یه ک موسولمان بووه. به بیستنی نه و قسه یه ته زوو یکم له بهری پی یانه وه
هات له ته پلی سه رم چوو ده ره:

"ئه ی دادو هه ی بیداد من هاتمه نه م شاره دوور که وتوو که بشارتمه وه، که چی
نه وانه خه ریکن دووباره سه رم ده گۆمی پاکه ن". مامه ره جه ب قسه که ی
مامۆستای ته واکردو گوتی:

– به لی ده بی وینه ی له هه موو رۆژنامه کانی خۆشمان دا بلۆ بکه ینه وه.
ده تگوت کوتکیان له سه ری داوم، واک تیک پابووم که نیزی که بوو سه کته بکه م.
ئه گه ر وینه م له رۆژنامه کان دا چاپ بکری باش باش جافر تی ده پی. خواو
پاستان مامۆستا نه و پیشنیاره ی په سند نه کرد:

– نه وه ده لیتی چی بی قه زا بی... مه رکه ز پی بزانی که سیکی واک لیره یه
ده سه به جی دی ده ی با. به خۆم نه بوو سه ریکم بۆ له قاندو پیکه نینیکم بۆ کرد،
به لام خوا روحمی کرد که جه نابی مامۆستا و مامه ره جه ب چاویان لی نه بوو،

..... گڻله پياو

نه گينا ڪارهه ڪه پيس ده بوو. مامه رهجهب جگه رهي ڪي بڻ ڀاڻاشتم، هيئدهي نه مابوو بلڻيم "جگه ره ڪڙش نيم" گوتم "ج... جج" وه بڻرم هاته وه. تازه پيتي (ج) يشم گوتمبو نه ده ڪرا قسه ڪم قووت ده مه وه گوتم: جر. فان در. هي زن.

جه نابي مامو ستا و مامه رهجهب به سه رسو پمانني ڪوه ته ماشا يان ڪردم: - به سته زمانه ڪه س نازاني ده لڻ چي! ده بڻ زوو ته رجومانني ڪه پيدا بڪهين. به جاري ڪ ده ست و پتي خوم لڻ ون بيوو، ده ست و سهري خوم به جوري ڪ جوولاند ده مه ويست هر چوئي ڪ بڻ سهرو ڪلڪي مه سهله ڪه پيڪ بگرم، مامه رهجهب قاقايه ڪي ڪڙشاو ده ستي وه بن لاچاوي خوي داو پرسی: - نه تو. خو. پتيويست؟ - يا... يا.

مامه رهجهب رووي ڪرده جه نابي مامو ستا: - هه قيه تي هه قيره زور به ريگادا هاتوه ماندوو بووه هه رموو بچينه نه و ژوردهي تر. با بڻخوي ئي سراحه ت بکا. هه ستانه سه ريپ جه نابي مامو ستا گوتم: - ده بڻ له پيشدا سوننه تي بڪهين. دوايه ڪاري ڪي بڻ ده بينينه وه. مامه رهجهب بڻي له ملي دا:

- دياره ئه رڪي سه رشانمانه يارمه تي بدهين. براهه ڪي دينيمان لڻ زياد بووه. له دلڻي خوم دا گوتم "دياره براهه ديني ڪم بوون... سه دان هه زار براهه ديني به هه ژاري و نه داري و برسيه تي و بيڪاري ده ژين ڪه س بڻيان به خه نيه. جه نابي مامو ستاي به لوتفه وه ته ماشايه ڪي ڪردم: - به لڻ. ده بڻ ژني ڪي باشيشي بڻ بينين.

گیله پیاو
.....

نه و نه ده دهری ببووم خه ریک بوو ده ست له و گه پچاپو پواله ت بازی په هه لکرم و هه رچی به زارم دا دئ پییان بلیم. "ناخر تو خودا تئ فکرن نه و هه موو موسولمانه به هه زاری و به دبه ختی ده ژین که س به خه یالی دا نایه، به لام بؤ مه سیحی په ک که موسولمان بووه چه ند دلسؤزن.

ئیسټا نه گه ر بلیم کاکه نه من نه نه لمانیم و نه مه سیحی، براهه کی دینی خوتان و خه لکی ولاتی خوتانم دیسان ناماده ن یارمه تیم بده ن؟ بی گومان نا! "

پیکه نینیکي بیگاریم هی نایه سه ر لیوان، جه نابی مامقستاو مامه ره جه ب وده درکه وتن، کوپڅکی میړ مندال دهسته نوینیکي بؤ هی نام. مامه ره جه ب هاته وه ژوور جیگاهه که ی پی نیشان دام، دهستی وه بن سه ری داو چاوی لیک نان. سه ری کم بؤ له قاندو گوتم "دؤن گشؤن" واته سوپاس. ئیسټا نه م وشه په له کوئ فیژ ببووم بؤ خوشم نه م ده زانی. مامه ره جه ب به ده نگیکی به رز گوئی: - نه گه ر شتیک پیو یست... بانگ بکه... تئ گه یشتی؟... "

دیسان سه رم بؤ له قاند: "یا".

نه و نه ده ماندوو بووم هه ر که مامه ره جه ب چوو ده ری وه ک سپیداریکی ببری پانیشتم:

"خودایه... بؤخوت نه جاتم بده... سبه یئی به یانی ته گبیرم چیه؟ نه گه ر ته رجومانی نه لمانی په یدا بکه ن بلیم چی؟! نه گه ر بیان ه وی سوننه تم بکه ن چ بکه م؟؟!"

ده لئین بنیاده م ژیانی خزی دروست ده کا...!! ره نکه خه لکی دیکه بتوانن ژیان بؤ پیاوی دروست بکه ن. به لام نه و که سانه له ژیان دا زیاتر سه رده که ون که له سه ر پیی خویان رابوه ستن و به هه ستنکی پته وه وه به ره و نامانجی خویان

..... گټله پياو

هه نځاو هه لټنن... به پړواله ته هم قسانه هه موو راستن به لام تاييا به راستيش وايه؟!!

راسته که من هه له يه کم کړدو له ناوړه ندي عه سکرې دهر يان کړدم. به لام داخوا له بهر کړدنی بهرگي نه فسه رې، بوون به مووچه خورې بانك و وهرگرتنی له قه بي راوچې ژنانيش بړخوم ويستم... به ده ستي خوم بوو...؟! نا...! به خه يالېشم دا نه هاتبوو هيچ کام له و کارانه بکه م... هيچ که يغم به و شتانه نه ده هات. نيستاش که منيان وهك نه لمانې يهك خستو ته داو و خوا ده زانې ناخره که ي به کوئ ده گا هيچ ده سه لاتي خومي تيدا نيه... نا... نه مجار ته سلېمي چاره نووس نابم و بړخوم بناخه ي ژيانې خوم داده نيتم... نه مشه و ليړه ده بم و سبه يني به ياني زوو هه لديم.

کاري ناو ده ستيم هه بوو...

له گه ل ده رگام کرده وه شتيك به هه موو گرانا يي خويه وه که و ته ژوړه که و قيژه يه کی دريژ له دالانه که دا ده نگی دايه وه...

دلېم داته پي و ثاره قيني ساردم به له شي دا هات... نه و جوانه مهرگه کچي مامه ره جېب بوو که گزيا خه ريك بوو له که ليني ده رگا که وه ته ماشاي مني ده کړدو که من ده رگام لي کرده وه خوي پي پانه گيراو له په وړو به ديوي ژوړي دا که و ت و قيژاندي...

له گه ل نه وه ي زور تر سابووم و له وه ش توقيبووم که نه کا له و کاته دا مامه ره جېب و نه واني تر بينه وه و نابرووم بچي، به لام نه متواني ته ماشاي نه ندام و روومه تي "ناسيه" نه کم که چارشيوي له سر وه لا که و تېوو "خوايه... له و به ژن و بالا يه، له و رهنګ و روخساره، له و مووه جوانانه و له و چاوه بادامي يانه

گیله‌پیاو
.....

ده‌نگوت ئاسکه و که وتۆته ته‌له‌وه، چاوه ئه‌فسووناوی به‌کانی حاله‌تییکی سه‌یریان مه‌بوو.

له‌شه‌رمان روومه‌تی وه‌ک گولێ مه‌نارئ سوور هه‌لگه‌پابوون و دلۆپه ئاره‌ق به‌سه‌ر کوڵمه‌ جوانه‌کانی دا ده‌خزین.

کاری راست بێ له‌و کاته ئاسکه‌ دا پێش نه‌وه‌ی ده‌رگای ژووره‌کانی دیکه‌ بکڕیته‌وه‌و مامه‌ ره‌جه‌ب و دایکی ئاسیه‌ بینه‌ ده‌رێ کچه‌که‌ خۆی له‌سه‌ر خشتی دالانه‌که‌ درێژ کرد. ئه‌منیش خێرا ده‌رگا که‌م پێوه‌داو به‌ لینکه‌له‌رزه‌ له‌پشت ده‌رگا راوه‌ستام و گویم بۆ قسه‌کانیان هه‌لخست.
مامه‌ ره‌جه‌ب هاواری کرد:

– چ بوو کچی؟ ئاسیه‌ وه‌ک هونه‌رمه‌ندیکی کارامه‌ به‌گریانه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌:

– پێم هه‌له‌نگوت و که‌وتم. ئای. وه‌ی. ده‌نگیکی ژنانه‌ پرسى:

– ژۆرت نازار که‌یشت؟

– پێم وایه‌ لاقم له‌جێ چوو. ئای مردم. مامه‌ ره‌جه‌ب به‌ تووچه‌یی و ناره‌حه‌تی گوتی:

– به‌جه‌ه‌نده‌م. وه‌ک بنیاده‌مان به‌پێ دا بڕۆ. بێده‌نگ به‌ ئه‌و میوانه‌ وه‌خه‌به‌ر دێ.

ده‌نگیکی ژنانه‌ گوتی:

– بچۆ بزانه‌ هه‌لنه‌ستاوه‌.

دیشان به‌لایه‌کی دیکه‌. خه‌ریک بووم بچمه‌وه‌ سه‌ر جیگا که‌م مامه‌ ره‌جه‌ب ده‌رگای کرده‌وه‌ چاوی لێ کردم. بۆ نه‌وه‌ی وا نیشان بده‌م تازه‌ وه‌خه‌به‌ر هاتووم باویشکیکم هه‌تایه‌ خۆم و ده‌ستم به‌ ئه‌لمانی گوتن کردو هه‌رچی به‌زمانم دا هات گوتم.

گیله‌پیاو

مامه ره‌ج‌ب پی‌که‌نی:

– نه‌تر پی‌ویست بنووی؟

منیش بۆم سه‌لماند: "یا".

دووباره ده‌رگای ژووره‌که پی‌وه درا. هیشتا ده‌نگی گریان و هاواری ئاسیه له دالانه‌که دا هه‌ر ده‌هات.

ئه‌وه‌نده ته‌بیعی ده‌گریا پی‌م وابوو به پاستی له‌گه‌ل که‌وتنه‌که ده‌ست و لاقی ئازار دراوێ.

مامه ره‌ج‌ب و ژنه‌که‌ی ئاسیه‌یان برده ژووری خۆیان و دنیا بێ‌ده‌نگ بوو. به‌لام به‌لایه‌کی تازه بۆم هاته پیش. هه‌ستم کرد دایک نا هه‌زار دل ئاشقی ئاسیه بووم.

ئه‌ی نه‌حله‌ت له‌و شانسه. نازانم بۆچی بنیاده‌م که تی‌ری خوارد هه‌وه‌سی ده‌بزوێ؟

به‌لام ئه‌وه‌ش هه‌ر به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو و بێ ئه‌وه‌ی بۆخۆم ئاگام لێ بێ عیشقی‌کی له‌ناکاو له‌سه‌ری دام.

ده‌زنوێژم زۆر گران ببوو، به‌ته‌واوی تاوی دا‌بووم. چاک گویم هه‌ل‌خست، کاتیک زانیم هه‌موو نوستوون به‌سپایی وه‌ده‌ر که‌وتم. دالانه‌که نه‌ختیک پووناک بوو. له‌وه‌سه‌ری دالانه‌که له‌به‌ر ده‌رگایه‌ک خاوی‌یه‌کی چووک به‌بزما‌ری دا کرابوو.

پی‌م وابوو ئه‌و خاوی‌یه‌ نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌وێ ده‌ستش‌رو ئاوده‌سته. ده‌سته گیره‌که‌م با‌داو و ده‌رگا‌که کرایه‌وه. زی‌په‌ی ژنیک و ده‌نگی جنی‌ودانی پیاوی‌ک وه‌ک تۆپ له‌میش‌کم دا ته‌قینه‌وه. وه‌ک کاره‌با لێی دا‌بم له‌وێ له‌پاست خۆم وش‌ک بووم.

گیله پیاو
.....

ئیره ژووری نوستنی مامه ره جەب بوو. گزیا ئه و ژنه که ی به بۆنه ی ئه و
خیره وه که له موسولمان بوونی مه سیحی یه ک به نسیبیان ببوو جه ژنیان
کردبوو! !

ئه ی نه حله ت له و شانسه . بۆیه ده لئ "دزی ناشی روو له کادینی ده کا" ئیستا
چ بکه م؟

ئه و گووکاری به ی چۆن پینه بکه م؟

ئه وه نده ده سته پاچه ببووم که تاویکی چاک هه ر ره ق راوه ستام و هیچم بۆ
نه کراو وه ک په یکه ریکی بئ گیان یان وه ک مه حکومێک که له بن داری ئیعدام
راوه ستا بئ جووله م لئ برابوو چاوه پوانی چاره نووس بووم.

له نه کاو ده نگه زیڕه یه کی ترسناک له ژووره که ی ته نیشتم به رز بۆوه و مامه
ره جەب که وه ک ورچی بریندار له جی ده ره په ریبوو که دم و ددانم تیک بشکیتنی
یان لیس ترینم بکا. ته مبی کردنی منی له بیر چۆوه مستیکی توندی له سنگم داو
له بهر ده رگا که ی لا بردم و غاری دا ژووره که ی ته نیشتم. که زیڕه ی ئاسیه ی
لێوه ده هات:

- چته کچئ بۆ ده قیرژینی؟

- دز. دز هاتوه.

- کوا دز؟! !

- له دالائ بوو.

- گه وچه ئه وه میوانه که مان بوو. پاشان تی گه یشتم ئاسیه که سه رتاسه ر
وریای من بووه به تایبه تی ئه و پۆله ی یاری کردوه.

پاش تاویک مامه ره جەب به توو په یی و ناره حه تی هاته ده ری و به رقه وه به سه ر
منی دا نه پاند:

..... گیلەپیاو

– بەملی شکاوت لەچی دەگەرێ؟

بێ ئەوەی گوێ بدەم ئەوەی زمانی نازانم دەستم لەسەر دالم دانائالاندم:

– ناخ در. هیزن.

مامە رەجەب رەگەکی نیشتهوەو چوو ژوورێ بەخیزانی گوت:

– فەقیرە پێم وایە خواردنەکانی ئێمە ی پێنەکەوتووە ژانە زگی گرتووە...

ژنەکی دەستی کرد بە بۆلەبۆل:

– ئەتۆش سەگت بۆ بەدیاری هیناوی!

– وست بە کچی. میوان خۆشەویستی خودایە. بەتایبەتی ئەمە خێرەکی دوو

چەندانە. هەستە نەختیک ئاوانەباتی گەرمی بۆ دروست بکە.

– ئەو زەحمەتی بۆخۆت بکێشەو خێرەکی بۆخۆت.

مامە رەجەب لەژوورێ هاتەدەر، دەستیک بۆلای ژوورەکی من راداشت:

– ئەتۆ. پێویست. ژوور. ئیستا من دێم ژانەزک. چاک دەکەم.

ئەواندە تەنگەتاو بووم وەخت بوو بتەقم. هاوارم کرد:

– ئەمن. پێویست. تەوالیّت.

– ئیستا چ وەختی تەوالیّت؟ نێرەکەرە بەو نیووشەو هەوەسی تەوالیّت

بزووتووە.

لێرەشدا هەرئاسیە فریام کەوت کە دیاربوو لەپشت دەرگاوه گوئی

لەقسەکانمان راگرتبوو. بەدەنگیک بەرز گوئی:

– بابە دەیهوێ بچیتە ئاودەست.

– چاوی خۆت دەریڤە بەستەزمان. ئەمن چووژانم چ غەلەتیک دەکە.

پاشان بەدەست حالی کردم کە بچمە ئەو سەری باخچەکە.

ژنەکی لە ژوورێ پرا هاواری کرد:

گیله پیاو
.....

– مه سینه که ی گلاو نه کا.

– نا بابا، فه قیره موسولمان بووه.

کاتیڤ هاتمه وه سه ره خوو گه پامه وه بۆ ژوره که ی خۆم تازه حه وشه ی به سه فاو
پر دارو ده رختی مامه ره جه بیه چاکی ده هاته به رچاو:

"چه ند مالتیکی خو شه. خو زگم به خو یان که باخیکی وایان هه یه."

له ژوروی فکره ره حه ت بوو، ده بوو نه خشه یه کی ریک وپیک بکیشم.

بوونه میلیونیترم له بیر چوبیووه. ئیستا هه ر نه وه ندهم ده ویست له جیگایه ک

بتوانم بیه ده بردی سه ری و کویره وه ری بژیم و له و ته له یه رزگارم بیه.

باشترین ریکای که به نه قلم دا هات نه وه بوو که ده ست له و چه ورو شیرینی یه

هه لگرم و به یانی زوو پیش نه وه ی خه لکی مالتی له خه وه لستن رابکه م و له و

شاره ش نه مینم و برۆمه قوژینیکی دیکه.

نازانم که نگیم خه و لیه که وتبوو، به ده نگی که له بابی به یانی وه خه بهر هاتم و

له په نجه ره وه ته ماشایه کی ئاسۆم کرد.

تازه به یان نه نگوتبوو. خیرا جلکه کانم له بهر کردو بۆ نه وه ی که س وه خه بهر

نه یه به حال په نجه م ده گه یانده زه وی، به سپایی وه ده رکه وتم. هه ر له

پلیکانه کان به ربوومه وه ده نگی زیپه ی ئاسیه وه ک زه نگی مردن ده نگی

دایه وه:

– بابا نه لمانی یه که خه ریکه ده روا. بابا غارده. گه یشته کۆلانی! له ترسی نه و

به لا تازه یه هه موو گیانم ده له رزی:

– نه ی دانو بیداد... نه گه ر نه مجاره بگیریتمه وه چ قوژیک وه سه ری خۆم که م؟!

که مێک پیتم هه لینایه وه.

..... گیله‌پیاو

له کولانی تاک و ته‌را خه‌لکم ده‌دی که بۆحه‌مام یان مزگه‌وت ده‌رۆیشتن. نه‌گه‌ر
توانی‌بام له‌شاری بچمه‌ده‌ر نه‌وه‌که‌ی تری هاسان بوو.
له‌پشتمه‌وه گویم له‌ده‌نگی مامه‌ره‌جه‌ب.
- هۆی! هۆی! کاکه‌!

توندترم کرد، هینده‌ی نه‌ما‌بوو بکه‌ومه نه‌رمه‌ غار.
به‌لام هه‌تا ده‌هات ده‌نگی مامه‌ ره‌جه‌ب نیزیکتر ده‌بۆوه و پتری هاوار ده‌کرد.
دیاره‌ نه‌ویش به‌غار به‌دوام دا ده‌هات و بۆ پسانه‌وه‌ش بانگی ده‌کردم:
- هاوپۆ. هۆی براکه‌م. برای دینی. بۆکۆی ده‌چی؟! به‌سپایی بپۆ هه‌ناسه‌م
گیرا. راوه‌سته بزاتم نه‌لمانی!

که‌م که‌م خه‌لگمان تۆ گه‌یشت. خه‌یال هه‌لی گرتم:
"ره‌نگه‌ مامه‌ ره‌جه‌ب وا بزانی شتی‌کم لۆ دزیوه‌؟"
نه‌گه‌ر راده‌وه‌ستم عه‌بی‌یکێ هه‌بوو، نه‌گه‌ر ده‌رۆیشتم عه‌بی‌یکێ تر.
"خوایه ته‌گبیرم چیه‌؟"

کاتی‌ک له‌سه‌ره‌وژیره‌که‌ی هاتمه‌ خوارو چاوم به‌ مزگه‌وت که‌وت فکری‌کی باشم
کرده‌وه. چوومه‌ بی‌لایه‌ مزگه‌وتی و له‌ ته‌نیشت به‌لووعه‌ ئاوه‌که‌ راوه‌ستم
ده‌ستم کرد به‌ ده‌زنوێژ هه‌لگرتن.

مامه‌ ره‌جه‌ب که‌ هه‌ناسه‌برکه‌ی وی که‌وتبوو و به‌غار به‌دوام دا ده‌هات که‌ دیتی
ئه‌و په‌له‌په‌له‌م له‌به‌ر خاتری نوێژه‌که‌م بووه‌ قاقایه‌کی درۆی کیشا:
- بابا گیان، گوته‌بات ده‌چم نوێژی ده‌که‌م. خۆ ئیمه‌ت تۆقاند!

پاشانی‌ش هه‌ر بۆخۆی گوتی:
"هه‌رچه‌ند فه‌قیره‌ زمانیش نازانی".

گیله‌پیاو
.....

ئه‌من خه‌ریکی کاری خۆم بوو مامه‌ره‌جه‌ب نووسێ جار به‌سپایی ده‌ستی له پشته‌ی دام:

– مه‌رحه‌با. ئافه‌رین. خوا چ رووناکاییه‌کی خستۆته‌ دڵی ئه‌م ئه‌لمانی‌یه‌وه، له‌نی‌مه‌ش موسوڵمان تر بووه به‌یانی زوو هه‌ڵ ده‌ستێ تا نوێژه‌که‌ی وه‌دره‌نگ نه‌که‌وێ!

مامه‌ ره‌جه‌ب له‌ مزگه‌وتی راوه‌ستا تا نوێژه‌که‌ی من ته‌واو بوو (دیاره‌ وه‌ک نوێژی موسوڵمانانیش نه‌ده‌چوو). پاشان قۆلی گرتم و بره‌میه‌وه‌ مالێ. تێگه‌یشتم وا به‌هاسانی ناتوانم له‌و ماله‌ رابکه‌م. به‌لام ته‌گه‌یرم چیه‌؟ نه‌مه‌زانی.

خۆم دایه‌ ده‌ستی چاره‌نووس و جله‌وم دا ده‌ستی کاره‌سات. چه‌ند سه‌عاتێک پێ چوو جه‌نابی مامۆستا له‌گه‌ڵ پێنج شه‌ش که‌سی دیکه‌ ته‌شری‌فیان هێنا. مامۆستا چه‌ند جومه‌له‌یه‌کی عه‌ره‌بی گووتن و منیش بووپاته‌م کردنه‌وه‌و به‌ هێنانی شاده‌و ئیمان به‌ ره‌سمی بوومه‌ موسوڵمان.

دیاره‌ ئه‌مه‌ دووه‌م جارم بوو که‌ موسوڵمان ده‌بووم. جه‌نابی مامۆستا پرسى: – ناوت چیه‌؟ خۆم لێ گێل کردو جه‌نابی مامۆستا فه‌رمووی:

– زوو به‌کێک‌تان بچن مامۆستای زمانی فه‌ره‌نسه‌یی قوتابخانه‌که‌مان بێنن. پاش چه‌ند ده‌قیقه‌ مامۆستای زمانی فه‌ره‌نسه‌یی هات. وادیار بوو هه‌موو شتێک تێگه‌یه‌وه‌.

پرسیاری کرد:

– برا ئایینی‌یه‌که‌مان ئه‌مه‌یه‌؟

جه‌نابی مامۆستا جوابی دایه‌وه‌:

..... گیلەپیاو

– بەلێ. قسەى لەگەڵ بکە. بزانە کێ یەو لە کوێ پرا هاتو! مامۆستای زمانى
فەرەنسەیی گوتى:

– ئەمانە زمانى فەرەنسەیی تى ناگەن.

بۆم دەرکەوت فەرەنسەیی گوتنى کاکیشم ھەر وەك ئەلمانى گوتنەكەى منە.
ئەوھى چاك بوو لە قوتابخانە نەختىك فەرەنسەیی فێر ببوووم.

جەنابى معلم بە دېرۆنگى یەو ھاتە پېش و گوتى:

– پارلئى شوو فەرەنسە؟!

– وى.

گویا دەبیست لێم بېرسى ناوت چى، بەلام بەھەلە چوو پرسى:

– كێلئى فوترۆ نومرۆ؟ یانى "نمرەت چەندە؟"

ئەمن پێكەنیم و بۆخۆشى تى گەشت گوتى:

– پارێژن. پاشان پرسى "ناوت چى؟"

گوتم "كارل".

كاكم رووى كردە جەنابى مامۆستاو گوتى:

– ھەر وەك فەرەموتان ئەو پیاو ھەكێك لە زانایانى گەورەى دنیاىەو دەلئى من

لەھەموو ئایینەكانم كۆلیوھتەو تى گەشتووم كە ئىسلام لە ھەمووان باشترە.

ئێمە تەنیا دوو قسەمان پێكەوھە كردبوو ئەو جەنابە ئەو ھەموو شەرح و

تەفسیرەى لەسەر قسەكانم كرد. ئەو خەلكە ساكارەى لەویش بوون سەریان لە

فەرەنسەیی زانینى كاکی مامۆستا سوپامابوو:

– ئافەرىن ئەفەندى چەند جوان بە فەرەنسەیی قسە دەكا!

– بارك الله بۆ خوێندەواریت. ھەكێك لە دانیشتوان كە دیار بوو پیاویكى فزوو

پرسى:

گیله‌پیاو
.....

– ئیوه ته نیا دور قسه تان پیکه وه کرد، چۆن ئو هه موو مانایه ی هه بوو؟!

کاکی مامۆستا هیچ له روو نه چوو، وه لامي دایه وه:

– نه مه پیوه ندی به ئه قل و تی گه یشتنی بنیاده مه وه هیه. زمانی فهره نسه یی وه ک زمانی ئیمه نیه ئو هه موو درێژ کردنه وه ی هه بێ. هه ر وشه ی کۆلێک مانای هیه. زمانه بیگانه کان وه ک سابوون وان ده بیینی کۆته سابوونیکێ چکۆله دنیا یه ک که ف ده کا.

توند توند ددانم به جهرگی خۆم دا گرتبوو هه تا پیکه نینم نه یه.

مامۆستای قوتابخانه که دیاربوو زۆر قوما ربازه ده ستی به خوێندنه وه ی یه کێک له و چیرۆکه کورتانه کرد که له پۆلی دووه می فهره نسه یی دا چاپ کراون و وه ک بلبل پێیدا پڑیشت:

"ژان کیفه که ی هه لگرت، دایکی ماچ کردو پڑیشت بۆ قوتابخانه. ژانتیش دراوسێ یان بوو. له رێگا تووشی یه کتر بوون و ده ستیان کرد به قسه و گالته کردن. کاتی که گه یشتنه قوتابخانه زهنگی پۆله که یان لێ درا بوو".

پاش هه موو جومله یه کیش ته ماشایه کی منی ده کردو ئه منیش بۆ ئه وه ی کاره که زیاتر پیس نه بێ سه رم بۆ ده له قاندو په یتا په یتا ده مگوت:

– وی. وی. مۆسیق.

کاتی که چیرۆکه که ته واو بوو کاکی مامۆستا چی له جانتای دا نه ما، رووی کرده دانیش توان:

– گویتان لێ بوو؟

جه نابی مامۆستا که به قامکه کانی ریشی دادینا گوتی:

– کا که ئه تۆ زمانی ئو فهره نگی یانه زۆر باش ده زانی!

..... گیله پیاو

– بهائی... ئه من جارێکیان له گهڵ کابرایه کی فهره نسه یی قسه م ده کرد کابرا زۆری پێ سهیر بوو ته نانه ت فهره نسه یی به کانی ش ده ستم له گهڵ ناکه نه وه. که سێک ده توانی له گهڵ من قسه بکا که فهره نسه یی زۆر باش بزانی. ئه م پیاوه ئه لمانی یه و باش ناتوانی به فهره نسه یی قسه بکا...

جه نابی مامۆستا قسه کانی ئه فهندی تصدیق کردو گوتی:

– باشه ئیستا ناوی ئه و خارجی یه چیه؟

– کارل.

– زۆر باشه، که وابوو ده توانین ناوی بنیین "کامل".

هه موو دانیش توان ئافه رین یان بۆ ئه قل و تیگه یشتنی جه نابی مامۆستا ناردو ئه منیش سه رله نوێ نیوکم بپا و ناوم لی ئه را "کامل".

پاش ئه و به زمه سه رله نوێ شیرینی خواردن ده ست پێ کرا و ده وری پرله شیرینی و مره با به مه جلیس وه ربوون.

هه روا له سه ری سه ره وه له ته نیشت مامۆستا دانیشتی بوم خه یال هه لی گرت:

"بۆچی ئه و هه موو موسولمان و برای دینی یه له ولاتی ئیمه دا که وتوون هیچ که س گوئی یان ناداتی، به لام بۆمن که پێ یان وایه بیگانه م و تازه موسولمان بووم ئه و هه موو خه رج و موخاریجه ده که ن و جێژن و به زم و بیساتم بۆ ده گێژن.

خوا بکا فه قیرو هه ژاری ولاتانی ده ره وه ئه و خه به ره یان پێ نه گا. ئه گینا لی شای سوال که رو لیقه و ماوی بیگانه روو له ولاته که مان ده کا و گهرو گهرفتیکی تازه ش ده بیته سه رباری ئابووری و بازرگانی شق و شپری ئیمه. ئه و ده م هه ژارترین که س له ولاتی ئیمه پانتۆله که ی داده که نی و له پێی تۆموسولمانه

گیله‌پیاو
.....

بیگانه‌کانی ده‌کا! پیم سه‌یره چۆن هه‌تا ئیستا فه‌ره‌نگی‌یه‌کان ئه‌و فه‌کره‌یان نه‌کردوه که بێن موسولمان بن و ئه‌و هه‌موو قازانجه‌یان ده‌ست که‌وێ.

ئه‌گه‌ر بلاین له‌و مه‌سه‌له‌ بێ‌خه‌به‌رن راست نیه. زۆر جارمان بیستوووه و دیتومانه که هه‌روه‌خت یه‌کێک له‌ ئیمه له‌ وچخانی ماله‌که‌ی دا قسه‌یه‌کی نه‌یتی له‌گه‌ڵ ژن و منداله‌که‌ی بکا دووسێ زۆر دواتر له‌ رادیۆ ژۆرناله‌کانی ئه‌وان دا بلآو ده‌کرێته‌وه ئه‌دی بۆچی له‌و باره‌وه ده‌ست به‌کار نه‌بوون؟!

دیاره‌ هۆیه‌کی گرنگی هه‌یه که ئیمه تا ئیستا ئاگامان لێ‌نیه. به‌کورتی مامه‌ره‌جه‌ب هه‌موو کاروکاسبی‌یه‌کی وه‌لا نابوو ته‌نیا خزمه‌تی منی ده‌کرد. باشترین جل و به‌رگی بۆ ساز کردبووم. باشترین خواره‌مه‌نی بۆ دروست ده‌کردم و شه‌وو زۆر یان خۆی یان "ئاسیه"ی کچی ئاگاداری من بوون!

ئه‌منیش ئه‌و جینگه‌نه‌یی جارانه‌ مه‌ابوو. به‌پاستی نه‌ ده‌مویست و نه‌ ده‌شمتوانی ئه‌و ماله‌ به‌جێ‌بێلم. له‌ لایه‌ک رێگای هه‌لاتنم لێ‌گیرابوو، له‌ لایه‌کی تریش باش که‌وتبوومه‌ داوی ئاسیه‌خانه‌وه.

تکام ئه‌وه‌یه قسه‌که‌م جۆرێک لێ‌ک نه‌ده‌نه‌وه. خۆشه‌ویستی من ئه‌وینێکی پاک و پڕومانتیکی بوو. چونکه هه‌ردووکه‌مان ده‌مانزانی هه‌ل و مه‌رج بۆ زه‌ماوه‌ندی ئیمه زۆر ئاماده‌یه درێژه‌پێدانی ئه‌و خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تی‌یه هه‌یچی تێدا نه‌بوو.

له‌هه‌موو ره‌فتار و کرداری مامه‌ ره‌جه‌ب ده‌رده‌که‌وت که حه‌ز ده‌کا به‌مکاته زاوای خۆی.

هه‌ریۆیه‌ش زۆر له‌ سوننه‌ت کردنه‌که‌م به‌په‌له‌ بوو. ئه‌و زۆره‌ پاش شیرینی خواردنه‌که دیسان مه‌سه‌له‌که‌ی هه‌تیاه گۆپێ و پرپار درا به‌یانی "سوننه‌ت بکریتم".

گیله پیاو

"خوايه بۆخۆت له و به لایه رزگارم بکهی".

بۆ سبهینێ خۆم نه خۆش کرد. مامه رهجهب دوکتۆری هێنا. (ناسیه) و دایکی که منیان به زاوای خۆیان دهزانی بێهیچ شهرم و شکویهك دهستیان به خزمهتی من کرد.

خودا بیگری ههركاتیک چاوم به چاوهکانی ناسیه دهکهوت قهلهمی دهست و پێیانم دهشکا. ئه ی خوايه له و چاوانه! پێستی به دهنی دهتگوت په لکی گولوکه، مووی سهری عهینهن دهتگوت هاویشمی خاسه رهنکه.

کاتیک له بنهوه ته ماشای دهکردم شهرمیکی کیژانه دای دهگرت، لێوه خونهیییهکانی ئه وهنده جوان و دلگیر دهبوون که پیاو به خۆی نه بوو خهريک دهبوو په لاماری بداو ماچیان بکا.

باوه پم پێکه ن ئه گهر له بهر خاتری ناسیه نه بوايه حازر نه بووم یهك دهقیقهش له و ماله نه حلهتی به بمێنمهوه. به لام ئه و ئه وینه بێئه مانه بوو که منی له وێ گیر کردو بوو به هۆی به دبختی و چاره په شیم!

سات به سات زیاتر هۆگری ئه و ئاسکه کێوی به ده بووم. هه رچی ده مکرد نه مده توانی عیشقی ناسیه له سه رم به رمه دهر.

راسته که گووتویانه ئه وینیش جۆره نه خۆشی به که. ئه من تووشی ئه و نه خۆشی به ببووم.

خۆم دایه دهستی چاره نووس و چه رخی ژیانم وه دهست قه زاو قه دهر دا: "هه رچی ده بێ بڵا بێی. له گه ل ناسیه زه ماوه ند ده که م. پێنج شه ش مندا لمان ده بێ. ژیا نکی ئابروومه ندانه پێك دێن. پاش حه وت هه شت سا ل رابردووه که م له بیر خه لک ده چێته وه. پیلی ژن و مندا له که م ده گرم و ده چمه وه ئه سته مبول و ژیا نکی ئاسوده ده ست پێ ده که م".

..... گیلەپیاو

چ خەیاڵ پلاویکی شیرن بوو؟ هەیهو؟

چەند رۆژێک پێچوو. ئیتر لەو زياتر نەمدەتوانی خۆم نەخۆش کەم. ئاخەر نە
تام هەبوو، نەپەنگ و رووم تێک چوو بوو.

بە کورتی. هەرچەندى دوکتۆرەکان ئەم ديو ئەوديويان کردم و دەرو ژووريان
تاقى کردمەوه بچووکترین شوینەوارى نەخۆشىيان لەلەشى من دا نەدۆزیهوه.
بەدبەختى لێرەدا بوو کە ئەو خۆنەخۆش کردنە نەک هەر بەقازانچ تەواو نەبوو،
بەلگە کارەکەى پىستىرش کرد. مامە رەجەب بېریارى دا مەجلیسیکی گەرە بۆ
(سوننەت کردنى) من رۆک بخا.

تەنانەت کارتى دەعوەتیشیان چاپ کردو رۆژەکشيان دیارى کردو وەستای
سوننەتانیشتیان خەبەردار کرد.

ئەو وەستایە لەو شارە بچووکەدا هەمەکارە بوو. دوکانى سەرتاشىیهى هەبوو،
کەلەشاخى دەگرت، کاروبارى کپین و فرۆشتنى ملکەکانى رادەپەراند.
جارجارىش سەندى کپین و فرۆشتنى دەنووسى.

وەختێک ئەوم ناسى تۆزێک دڵم خۆش بوو. دلتیا بووم ئەو جۆرە کەسانە بە
پارە هەموو کارێک دەکەن. لەو ماوەیەش دا مامە رەجەب هەموو رۆژى هیندیک
پارەى لەگىرفانى جلەکانم هاویشتبوو. منیش بېیاریم دا پەنجا لیرەیهک کۆ
بکەمەوهو بە بەرتیل بیدەم بە وەستای سوننەتان بۆ ئەوهى چارەیهکم بۆ
بدۆزیتەوه!

بەو جۆرە کارەکەمان بەخێر دەگوزەراو بەزمى زەماوەندى من و ئاسیە سەرى
دەگرت وئەگەر دوايەش وەستا راستیەکەى بە خەلک گوتبا کەس بېروای پێ
نەدەکرد.

..... گیلہ پیاو

رؤژی جیژنی سوننہت کردنی من ھنگامہ یکہ کی سہیر بوو دہتگوت ھموو
خه لکی شاریان بانگہیشتن کردوہ.

"خواہ نه و جه نجالیہ تووشی کویره وهریم نهکا".

دہمه ویست نکا له مامہ ره جہب بکہم کاره کی ھینده گہرہ نهکا، به لام به چ
زمانیک؟ نه م دہتوانی. دہترسام کاره که زیاتر پیس بی.

مہنجہ له پلاوی گہرہ گہرہ یان وہسر نابوون. بهرخی قہلہ ویان له شیش
دہدان و دووکه لی گوشت برژاندن ولاتی داگرتبوو.

میوانه کان له پینچ شہش ھؤده دا خہریکی به زم و شیرینی خواردن بوون.
وہستای دہلاکیش له ژوورکی گہرہ دا خہریک بوو نامرازی کاری خوی ساز
دہکرد.

مامہ ره جہب به پهلہ و به ئارہق پرشتن وہ ژوور کهوت گوتی:

– پیاویک له ئہستہ مبولہ وہ هاتوہ کاری به تویہ.

وہک کیویکم به سہردا به رده نه وہ به جاریک له جیئی خۆم وشک بووم "ئوہ کییہ
له ئہستہ مبولہ وہ هاتوہ کاری به منہ، ناکا به لایہ کی تازه بی".

مامہ ره جہبی فہقیر که پیی وابوو له ترسی سوننہت کردن وا وشک بووم، زؤری
به زہیی پیچم دا هاتوہ:

– وادیارہ ئہتو زؤر له سوننہت کردن دہترسی!؟

– نا، هیچ نیہ.

پرسی:

– ئوہ پیاوہ بی؟

ئوہ ندہ ترسابووم جوابم پی نه درایہ وہ، سہریکم بۆ له قاند یانی با بی.

مامه ره‌ج‌ب رۆیشت و منیش سه‌رێکم له‌په‌نجه‌ره‌ برده‌ ده‌ر ده‌مه‌ویست رابکه‌م. به‌لام چۆن؟ به‌کوئ‌دا؟ کار له‌ کار ترازابوو، تازه‌ چار نه‌ما‌بوو. هه‌تا (کابرا) هاته‌ ژوور نیوه‌ی گۆشتی له‌شم بوو به‌ ئاو. پیاویکی گه‌نج بوو. جل و به‌رگیکی رێک و پێکی ده‌به‌ردا بوو. له‌ پێکه‌نین و رووخۆشی‌یه‌که‌ی‌را زانیم پۆلیس نیه‌ و نه‌ختێک ئارام بوومه‌وه‌. به‌لام دیسان قسه‌م نه‌کرد. راوه‌ستام بزانی چ کاریکی پێمه‌. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کردو گوتی:

– ئه‌من په‌یامنی‌ری گۆشاری (عصر)م.

ئه‌گه‌ر گوتبای عی‌زرائیل ئه‌وه‌نده‌ نه‌ده‌ترسام. ئه‌مه‌ ئه‌و به‌لایه‌ بوو که‌ شار به‌شار له‌به‌ری هه‌لده‌هاتم.

"خودایه‌ بۆ خۆت له‌چنگ ئه‌وه‌ه‌وال‌ئووسانه‌م رزگار بکه‌ی".

وام نیشان دا که‌ حاڵی نه‌بووم. ئه‌ویش به‌ده‌ست حاڵی کردم:

– ئه‌من هاتووم له‌ موسوڵمان بوون و سوفته‌ت کردنی‌تو وێنه‌و رێپۆرتاژ ئاماده‌ بکه‌م. وه‌ك بێگانان جوابم دایه‌وه‌:

– من، باش، تو‌رکی، نازانی.

خوارپاستان جه‌نابی هه‌وال‌ئووس له‌ زمانی زگماکی به‌ولاوه‌ هیچ زمانێکی دیکه‌ی نه‌ده‌زانی و به‌لاسا‌کردنه‌وه‌ی من پرسى:

– ئه‌تۆ. چ ئیختیراع و که‌شف. گه‌وره‌ کرده‌وه‌؟

زۆرم پێ‌خۆش بوو به‌زمانی خۆمان راست و ره‌وان وه‌لامی بده‌مه‌وه‌و بلێم:

"ئه‌وه‌م که‌شف کردوه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ موسوڵمان بوون که‌س گۆییان نادات. به‌لام بۆ موسوڵمانێکی به‌ درۆ موسوڵمان هه‌زاران گه‌وجی وه‌ك تو‌وه‌خت و پارهی خۆیان سه‌رف ده‌که‌ن".

به‌لام هه‌ر چۆنێک بوو ددانم به‌ جه‌رگی خۆم دا گرت و جوابم دایه‌وه‌:

..... گیلەپیاو

— ئەمن زۆر كەشف. ماتۆپى فرۆكەى بێدەنگ، كەشتى بى دووكەل كېش.
ئوتومبىلى بى تايەر!

هەوالئوس ھەر چاويكى ببور بە چوارچاۋ. لىكدا لىكدا سەرى رادە ۋە شاندى
"بارك اللە ۋە ئافەرىن" ى ۋەك بارىزە لە زارى ھەل دە ۋەرىن.

لە ۋە كاتەدا دووكەس ھاتنە ژوورو بە دەست ھالىيان كىردم كە بچم بى ژوورى
سۈننەت كىردن.

بەگۈرچ ۋە گۆلى رۆيشتەم بۆلای ژورەكە ۋە ھەر لە فەكرى ئە ۋەش دا بووم چۆن
لەگەل ۋەستای دەلاك دەست بە قەسەبكەم ۋە سەروكلى مەسەلەكە پىك بگرم.

كاتىك ۋە ژورەكە ۋەم دەيىنم بىجگە لە ۋەستای دەلاك ھەوت ھەشت كەسى مل
ئەستور ۋە سەمىل بابرىش لە ۋى دانىشتوون. بە جارىك زەندەقم چوو. لە

ۋەستای دەلاك پرسى:

— ئەمانە. لىرە بۆچى؟

— دەبى لىرە بن دەست ۋە لاقت بگرن. سەيرىكى دەرگام كىردو بەپەلە ۋە پى
كە ۋەم.

ۋەستای دەلاك پرسى:

— بى كۆى؟

— بە دەست تىم گەياند كە لە دەرى كارم ھەيە.

ۋەستای دەلاك دىاربور دووسى يەكى لە ۋە پياۋانە لى دەنگ دابووم. ۋەك
پالەۋانى زۆرخانە لىم دەپەرىن، دەستيان گىرم ۋە توند رايان گىرم.

ۋىنە گىرەشېش خىرا خىرا خەرىكى ۋىنە گىرتن بوو، مەنىش ھەر تەقەلای ئە ۋەم
دەدا خۇمىيان لە دەست دەرباز بگەم. بەلام كۆپەكان ۋەك مەپى كەول كەن

لە ەرزىيان ھەلېرىم.

گیله‌پیاو
.....

له سیمایان وا دهرده کهوت که ده یانه وئ هه ره له وئ له نیوه پاستی ژووره که دا سوننه تم بکه ن. ده ستم به هاوار کرد.

خه سووم به په له پرپوزه وه ژوور کهوت گوتی:

– مه ترسه. هیچ نیه. وه ستا دهستی زۆر سووکه. هه ر ئیستا نه جات ده دا!
که نه کهان به راکیش راکیش بردیانم بۆلای ته ختیک که له سووچیک ژووره که دانرابوو. ئه من له هه وا په له قازم ده کردو وه ستای ده لاکیش دلخووشی ده دامه وه:

– تا ئیستا چل په نجا تر موسولمانم سوننه ت کردوه، نایه لم هه ر ناگا بکه ی.
هینده م له بهر دهستی که نه کهان دا په له قازم کرد بیهوش بووم و یه ک به مه یدانئ لئی که وتم. له و بیهوشی و بیخودی به دا گویم له غلده غلده یکه بوو هه ر ئه وه نده حالی بووم چه ند که سیک هاواریان ده کرد "سبحان الله"، "جل الخالق"!

هه موو بۆلای دهرئ رایان ده کرد، منیش نه م ده زانی مه سه له چیه. هه موو هوش و بیرى خۆم خسته کار به لکوو شتیکی لئ هه لکړینم.

له پشت دهرگا کابرای ده لاک بۆی باس ده کردن:

– ئه و کابرایه "په ری بره" زگ ماك سوننه ت کراوه.

خه زوورم له خووشیان هاواری کرد:

– خوايه زۆر شوکور.

یه کی دیکه هاواری کرد:

– بۆچی شتی وا هه یه ؟!

– به ئی.

گیله پیاو

زۆرم دل پئی خوش بوو که وا بهاسانی له وخه تهره رزگار بووم. هه روا فیکه ی
سمیلازم دهات. به لام بۆچی بنیاده می فزوول دیلئی کهس هه ناسه یه کی ره حهت
هه ل کیشی. کابرایه کی هه لال زاده راست بۆوه کوتی:

- رهنگه جووله که بی!

ئه و جووله وهك تۆپ له میشکم دا ته قیه وه. به تاییه تی چونکه چه ند که سی
دیکه ش بۆیان نه ستانده وه:

- به لئی پهنگه.

ديسان خوا مائی کابرای ده لاک ئاوه دان کا که جوابی دانه وه:

- ئه من ئیستا هه موو شتیك روون ده که مه وه.

تی گه یستم ديسان خه ریکن هیرش بیئنه وه. پئش ئه وه ی بیئنه ژووری خۆم
ده خه و کرد.

ئه مجاره کابرای ده لاک به ته نیا هاته ژوور. دیتم له وه زیاتر ناکرئی راوه ستم.

به زمانی خۆمان و ژۆر له سه ره خۆ کوتم:

- تكات لی ده که م ده رگا که توند پیوه ده، ده نگمان نه چیته ده ر.

کابرای ده لاک گئۆ کاس بوو. هه قیشی بوو، که سیکی تا ئیستا ئه لمانی بوو و

زمانی تورکی نه ده زانی، له پڕ گۆرپا بوو. خه ریک بوو له به رم هه لئی، بانگم کرد:

- مه ترسه باب، خۆ ناتخۆم. وه ره پئش کارم پیته.

پاشان زوو ئه و په نجا لیره ی بۆم وه لا نابوو له گیرفانم ده ره یئاو بۆم راگرت:

- وه ره ئه م پارهی به گره و په پۆیه کیشم پئی را به سته و کارت به کاری من نه بی.

کابرای ده لاک زه رده یه کی هاتی:

- ئه ی قوماریاز. باشت رینگا که دۆزیه وه.

پاره که ی خسته گیرفانی:

گيلەپياو
.....

– دەيى نەختىك ھاوار كەي تا وا بزانن سوننەتت دەكەم. لەسەرەخۇ قىژاندىم.

– نەبوو. بەقەوەتتەر.

ھەتا قەوەتم تىدا بوو نەپاندىم:

– ئەي بابەپۆ مردم!

لەسەر جىگاكەم دريژ بووم و كابراي دەلاكىش دەرگاي كردهو:

– تەواو بوو.

ويئەگرو ھەوائىنوسەكان بەژوورى ھەريوون و فلاش دەستيان بە بريسكە بريسك
كرد. زۆر پرسىياري سەير سەيريان دەكرد خۇم بېھۇش كردو ئەسلەن جوابم
نەدانەو.

بەو حالەش خەبەرەكە وەك تۆپ لەشارىدا دەنگى دايەو. پىم وانيە قەت
ھيئەدى ئەو رۆژە رۆژنامە فرۇشرايى.

ويئەكانى منيان لە لاپەرەي يەكەم دا چاپ كوردبوو و تىترى سەيرو
سەمەرەشيان نووسىبوون:

" لاويكى ئەلمانى موسولمان بوو". " جيژنى سوننەت كردنى پروفيسورى
بەناوبانگى ئەلمانى بەخۇشى و شادمانىيەو تەواو بوو". " بزووتنەو يەكە
گەرەكە لە دنيای ئىسلام دا رووى داو".

بەو جۆرە خەريك بوو چەرمەسەرىيەكى گەرە بۆمن پىك دەھات و سات
بەسات چاوەپوانى ئەو بەدبەختىيە تازەيە بووم. ھيشتا رۆژئاوا نەببوو كە
چەرمەسەرىيەكە دەستى پىكرد. چوار پۇلىس ھاتنە مالەكەو لەمنيان پرسى.
ھەر لەگەڵ ھاتنە ژوورەكەي من ھيئەتيكيان گالته پىكردم و بە پىكەنينەو:

– ھەستە پى!

– زووكە جەكانت لەبەرەكە!

گیله پیاو

که له پچه یان له دهستی کردم و له پیش چاوی پر له سر سوپمانی خه زوورم و
ناسیه و دراوسی کان بردیانمه ده ری.

ناسیه پائی وه دیوار دابوو و له سره خۆ ده گریا، خه زووریشم وه ک کاره با لئی
دابی وشک هه لاتیبوو. دراوسی کانیش که وتیبوونه سرت و خورت:

– رهنگه جاسوس بووی.

– نه من هه وه ل رۆژ زانیم.

– سه گبابانه کاری چۆن ده که ن!!

– درۆی کردوه نه لمانی نه بووه.

– به لئی حه تمه ن ئینگلیزی به.

یه کسه بردیانم بۆ پۆلیسخانه و چونکه وهخت درهنگ بوو بئی لئی پرسین له
ژووریکی ته رو تاریک فریایان دام.

سبه یئێ به یانی بۆ لئی پرسینه وه ی من هه راو هه نگامه یه کی زۆر ساز ببوو.
دیشان وینه گرو هه و الئوو سه کان باسیکی باشیان وه ده ست که وتیبوو. وینه گرتن
ده ست پئی کراو هه رچی هه و لم ده دا سه روچاوم بشارمه وه پۆلیسه کان
چه نه که یان ده گرتم و سه ریان راست راده گرتم.

سه رۆک لئی پرسیم:

– سه گی سه گباب نه و که له کبازی یانه چین ده یان که ی!

– نه من خه تایه کم نیه.

سه رۆک جووته زلله یه کی لئی دام که گر شهینکه م له چاوان هه لستا.

– نه دی کئی خه تاباره؟ سه گبابی که له کباز بۆچی خۆت به نه لمانی به و خه لکه

نیشان دا بۆچی؟! ها؟

– جه نابی سه رۆک مه گه ر نه لمانی بوون له قانون دا تاوانه.

گیله پیاو
.....

سه رۆك شته كه ی به كورتی بریه وه. دوو كهس له لای سه ره وه دانیشتبوون دهستی بۆ راداشتن:

– برایان تاوانبار له بهردهستی خۆتان دایه.

ئو دوو كهسه كه دوايه دهركهوت پۆلیسی دژی تاوانن و له ئهسته مېبووله وه هاتوون، دهستیان كرد به لى پرسین:

– باشترايه راستمان پى بلێى مه بهستت له و كار ه چ بووه؟ ته واوى باسه كه م له سیرى هه تا پىوازى بۆ گیرانه وه.

هه موویان پێكه نین. دیاربوو باوه پیاو به قسه كانم نه كردوه:

– هه روا سووك و هاسان خۆت كرده ئه لمانى بۆ ئه وهى جه مه نانێك پهیدا بكه ی؟

– باوه پر بكه ن هیه نیازێكم نه بوو... خهريك بوو له برسان بهرم.

– پیاوى باش له م ولاته دا كئى له برسان مردوه هه تا تۆ ببیه دووه م!!؟!

نه مده زانى چ جوابێك بده مه وه. مه سه له كه یان گه یاند بووه جیگایه كه هه ر جوابێكم دابایه وه لانى كه م ده پازده سالّ خه پسیان به بالا ده بریم. ناچار بیدهنگ بووم.

یهكێك له فرمانبهره كان بانگی كرد خه زوورم و ئاسیه بۆ به ره پوو كردن بینه ژوور. دهستم كرد به پارانه وه:

– جه ناب! ئیعدام كه ن، بم نێرنه به ندىخانه به لام تووشى شه رمه زاریم مه كه ن. به راستییش وابوو. چونكه رووم نه بوو چاو له چاوى مامه ره جه ب بكه م كه به و په پرى دلپاكی په وه بردبوومیه مالى خۆی. به لام چاره نه بوو. خه زوورم كاتێك هاته ژوورێ راسته پێ به ره و من هات. له پێشم پاوه ستا زۆر به رقه وه ته ماشایه كى به ژن و بالای كردم:

..... گیلە پیاو

– تف لەرووانت. حەرام زادەى بێ ئەمەك. هەى بێ شەرەفى بێ ئابوو...

ئەگەر فەرمانبەرەكان نەیان گرتبا هەر لەوێ دەبخنكاندم.

پۆلیسەكە لێی پرسى:

– ئەتۆ شكایەتت لەو كەسە بڕیارە هەیه؟

– بەلێ. خوا كوێرى كا، ئابووى منى بردووە. سێ هەزار لیرەم بۆ خەرج كردووە.

دەبێ هەموو زەرەرو زیانەكەم بۆ ببژێریتەو.

پاشان ئاسیەیان هێنا.

ئەو كەچ بەستەزمانە ئەوەندە گریابوو چاوى سوور هەلگەرابوون.

پۆلیس لێی پرسى:

– كچم تۆش شكایەتت لەم كەلەكبازە هەیه؟

– نا.

مامە رەجەب بەسەر سوپمانێكەو تەماشای كچەكەى كرد:

– ئەتۆ شكایەتت نیه؟

– نەخەیر چى كردووە تا شكایەتى لێ بكەم؟

– بۆ دەتەویست چ بكا؟ لەو زياتر كە كۆلوى لەسەر ئێمە ناو؟

– ئەو بێ تاوانە.

– دایكت دەلێ گوارەو بازنەى تۆشى دزیون! و ویستووێتى فریوت بدا.

– درۆیه! ئەو قەتى قسە لەگەڵ من نەكردووە. ئێو دەتانه ویست منى بدەن!

لەو فای ئەو كچە سەرم سوپما بوو. كۆلى گریانم لە ئەوكى ما بوو بۆ ئەوێ

فرمیسكى چاوانم نەبینی پووم دەلای دیواری كرد.

مامە رەجەب بەزۆر قسەى كچەكەى بپێ:

– ئەمە تێناگا... منداڵە... فریوى خواردووە.

گیله‌پیاو
.....

پاشانیش ئاسیه‌ی برده‌ده‌ر. له‌که‌لێنی ده‌رگاوه‌ هه‌راو هه‌ریایه‌کی سه‌یر هاته‌ ژوور ده‌تگوت هه‌موو خه‌لکی شاری بۆ شکایه‌ت کردن هاته‌ونه‌ پۆلیسه‌خانه‌. یه‌کێک ده‌یگوت "هه‌زار لیره‌ی له‌من وه‌رگرتوه‌" ئه‌وی دیکه‌ ده‌یگوت "سه‌د لیره‌ی له‌من قه‌رز کردوه‌".

له‌ کاتێک دا هه‌یچانم نه‌ده‌ناسی و چاوم به‌چاویان نه‌که‌وتبوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تاوانه‌که‌م زۆر بوو و لێم به‌شک بوون، بڕیار درا له‌گه‌ڵ چه‌ند فه‌رمانبه‌ری چه‌کدار به‌پێم بکه‌ن بۆ ئه‌سته‌مبوول. له‌ ئه‌سته‌مبوولیش زۆر خه‌یرا دۆسیه‌که‌م ته‌واوکرد و له‌ پلێکانه‌کان چوومه‌ "خوار".

له‌به‌ندیخانه‌ هه‌ر بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ پاش به‌ره‌للایه‌بون کارێکی موخته‌ره‌م بدۆزمه‌وه‌ و وریا بم به‌ته‌له‌وه‌ نه‌م!

رۆژێکیان به‌ندی‌یه‌کی "ناشی" یان هه‌ینایه‌ لای ئێمه‌. وه‌زعی ئه‌و له‌گه‌ڵ به‌ندی-یه‌کانی دیکه‌ فه‌رقی هه‌بوو. له‌ پۆله‌تی و له‌سه‌یمای هه‌یدی و به‌ وێقاری پا ده‌رده‌که‌وت که‌ "له‌وانه‌" نه‌یه‌ یه‌که‌م جاریه‌تی که‌ هاته‌وته‌ به‌ندیخانه‌. زۆر زوو بووینه‌ ئاشنا. ناوی "واسیل" و بازرگانی بازاڕبوو.

زه‌یتوون و رۆن زه‌یتوونی ده‌فروشت. هه‌ر له‌ هه‌وه‌ڵ رۆژه‌وه‌ که‌ هاته‌ به‌ندیخانه‌ سه‌ری کیسه‌که‌ی کرده‌وه‌ و وه‌ک خاکی و خۆڵ پارهی خه‌رج ده‌کرد.

منیش پارووم ده‌پۆنی که‌وت و خواردن و خۆراکم رێک و پێک بوو. شیوو نیوه‌رۆیان له‌ ماله‌ی پا بدۆینا. ئێستاش که‌ ئێستایه‌ تامی خواردنه‌ خۆشه‌کانی له‌بنی ددانم دامه‌وه‌ !!

هه‌رچی لێم پرسسی تاوانی چیه‌ هه‌یچی نه‌گوت. به‌لام ئه‌من له‌سه‌یری تاپیوانی به‌سه‌ره‌اتی خۆم بۆ گه‌یهاوه‌. "واسیل" ئاده‌رسی خۆی دامی و گوتی:

گیله پیاو

- هر کاتیک به ره لالا کرای وهره لای من کارم پیتته.
- هر چند ناگری باوه پ به و به لیتانه بکھی که بهندی به کان پیتی ددهن، به لام چاره م نه بوو نادره سه که م لی وهرگرت و پاش سی مانگ بی ته کلیفی که له بهندیخانه درچووم راسته پی چوومه لای واسیل.
- واسیل زوری به خیر هی نام. دوکانی له شه قامیگی گهره ی نه سته مبول بوو. له دوکانه که ی دا ته نه که رۆن زهیتوون هه تا بن میچی له سه رتک دانرا بوون.
- واسیل سه د لیره ی وی دام و گوتی:
- بری سی رۆزی دیکه وهره وه ده ست به کار بکه.
- چونکه له میژیوو له گه ل پیاویگی باش و راست و دروست به ره وپوو نه بیووم، نه و کاره ی واسیل رۆز پی سه یربوو. باوه پم نه ده کرد که له دوکانه که ی خوی دا کارم بداتی.
- به لام راست بوو. نه من به ناوی ژمیاری له دوکانه که ی دا ده ست به کار بووم. دووسی مانگ رابورد. رۆز له رۆز زیاتر له کاره که م دا سه رپاست ده بیووم. هه موو کاره کان فیر بیووم.
- نیتر نیازم به وه نه بوو واسیل فه رمانم پی بدا بوخوم نه رکی خوم به باشی به جی ده گه یاند.
- رۆز دلخوش بووم که زیانم سه روسامانیگی په یدا کردوه و منیش ده توانم وه که خه لکی دیکه به بی ترس و لهرز پارووه نانیک بخوم و شه وانه ش به ئاسوده یی بنووم.
- رۆژیکیان واسیل بانگهیشتی کردم. خواردنیگی رۆرو باشی بق ساز کردبووم. مریشک، ماسی و پالو خورششت و مره بای هه مه چه شنه. پاش نان خواردن واسیل گوتی:

گیله‌پیاو
.....

– له و ماوه‌یه دا ترم له هه‌موو بارنکه‌وه تا‌قی کرده‌وه. بۆم ده‌رکه‌وت به پاستی
جینگای باوه‌پی.

له خۆشیان حالم نه‌بوو: "بروانه، پیاو نه‌گه‌ر راست و دروست بێ چه‌ند زوو
حورمه‌ت په‌یدا ده‌کا؟ خۆزگه نه‌و براده‌ره که ده‌یگوت له‌م ولاته دا هه‌یج که‌س
به‌پاستی و دروستی چی بۆ نا‌کړی، نیستا لی‌ره‌بایه‌و زانی‌بای واسیل چه‌نده‌م لێ
رازی‌یه!"

واسیل له‌سه‌ر قسه‌کانی رۆیشت:

– من ده‌مه‌وێ پاداشتی پاک‌ی و پاستی تۆ بده‌مه‌وه‌و دو‌کانه‌که‌م بده‌م به‌ تۆ.
پێم وابوو نا‌غا یان گالته‌م پێ ده‌کا یان دیسان ده‌یه‌وێ تا‌قیم بکا‌ته‌وه.
به‌شه‌رمه‌وه‌ جوابم دایه‌وه:

– دو‌کان پیرۆزی خۆتان بێ. من هه‌میشه‌ خزمه‌ت‌کاری تۆ بووم و هه‌ر خۆم به
خزمه‌ت‌کار ده‌زانم.

واسیل تێم گه‌یشت:

– به‌ گالته‌ وانا‌لێم. به‌پاستی بپیارم داوه‌ دو‌کانه‌که‌م بده‌م به‌ تۆ!

– نا‌خر له‌ به‌ر چی؟

– به‌ ته‌واوی باوه‌پم به‌تۆ هه‌یه. من‌دال‌ه‌کانم زۆر نه‌بله‌خه‌رجن. باوه‌پ به
زاوايه‌که‌شم نا‌که‌م. چونکه‌ نیازیشم هه‌یه‌ ماوه‌یه‌ک به‌ سه‌فه‌ر بچم ده‌مه‌وێ له
کارو باره‌کان‌ت دا سه‌ربه‌ست بێ و سه‌ربه‌خۆ ب‌توانی کار بکه‌ی.

– دیاره‌ من ته‌نیا چاوه‌دی‌ری ده‌که‌م.

زۆری قسه‌ کرد نه‌متوانی له‌ نیازی د‌ل‌ی حال‌ی بم و بزانه‌ نه‌و کاره‌ قازنجی بۆ نه‌و
چیه‌و بۆ من چی! چونکه‌ نه‌من هه‌ر وه‌ک جا‌ران مووچه‌خۆر بووم و هه‌موو
قازانجه‌که‌ هه‌ر بۆخۆی ده‌بوو.

..... گڼله پياو

واسيل گوتی:

– بۆ ئو مەبەستە مانگی ۵۰ لیره له مووچه کهت زیاد ده کهم. تۆش ده بۆ له بهر زمانی خه لک و پيشهاتی زه مانه سه نه دیکى ده هه زار لیره ییم بده یه ی، نه وهك خوا نه کا وهختیک شه ی تان به فریوت به رۆ.

هه رچی بیرم ده کردوه ئو کاره مانای چیه واسیل بۆچی دوکانی خۆی ده دا به من سه رم لى دهر نه ده کرد.

باشم ده زانی ئو ماسته بۆ موو نیه و که له کیک له کاردا یه، به لام نه مده زانی مه سه له چیه. ئاخه من ده سما یه کهم نه بوو که له ده ستم بچى. به پوا له تیش ئو سه ودا یه عه یبیکى نه بوو. به تاي به تی که مانگی ۵۰ لیره شم زیادى وهر ده گرت.

"له سه ر خوا ی" پیاو نابۆ ده ست به رزقی خۆیه وه بنى. سه به ینى به یانی چو ی نه ده فته رخانه دوکانه کى به شه ش هه زار لیره پى فرو شتم و له جیاتیان سه نه دیکى ده هه زار لیره یى لى وه رگرتم و به پوا له ت من بوومه خا وه نی دوکانه که.

ده سه به جى تابلۆی دوکانه کهم هینایه خوارو تابلۆیه کى تازهم به ناوی "تجار تخانه ی اعتماد فرو شیارى رۆن زه یتوون" له جیگا هه لواسی.

دراوسى یه که مان حاجی سالح ناویك بوو که ئه ویش هه ر بازرگانی رۆن زه یتوون بوو. ئو رۆژه کاتیك واسیل بۆ نانی نیوه پۆ چۆوه، حاجی سالح ها ته لام و پرسى:

– له جیاتى فرو شتنى دوکانه که چه ندی مووچه بۆ زیاد کردوی:

– مانگی ۵۰ لیره !

گیلہ پیاو
.....

– پیوو! به خوا بابہ کلاوی چاکی له سەر ناوی. ئەگەر دوکانه که ی منت قبول
بکردایه مانگی ۵۰۰ لیرەم دەدایه ی.

گیژو کاس بووم. پرسیم:

– چۆنی کلاو له سەر ناوم؟

– له دواي چوان نه چي باشه. ئیستا ئەگەر دوکانه که ی منیش قبول دەکه ی
مانگی ۵۰۰ لیرەت دەدەم ی:

– باشه بۆچی ئیوه دوکانه کانتان دەدەن به من؟

قاقایه کی درێژی کیشا:

– پیاویکی ساف و ساویلکه ی یان گالتەم پێدەکه ی؟

– بۆچی گالتەت پێدەکه م؟

– بۆخۆت دوايه تێدەکه ی.

ئەو نده ی گوت و له دوکانی وه ده رکه وت. دلم وه ده غده غه که وت: "خوایه
گیان ئەمجار چ به دبەختی به کم بۆ پەیدا بووه؟ بۆچی خەلک نایه لئ رۆژێک
ئاسووده بم؟ ئاخ من چ خهراپه به کم بۆ ئەو خەلکه بووه که هەر کەس تووشم
دەبێ دەیه وێ توشی چۆتمه به کم بکا؟".

چەند رۆژ دواتر واسیل گوتی:

– سبه ینێ دەبێ له (مناقصه) به ک دا به شدار بین.

له پێش دا زۆرم ئاگاداری (مناقصه) له رۆژنامه کان دا خویندبۆوه. به لام گویم
نه ده دانێ و کارم به و کارانه نه بوو. پرسیم:

– چ (مناقصه) به ک؟

– (مناقصه) ی رۆنی سه ریا زخانه کان.

– ئیتمه و ئەو کاره گه ورا نه؟

گیله پیاو

واسیل پیکه نی:

– نان له و جۆره کارانه دایه . نه تۆ تیی ناگهی!

– نه من شاره زانیم، نازانم چ بکه م!

– پیکه وه ده چین، نه تۆش ورده ورده شاره زای کاره کان ده بی!

سبه نیی چوینه ناو کومیسیتن . بیجگه له ئیمه چهند که سی دیکه ش هاتبوون که زۆربه یانم ده ناسی.

حاجی سالحی دراوسیشمان یه کێک له به شاره کان بوو.

پرسیارنامه ی (استماره) مناقصه که یان خستبوه پاکه ته وه و سه ریان داخستبوو. ده بوو له ماوه یه کی دیاری کراودا ۲۰ تن رۆن ته سلیم بکه ین. هه ر کهس هه رزانتری دابایه نه و سه ر ده که وت.

نه وده م کیلۆی رۆنمان به ۱۲۰ قرۆش ده کپی و به ۱۵۰ تا ۱۶۰ قرۆشمان ده فرۆشته وه.

بیرم کرده وه نه گه ر ۱۳۰ قرۆشیش بنووسم له هه موو سه و دایه که دا ۱۵۰ هه زار لیره قازانچ ده که ین و یه که م پایه ی میلیۆنییری یه که م داده نیم.

به راستی چاره نووس چۆنه . بۆیه ده ئین: "رۆی یه کی گه راو له شیریکی نوستوو باشتره".

من له رۆژی هه وه له وه هه ر بیرم له وه کردۆته وه که رۆژێک بیه میلیۆنێر. ئیستا پاش نه و هه موو هه ورازو نشیوو ده ردو به لایه خه ریک بوو شانسم هه ستیته وه.

واسیل له ته نیشتم دانیشتبوو پرسى:

– ده ته وی چهن دی بنووسی؟

– کیلۆی ۱۳۰ قرۆش.

– مه گه ر شیت بووی؟

گیله پیاو
.....

پیم و ابو که مم گوتوه:

– ۱۴۰ قرۆش چۆنه؟

واسیل به گالتوهه پیم پیکه نی.

هموو ده و روبه ره که مان تی گیشته و منیش زۆر ته ریق بوومه وه:

– نه گهر ئیمه نرخه که زیاد بنووسین نه وانی دیکه ده بیه نه وه.

– هه شتا قرۆش بنووسه!

پیم و ابو مه به سستی ۱۸۰ قرۆشه. گوتم:

– پیم وایه ۱۸۰ قرۆش به کجار زۆره!

چاوی لی ده ریه پاندم:

– سه دو هه شتای چی. هه شتا قرۆش بنووسه.

ئیتستا نۆره ی من بوو پیم سه یر بی:

– چۆن شتی وا ده بی ئیمه به ۱۲۰ قرۆش ده یکرین!

– نه تق بنووسه. هه قته نه بی!

وهک بۆخۆم خاوهن مال بم قه له مم له سه ر کاغه ز هه لگرت!

– زۆر زهره ر ده که یین.

– نه تق بنووسه خه مت نه بی!

مشت و مپه که مان له وه ی ده رچوو، واسیل گوتی:

– نه تق به لیتنت داوه و ده بی بنووسی؟

به ده نگیکه به رز گوتم:

– ئاخه ر پیاوی ئاقل چۆن به ده سستی خۆی مالی خۆی ده ئاوێ ده کا؟

– بابا نه من زهره ر ده که م به تق چی؟

..... گێله پیاو

ئەو قەسەى بەجی بوو. هەرچەند دەستم بۆى نە دەچوو بە ناچارى کيلۆى هەشتا قرۆشم نووسى و لەپاکەتم هاویشت. کاتێک پاکەتەکانیان کردەووە ئەمن بردبوومەووە.

مەبلەغێکمان وەك (کفالت) دا بە سندووق و وەسڵمان وەرگرت.

خەڵکەكە پیرۆزباییان لە واسیل کرد. یەكێکیان پێى گوت:

– ئەگەر ئەمنیش شێرەپیاویكى وەك "فەرىد" م بوايە لە جياتى ۸۰ قرۆش چل قرۆشم دەنووسى.

هیچ سەرم لەو قسانە دەرنەدەچوو. كە لە كومیسىۆن هاتینەدەر لە واسیل پرسى:

– تو ئەو خودايە پێم بلێ چۆن پیاوشتێكى بە ۱۲۰ قرۆشى کرێبى بە ۸۰ قرۆشى دەداتەووە؟

– ئەو بە قەسە نابێ. دوايە بۆخۆت تێدەگەى.

– ئەو خۆ مەسەلەى "ئەتۆم" نیە. ئەو سەودايە کيلۆى ۴۰ قرۆش زەرەر دەکا.

– زەرەر ناكا بەلام قازانجى كەمە!

دەستمان كرد بە رۆن تەحویل دان. بەلام هەموو کيلۆيەك دەریایەكى زەرەر دەکرد.

هەرچى دەمکرد سەرم لەو سەودايە دەرنەدەچوو ئەو مەتەلەم بۆ هەلنەدەهات.

رۆژێك واسیل هیندیك پەتاتەى كرى. كە فەردە پەتاتەكانمان دەبردە ژوورى عەمبارى پرسم:

– ئەمانە بۆچیە؟ پێكەنى و گوتى:

گیله پیاو
.....

– دهمه وئ تجاره تی په تاته بگم.

و هسبه ی شه وئ پرا به لوری په تاته یان هیئا بۆ عه مبار.

ده تگوت ئه و په تاتانه له سهر سهری من که له که ده که ن خه ریک بوو می شکم
بته قئ. له دلی خۆم دا ده مگوت:

" ناخر ئه و هه موو په تاته یان له کوئ بۆ تاقه ت ده کری؟!"

هه ر چه ند قه ده خه بوو من بیتمه عه مبارئ رۆژیکیان بی پرس وه ژوور که وتم و
هه موو شتی کم بۆ روون بۆوه:

کو په که ی واسیل په تاته کانی له مه خه لی گه وره گه وره دا ده کردنه هه ویرو
پاشان هیندئ شتی تریشی تی ده کردن و له گه ل رۆنه کان لیکی ده دان.

ئه وه نده م ده زانی ئه و کاره تاوانه و نه گه ر پی بزانی ده مارمان ده ردینن. گوتم:

– کاکه گیان! ئه من شتی وام قبوول نیه. ئه گه ر بعیستایه ئه و فرت و فیلان
بگم ئیستا له جیگایه کی دیکه بیوم!

واسیل له پێشدا نه ختیک تیک چوو، پاشان زۆر هیدی جوابی دایه وه:

– ئه مه چ فیلیکی تیدایه؟!

– بۆچما فیل کلک و گوئی هیه. په تاته له جیاتی رۆن بفرۆشی، فیل نیه؟!!

– نا...! په تاته بۆ له شی بنیاده م زه ره ری نیه و ژۆریش قازانجه...

کو په که ی واسیل دهستی به تاریفی په تاته کرد:

– ئه و گیا چاکه نشاسته... و راده یه کی زۆر رۆن و... واسیل له دهمی قۆزته وه و
گوتی:

– ئه وه گرنگ نیه، ئه لمانی یه کان له خه لووز گزشت دروست ده که ن. له ئیسک
شه کر سازده که ن و ته خته ی ده که ن به ئارد.

..... گیلەپیاو

دەتگوت باب و کورپ بۆ پئىسە لماندننى من پېش بېرکەيان کردوه چونکە کورپە کە
قسە کەى لە بابى وەرگرتەوه:

– ئیستا کە زانستى کیمیا گەشتۆتە ئەو پایە و پلە یە ئیمە بۆ کەلکى لى
وەرئەگرین؟

قسە کانیان لەبارى زانستى یەوه راست بوون، خەریک بوو کەم کەمە تەسلىم
دەبووم، واسىل کە دىتى نەرم بووم تۆزىکیشى قەرزدار کردمەوه:

– ئیمە پیاوی بە شەرەفین! رزقى خەراپ نادەین بە خەلک. ئەگەر بازرگانەکانى
دیکە ئەو مناقصەيان بردبايەوه نازانى چيان دەرخواردى سەربازەکان دەدا.
ئیمە پیاوی چاکین و لەترسى خودا تووشى گوناح نابین.
پرسیم:

– چما دەکرى چى دیکە لەگەڵ رۆنى لىک بدەن؟

سەرى راوەشانندو دەنگىکى تايبەتى لە زارى ھاتەدەر:

ھەى...! نازانى خەلک لە گلەسى و وازلین رۆنى دروست دەکەن. ھەر ئەو
حاجى سألە وەختىک رۆنىکى دروست کردبوو ھەر کەس خواردباى لە پیاوھتى
دەکەوت. ھەموو پزىشکە گەرەکانى دنيا ھاتنە لای "فورمول"ى ئەو
دەرمانەيان بداتى. بەلام فەقیرە بۆ خووشى لە بىرى نەمابوو چى لەگەڵ رۆنەکە
کردووە ئەگەر لەبىرى مايايە دەبوو بە میلیۆنێر...

کورپى واسىل بە خۆپانانەوہ کوتى:

– بەلام کارى ئیمە لە رووى حیسابەوہیە و ھەرچى تىکەلى رۆنەکەى دەکەین
دیارە.

واسىل بۆى ئەستاندەوہ:

گیله پیاو
.....

- ئیتمه مرقۇقى به شه ره فین! نه گهر باوه پ ناكه ی بېرۆ ناو بازار پېرسه داخوا
ئيعتبارو شه خسيه تمان له لای خه لك چۆنه. ليره يه ك به هيچ كه س قهرزدار
نين! ۳۰ ساله له بازار پ تا ئیستا جار يك چيه سزام بۆ دهرنه چوه. گوتم:
- نه وانه هه موو راستن به لام:

- به لام چی؟

- كپيار ده زانی كه ئیوه په تاته ی له گه ل رۆنه كه تان ده كه ن؟

واسیل و كوپه كه ی به دهنگی كه به رز پیکه نین:

- پیم وانه بوو نه وهنده ساویل كه ی. چۆن نازانی؟ مه گهر شیته كه نه زانی رۆنی

ئیمه ساخ نیه؟

- به چ پا ده زانی؟

- چاوه كه م!

نه وانه حه تمه ن رۆنی ده كپن و ده زانن كه رۆنی ساخ كیلۆی به دوو لیره ش
نادهن. كه وابوو هۆی چیه! كه ئیمه به هه شتا قرۆشی ده دهین. بۆ گومان ئارد
و په تاته و شتی وای له گه ل ده كهین دیسان خوا مالمان ئاوه دان كا كه رۆن
گریسی تی ناكهین!

دیتم راست ده كا خۆ نابۆ زهره ر بكا. پرسیم:

- باشه بۆ ئیمه نه و نرخه مان نووسی؟

- كارت به و كارانه نه بۆ. له سبه ینی پا بېجگه له مووچه كه ی خۆت به شیک له

قازانجی رۆنه كه ش وه رگره ...

ناچار بیده نگ بووم، به لام دلم رازی نه ده بوو ده ست له و كار هه لېگرم.

ده مزانی نه گهر دهنگی لی بۆ قازانجی نیه كه هیچ، هه زار گيرو گرفتیشی لی

شین ده بۆ كه پێش هه موویان بیکار بوونی منه.

..... گیلەپیاو

پاش ئەو رۆژە واسیل ھەموو رۆژێ لیستە ی حیسابەکە ی بۆ دینام. ئەو رۆژانە ی ھەفتە ی پێشوو تەسلیم مان کردبوون ساخ بوون و پێنسد لیرەمان زەرەر کردبوو. ھەروا ھەفتە بە ھەفتە رادە ی پەتاتە کە زیاتر دەبوو زەرەرەکە ی پەر دەکردهو.

واسیل گوتی:

– دەبینی ئیمە بە بێ ئاگاداری تۆ ھیچ کاریک ناکەین. دەوەرە ئەم لیستانە ئیمزا بکە.

نەختیک دێرژنگ بووم. نەمدەویست ئیمزا بدەم، واسیل پێکەنی:

– ئیمە لە تۆ دانیابووین تجارەتخانە یەکی وا گەورەمان دایە دەست تۆ. تۆش باوەرپت بە ئیمە ھەبێ وەرە ئیمزای بکە...

بریا دەستم شکابا و ئەو ئیمزا سەگباب خێوم بەو لیستانەو نەنابایە...

واسیل بە ئیمزاکردنەکەم زۆری کەیف ساز بوو:

– دەزانێ تا ئیستا ھیچ قازانجمان نەکردووە. بەلام دیارە لەمەودوا باش دەبێ...

فەرید ئەوەندە ی قسە ی کردبوو کە فی دەپڕژاند. لەمیژ بوو لەسەر یەک بۆی دەگیرامەو.

جگەرە یەکی داگیرساندو چاوی برپە چاوی من:

– رەنگە باوەرپ نەکە ی کە ھەرچی تا ئیستا گوتوومە لە دووخی راست ترە. پەنگە پێت وایی من لەدل دا ئەو پیاوہ راست و دروستە نەبووم کە ئیدیەا دەکەم و ئەو سەودایە ی واسیلیم پێخۆش بوو. نا... بە خودای ھیچ لەو پێشھاتە رازی نەبووم. بەلام قسەکانی واسیل جۆریک بوون کە ھەموو کەس

..... گێلهپیاو

باوهپی پێدهکردن و فریوی دهخوارد. ئهو جوړه كه سانه كارهكانی خۆیان
باش دهزانن. ئهگه به كێك پێیان بلێ بێ شهرف ورگی دهدهن.

ئهوانه ئینسانی به شهرفن! له بازار له لای هه موو كهس خاوهن ئابوون،
شه خسیه تیان ههیه و خهلكی دیکهش هه رچه ند دهیان ناسن رۆزبان لێ دهگرن.

ئهوانه سهریان بچێ نوێزیان ناچێ!

به ره به ره كار له په تاته تراز. پيوو دووگیشی لێ زیاد بوو. ئهو رۆنه ی ته سلیم
دهكرا سه دی هه شتای شتی دیکه بوو. تێ ما بووم. هیه رێكای ده ریا زیوونم
نه بوو. چوومه لای کوپی حاجی سالح و به دزی باسه كه م تێ گه یاند. ده مه ویست
شتیکی لێ فێرم و رێگایه كم بۆ دا بنێ.

کوپی حاجی سالح دهستی کرد به پێكه نین:

— خوا بكا ئاخری خێر بێ!

— مه سه له ن چ ده بێ?

— هیه!

— نا، به راستی نه كا كاره كه پیس بێ?

— پێم بلێ بزانم چه نده "هه ق" وه رده گری?

هه تا ئێستا داها تێكم نه بووه به لām له مه و دوا...

قافایه کی درێژی كێشا:

— ئیشه لā چاك ده بێ به لām هیندهش ساویلکه مه به.

له قسه كانی کوپی حاجی سالحی زۆر ترسام. قسه كانی زۆریان مانا تێدا بوو.

بپارم دا له گه ل واسیل له به رێکی ده رکه م "هه رچی بێ بێکاری له و دزی و فرت
و فێله با شتره".

گيله پياو

به لّام فریای ئه وهش نه که وتم. کوپی حاجی سالتج که مه سه له که م بۆ باس کردبوو راپۆرتی به کار به دهستانی سوپا دابوو. رۆژی دواتر منیان به ناوی به پررسیاری دوکان و ته ره فی موعامه له ی سوپا گرت و به کسه ر ناردیانمه به ندیخانه.

له پاش ئه و رۆژه ته نیا جارێک چاوم به چاوی واسیل که وته وه ئه ویش له دادگا بوو، چونکه ئه ویش سه نه ده که ی منی نیشان دابوو. ناچاریان کردم دوکانه که ی بده مه وه و سه نه ده که م وه رگر مه وه.

نازانی رۆژنامه کان چه ندیان وینه و مه به ستی سه یرو سه مه ره له باره ی منه وه بلّاو کرده وه. ئه فسه ری ساخته، موسولمانی ساخته... بازرگانی ساخته... به کورتی بوختانێک نه بوو که بۆیان هه لته به ستیم. به و حاله چۆن ده کرا بلّیم بۆ تاوانم؟!

به هه ر که سم ده گوت واللّه باللّه بۆ تاوانم پتیم پت ده که نی "جارێک فریوت خوارد... دوو جار به هه له چووی... ئه وانی تر چی؟".

به راستیش وابوو، به لّام به دب ختی یه ک له دوا ی یه ک ده هاتن ناره حه تی و په ریشانی یه که م که یشتبۆ راده یه ک که ده ماره کانم (اعصاب) باشیان کار نه ده کرد.

خۆم له به ندی یه کان دوور راده گرت. هه میشه له گه لّ خۆم قسه م ده کرد. له ژوورێ، له حه وشه ی... ده ستم هه لده وه شانده له گه لّ ئه و که سانه ی ببوونه هۆی چاره په شی من به شه پ ده هاتم.

هتّندێک جار هۆشم ده هاته وه سه ر خۆم و خۆم راگیر ده کرد، به لّام سه ر له نوێ تێک ده چوومه وه.

گیله پیاو
.....

کار گه یشته جیگایه ک که شهوانه له خه ویش دا هه به زم و هه رام بوو و له خۆوه
هاوارم ده کردو دهنگی سهیر سهیرم له گه روی ده هاتن.
رۆژه کانی هه وه لێ به ندی یه کان پیم پی ده که نین و گالته یان پی ده کردم، به لام
دوايه حه وسه له یان به سه رجوو و شکایه تی سه رۆکی به ندیخانه یان لی کردم.
هه موو شه وی ژووره که یان ده گۆریم و له هیچ قاوشیک دا شه ویک زیاتر
نه ده مامه وه.

ئاخره که ی بردیا نمه شیتخانه.

راسته میشکم تیک چوو بوو، به لام دیسانیش نه وه ندهم هۆش هه بوو که زۆر
شت تی بگم.

بۆیه له و ژیا نه ی تازهم زۆر ناپازی نه بووم. له شیتخانه هه م ئازادیم زیاتر
هه بوو، هه م زۆر شتی تازهم ده هاته به رچاو که خۆمیان پتوه خه ریک بگم!
له شیتخانه له گه ل پیره پیاویک بوومه ئاشنا که نه ویش به سه رهاتیک سهر
سه مه ره ی هه بوو.

ئه و پیاوه له پێشدا پارێزه ره ده بی و ژیا ن و گۆزه رانیکی باشی ده بی، به لام
دوايه به دب ختی به رۆکی ده گری و تووشی نه خۆشی ره خنه گرتن ده بی، هه موو
رۆژیک سی چوار نامه بۆ پیاوه که و ره کان ده نووسی و گه یو گرفتسی خه لک و
هه له و که م و کوپی کار به ده ستان ده ست نیشان ده کا.

حه وت هه شت سال به و جۆره راده بری و ئاخره که ی رۆژیک که خه ریک ده بی
نامه یه ک له سندووقی پۆستخانه باویژی ده یگرن و پێشان ده ینیرنه به ندیخانه و
دوايه ره وانه ی شیتخانه ی ده گن. نه ویش هه ره که من بوو. هیچ شوین هه واری
شیتیی له کاره کانی دا نه بوو. لیم پرسسی:

– بۆچی خۆت تووشی نه و ده ردی سه ریه کرد، کارت به و کارانه چ بوو؟!

..... گیلە پیاو

– ئەگەر ئیستا نە جاتیم بئی دیسان دەنوسم.

– ئاخر چ قازانجیكت لەو کارەدا دیوەتەو؟!

هیچ نەبئی گریی دئی خۆم دەکەمەو... نازانی ئەو سەرۆک و گەورانە چ بەلایەکیان بەسەر من میناوەو چەندیان هەق کوژی کردو.

بەقەدە هەزار کەسی دەردو بەلای بەسەر هاتبوو، باسی شتی وای دەگێرایەو وە قسە وای دەکرد کە منیش بەرە بەرە لئی وەشک کەوتم. گوتم:

– هەباس ئاغا پێم وایە زۆری پێوە دەنئی... خۆ هەموو خەلک هەر خەراپ نیە.

– بۆچی کاکە، تووشی هەر کەس بووم دەیهووست کلاوم لەسەر نئی.

– ئاخر چۆن... هەموو ئەو خەلکە بۆ خەراپە کردن لەگەڵ تۆ پیش بەرکەیان بوو؟

پێکەنینیکی تالی هاتە سەر لیوان:

– ئەرێ بەگیانی تۆ... یاری تۆپی پێت دیوە؟ دیوتە یاری کەرەکان چۆن

تۆبەکە بۆ یەکتەر فریئ دەدەن و تۆپ بچیتە پیش هەر کەس دەسبەجئ

شەپێکی توندی لئێ دەدا؟ منیش راست ببوومە تۆپی یاری.

دەنگی گیلە تۆزێک خەفەتبارو خەماوی بوو، تاوێک راوەستا دووبارە لەسەری پۆیشت:

– هیندیک جار لە ژبان دا پیاو ئەوەندە هەق کوژی دەبینئ کە خۆی پئ

رانانگیرئ. وەک مەستان کە هەر کەسی دەستیان کەوئ دەیانەوئ دەردی دئی

خۆیانی بۆ هەلپژن، ئەویش دەچیتە لای دۆستیکی کە دەردی خۆی بۆ باس

بکا. بەلام دۆستەکە ی لای وایە ئەو پیاو کە لاتسیا و لاتسیاو بە رێگا دا دەروا

لەوانەیه بەسەری دا بکەوئ و تووشی نازاریکی بکا. لەو ترسانە بە پیتلاقەیهک

لەخۆی دوور دەخاتەو.

که پیلایه‌شت وئ‌که‌وت زیاتر تیک ده‌چی. به‌و حاله خه‌راپه‌وه ده‌چییه لای
یه‌کیکی تر باسه‌که‌ی بۆ بگئیره‌وه و گله‌یی له دۆسته‌که‌ی پئیشووت بکه‌ی به‌لام
ئه‌مه‌یان پیلایه‌یه‌کی توندترت پئیدا ده‌دا.

ده‌چییه لای دۆستی سییه‌م یارمه‌تیت بدا. ده‌لێ به‌خۆراییی نیه‌ لییان داوه،
ده‌بێ به‌مست و پیلایه‌ له‌کۆل خۆی که‌یه‌وه.

حیسابی چواره‌م و پینجه‌م و شه‌شه‌میش روونه. چونکه‌ هه‌تا قسه‌که‌ی بۆ باس
ده‌که‌ی و گله‌یی له‌ هاوێئ بئ‌وه‌فایه‌کانت ده‌که‌ی له‌ قییکی وات لێ ده‌دا که‌ سه‌د
میتر له‌ ولاتر ته‌پلی سه‌رت وه‌عه‌رزێ بکه‌وێ.

له‌و کاته‌دا یه‌ که‌ پیاو هه‌موو شتیک ده‌خاته ژێرپێ. دۆستایه‌تی، شه‌ره‌ف،
ویژدان، ته‌نانه‌ت ئه‌قلیش و به‌ جارێک خۆی شیت ده‌کا.

قسه‌کانی له‌ میشکی من دا وه‌ک کوتکێک بوون که‌ له‌ ئاسنی سووربووه‌وه‌ی
ده‌ده‌ن و چۆنیان که‌یف لێ بێ وای لێ ده‌که‌ن.

ئه‌و کاکی پارێزه‌ره‌ هه‌ر چهند به‌پروالته‌ شیت بوو و له‌ شیتخانه‌ دا زنجیر کرابوو،
چهند قسه‌ی قه‌له‌و قه‌له‌وی ده‌کرد. له‌گه‌ڵ هه‌ر قسه‌یه‌کیشی من یه‌کێک له‌
به‌سه‌ره‌اته‌کانی خۆم وه‌بیر ده‌هاته‌وه‌. چهندیش نمونه‌ی باشی ده‌هێنانه‌وه‌.
قسه‌ له‌وه‌ی حیسابی تر نابێ. هێندیک که‌س وه‌ک تۆپی یاری وان. بکه‌ونه
به‌رپێی هه‌ر که‌س... ده‌ستی پارانه‌وه‌ بۆ داوێنی هه‌ر که‌س درێژ بکه‌ن، له‌
جیاتی به‌زه‌یی و ده‌ست گرتنه‌وه‌و لاواندنه‌وه‌ پیلایه‌یان پئیدا ده‌درێ.

من له‌و فکرانه‌دا بووم که‌ هه‌باس ئاغا پشته‌ ده‌ستیکی له‌ سنگم پاكیشتا:

— ها! له‌کوێ... ده‌لێی تریاک کێشی تریاکت لێ بپراوه‌؟

سه‌رم هه‌لێناو گۆم:

— فهرموو... دلم لێیه‌...

..... گێله پیاو

– ئه دی گیانه که م ده بێ پیاو تێ بکۆشی نه که وێ... ئه گهر که وتی ئیتر حیسابت ته واوه، وهك تۆپی یاری بۆ یه کترت فرێ ده ده ن... هه ر که سه بۆ ئه وه ی ته ماشاچی به کان چه پله ی بۆ لێ ده ن شه پیکی توندتر له و تۆپه ده دا.
قسه کانی هه باس ئاغا زۆریان کار کرده سه ر می شک و بیرم... منیش ببوومه تۆپی یاری.

منیش ئینسانێک بووم که ده چوومه لای هه ر که س قسه ی بۆ بکه م پێلاقه م وێ ده که وت. یه که م پێلاقه م له قوتاخانه ی عسکری وێ که وت... له پاشان که وتمه نیو مه ی دانی ژیان و یاری که ره کان بۆ یه کتریان هاویشتم.

هه باس ئاغا هه روا قسه ی بۆ ده کردم، من هه ستامه سه ری. ده زانی بۆ؟
بپارم دا ئیتر تۆپی یاری نه بم. راسته ی چوومه لای دوکتۆری شیت خانه و زۆر به جیددی پێم گوت:

– من چاک بوومه وه.

دوکتۆر که وته ته ماشا کردم (فحص). له کردارو ره فتاری تێ گه یستم سه ری لی ده ر ناچی. ناچار راستی به که م پێ گوت:

– راستی به که ی ئه وه یه که من له پێشداش شیت نه بووم و خۆم شیت کرد بوو.
دوکتۆر پێکه نی:

– ئه وه ش جوړێک شیتێ به.

دوکتۆر دیسان له شیتخانه رای گرت... ئه مجار نامه به که م بۆ سه روکی شیتخانه نووسی و شکایه تم کرد. هیچ پارێزه رێک نامه ی وا ناووسی... ئه ویش له جیاتی ئه وه ی یارمه تیم بدا فه رمانی دا سیسته ره کان زیاتر چاوه دیڕیم بکه ن.

گیله‌پیاو
.....

چار نه‌بوو نامه‌یه‌کم بۆ سه‌رۆکی دادگا نووسی. به کورتی ئه‌وه‌نده‌ی وه‌دوا که‌وتم تا فهرمانی به‌ره‌لابوونم ده‌رچوو، به‌لام نه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی بێمه‌ شه‌قام به‌لکه له‌وێ‌پا راسته‌پێ ناردیانمه‌وه به‌ندیخانه.

من که ده‌مه‌ویست تازه نه‌بمه‌ تۆپی فوتبالی به‌که‌م شه‌قم له‌ دوکتوری شیتخانه‌وه وێ‌که‌وت. دوکتوری شیتخانه به‌بێ هیچ ده‌لیلێک ته‌نیا به‌ سه‌گ و سه‌گبابی راپۆرتێکی لێ‌دا‌بووم وه‌ک ده‌لێن "که‌چکی تێ‌نه‌گه‌پێ". راست و ره‌وان نووسی‌بووی ئه‌و کابرایه‌ شیت نیه و به‌ درۆ‌وای کردوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م کاره‌ش چه‌شنه‌ که‌له‌کبازی‌یه‌که‌ دیسان دۆسیه‌یان بۆ سازکردم و دووسالی دیکه‌شیان له‌ ماوه‌ی گیرانه‌که‌م زیاد کرد.

مه‌ردووکه‌مان زۆر ماندوو ببووین... گێله به‌ حال قسه‌ی بۆ ده‌هات و منیش مه‌رچه‌ند زۆرم پێ‌خۆش بوو پاشماوه‌ی ئه‌و به‌سه‌رهاته‌ بزانم نه‌مه‌ده‌توانی له قسه‌کانی تێ‌بگه‌م. بپاریمان دا ئه‌و شه‌وه به‌سێینه‌وه‌و پاشماوه‌که‌یم به‌یانی بۆ بگێرێته‌وه.

به‌یانی به‌ ده‌نگی مه‌راو هوریا‌یه‌کی زۆر له‌ خه‌و راپه‌ریم. خه‌لکیکی زۆر له‌ ناو دالانه‌که‌ دا به‌ قه‌وه‌ت قسه‌یان ده‌کردو خۆیان هه‌ل‌داویشته‌ و هاواریان ده‌کرد... گێله که‌ دیتی پێ‌شهاتێکی تازه‌ رووی داوه له‌ جیگا‌که‌ی ده‌ره‌په‌ی و که‌لێنێکی دایه‌ ده‌رگا‌که‌. له‌ دالانی دا هه‌نگامه‌یه‌کی سه‌یر بوو: (مراد وێج خنکێن) له‌ پێ‌شه‌وه هه‌ل‌ده‌هات و قازی عسکه‌ر له‌ کاتێک دا شاقه‌لی که‌وا‌یه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه گرت‌بوو رێی ده‌رکه‌وت و ده‌ی نه‌پاند:

..... گیلەپیاو

– ئەو سەگبابەى بگرن... نەيەلن رابکا.

بە دواى ئەوانىش دا چەند فەرمانبەريكى بەنديخانه غاريان دەداو ژمارەيەكى زۆريش لە بەندىيە كۆنەكان كە ئەو ديمەنەيان دەدى بە قەو پى دەكەنين و مراد ورج خنكىن يان هان دەدا.

مراد ورج خنكىن خۆى دەژوورى قاوشىك راکردو چونكە قەدەخە بوو قازى عەسكەر بچىتە ژوورى قاوشەكان هەر لەوى لەنيۆەرەستى دالانەكە راوەستاو دەستى بە جنيۆدان كرد:

– گەوجى نەفام... بىدين... بىشەرەف...

فەرمانبەرەكان قازى عەسكەريان برده مەكتەبى بەنديخانه و دوو سىكە سيش چوونە ژوورى قاوشەكە و مراد ورج خنكىن يان هيتا، بەندىيەكان لە يەكتريان دەپرسى:

– مەسەلە چيە؟

– چى بوو؟

بەلام هيج كەس هۆى ئەو پيشهاتەى نەدەزانى... ژمارەيەك لە بەندىيەكان بۆ ئەوەى لە مەسەلە حالى بن رۆيشتن بۆلاى مەكتەب و بۆ ماوہيەك هەراو هورپايەكە دامردەوہ.

من و گيلەش هاتينەوہ ژووورەكەى خۆمان. هيندە تامەزى بيستنى.

پاشماوہى بەسەرھاتى ئەو ھاوآلە بەندىيەم بووم پيش مەموو شتىك گوتم:

– باشە پاشماوہى بەسەرھاتەكە چ بوو؟ گيلە نەختىك پيئەنى:

– لانى كەم راوەستە ناشتاكەمان بكەين، سەروريشىك بتاشين.

گیله پیاو
.....

– نا تكات لی ده كه م بۆم بگپړه وه. ده زانی چیه؟ نه گهر تق قسم بۆ ده كه ی هر له بیرم ده چیت ه وه كه له به نديخانه م. گیله ناوړېكې پرله به زه یی وی دامه وه ه و گوتی:

– راسته ده لېن ده ورانی به نديخانه وهك عومری نوژمن كورته! ناخره كه ی رۆژك هات كه ماوه ی حه پسه كه م ته واو بوو و له به نديخانه ده ریان كردم. بې گومان پیت سهیره كه ده لیم "ده ریان كردم" به پاستیش وا بوو. ده رچوون له به نديخانه بق هی وهك من به دبختی و چاره پړه شی یه. له ده ره وه ی به نديخانه نه كه س چاره پړمانه و نه جیگایه كمان هه یه بیچینی.

لیم پرسى: به راستی دایك و بابت چیان بوو.

فیتوویكې دریزی لی داو گوتی:

– پیوو...! به قوریانی حه سه له ی تق بم...! هیچ ده زانی له و كاته وه له مالی بابم ده ركه وتم تا نیستا كه قسه كه ت بق ده گپړمه وه چه ند سال ده بی؟ نه تق چه ندت ناگا لی یان بووه نه منیش هر نه وه نده.

ناخر به چ روویه كه وه ده متوانی بچمه وه لایان!!؟ چۆن ده متوانی ریگا بدهم نه وان له به سه رهاتی من و له وه زعی كوپه كه یان ناگا دارین؟!

– باشه دوايه چیت كرد؟

– كاتيك له بنديخانه ده ریان كردم نه م ده زانی چ بكه م و بق كوئ بچم.

هر نه وه ندهم ده زانی كه نابې له شاری گه وره و له بهر چاوی پولیس بم. پیاوی خاوه ن رابردوو وهك گای قه شاننه. نه و رابردوو نه حله تی یه وایان به دناو ده كا كه نه گهر سه د فرسه ق دووړتر پیاویك بكوژئ یان تاوانيك بكرئ پيش هه موو كه س به رۆكی وان ده گرن...

..... گیله پیاو

بریارم دا ئەم جارە دەست لە دانیشتنی شارەکان هەلبگریم و بچم بۆ خۆم لە کوێرە دێیەکە دانیشم. دەستم لەو هەموو خەیاڵ پلۆوە دوورودریژو پان و بەرینه هەڵگرتبوو، تەنیا دەمەویست پارووە نانتێک هەبێ بیخۆم و جیگایەکم بێلێی بنووم.

تەنیا لەسەر یەک شت ساخ ببوومەووە. ئەویش ئەو بوو کە تازە نەبمە (تۆپی فووتبۆل) و نەکەومە بەر شەقی یاری کەرانی کۆمەڵ، هەتا هەرکەسە لەبەر خۆیەو شەقیەکم لێبدا.

پیش هەموو شتێک چوومە دوکانی جێک فرۆشتن، دەستیەکم جلکی نوێ کڕی. کراس و (بۆینباغ) و کەوش و گۆرەوی یەکەشم تازە کردنەووەو سێ کراس و شەلواریشم کڕین و لە جانتایەکی چکۆلەم هاویشتن و بە جارێک خۆم گۆپی و بوومە پیاویکی تەواو.

لە پاشان چوومە گەراج و بلیتی (بطاقە) پاسێکم کە ساز بوو برپا کړی و سوار بووم. ئێستا بۆ کوێ دەچووم؟ بۆخۆشم نەمدەزانی. گوتم خۆم و شانسم، دەپۆم بزانی دەگەمە کوێ.

لە ناوەراستی رێگا دا پاسەکەمان لە بەردەمی چاخانهیەک راوەستا، رێبوارهکان هەموو دابەزین تا چایەک، شەریەتێک شتێک بخۆنەو.

منداڵێکی چکۆلەش لەبەردەمی چاخانهکە نانەشەکرەوی دەفرۆشت. ویستم یەکێک بکڕم. کاتێک دەستم دەگیرفانم راکرد و راجەلەکی هێندەوی نەمابوو سەکتەیی بکەم.

کیسەباخەلەکم نەمابوو، زۆر چاکیشم لەبەر بوو کە خستبوومە گیرفانم و بەلام ئێستا نەمابوو... بەو فکرە کە گۆیا بەهەلە چووم چەندجار گیرفانەکانی تریشم

گه‌رام به‌لام سوراغی پاره‌که‌م نه‌کرد. بۆم ده‌رکه‌وت له‌ رینگا دا گیرفانیان بریوم و برۆ به‌ خیراتی.

ترسیکی زۆرم لێ‌په‌یدا‌بوو. تائیستا دلم به‌و پاره‌یه‌ خۆش بوو. ده‌مگوت هه‌تا کارێک په‌یدا ده‌که‌م دووسی هه‌فته‌یه‌ک گوزهرانی پێ‌ده‌که‌م به‌لام نیستا چی؟ داماوو سه‌ر گهردان له‌ به‌رده‌می چاخانه‌که‌ وشک بووم "خودایه‌ گیان نه‌مه‌ چ چاره‌نووسی‌که‌؟".

نه‌مه‌ چ به‌دبه‌ختی‌یه‌که‌؟ روو له‌ کوێ که‌م؟ په‌نا بۆ کێ به‌رم؟! هه‌روا له‌ بیرو به‌رژه‌وه‌ندی خۆم دا بووم که‌ ده‌نگی شاگرد شۆفێره‌که‌ به‌رز بۆوه "یاالله نه‌فه‌ره‌کان سوار بن" به‌خۆم نه‌بوو چوومه‌ لای پاسه‌که‌و سواربووم. پێش ئه‌وه‌ی پێ‌بزانم پاره‌که‌میان بردوه‌ نه‌ختیکم برسی بوو به‌لام کاتی‌ک زانیم هه‌یچم له‌ گیرفان دا نه‌ماوه‌ ئه‌وه‌نده‌م برسی بوو ده‌تگوت دوو رۆژه‌ زه‌وادم نه‌بریه‌.

ئه‌وه‌نده‌ گێژو کاس بووم که‌ نه‌مه‌ده‌زانی چ وه‌خته‌ و له‌ که‌نگیوه‌ به‌رپۆه‌ین و گه‌یشته‌وینه‌ کوێ؟

هه‌رچی بوو دنیا تارێک داها‌ت‌بوو. زۆری شه‌و چوو‌بوو که‌ پاسه‌که‌ بۆ نان خواردن و نوێژ کردن له‌ به‌رده‌م چاخانه‌یه‌ک راوه‌ستا. منیش زۆر ناره‌حه‌ت بووم، کاری سه‌راویم هه‌بوو. هه‌ر له‌ گه‌ڵ رای گرت جانتایه‌که‌م هه‌لگرت و پێش هه‌موو که‌س دابه‌زیم...

له‌ به‌رده‌م چاخانه‌که‌ ده‌پازده‌که‌س پاوه‌ستا بوون و هه‌ریه‌که‌ی چرا لۆکسیکیان به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. هه‌ر که‌ چاویان به‌من که‌وت هاتنه‌ لام و ده‌ستیان به‌ به‌خیراتن کرد:

— مامۆستا گیان به‌خیریی...

گیله پیاو

– قوریان به م لایه دا ته شریف بیڼه ...

– به ره که تت هیڼا ماموستا ...

هیڼده ته نگاو بووم دېم به خه لکه که داو له کاتیک دا به نیویان دا تی ده په پیم

له یه کیکم پرسى:

– ئاوده ست له کوئی به؟

پیاویکی له هه مووان پیرتر به مندالیکى گوت:

– کوپه ریگا به ماموستای نیشان بده.

منداله که چرافاتوسى به دهسته وه گرت و پیشم که وت:

– ته شریف لیږه وه بئ!

ئو له پیشه وه و من به دواى دا وه پئ که وتین. ریگا که له بهر چاوم هیڼده دوور

بوو خه ریک بوو هاوار بکه م "بابه ئو ریږو حورمه ته م ناوئ ... برقچاوی خوت

ده ریڼه با نه جاتیم بئ".

به لام ئو ده ست به دار نه بوو له نیوه پاستى مه زادا کونیکى نیشان دام که

ده وره که ی تانه کرابوو و بقخوى گه پایه وه. هه نگاویکى دیکه چوومه پیش له

نه کاو ده عبايه کی زه لام که له تاریکایى یه دا هیڼده ی کیوئک ده بوو خوى پئدا

دام و ده نگیکى سامناکم هاته بن گوئ که هه موو کوپره وه ری یه کانى له بیر

بردمه وه. له ترسان پشتم به تانه ی ئاو ده ستی وه داو هاوارم کرد.

سه گیکى زه لامى به رمیگه ل بوو که له ناکاو په لامارى دام و نه گه ر فریام

نه که وتبان ئیستا چه ند سال بوو عومرى دریژم بق نیوه به جئ هیشتبوو.

کاتیک گه یشته وه چاخانه پاسه که رویشتبوو:

"ئهى هاوارو داد... ئه مه چ به دبه ختى یه ک بوو. ئیستا چ بکه م؟".

گیله پیاو
.....

مامه پیره غاری دا پِیشم و به ئه داو ئه تواریکه وه گوئی: (ئورهان بی) من کوئخای ئاوه دانیم. قه رار وابوو (مدیر ناحیه) و جه نابی به پتوه به ریش بیته پیشوازیان. به لام ده بی ببووری درهنگ گه یشتیه جی.

تی گه یستم ئه وان پیان وایه من مامۆستای قوتاخانه که یانم. به لام به و نیوه شه وه به گیرفانی به تال و زگی برسیه وه له و بیابانه نه مده زانی ته گبیرم چیه و چ ده بی بکه م... ئه گه رهیچ له گیرفانم دا شک بردبایه راست و ره وان ده مگوت "بابه به هه له چوون، من ئه و مامۆستا ئورهان بی یه نیم که ئیوه چاوه پئی ده که ن". دوایه ش ملی رینگام ده گرت و ده رۆیستم. به لام ئیستا چی؟ ده پیتم بلئی جگه له وه ی که بچه ژیر بار چاره یه کم هه بوو!؟ بریارم دا ئه و شه وه رۆئی مامۆستا یاری بکه م، نان و چایه ک بخۆم و له جیگایه ک بنووم و به یانیش مالاوایی بکه م. کوئخا وه پیش که وت دهستی بۆ پشت دیواری چاخانه که درژ کرد:

— له م لاره به رموو گالیسکه ئاماده یه... رینگاکه ژۆر نیه. دئی که مان نیزیکه، به لام جاده که ی باش نیه و جه نابت به پیان ماندوو ده بووی.
له گه ل مام کوئخا سواری گالیسکه بووین و که وتینه پئی. ئه وانی تریش که هاتبوونه پیشوازی "مامۆستا" به دوامان دا که وتنه لینگدان.
ژۆرم به زه یی پێدا ده هاتن "بروانه به چ تاسه و ئاره زوویه که وه هاتوونه پیشوازی من و هه تا نیوه شه و چاوه پئی بوون؟".

سبه ینی به یانی ئه گه ر پی بزائن ئه من مامۆستا نیم ته گبیرم چیه...؟!
"خوایه گیان! بۆ خۆت له و داوه شم رزگار بکه.؟ بریا هه ر له و به ندیخانه دا مابامه وه له لای ئه و خه لکه ساویلکه و دلپاکه شه رمه زار نه بووبام. خوایه بۆ خاتری خۆشه ویستی خۆت هیچ لاویک شه رمه زار نه که ی.".

گیله پیاو

من له گه لّ خواى خۆم رازو نیازم ده کردو کوڅخاش بې پسانه وه قسه ی ده کرد:

– ئورهان بى نازانى له وه تى بروسکه که ت گه یشته وه قبولت کردوه بى یه نه م دى بچکوله و دهرس به منډله کانمان بلنى خه لکى نه م دى یانه چهنډ خو شحالن. هه موویان خه ریک بوون به پیرته وه بى، من نه م هیشت. گوتم ئوتومبیل درهنگ دى و ماموستا رازى نه.

هه روا جار جار سه ریکم بۆ ده له قانده. کوڅا که له قسه کانى دا دنیا یه ک راستى ده رده که وت لى زیاد کرد:

– ئیستا ده بىنى له خو شىیان چ ده که ن.

هه ر چه ندی نه و زیاتر باسى تامه زى یى لادى بیه کانى ده کرد من پتر نار ه حه ت ده بووم. دووسى جار خه ریک بووم هه تا کاره که پیستر نه بووه دابه زم و وه دواى کارى خۆم که وم. به لام کام کار؟ بۆ کوڅى ده رویشتم. دیسانیش بریا هه ر رویشتم. نه وه نده په رت و په ریشان بووم هیچ نه مزانى کوڅرا گالیسکه گه یشته جى...

ژماره یه کى زۆر ژن و پیاو ته نانه ت نه و منډاله وردانه که ده بوو سبه ینى ده رسیان پى بلیم له بن دیواره کان به چرافانۆسه وه چاوه پى بوون. کاتیک گالیسکه که نیزیک بۆوه ده ستیان کرد به چه پله لیدان و هاوار کردن. هه تا نه ختیک خۆم ریک و پیک کرده وه سى چوار پیاو ی به دیمه ن و پۆشته و په رداخ که دیار بوو شارستانی بوون ها تنه پی شه وه:

– به خیراتنت عه رز ده که م جه نابى ماموستا. من مدیر ناحیه ی ئیره م...

– زۆر به خیرهاتى ئورهان بى. من به ریه به رى قوتا بخانه م.

گیله‌پیاو
.....

– به‌ره‌که‌تت هینا قوربان. من سه‌رۆکی مه‌خفهری پۆلیسم. له‌وه زیاتر که زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک بکه‌م و سوپاسیان بکه‌م چاره‌یه‌کم نه‌بوو. مودیر ناحیه قۆلی گرتم و گوتی:

– دیاره زۆر ماندووی فهرموو نه‌مشه‌و له مائی ئیمه به‌سه‌یتوه تا به‌یانی جیگات بۆ رێک ده‌خه‌ین.

کاک نه‌جده‌ت به‌ریوه‌به‌ری قوتابخانه وه‌لامی دایه‌وه:

– ببوو‌ره جه‌نابی مودیر ناحیه له مائی ئیمه‌ش جیگا هه‌یه. رێگا بده میوانداری لێ بکه‌م.

کوێخا و دووسێ که‌سی تریش داوایان ده‌کرد بچه‌ مائی نه‌وان.

منیش مه‌قم له‌خۆم بریبوو (میوان (...))ی خانه‌خوێیه) ئاخ‌ره‌که‌ی بریار درا نه‌وشه‌وه میوانی مودیر ناحیه بم.

شیوێکی زۆر باشی ساز کردبوو، هه‌موو شت، مریشک، عه‌لی شیش، که‌بابی به‌رخ. به‌لام فایده‌ی چی؟ هه‌رچه‌ند زۆریش برسی بووم دلم هینده ناره‌حه‌ت بوو هه‌رچی ده‌مخوارد ده‌تگوت به‌ پشتم دا ده‌چیتته‌ خوار.

سبه‌ینێ به‌یانیش رێگای ده‌ریازیوون له‌وته‌له‌یه‌م نه‌بوو. خه‌لکی دێیه‌که نه‌وه‌نده تابه‌زۆی کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌که‌یان بوون که پیش هه‌تاو که‌وتن هه‌موویان له‌به‌ر ده‌رگای مائی مودیر ناحیه کۆ ببوونه‌وه. ئیمه‌ش ناچار بووین به‌په‌له به‌رچایی بخۆین و بچین بۆلای قوتابخانه.

له‌سه‌ر نان خواردن کاک نه‌جده‌ت ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد:

– ئه‌م قوتابخانه‌یه خه‌لکه‌که به‌ پاره‌ی خۆیان دروستیان کردوه. دوومانگ له‌مه‌وبه‌ر من له نه‌سته‌مبووله‌وه هاته ئێره. زۆریه‌ی کاره‌کانم کردوه، به‌لام بۆ خۆت ده‌زانی به‌ریوه‌بردنی قوتابخانه به‌ته‌نیایی چه‌ند دژواره. بۆیه داوای

..... گیلەپیاو

مامۇستايە كمان كړدو دووسئ رۆژ له مه و بهر كه بروسكەى جەنابت هات به پاستى له پاده به دەر خوشحال بووین.

منیش هەر له بیری نه وه دا بووم نه گەر ئورھانى راسته قینه بگاته جئ چ قورئك وه سەر خۆم بکه م. پرسیم: رۆژئ چەند جار پاس دیتە ئیره؟
مودیر ناحیه وه لامى دایه وه:

– هەر شه وانه دئ. بۆ چاوه پوانى كه سیتكى؟
هەرچەند له وه لامه كهى نه ختیک خوشحال بووم به لام كه نه و پرسیاره ی لئ كړدم وا تیک پابووم كه دیاربوو هه موویان تيم گەيشتن.
كاك نه جدەت پرسى:

– ئەرئ به پاست قەرار وا نه بوو مال و مندالیش له گەل خۆت بیئى؟ نه دى...
مودیر ناحیه پیکه نى:

– دیاره وای به باش زانیوه له پيشدا بۆ خۆى بئ و نه گەر شوینە كهى به دل بوو دوايه منداله كانى بیئى!

به زۆر پیکه نینیکم بۆ كړد:
– به ئئ چ بکه ی.

نه جدەت به ناپه حه تیه وه قسه كهى بریم:
– ئیتر قەرار وا نه بوو "ده به" مان پئ بکهى. دیاره ئیره بۆ جەنابت شوینیکى بچووکه. به لام له گەل نه وهش دا خه لکه كهى زۆر دلپاک و پاستن و تۆش هەر له بارى مرقایه تیه وه نابئ نیازی رۆیشنت هه بئ.

دیسان سه ریکم بۆ له قاندو پیکه نیم:
"خوايه گیان! من له چ حالیک دام و نه مانه چۆن بیر ده که نه وه؟."
جه نابی مودیر ناحیه تکای لئ كړدم:

گیله پیاو
.....

— فرموو بچینه قوتابخانه .

به کۆلانه تهنه به رو پر له زبل و زاله کان دا چوینه قوتابخانه . به دریزایی ریگا خه لکی گونده که راوه ستابوون و چه پله یان لی ده دا . نه ختیگ دلم به وه خوش بوو که هه تا نیوه شه وی ئوتومبیل نایه و تا ئه و کاته "په ته" م ناکه ویته سه ر ئاو ، به لام دوايه که ی چی ...؟

ئه و قوتابخانه که لادی ییه کان ئه وه نده دلایان پی خوش بوو و جیژنیان بۆ گرتبوو ته نیا دوو ژووری قوپوبه ردی هه بوون که ده رگا و په جهره ی باشیشیان تیدا نه بوو .

به بن دیواره کانه وه چه ند سنگیان چه قانده بوون و ته خته یان له سه ر دانابوون . ئه وه بۆ مندا له کان بوو و بۆ مامۆستاش "کورسی" یه کیان دانابوو . به کورتی به هه زار شاهیدیش نه ده کرا ئیسات بکه ی ئیره قوتابخانه یه . مودیر ناحیه به خۆپانانیکی زۆره وه وتاری کردنه وه ی قوتابخانه ی ده ست پی کرد :

"زۆر شادمانم که به زه حمه تیکی زۆرو یارمه تی خه لک توانیومانه ئه م قوتابخانه یه دروست بکه ی . له لایه ن خۆم و هه موو خه لکی گونده که مانه وه پرپه دل سوپاسی کاک نه جده ت و کاک ئورهان ده که م که ئاماده بوون بۆ ده رس گوتنه وه بیته ئه م گونده دووره ده سه ت" .

هه موو چه پله یان لی داو هاواریان کردو قوتابخانه به ره سمی کرایه وه . سێ چوار مندالی پاک و خاویژن نوقلو شیرنیاتیان گتپاو به شداران ده میان شیرین کرد . جه نابی مودیر ناحیه رووی تی کردم :

— ئورهان بی خه لکی ئه م گونده زۆر له هاتنی تۆ دلخۆشن . به زوویی قوتابخانه که گه وره تر ده که ی . ئیوه له هه موو باریکه وه دلتان ئاسوده بی . هه تا

..... گیله پیاو

مالو مندالیشته بۆ دئی میوانی منی و کاتیک مالیشته بۆ هات خانوویکی باشته
بۆ ئاماده ده کهین.

ئهو رۆژه بۆ نیوه پۆ میوانی کوێخا بووین. میوانداری به کی چهند باشی لئی
کردین؟!

به کهم جاریبو که کلۆم له سه ره خه لک ده نا. به لام هه رچی دمکرد نه مده وێرا
ئه سلێ مه سه له یان بۆ باس بکه م. نه مده زانی ئه گه ر پاستیه که یان پئی بلێم چ
بکه م و روو له کوئی بکه م.

پاش ناخواردن بپیارم دا نه ختیک پاره له مودیرناحیه قه رز که م و پیش ئه وه ی
نیوه شه و دابی و پاس بگاته جئ و ئورهانی ئه سلێ بئ، فیزمالکی بده مئ. با
هه تا ماندوو ده بن به دوام دا بگه ریئ.

به لام هه ر چهن دی کردم له رووم نه هات به مودیرناحیه بلێم پاره م به قه رز
بداتی.

ئیواری له گه ل به ریوه به ری قوتابخانه به ته نیا مابووینه وه گوتم:

– جه نابیی به ریوه به ر! ده مه ویست شتیکتان عه رز بکه م.

جه نابیی به ریوه به ر نه ی هیشت قسه که م ته واو بکه م:

– ده زانم ده ته وی چ بلێی!

زۆر تیک چووم: "به چ پا ده زانی؟ ناکا به مناسی!"

جه نابیی به ریوه به ر ده ستی خسته سه رشانم:

– ناره حه ت مه به ! ئیره ئه وه نده ش ناخۆش نیه. ورده ورده به هه موو شتیك

رادایی. نازانی خه لکی ئیره چهند ساویلکه و دلپاکن...

نه جدته پهی تا پهی تا قسه ی بۆ ده کردم. لای وابوو من به هاتنی ئه و گونده

ناره حه ت. قسه که یم بپی و گوتم:

..... گۈلەپياو

– نا... مەبەستم ئەو نە. دەمەي شىنكى تىرت پىيىلىم.
بەلام نەجدەت كەلەي واپوۋ ھەموو شىنكى دەزانى، ديسان مۇلەتى نەدام
قسەكەم تەواو بىكەم وگوتى:

– دەزانم كاكە گيان!

بەسەرم دا نەپاند:

– چ دەزانى!

نەجدەت نەختىك پراوۋستاو سەيرىكى كىردىم. نەپاندنەكەي منى نۆد پىيىسەير
بوو:

– فەرمو گويىم لىتە. ئەمجار تەماشاكردنەكەي جۆرىك بوو كە خەرىك بوولە
قسەكەم پەژىوان بىمەو.

نەجدەت پرسى:

– دەتەويست چ بلىتى؟

– كىي بەتلى گوت من مامۇستام!

بە سەرسورپمانىكەو تىمەوۋە راما:

– بۆخۆت.

– من؟ كەنگى؟ لە كويى قسەي وام كىردوۋە؟

– مەگەر بۆخۆت بروسكەت نەناردىبوو؟

– نا، من بروسكەم لىي نەداوۋە.

– نازانم بۆچى بەدرۇم دەكەيەوۋە، ئىستاش بروسكەت لە گىرفانم دايە...

پاشان بروسكەكەي دەرھىناو بۆي پاگىرتىم. بىيئەوۋە سەيرى كاغەزەكە بىكەم
گوتىم:

– ئەم بروسكەيە پاستە بەلام بەمن چى؟

..... گیله پیاو

– بۆچی تۆ ئورمان نی؟

سەرم داخست و بەسپایی وەلامم دایە وە "نا".

نەجدەت سەری هێنا پێش و بە دوودلیە وە پرسى:

– ناکا پۆلیسى نهێنى بى و بۆ لیکۆلینه وە هاتبیه ئێره .

بێ دەنگ بووم. نەجدەت که لای وابوو باشى بۆ چووە کوتى:

– بەلێ، منیش بیستوویم لەم گوندە چەند قاچاخچى یەك تریاك دروست

دەكەن. ئیستا تێدەگەم جەنابت بۆچی هاتووی؟

ئەو كاك نەجدەتە لەو كەسانە بوو كە لەبەر ساویلکەیی خۆیان پێیان وایە

هەموو شتیك دەزانن. ئەو جۆره كەسانە فریودانیان لە فریودانى مندالیش

هاسانترە. خەريك بوو بۆلێم باشى بۆچووی و خۆمى لە دەست رزگار كەم، بەلام

دیتم كارەكە پیستەر دەبێ.

نەجدەت كە چاوەڕێی وەلامى من بوو کوتى:

– بەسەرى من باشى بۆ چووم؟

– ناتوانم ئەمەت پێبێم. هەر ئەوندە دەلێم من ناوم "هەقى" یە و ئورمان نیم.

درۆشم نەدەكرد ناوی تەواوم "فەرید هەقى" بوو، لە قوتابخانە هەر فەریدیان

پێدەگوتم. ترسام بۆلێم ناوم فەریدە. گوتم ئەوەك لە رۆژنامەكان دا ناوی منى

دیتبێ و لەبیری ما بێ.

نەجدەت کوتى:

– كاك هەقى! بۆچی لەپێشدا ئەو مەسەلەت باس نەكرد؟

– ئێوە نەتان هیشت خۆم بناسینم. كە لە ئوتومبیل دابەزیم ویستم دەست بە

ئاو بگەینم. هەموو دەورەیان دام و گوتیان "مامۆستا بەخێربێی" ئەو وەخت

زۆر تەنگاو بووم و دواوەش پاسەكە رۆیشتبوو. بەیانیش كە هەموو شتیك

گىلەپياو
.....

تىگەيشتىم نەمتوانى ھىچ بلىم چۈنكى گىرفانىيان بېيىووم و بە فىلىم دەگوت
فەتاحت بەگ.

نەجدەت بە سەرسۇرمانەوۋە گوتى بۇ قىسەكانم دەگوت:

– سەيرە، بەراستى سەيرە، چۈن گىرفانى پۇلىستىكى ۋەك تۇيان بېيۋە.

– كاكە! پۇلىس... مۇلىس نىم.

نەجدەت دىسان پىكەنىنىكى تايىبەتى كرد:

– دەزانم. دەزانم. ديارە تۇ ناتوانى بلىتى پۇلىسىم. بەلام دۇنيا بە من زار بىلاو نىم.

نەھىچم لە تۇ بىستۋەو نە ئاكام لە ھىچە!

– نەجدەت تكات لى دەكەم، زۇرت مەمنوونم، ئەمن پۇلىس نىم.

– ديارە. ديارە پۇلىس نى! زۇر باشتىرەو ھەرنابى كەس تۇ بىناسى!

لە داخى ئەو كابرايە خەرىك بوو شىت بىم. ھىشتا لە قولكەيەك رىزگار نەبىووم

خەرىك بوو بمخاتە چالىكەوۋە. دەترسام تووشى بەدبەختىيەكى گەورەترم بكاو

ئەم جار بەناوى پۇلىسى ساختە دەداو بگەوم:

– كاك نەجدەت پۇلىس نىم. بەخوا پۇلىس نىم.

– باشە. پۇلىس نى. زۇر باشە.

ئەو قىسەبەى ھەزار ماناى دەگەياند. ھەرچى ھەولم دا پىتى بسەلمىنم پۇلىس

نىم، نەچۋە ژۇر بار.

نەجدەت پرسى:

– چەند لىترە دەبى؟

– نازانم، بەلام ھەردەرفەتتىكم بۇ پى كەوئى بۇى دەردەچم.

– ديارە ۋەختىك كارەكەت تەواو بوو!

– چ كارىك كاك نەجدەت. بابە گيان بۇ بەزۇر دەتەوئى بمكەيە پۇلىس؟

..... گیلەپیاو

دیسان پیئکەنی :

- ببوورە، بەلام تکایەکت لێدەکەم. بۆتۆش ھەر باشە.

- چ تکایەک؟

- ھەتا لێرە ی کارم لەگەڵ بکەو مەھێڵە لە ناو بچم!

- مەبەستت ئێوەیە کەوێک مامۆستایەک دەرس بلێم؟

- بەئێ. با ھەمووکەس وا بزانی مامۆستای. ئێمە بۆتۆش ھەر باشە.

- کاکە گیان! ئاخەر "ئورھان" ی ئێسلی دیت و کارەکە پیس دەبی.

- مەگەر ئێم وڵاتە تەنیا ئورھانێکی تێدایە؟ کوێرە ئێو ئورھانێک و تۆش

ئورھانێک!

لە قسەکانی کاک نەجدەت وا دەردەکەوت کە ئێگەر من بڕۆم قوتابخانەکە پەکی

دەکەوێ، یان نانی دەبڕێ. راستیشی دەکرد. ئێستا کە من جیگایەکم نیە بۆی

بچم و عانیەک لە گیرفانم دا شک نابەم، چى تێدایە با پیشنیارەکەى قبول

بکەم؟

- زۆر باشە، بەلام بە مەرجێک کەس ئاگای لەم قسانەمان نەبی.

- دلنیابە! من قسەم لێناکەوێ.

دەستم لێ ھەلماڵی و دەست بەکار بووم...

پیاو بەرەبەرە باوەر بە درۆکانی خۆی دەکا... ئێوەکەسانەى ماوہیەکی زۆر لە

بەندیخانە ماوئەوہ ئێم مەسەلە یە باش دەزانن. چونکە لەبەر ئێوەی زۆر ئازاری

گیانی دەبینن و لایان وایە چواردەوری دنیا یان لێ تەنراوہ، تووشی چەشنە

خۆش باوەرپی یەک دەبن.

گیله‌پیاو
.....

منیش یه کیک له و جۆره که سانه بووم. له پیش دا هر بیرم له وه کردبایه وه که خۆم له جینگای ئورهان دابنیم هه موو گیانم ده له رزی. که چی پاش ماوه یه که بۆخۆشم لیم وه راست که رابوو، پیم وابوو مامۆستام و ناوم "ئورهان بی" یه. زۆر به چه شنیکێ ئاسایی ده چوومه قوتابخانه و ده رسم به منداله کان ده گوت. ته نیا به وه نده وه ناره حهت بووم که "ئورهانى ئەسلى بۆ دیار نیه؟" کاک نه جد هت که رهسته ی ژيانى منى له هه موو باریکه وه ئاماده کریوو، ژووړیکى بچوک و هیندیک که ل و په لی خاوینى بۆ کریبووم و خه لکی ئاوايش زۆریان ریز لى ده گرتم.

به کورتى گوزهرانىکی زۆر باشم هه بوو. دلم ئاسوده بوو. ژيانیکى بى دهنگ و ئارام راده بوارد. کاتیک له لای نه جد هتیش باسى ئورهانم ده کردو ناره حهتى خۆم له و باره وه ده رده بپى، نه و پى ده که نی:

— تۆ سهرت له کاروبارى پهروه رده ده رناچى. پهروه رده ی ئیمه وه که تووکه سه رى قوله ره شه کان تیک بادراوه به م زوانه ش لیک نابیته وه. بى گومان هه ر نه و رۆژه که ويستوویه تی بیته ئیره بۆ جینگایه کی تریان ناردوه، یان هه ر نه و رۆژه ده ره جه ی بۆ هاتوه و چۆته پله یه کی به رزتر، وئ ده چی ده ریشیان کردبى.

به سه رهاتى خۆی بۆ گێرامه وه. له ماوه ی سالیك دا ناردبوویانه سى شار. هه ر چه ند تاقه وشه یه که زمانى ئینگلیزى نه ده زانى جاریکیش کردبوویانه مامۆستای زمانى ئینگلیزى.

له به دب هختى من دووسى هه فته پاشتر نه جد هتیش له وئ گوازیایه وه و هوکمیکی بالابهرز له پهروه رده وه هات و من، واته ئورهان بى یان کرده به رپوه به رى قوتابخانه.

گیله پیاو

ئیتړ نه مده توانی له وه زیاتر خۆم له ژیر باری نه و به د به ختی په دا رابگرم. له نه جده تم پرسى:

– ته گبیرم چیه؟

– هیچ، گیانه که م! خوت نارېحه ت مه که. تو لیږه نه رکیکى تریش ت له سره شانه. ده بئ به ریوه به رایه تی قوتا بخانه ش بگریه نه ستق هه تا به ریوه به ری بؤ دئ.

نه جده ت زور به وه دلخوش بوو که له وئ گوازا بؤوه و بؤ جیگایه کی باشت دیا ری کرابوو. به لام منى قوپه به سر چى؟ کاتى رویشتنى نه جده ت خۆم پئ پانه گیرا، ده ستم کرد به گریان:

– له پاش تو ناتوانم لیږه بمینمه وه.

زوری ته کلیف لئ کردم:

– به خورایى کاره کانت تیک مه ده.

هه رچهن دى کردم و کراندم نه جده تم بؤ حالى نه کرا که من پولیس نیم.

دواى پویشتنى نه و نه رکى من زور گرانتر بوو. چونکه ده بوو هم دهرس به مندالان بلیم و هم کاروبارى قوتا بخانه به ریوه به رم.

به لام من له کارکردن ماندوو نه ده بووم. ئاواتم بوو به راستى ماموستا بوايه م هه تا دواړوژى ژيانم خزمه تی نه و خه لکه به نه مه گ و ساویلکه یه م کردبايه.

سهرى مانگ مه عاشه که م له رنگای مودیر ناحیه وه گه یشت. نه مده زانى پاره که وه ربگرم یان نا!!

چار نه بوو پاره یه کی زورم بؤ کرپنى که ل وپه ل قهرز کردبوو. کاتیک سه یری قایمه که م کرد یه قیکم هاته وه به ر. تی گه یشتم نورمان بى ماموستایه کی کونه کاره. چونکه مه عاشه که ی ٦٨٠ لیږه بوو.

گیلەپیاو
.....

کاتیک پاره کەم وەرگرت پێم وابوو تاوانیکى گەورەم کردووە. ئەوەندە ناپەحەت
بووم کە ئەو رۆژە نەمتوانى بچمە قوتابخانە. بە بیانوى نەخۆشى ھەر لە مائى
دانیشتم بە لکۆ بتوانم بێرێک لەو بەدبەختى یەم بکەمەووە. فکرم کردووە وا باشە
ھەتا پارەم ھەبێ بۆی دەرچم. بەلام قوتابخانە کەم چ لى کردبایە؟ تەگبیری
مندالەکان چ بوو؟!

پاشان رویشتنە کەشم ھێندە ھاسان نەبوو. ھەموو کەس پیتی دەزانى و نەیان
دەھێشت بپۆم. ھەستم دەکرد دووبارە تووشى تەلەپەکی باش بووم، بەلام
نەمدەزانى چارە چىە.
بریا ھەر رام کردبا و چاوەرێى بەدبەختى یەکانى دواتر نەبوايەم.

ھەلاو ھەنگامە يەك لە دالانى بەندیخانە بەرز بۆو ھەوای قسەکانى پچپى.
(گیلە) ھەلستا رووى بۆ دالانە کەو منیش بەدوای دا....
مراد وێج خنکێن لە نێو بەندى یەکان راوہستا بوو داستانى قازى عەسکەرى بۆ
دەگێرپانەو ھو کوپرەکانیش قاقا پى دەکەنن.
مەسەلە چ بوو؟

دەرکەوت ھەموو رووى بەیانى کە قازى عسکەر ھاتۆتە بەندیخانە ھاوێژکانى
مراد وێج خنکێن لەبەر دەرگای دەری راوہستان و پاشان بە بیانوى
زیارەتووە نەختیک تریاکیان بە دەرزى لە شاقەلى کەواکى قایم کردووە.
ئەویش بى ئەو ھى ناگای لى بى ئەو تریاکى ھێناو تە ژوورێ و مرادیش کە
یەکیک لە مریدە ھەرە موخلیسەکانى بوو ھەوای کەوتو ھو تریاکە کەى لە
شاقەلى کردۆتەو ھە.

..... گیلہ پیاو

ئەو رۆژە ھەر چەندی دەست لە عەباکەیی دەکوئێ، تریاک نابینیتەو. بە خەیاڵی ئەوێ تریاکە کە وتبیتە ناو ئەستەپی عەباکەیی دەستی پتر دەباتە پیش و تەنانت دەستیکیش لە نیوپانی دەکوئێ.

جەنابی قازی ئەو کردەو بەشتیکی خەرپ لێک دەداتەو بەفکری ئەوێ کە گوايا مراد ورج خنکێن ویستووێتی سووکایەتی پێ بکا سەری دەدوو دەنێ. بێخەبەر ئەوێ ئەو رۆژە ھاورێکانی درەنگ ھاتوون و ئەمانەتەکانیان نەناردو.

قۆلی گیلەم گرت و تکام لێکرد بچینەو ژوورێ... گیلە تەماشایەکی کردم و پێکەنینیکی تاییەتی ھاتە سەر لێوان:

– وادیارە زۆرت ئەم چیرۆکە پێ خوشە؟

– من ناشقی ئەم بەسەرھاتانەم.

چووینەو ژوورێ و دەستی بە گێرانیەوێ داستانە کە کردەو:

– ھەموو رێگایەکم لێ گیرابوو. تەنیا رێگای بەدبەختی ئاوەلابوو. نەمدەزانی بۆ دەربازبوون لەو بەدبەختیە چ بکەم! ئاخەرە کەیی خۆم دایە دەستی چارەنوس، بزائەم چ روو دەدا.

لە جینگای وا چکۆلەدا خەلک زوو ئۆگری یەکتەر دەبن، بەتاییەتی چونکە ناچارن شەوو رۆژ پێکەو بژین. ئێمەش شەوانە لەگەڵ مودیر ناحیە و سەرۆکی پۆلیس و نوێنەری جووتیاران و کوێخاوەند کەسی دیکە کۆ دەبووینەو و خواردنەو و قوماڕ دەست پێدەکرا.

ئەم نەم دەخواردەو. دەمزانی ئەگەر مەست بم پاستی کارەساتەکان ھەلدەرێژم و کارەکەم لێ پیس دەبێ.

شه ویکیان که له بهرته وهی من بیوومه به ریوه بهری قوتابخانه هاوالان جیژنیان گرتیوو، ئەم به دبەختی یەم تووش بوو. له پێشدا زۆرم هەول دا نەخۆمه وه، به لام کاتیك مودیر ناحیه پێکه که ی به سلامه تی من هەلدا، بی ئەده بی بوو منیش به سلامه تی ئەو نەخۆمه وه.

مودیر ناحیه که سه رخۆش بوو هەلستا سه ریو دهستی به قسه کرد: ئورهان بی یه کێک له پێشمه رگه کانی ئۆردووی په روه رده ی ئیمه یه که زۆری زه حمه ت کێشاوه و شایانی پله و پایه ی زۆر به رزتره.

له دلی خۆم دا گوتم خوايه له م له ریگاده رچوونه رزگارم بکه. مودیر ناحیه ئاوړیکی وه سه ر من دایه وه و زه رده خه نه یه کی کرد:

هاوړی یان! بخۆینه وه به سلامه تی دوستی به ریزو خۆشه ویستمان ئورهان بی. هه موو پێکه کانیان به رز کرده وه و منیش که قسه کانی مودیر ناحیه م زۆر پێخۆش بوون ئیستیکانی پر له ئاره قم هه لگرت و یه ک بین چۆپریم کرد: - به سلامه تی!

کوێخاش هه لی دایه:

- شارۆچکه که مان هه رگیز ئورهان بی له بیر ناچی. به سلامه تی!

ئستیکانیکی دیکه شم خواره وه.

نۆینه ری جووتیارانیش راست بۆوه:

- ئەم ئاوه تاله به یادی بیره وه ری به شیرینه کانی دوستی خۆشه ویستم ئورهان بی ده خۆمه وه.

ئه منیش ئیستیکانیکی دیکه م هەلدا.

له خۆشیان گریانم ده هات. به زه حمه ت خۆم پێ پاده گیرا، نه وه ک که سیك له نا په حه تی و نیگه رانی من تی بگا. ئەوه نده م له زیان دا تالی و کوێره وه ری

گیله پیاو

چه شتېوو قهت بیرم نه ده کرده وه یه کیک هه بی به پاستی منی خوش بوئ و چاکه م له گه ل بکا.

وه ختیک پینجه م ئیستیکانم خوارده وه هه ستم کرد به ری چاوانم تاریک بوو. خۆم به بی شهرم و په زیل هاته به رچاو. تاوانباریک بووم که کلاوم له سهر هه موویان نابوو.

له وهی ئه و ئینسانه دلپاک و نیازپاکانه م فریو دابوو به خۆم دا ده شکامه وه "نه گه نه مانه تی بگه نه من رابردوویه کی وا تاریکم هه یه چیم لی ده که نه؟". توره ی قسه کردنی خۆم بوو. "هه رچی ده بی با بی!"

کاتیک ئیستیکانه که م هه لئنا گویم که پ ببوو. به خۆم نه بوو زمانم وه کار که وت: – دۆستانی به ریز! له وهی که ئیوه م فریو داوه داوای لی بووردن ده که م. رهنگه ئیوه به قسه کانم باوه پ نه که نه، به لام نه وهی ده یلیم پاسته قینه یه.

میوانه کان که وتنه سرت و خورت و منیش له سه رو سیمایان ورد بوومه وه. ده مزانی جیگای ئه م قسانه نیه به لام به ده ست خۆم نه بوو "مهستی و پاستی" زۆر له میژ بوو ده مه ویست ئه م قسانه بکه م. ده مزانی ئاخره که ی رۆژیک پیوه ده بم و هه موویان له به سه رهاتی من تی ده گه نه، که وایی باشتره بۆ خۆم مه سه له یان بۆ پوون بکه مه وه:

– هاویریان اعتراف ده که م شیاوی میهره بانی ئیوه نیم. من مامۆستایه کی ساخته م. پیشه ی پیروزی مامۆستایی له کوئ و من له کوئ؟ ئه من کلاوم له سهر هه مووتان ناوه.

گریانم هات و نه متوانی زیاتری له سهر برۆم. مودیر ناحیه وه قسه هات و گوتی: – ببووه. ئه تو پیاویکی زۆر فیداکارو ئه مه گناسی! گریانه که م قووت دایه وه هاوارم کرد:

- به خودا پاست ده که م... من هه قی یه کیکی ترم زهوت کردوه.
 نوینه ری جووتیاران و کوپخا که له ته نیشته یه کتر دانیشتبوون ده یانگوت:
 - فلان که س سهرخۆشه.
 نوینه ری ته ندروستی گوتی:
 - به لئی، ئیمه هیچ کاممان بایی نه و پاره ی وه ری ده گرین کار ناکهین!!
 هر که سه قسه یه کی ده کرد. هینده ی نه مابوو له داخان بته قم! نه یان
 ده هیشته قسه که م ته واو بکه م:
 - برایان! ریگام بدهن قسه که م ته واو بکه م.
 سه رۆکی پۆلیس که له ته نیشتم دانیشتبوو ئیستیکاننیک تری بۆ تئ کردم و
 داویننی گرتم و له سهر کورسی یه که ی دانامه وه.
 ئیستیکانه ئاره قه که م خوارد وه وه سهر له نوێ راست بوومه وه:
 - هاوړی یان ریگا بدهن پئ له گوناھی خۆم بنیم. زیاتر له وه ناتوانم خۆم
 رابگرم. من قووشی نازاری ویزدان بووم. وهرن بمگرن!
 سه رۆکی پۆلیس دووباره له سهر کورسیه که ی دانامه وه و ئیتر ئاگام له خۆم بپا.
 به یانی تئ گه یشتم دوو سئ که س له هاوړی یان بر دوویانمه وه شوینه که ی خۆم و
 خه واندوویانم.
 له نه دجامی نه و سهرخۆشی یه دا رۆژیک ترواوه له مالئ دانیشتم و نه متوانی
 بچمه قوتا بخانه. شهوی دواتریش له شهرمان نه چووم بۆ کۆبوونه وه ی هاوړی یان
 و له مالئ مامه وه. هه تا نیوه شهوێ به خه بهر بووم و بیرم له به دب ختی خۆم
 ده کرده وه. له نه کاو له ده رگایان دا.
 هه تا ئیستا قه ت رئ نه که وتبوو پاش رۆژ ئاوابوون که س بپته لای من. شه وانه له
 لادئ ولات یه کجار بپده نگه و خه لکی لادئ یه کجار زوو ده خه ون.

..... گێله پیاو

به جارێك جه رگ و دلم به ربوونه وه. ههستم كرد مه سه له يه كى گرنگه و سه رۆكى پۆليس هاتوه بمرگى. ئه وهنده ترسام ماوه يه ك نه متوانى له جىي خۆم بچووليم و وه لاميان بدهمه وه.

ئه وهى له پشت ده رگا بوو دووباره دووسى مستى توندى له ده رگا راكيشاو گوتى:

– مژگينيم بدهيه ژن و مندا له كه ت بۆ هات!

ئه گه ر بوومه له رزه هاتبا، ئه گه ر بۆمباى ئه تۆم ته قيبا، ئه گه ر دنيا م به سه ر دا رووخابا، ئه وهنده نه ده ترسام كه به و خه به ره تىك چووم: "ئه ي دادو بيداد ئه مه ي چ لى بكه م؟".

فكرم له كار كه وتبوو. به لايه كه ئه وهنده له نه كاو هاتبوو كه رۆگاي چاره نه مابوو. هه تا وه خۆ كه وتم دهنگى پيى شەش حوت كه س و دهنگى پيى كه نين و قسه كانيان له پشت ده رگا وه هاته به ر گويم.

– بابا خه وتوه.

– وه خه به رى مه ي نه.

– ده رگا كه بكه وه، مه گه ر مردوه؟

هيچ رىگا نه بوو بيچكه له وهى رابكه م و گيانم ده رياز بكه م.

جله كانم له بن هه نگلم ناوله په نجه ره يه كى بچووكه وه كه له لاي پشته وهى ژووره كه بوو خۆم فريئ دايه كۆلان و هه لاتم بۆ ده ره وهى ئاوايى. هه تا مه ودايه كى زۆر دهنگه دهنگى ژن و مندا له كه ي ئورهانم هه ر گوي لى بوو. به لام له وه زياتر رىگايه كم نه بوو.

ئه وهنده ي سه كى ئاوه دانى بوون وه دهنگ هاتبوون. هه لاتنى منيش به و نيوه شه وه هه لايه كى به رپا كرد كه هه موو خه لگى ئاوايى له خه و هه ستاند.

گیله پیاو

ده مزانی راکردنه که م به خورپایی به . دیسانیش هه ولم ده دا هه رچونیک بی بگه مه
سه ر جاده به لکوه له دهستی نه وانه رزگار بم.

هیشتا نه گه یشتبوومه ده رکی چاخانه که که پولیسه کان گه یشتنی و دهنگی
"بوسته بوسته" و چه خماخ راکیشانی تهنه گه کانم هاته به رگویی.

وهك داری وشك له راست خۆم چه قیم و له گه ل پولیسه کان هاتمه وه ناو دی.
ژن و مندالی ئورهان بی به دیتنی من هه رایه کیان ساز کرد که پینج ئاویی
ده وروبه ریش پیان زانی.

ژنی ئورهان بی میرده که ی له من ده ویست و منداله کانیشی داوی باوکیان
ده کرد.

کاری ئیمه گه یشته دادگا. ده رکه وت ئورهان بی نه و کاته ی چوه بۆ شوینی
کاری خۆی له ریگادا له ئوتومبیل هه لدیراوه به ناوی نه ناسراو نیژراوه.
به لام دیسانیش تۆمه تی من هه ر له جیگای خۆی بوو، به وه تاوانبار کرام که
بۆ نه وه ی جیگای ئورهان بگرمه وه نه و نه خشه یه م کیشاوه و بوومه هۆی
کوشتنی ئورهان.

ئیسنا نه و که ره ی له و قورپی وه په پیننه . له پیشدا نه گه ر به تاوانی کلاو
له سه رنان ده گیرام هیوا یه کی به ربوونم هه ر هه بوو، به لام نه مجاره یان چی؟
مه سه له ی پیاو کوشتن گالته نه بوو.

هه رچه ندی سویندم خواردو خۆم هیناو برد که س نه ی بیست. پواله تی
کاره ساته که ش جۆریک بوو که گومانیان له تاوانباری من دا نه ده ما. به
دۆسیه یه کی زرت و زه لامه وه له پلیکانه کان رۆیشتمه "خوار" بزنام خوا چ
ده کا.

بۆ سبەینێ دیسان روژنامەکان هەنگامە یەکیان بەرپا کرد. مامۆستای ساخته،
بازرگانی ساخته و زۆرشتی تر. لە بەندیخانە وەزە گۆرپابوو:
سولەیمان دایکی خۆفرووش و مراد وێج خنکێن کە چەند سال دۆژمنی خۆینە
خوێی یەکتەر بوون پێکەوێ رێک کەوتبوون و موویان لە بەینەوێ نەدەچوو و
گرەویان لە هەمووان بردبوو.

لە هەمووی خەراپتر ئەو سالا سەرمايەکی سەخت بوو. کەس زستانی وای
وەبیر نەدەهات. بەندی یەکان لە ژوورەکان دا وەک میژۆکە دەلەرزین. منیش
گیرفام بەتال بوو. لەبەر ئەو بە پێچەوانەی جاران کە بەندی یەکان میوانداری-
یان دەکردم هیچ کەس وەک سەگێکی چاوی لێ نەدەکردم، هەموو کاتێک
زستانان بەندیخانە موشترە زۆرتەر. بەلام ئەو سالا ئاوەدانێ یەکە
لەپادەبەدەر بوو. یەکسەر رویشتم بۆلای ئەو قەرەوێلە جاران لەسەری
دەخەوتم. بەلام دیتم ساحەبی هەیه.

پرسیم: " کێ قەرەوێلە منی گرتۆتەو؟ "

کەس جوابی نەدایەو.

سەڕین و بەتانی یەک کە لەسەر قەرەوێلە بوون فریم دان و بەتانی خۆم لێ
بلاو کردەو.

پاش چەند دەقیقە سولەیمان دایکی خۆفرووش هات و بێ ئەوێ ئاوێک وەسەر
من بداتەو گوتی:

– چ والێکراو و واپێکراوێک ئەو بەتانی یە هەل گرتو؟

هەر لە جێگای خۆم نەپاندم:

– ئاگات لە زمانی خۆت بێ. منداڵی دوینێ. هەموو پێنج سال نابێ هاتوو یە
بەندیخانە چیت لێ قەوماو؟

خوین بهری چاوانی گرتبوو. مۆپه یه کی لی کردم و گوتی:

– وهره خواری ئه و جیگایه ساحه بی ههیه.

– با ساحه به که ی بجی له سهر بهرد بخهوی که س دهستی نه گرتوه.

له بهندیخانه باوه که ئه وانی قۆشمه و مل ئه ستوو قهره ویله که یان رووبه پرووی ده رگا داده نین. قازانجی ئه و کاره ئه وهیه دوژمن ناتوانی له نه خافل به سهریان داداو ئه وان هه میسه ده توان خه تر له دووره وه ببینن.

ده مزانی مل به مله له گه ل ئه وان هه نه جانیکی باشی نیه، به لام تازه له چی ده ترسام؟ له پاش رووت کردنی ته شتی ته لا له سهر سهرت دانی.

وه ختی که قهراره به تاوانی پیاو کوشتنیک که روو حیشم ناگای لی نیه له قوژینی بهندیخانه دا برزم با منیش داخی خۆم به وان هه برێژم.

ئه م کرده وه م هه نگامه یه کی سهیری له ناو قاوشه که دا ساز کرد. بهندیه کان که پی یان وابوو که س نیه داوی سوله یمان دایکی خۆ فروش با بدا، له قسه کانی من واقیان ورمابوو. ئه وان نه یان ده زانی من به چی ده خویم و پشتم به چ ئه ستووهره که قسه م وا نین.

سهیر ئه وه بوو سوله یمان خۆشی سهیری سوپما. دیاره ئه و ده تگوت دێوه و به هاسانی دهیتوانی هه موو ئه نداسی من تیک بشکینن، به لام پیی سهیر بوو که من به گژی دا چوومه وه!

بی ئه وه ی گوئی بده مه ئه و هه للا یه ی سازم کردوه ژۆر بی په روا له سهر قهره ویله که م درێژ بوومه وه و سهرم له ژۆر به تانی پاکرد. له سهرمان ددانم ددانی نه ده گرت و له ژۆر به تانی دا هه جمینم نه بوو. دیتم "داستان قهری" به خۆی و که شه فیک چاوه پهیدا بوو:

– ئه مه سوله یمان بۆی ناردوی!

گیله پیاو

– نامه وئ... –

ده ستيكيشم لئ دا ئيستيكانه چايه گهي له ده ست به رېږوه .

وه ختي نان خواردن ديسان قه دري پهيدا بوو سيني يه كي خواردن هيناو گوتي:

– ئه مه ش هر كاك سوله يمان ناردوويه !

ده ستيككم به سيني يه كه وه نا:

– بيبه وه با دايك و باوكي بيخون.

كوپه پياوي چاك به پئ له كهری شه يتانی بيته خوار، په نديكت به سهر

ديئ... –

– هرچي له ده ستي دي بئ منته بئ، من له چه قوي ئه و ناترسم.

بوخوشم نه مده زانی ئه و كه لله رهي يه م له چيه ؟ چاك يان خه راپ تووشي ياخي

بوونيك ببووم و ناماده بووم به قيمه تي گيانی خوم له گه ل خه لك به شه پ بيم.

وه ختي خه و ديسان قه دري هاته وه سئ چوار كراسي خوري و پالتويه كي پئ

بوو. پالتوكه ي پئ نيشان دام گوتم:

– پاره م نيه .

– چ سه گبابيك داواي پاره ي له تو كرده ؟ بو پيت وايه له م دنيايه دا پياوه تي

نه ماوه ؟ ! ئه مانه سوله يمان به گ بؤي ناردوي.

له كاتيک دا له سه رمان هال ده له رزيم پالتوكه م به سه روچاوي قه دري دا

دايه وه:

– بؤي به ره وه با دايكي له به ري بكا. ئه توش به ريگاي خوت دا بپو. جاريكي

ديكه بئ يه وه ئيره ئه وه نده ت لئ ده دم هرچي ئه ندامته له هه نجير نه رمتر

بئ. تن گيشتي ! !

قه دري تفيكي فپئ داو پزيشت:

- سوله‌یمان نایه‌ئێ له‌وه زیاتر ئه‌م غه‌له‌تانه بکه‌ی. هه‌تا ئیستا پینج پیاوی کوشتوون.

به‌راستی واش بوو. سوله‌یمان دایکی خۆفروش که‌س نه‌ی ده‌وێرا له‌به‌ری بکۆکێ. به‌لام له‌گه‌ڵ من چ سیاسه‌تیکی هه‌بوو؟ نه‌م ده‌زانی. دیاره‌ چاوه‌پوانی ده‌رفه‌تێک بوو.

مه‌ترسی نزیك بوو. به‌گژ پیاوی له‌خۆم گه‌وره‌تردا چوو بووم. هه‌موو به‌ندی-یه‌کان لایان وابوو به‌م زوانه‌ کاره‌ساتیکی ترسینه‌ر له‌ به‌ندیخانه‌دا پوو ده‌دا! سوله‌یمان پالتۆکه‌ی به‌سه‌ر شانی دا دا‌بوو، وه‌ک ورچی بریندار ده‌هات و ده‌چوو.

سات به‌سات مه‌ترسی نزیکتر ده‌بووه‌، به‌لام من بێ په‌روا لیێ درێژ ببووم و خه‌ویکی گرانم به‌سه‌ردا بار ببوو.

سبه‌ینێ به‌یانی هه‌یشتا له‌ژێر به‌تانی دا ئه‌م دیو ئه‌ودیوم ده‌کرد که‌ لێپرسراوی قاوشه‌که‌مان هاواری کرد "فه‌رید بیته‌ مه‌کته‌ب".

به‌ دله‌خوڕپه‌ راست بوومه‌وه‌ جله‌کانم له‌به‌ر کرد. ده‌مزانی بۆ ته‌حقیقات بانگم ده‌که‌ن.

چوومه‌ به‌رده‌رگای مه‌کته‌ب فه‌رمانبه‌ره‌که‌ گوتی: "له‌سه‌رێ داوایان کردووی سه‌بر که‌ با فه‌رمانبه‌رێک بێ بت نێرم".

له‌سه‌ر پلیکانه‌کان پاوه‌ستا بووم، بیرم له‌سه‌ره‌نجامی کاری خۆم ده‌کرده‌وه‌. (ئاده‌م بابا) له‌وسه‌ری دالانه‌که‌وه‌ ده‌رکه‌وت. ئه‌میش له‌کونه‌وه‌ گیرابوو. به‌لام سه‌رو گوێلاکی ئه‌وه‌نده‌ شپړپۆو نا‌رێک بوو که‌س حه‌زی نه‌ده‌کرد قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکا. جله‌کانی ئه‌وه‌نده‌ شپړ په‌توور بوون هه‌موو گیانی به‌ ده‌ره‌وه‌ بوو.

..... گیلەپیاو

شوشە یەکی بەتالی بە دەستەووە بوو. هەرکە لێم نيزیک بۆو شوشەکی هەڵینایەو. خەریک بوو دەست بکەمەووە فریا نەکەوتم. ئەوەندەم زانی گرەشینکە یەکم لە چاوان هەستاو گویم لە زینگی وردە شوشەکان بوو. ئیتر نەمزانی نەشەووە نەرۆژ.

هەموو کەس لای وابوو کارم تەواوە. کەچی بۆ ئیوارێ لە نەخۆشخانە وەهۆش خۆم هاتەووە. چونکە دەرکەوتبوو بێتاوانم و حوکمی بەریبۆنم دەرچوو بوو هەرئەو شەوێ لە نەخۆشخانەووە مەرخەستیان کردم.

سەرم پێچرابوو و جلەکانیشم خۆیناوی بوون. بەو سەر و پۆتە لاکیوە چووبامە هەر شوێنێک دەسبەجێ پۆلیس دەیگرتم. بۆیە بپارم دا بڕۆم بۆ دێیەکی زۆر چەپەک و پەنا.

پاسێک بەرەو ئەرزه پۆم دەچوو لێی سوار بووم و رویشتم، بەلکە بە پاشماوەی ئەو پارەیی لە رۆژگاری مامۆستایەتیم دا پەیدام کردبوو لە قوژبنیکی ولات دا پارووە نانێک پەیدا بکەم.

لەو کاتەدا دەنگێک لەناو دالانەکاندا بەرز بۆو. هەموو گیانم لەرزى. کابرایەک بەناوو شۆرەتی خۆم بانگی دەکردم.

گیلە پێکەنینێکی ساردی کردو هەناسە یەکی هەلکێشاو گوتی:

– نیشەللا ئەمری بەریبۆنت هاتو؟

ئەمن ئەوەندە تێک چوو بووم نەمتوانی لەجێی خۆم ببزووم. گیلە کەلێنێکی دایە دەرگاکی و پرسى:

– چ باسە؟!

گڼله پياو
.....

– هاوپئى كه ت ئازاد بوو!

وهك بارىكى قورسم له سهر شانى لابه رن قاليم سووك بوو. وهك تهيرى سووك
بال راست بوومه وهو به شىواوى خواحافيزيم له گڼله كرد.

نه وهندهم دهست و پيى خؤم ون كردهوو كه له بيرم چوو بپرسم دوايى
به سهرهاته كه چ بوو؟

گڼله خؤى وه بيرى هينامه وه:

– هاوپئى لانى كه م ناوونيشانه كه تم بدهيه بييمه لات و پاشماوهى چيرؤكه كه مت
بق بگيرمه وه.

داواي لى بووردنم لى كړدو له چوونه دهري دا ناوونيشانه كه مم دايه. قه رارمان
دانا نه گهر زؤر له بهنديخانه وه مينئى پاشماوهى به سهرهاته كه ي بنووسئ و بؤم
بنيرئ...

ماوهيه كه پي چوو، وهخت بوو بيره وهري رؤژانى بهنديخانه م له بير بچئ كه
رؤژيكيان نامه يه كي گڼله م بق هات.

ئهم نامه يه باسى به سهرهاتى سهيرو باوه پي نه كراوى گڼله يه.

دياره ئيوهش ناتوانن راوهستن تا پاشماوهى داستانه كه له كتيبىكى
سهر به خؤدا بللو بكه موه. نه و نامه ي گڼله بؤى نارد بووم ناوونيشانى له سهر
نه بوو. راست بهم جؤره دهستى پي كرابوو:

– نيازم نه بوو به سهرهاته كه م بنووسم... ده ترسم بللو بوونه وهى ئهم چيرؤكه
هه نكامه يه كي زؤر پهيدا بكاو ناوى من كه له ميژه له بير خه لك چؤته وه دووباره
بيته وه سهرزارو زمانان.

له لايه كي تريشه وه باش نيه ئهم به سهرهاته بللو بيته وهو بكه ويته دهستى
كه له كبازه كان. ئه وان به خويندنه وهى به سهرهاتى من له شهرمان دهبه تنؤكيك

گیله پیاو

ئاو له وهی کرده وه کانیان له چاوهی من هیچ و بئرخ دیاره ههست به خوڤریه تی ده کهن.

ئاخر من هیچ کاتیک نیازی هۆقه بازیم نه بوو. به خودا ، به پیغه مبرقه ت پیم خوش نه بوو زیان به کهس بگه به نم، یان کلاو له سهری کهس برپیتیم، به لام چ بکه م... پیشهاته کان له خۆم زیاتر به سه ر چاره نووسی من دا زال بوون.

من ته نیا عه بییکم هه بوو. هه ر کارنکی پیم ده سپێدرا زۆر به دلسۆزی جی به جیم ده کرد... به رتیلیم نه ده خوارد، مه راییم نه ده کرد، بئشه رف نه بووم. هه ر بۆیه ش هه موو ده رگایه کم لئ داخرابوو. ئه وانهی سه ریان له و ده رگایانه هینا بووه ده ر نه یان ده هیشته من بچه ژوو.

هه رچه ندی ده مه ویست به رێگای راستی و پاکی دا برۆم هه مووان بۆلای هۆقه بازی و به دب ختی پالتیان پتوه ده نام.

لیم گه پئ ئه سلێ داستانه که مت بۆ بگێرمه وه:

ئه گه ر له بیرت بئ باسم کرد که به سه ری شکاوو پێچراوه وه سیواری ئوتومبیل بووم و به ره و ئه رزه رۆم وه پئ که وتم، به لکوو له شوپنیککی په سیو پارووه نانیک په یدا بکه م.

ئه و جیکای ده مه ویست بۆی بچم هه ر ناوم ده زانی. کورنکی خه لکی ئه و ناوه که ماوه یه ک له به ندیخانه پتکه وه بووین زۆری باسی دته اتی خۆیان بۆ کردبووم و سویندی دابووم که پاش به ربوونم سه ری بده م.

ئه وه شم پئ گوتی که بئمه ی خاوه ن رابردوو ناتوانین له شاری گه وه له به رده می پولیس بژیین.

خه لکیش ئیتر پیاوی وەرناگرئ. کاتیک پیاو لاتی هه لخیسکا هه موو کهس ده لئ
 "نه کا به سه ر من دا بکه وئ". یه که م کهس به له قه دوورت ده خاته وهو دووه م و
 سیته م و چواره میش هه روا.

هه روا که به ریگادا ده پویشتم له ناو ئوتومبیله که دا بیرم له چاره نووسی خۆم
 ده کرده وهو نه خشه م بۆ داهاتووم ده کیشا. "ئیمه که له ناو کۆمه لدا
 دۆراندوو مانه پوآله تیکی سه یرمان هه یه، به لام بپوا بکه ن ئینسانی به شه ره فین و
 نیازمان پا که". شه ویکی تاریک بوو، زۆریه ی نه فهره کان وئژینگیان ده دا.
 دهنگی ئوتومبیل که له نیو بیدهنگی بیابان دا ئاوازیکی ترسیته ری هه بوو
 گوچکه ی منی نازار ده دا.

ئه وه ی له ته نیشتم دانیشتبوو سه رو سیمایه کی شپړتوی هه بوو، به لام پیاویکی
 تیک سمراو و به خۆوه بوو. لیم پرسى:

- کهنگی ده گه یه نه و گونده ؟

کابرا ده ستیکی به سمیله زل و داچۆراوه کانی دا هینا که گه یشتبوونه سه ر
 چه ناگه ی و به دوودلی یه وه وه لامی دامه وه:

- خوا ده زانی... نه گه ر...

- نه گه ر چی؟

- نه گه ر پێگر پێشمان پێ نه گرن به یانی ده گه ینی.

- پێگر؟ چ پێگریک؟!

- پێگر ئیتر. نازانی پێگر چیه ؟!

به خۆم نه بوو ده ستیکم بۆ پاره که م برد که له گیرفانی چاکه ته که م دا بوو،
 پرسیم:

- لێره پێگر هه یه ؟

..... گیلەپیاو

– چما جیگا هه یه پێگهی لێ نه بێ؟ نه ویش ئێره که هه مووی چیاو هه سته مه .

ئه و پێگهانه ی ئێره هه ن له دنیا دا هاوتایان نیه !

کابرای ته نیشتم باسی ئازایی و بێ په حمی چه ته کانی لای خۆیانی بۆ ده کردم و

منیش وه ک میژۆکه ده له رزیم . پرسیم :

– چما ئێره پۆلیسی لێ نیه ؟

زه رده خه نه یه کی پرمانای کرد :

– هه ... یه ... مه گه ر ده کری دێ یه ک پۆلیسی لێ نه بێ؟ ! دیاره پۆلیسیش

هه یه و پێگه ی هه یه .

خوا پزقی هه ر که سه له رێگایه که وه ده نێرێ کاری پێگه شتی که و کاری پۆلیس

شتی که تر ! واش رێ ده که وێ جار جار ده ست له کاری یه کتر وه ربه دن .

– کامه یان ده ست له کاری ئه وی تر وه رده دا ؟

– دیاره ، چه ته کاری به کاری پۆلیس نیه ، که وابوو پۆلیس ده ست له کاروباری

چه ته کان وه رده دا و ئه وه خته یه که کار خه راپتر ده بێ !

کابرای گۆرین که دیتی زۆرم ئه و قسانه پێ سه یرن پرسیاری کرد :

– "تو کوێنده ری؟"

– خه لکی ئه سته مبه وولم .

– چما له ئه سته مبه وول دز نیه ! له ویش گیرفانه ی نیه ؟

– هه یه .

– چما پۆلیسی لێ نیه ؟

– نه ویش هه یه .

– ده ی باشه ... پۆلیسیش هه یه و دزیش هه یه . لێ ره ش هه روایه . پێگه ی شمان

هه یه و شوکور پۆلیسی شمان هه یه !

– باشه ئیستا ریمان پی ده‌گرن؟

– کهس نازانی. برای من! قیسمهت و نسیب. ئەگەر ئەمشەو نۆرە ی ئەم جاده‌یه نه‌بی به‌ ساخی ده‌رده‌چین و ئەگەر تۆره‌شی بی کاری هه‌موومان (ته‌واوه). ده‌تگوت باسی به‌رنامه‌ی رۆیشتنی که‌شتیم بۆ ده‌کا.

ترسم لی په‌یدا بوو و له‌ خورپه‌م وئی که‌وت.

"خوایه‌ هاوار تووشی رێگره‌کان نه‌بین. دیسان کاریکم بده‌نه‌ ده‌ست...

پاره‌که‌م لی ده‌ستینن جه‌ه‌ته‌م. ده‌ترسم دیسان تووشی پۆلیس بیمه‌وه‌و ماوه‌یه‌کی تریش ئاواره‌و سه‌رگه‌ردان بم تا ئیسه‌بات ده‌که‌م بۆ کوئی ده‌چووم و چ نیازتکم هه‌بوو!"

له‌و بیرو به‌رژه‌وه‌ندانه‌دا بووم و چاوم گران ببوون که به‌جاریک ده‌نگی سی‌چوار ته‌قه‌هات. شۆفی‌ره‌که‌مان که دیار بوو چاوه‌پوانی پێشه‌هاتیک بوو زۆر ته‌په‌سته‌نه‌ دووسی جار رۆله‌که‌ی باداو رای گرت.

به‌قه‌و سه‌رم وه‌ میله‌ ئاسنه‌کانی ئۆتۆمبیله‌که‌ که‌وت و ژن و مندال ده‌ستیان کرد به‌زیره‌زیر.

له‌پێش هه‌مووان دا شۆفی‌رو شاگرده‌که‌ی دابه‌زین و پاشان ئەوانی تریش هاتنه‌خوارو پرز بوون.

له‌ خوار پاسه‌که‌وه‌ دووکه‌س که سه‌رو چاویان به‌ گۆره‌وی ژنانه‌ داپۆشی‌بوو تهنه‌گ به‌ ده‌ست و قامک له‌سه‌ر په‌له‌پیتکه‌ پاره‌سته‌ابوون.

شۆفی‌رو شاگرده‌که‌ی وه‌ک مندالان ده‌ستیان ده‌هه‌وا کردبوون و لاقیان که‌مێک بلۆ چه‌قاندبوون.

کیسه‌باخه‌ل، سه‌عات، ملوانکه‌و ئەنگوستیله‌ی ژنانیان له‌ گوونیان ده‌شاخنی. دووسی که‌س مابوون نۆره‌م بگاتی.

..... گیله پیاو

به نديه كان قانونيكيان هه يه. "لڙ قهت شت له دز نادزئ"
دهمه ويست پئيان بليتم هاوړپئيان! منيش له خوتانم، په روهرده ي به نديخانه و
كه له كېازم.

به لام پيش نه وه ي نه م قسه يه بگم به كيڅ له پشته وه لولو له تفهنگه كې له سر
شانم دانا:

— ده ست به رز كه وه، زوويه دره نكه ...

زمانم گيراو وهك فنه ريان خستبيته بن بالم ده ستم به رز كرده وه.
كابراي كه سه رو چاوي خوي داپوشيبوو گيرفانه كانم گه را. هه موو پاره كه و
ته نانه ت پاندان و قه له مېرو چه رخه كه شمي دهره يئاو به وهش رازي نه بوو
ده ستي بې پيلاوه كانم دريژ كرد:

— دا يان كه نه.

كه وشه كانم تازه كريبوون. له سه رمانيش ليوه له رزهم گرتبوو. نه گه ر
كه وشه كانيشيان بردبام له سه رمان ده مردم. به پارانه وه وه گوتم:

— نه مه يانم لي مه ستينن.

كابرا مستيكي واي له په راسووم راكيشا سه ري جهرگم پيوه به شا!

— زووكه ... بابه زووكه ...

— به سه رچاو.

ده سبه جي كه وشه كانم وي دان و وهك مندالي هه تيو ده ستم له بن هه نكلم گرتن و
له قه راخيڅ راوه ستام.

خواخوام بوو كاري چه ته كان زووتر ته واو بئ و بېون تا بچمه وه ناو
نو تو مېيله كه و نه ختيڅ گه رمم بيته وه.

گیله پیاو
.....

وهختیک هه موو شته کانیاں باش تیک ناو له چهند ئیسترێکیان بارکرد،
هیندیکیان له گه‌ل ئیستره‌کان رو‌یشتن و دووسی که‌سیشیان به‌ نه‌فه‌ره‌کانیاں
گوت سوار بن!

پاشان بۆ خۆشیان هاتنه‌ ناو پاسه‌که‌ و گوتیان لێ خۆره. هه‌تا چوار پینچ
کیلۆمێتر ده‌رو‌یشتین دووسی که‌سیان داده‌به‌زاندو له‌و بیابانه‌ به‌جیان
ده‌ه‌یشت.

ئه‌وه‌نده‌م سه‌رما بوو شه‌قه‌شه‌قی ددانم رۆژه‌ رێیه‌ک ده‌رو‌یشت. باوه‌ر که
له‌وه‌خته‌دا پرپه‌دل ئاره‌زووم ده‌کرد بمرم و پرگاریم بێ.

"ئاخر ئه‌مه‌ش بوو به‌ ژیاں! پیاو بێی به‌ ده‌نگه‌ده‌سه‌حیب له‌نیۆ قامکی
چاره‌نووس دا رۆژ هه‌تا شه‌وو شه‌و هه‌تا رۆژ بێت و بچێ؟!"

دووسی جار خه‌ریک بوو راست به‌وه‌و خۆم به‌یه‌کێک له‌چه‌ته‌کان دا بده‌م،
به‌لکوو گولله‌یه‌کم لێ ده‌ن و خه‌لاسیم بێ، به‌لام له‌لایه‌ک له‌ سه‌رمان و
له‌لایه‌کیش وا دیار بوو له‌ ترسی گیانم بوو که‌ ده‌تگوت به‌کورسییه‌که‌وه
دوورام.

به‌ره‌ به‌ره‌ خه‌ریک بوو دنیا رووناک بێ، دیمه‌نی ده‌ره‌وه‌ ده‌بینرا. که‌یشتینه
هه‌ورازێک. لای راستی جاده‌که‌ زۆر هه‌لدێرێکی سه‌خت بوو. لای چه‌پیشی کێوو
کۆساریک بوو سه‌ری له‌ ئاسمان ده‌دا.

چه‌ته‌کان فه‌رمانیاں دا ئوتومبیل راوه‌ستی و هه‌ستانه‌ سه‌رپێ. کاتیکی دابه‌زین
یه‌کیان که‌ له‌ هه‌مووان به‌خۆه‌تر بوو و ئه‌مری به‌وانی تر ده‌کرد، سه‌ری هێناوه
نیوه‌ ئوتومبیله‌که‌و ده‌ستی بۆمن پاداشت:

– ها‌کو‌په‌ وه‌ره‌ خوارێ!.

له‌ ترسان هه‌موو گیانم بوو به‌ ئاره‌ق.

..... گیله پیاو

"ئەي ھاوار لایرە کاریان بە من چیە؟".

وەك مقەبا لە جێی خۆم راست بوومەووە و كەوتەری. كاتیك بەلای كابرایی
تەنیشتم دا تێپەڕیم تەماشایەکی سەرتابەخواری كردم و بە ئاردناوێژێکی
تایبەتی یەوێ گوتی:

– بەستە زمانە کاری تەواوە!

پێرەژێکی قەلەو و تەنگەئەستوور كە تەنیا ژێر كراسێکی كە تانیان لە بەردا
هێشتبوو سەریکی پاوەشاندو بە پەرۆشەوێ گوتی:

"پیاو دەگیر گورگی کیوان بکەوێ دەگیر ئەم پیاو کۆژانە نەكەوێ".

ئەم قسانە بۆنی خوێنیان لێ دەهات، بۆنی ئازارو کۆیرەوهری و بەدبەختی یان
لێ دەهات.

باوەر پەكەن هێندە لە مردن نە دەترسام كە لەلێدان دەترسام، لەوێش ناپەرەحت
بووم كە ئەم چەتانه لەنیو ئەو هەموو ژن و پیاوێدا کاریان بە من چیە و بۆچی
منیان هەڵبژارد!

ئەوێندەي دوعای دەمزانی لە بن لیوانەوێ خوێندم و فووم لەخۆم كرد: "خوایە
بەتەمای تۆ" و دابەزیم.

لە تەنیشتم جادەي دووكەسی سەرچاودا پۆشراو و چوار ئەسپ نامادە بوون.
سەرۆکی چەتەكان تەنگەكەي بە دەستەوێ گرت و چەند تەنگێکی لەتایەي
ئوتومبیلەكەداو كۆن كۆنی كرد.

پاشان ئیشارەي بۆ ئەوانی تر كرد كە سوار بن و منیش لە پاشكۆي یەكێك
لە چەتەكان سوار كەن.

ئەسپەكان بە غار بەرەو كۆیستان دەڕۆشتن. ئارام و ئۆقردەم لێ هەلگیرابوو.
دەمگوت ئیستا نا ئیستا ئەسپەكان رادەگرن و گوللە یەكەم لە مەشكی دەدەن.

گیله پیاو
.....

له قوتاخانه ی عسکری ماموستایه کمان هه بوو، زۆر پیاویکی به ئه زمون و دنیا دیده بوو، هه میسه پیتی ده گوتین:

— کوپینه له تهنگانان دا هه میسه پشوتان له سه رخۆ بێ. زۆر پیشهاتی وا ههیه که به پوآلهت ناخۆشه به لām ئه نجامی باشی ههیه و به پیچه وانهش له وانهیه پیشهاتیک به پوآلهت باش بێ به لām ئه نجامیکی خهراپی لێ شین بیته وه. زۆر نمونه ی بۆ دیناینه وه دهیه ویست به هه رجۆر بێ ئه و فکرمه مان به ریته میتشکه وه که له به رامبه ر ناخۆشی یان دا له سه ره خۆ بین.

ئه وده م زۆرم گوئی نه ده دا قسه کانی. به لām له و کاته دا که دیلی دهستی چهته کان بووم و نه مده زانی چاره نووسم به کوئی دهگا و به ره و چاره نووسی نادیا ری خۆم ده پویشتم ، نازانم چۆن بوو ئه و مه سه له م وه بیر هاته وه ته واویک سه بووری به دلم دا.

ئێستا دیلی یه تی دهستی رێگرو پیاو خه راپان چۆن ده کړی به ره می باش بێ. بۆ خۆشم نه مده زانی! دنیا به ته واوی رووناک ببوو و هه تا و که م که م له پشت کێوه کانه وه ده رده که وت. دیمه نی خانوو قوپینه کانی گوندیکی چکۆله له دوور ده رکه وت.

سه رۆک ئه سه په که ی راگرت و ئه وانی تریش که به دوایه وه بوون، راوه ستان... هه موومان دابه زین... چهته کان گۆره وی یه کانیان له سه ر ده م و چاوی خۆیان هه لگرتبوو. هه ر له گه ل چاوم به رووکاری سه رۆک که وت ناسیمه وه. "ئالتانه شهل" کۆنه هاوآلی به ندیخانه م بوو.

ئالتان به دهنگیکی به رز پیکه نی:

— فه ریده گیل ئه توچی و ئییره چی...؟!

لێی چوومه پێش و خۆمانه پیم گوت:

..... گیله‌پیاو

– خودا بت کوژئی ئالتان... بۆچی زووترت دهنگ نه کرد! ئه و قوماربازی بهت له چیه؟

– نه مده ویست تۆکه ره کانم مه سه له که بزائن!

له بهندیخانه خزمه‌تیکی باشی ئالتانم کردبوو... رۆژنکیان که ئه و له گه‌ڵ سێ چوارێکی مل ئه ستوور شه‌پی بوو له سه‌رم کردبووه...

ئالتان به و ده‌سته قورسانه‌ی مستیکی له‌شانی دام:

– ده‌ی هاوپی! پێت نه‌گوتم بۆچی هاتویه ئه و ناوه؟

– ده‌ستێک چاکه‌ت و شالواری زیادیم هه‌بوو هاتم پێشکه‌ش‌تانی بکه‌م!

ئالتان به‌م گالته‌یه پێکه‌نینی هات:

– مه‌ترسه سێ چه‌ندانه بۆت ده‌بژێرمه‌وه... من قه‌ت چاکه‌ی هاوپی‌یانم له‌بیر ناچێ.

پاشان ده‌ستێکی بۆلای گونده‌که را‌داشت:

– ئێره مائی ئێمه‌یه... هیچ که‌س نازانی ئێمه ئه و کارانه ده‌که‌ین، له‌هیچ مه‌ترسه. ده‌ستت وه‌ده‌ستی من ده‌و کارمان له‌گه‌ڵ بکه، به‌لێنت ده‌ده‌مێ پاش سالتیک بییه میلیۆنێر. پاشان کویت پێ‌خۆش بوو برۆ دانیشه‌و تا ماوی به‌خۆشی بژی.

ته‌واوی له‌شم که‌وته ته‌زووان... بپروانه چاره‌نووسی من؟ هه‌ر ئه‌وه‌نده ما‌بوو بیمه‌چه‌ته. من که له‌به‌ر دزی و کاری چه‌په‌ڵ هه‌لاتبووم، ئیستا تووشی کوێ بپووم؟

هیچ رێگام نه‌بوو جگه له‌وه‌ی قبوولی بکه‌م. به‌زۆری زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کم کردو گوتم:

– باشه، به‌لام ده‌ترسم نه‌توانم باشتان خزمه‌ت بکه‌م.

گیله‌پیاو
.....

– به پیچه‌وانه، تو به و هموو هۆش و لیژانیه‌ته‌وه ژۆر به‌که‌لکی ده‌سته‌که‌مان دیی. بۆ کۆرپکی وه‌ک تو حه‌یفه ژیانته به‌هیچ و پووج بگوزهری!

قه‌رارو مه‌دارمان به‌ست و چووینه‌وه ناو دی. ئالتان ژیانته‌کی رازاوه‌ی هه‌بوو. هه‌موو پتووستیه‌کی ژیانته‌کی خۆش و ئاسووده‌ی بۆ خۆی دابین کردبوو.

به‌لام بۆمن که ده‌مه‌ویست به‌پاکی بژیم و به‌ریگایه‌کی حه‌لال دا پارووه نانێک په‌یدا بکه‌م، به‌شداریبون له‌ کاری ئه‌وانه‌دا عه‌زابێکی گه‌وره‌ بوو.

هر له‌یه‌که‌م ساته‌وه‌ که‌وتمه‌ بیری پاکردن، هه‌رچه‌ند ده‌مزانێ ئه‌گه‌ر ده‌گیر که‌وم حه‌تمه‌ن ده‌کۆژیم، به‌لام له‌ هه‌لاتن به‌ولاوه‌ چاره‌یه‌کم نه‌بوو.

هر چۆنێک بوو ئه‌و رۆژه‌م رابوارد. شه‌وی ئالتان و هاوپی‌کانی خۆیان سازکرد بچه‌ "پاو" و منیش به‌بیانوی ماندوویی و سه‌رمابوون له‌ مالتی مامه‌وه.

ئالتان هر چه‌ند زۆریشی به‌وا پێ ده‌کردم. جله‌کانمی له‌ وچخان هاویشته‌ و دای‌خسته‌ و گوتی جا بۆخۆت بچه‌ستوه‌.

نیوه‌شه‌وی ئه‌وان رۆیشتم. کاتێک دلتیا بووم رۆیشتون له‌ مالتی هاته‌ده‌رو هر به‌توپی کراس و ده‌رپی‌یان که‌ته‌که‌وشیکم به‌سه‌ر پێوه‌ کردن و به‌ریگایه‌ک دا که‌

نه‌مه‌دزانی ده‌چێته‌ کوێ و ده‌وای چاره‌نووسی نادیارێ خۆم که‌وتم. ژۆر به‌ریگادا رۆیشتم. له‌ دلی خۆم دا ده‌مگوت ئه‌گه‌ر تووشی چه‌ته‌کان بم یان پۆلیس بم بینێ

جوابم چ بێ؟

بێده‌نگی شه‌و و ریگای نا‌هه‌موارو له‌ هه‌مووی خه‌راپتر سه‌رما، تینیان له‌ به‌ر برپیووم. خه‌ریک بوو له‌ پێ بکه‌وم که‌ به‌دبه‌ختیه‌کی تازه‌، هاته‌پیش.

هه‌ورێکی ره‌ش و چلکن به‌ری ئاسمانی گرت و دای دایه‌ بارانێکی به‌خوهره‌م. "ئه‌ی خوا به‌مه‌ چ به‌دبه‌ختیه‌که‌... خۆ نا‌کری به‌و بارانه‌ به‌ریگادا برێم".

گیله‌پیاو

هه‌موو گیانم تلایسابۆوه. ده‌تگوت گوێلکت له مانگابه راکێشاهه. ناچار له په‌نای گاشه به‌ردێك پالم لێ دایه‌وه.

له پشت گاشه به‌رده‌که‌وه نه‌شکه‌وتیکی بچووک هه‌بوو. چوومه ژوورو به‌ترس و له‌رزوه ده‌ستیکم له ده‌ورو به‌ری خۆم کوتا "نه‌کا دپنده‌یه‌کی تێدابی و له‌به‌ریکم هه‌لدی".

له قوژبێنێك بوخچه‌یه‌کم دۆزیه‌وه. له‌سه‌ره‌خۆ ده‌ستم لێ کوتا دیتم باڵتۆیه‌کی تێدایه.

ده‌سه‌به‌جێ خۆم پووت کرده‌وه کراس و ده‌رپێیه‌که‌م فپێ دان و پالتۆکه‌م له‌به‌ر کرد. له‌شم گه‌رم بۆوه، به‌لام نه‌مده‌زانی برینه‌که‌ی سه‌رم چ لێ بکه‌م. ناو سه‌رما کاریان له برینه‌که‌ کردبوو زۆری ئازار ده‌دام. دانیشتم ده‌ستم له‌بن باخه‌لم ناو بۆ ئه‌وه‌ی برینه‌که‌م نه‌ختێك هێدی بیته‌وه ده‌ستم کرد به سه‌رپاوه‌شاندن.

نازانم زۆری پێچوو بوو یان که‌م، له‌به‌ر بێ خه‌وی ئاگام له‌خۆم نه‌بوو، زانی سه‌ریشم ده‌قیقه‌یه‌ك هێدی نه‌بوو. له‌و حاڵه‌دا په‌نگه قسه‌شم په‌راندبن و ده‌ردی دلم کردبێت و له‌به‌ر خودا پارامه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی گویم له ده‌نگێك بوو، که‌ چاوم هه‌لێنا دیتم یه‌كێك له‌پیشم راوه‌ستاوه‌و سه‌رم بۆ داده‌نوێنی و ده‌پاریته‌وه.

له‌و نا‌په‌حه‌تی و بێ‌هیزی و سستی‌یه‌دا پرسیم: "کێ‌یه‌؟!!"

— خاکی به‌رپێی چه‌زه‌تی شیخم.

واقم وپما، چاوم چاك هه‌لێنان. کابرای له‌پیشم راوه‌ستاوو موویه‌کی درێژو ریشیکی ئه‌ستووری هه‌بوو. له‌سه‌رو سیمای پا دیار بوو ده‌رویشیکی

گۆشه‌نشینه‌و له ئاكارو ره‌فتاری دا تیگه‌یشتم منی له‌گه‌ڵ پیرو مورشیده‌که‌ی لێ گۆپاوه‌.

دیسان هینده‌ی نه‌مابوو پێ‌بکه‌نم، نه‌گه‌ر رۆژی رووناك بوايه، نه‌گه‌ر زانیبام بۆ کوێ ده‌چم و به‌رنامه‌م چیه‌ هه‌ر له‌وێ راست ره‌وان ده‌مگوت:

"بابه‌ گیان! مام ده‌رویش! به‌هه‌له‌ چووی، ئه‌من پیرو مورشید نیم و خاوه‌ن رابردوویه‌کی له‌ هه‌موو جیگا ده‌رکراوم که له‌به‌ر به‌دبه‌ختی و ناچاری په‌نام بۆ ئه‌م نه‌شکه‌وته هیناوه‌و له‌سه‌رمان بالتۆکه‌ی تۆم له‌به‌رکردوه‌."

به‌لام له‌و کاته‌دا هیچ چاره‌م نه‌بوو، ده‌بوو ئه‌م قسانه‌ی لێ‌وه‌رگرم و به‌سه‌ر پاوه‌شاندن بۆ ته‌ئییید بکه‌م.

ده‌رویش که پیتی وابوو خه‌ریکی تاعه‌تم و "وردو زکر"م ته‌واو نه‌بووه به‌سپایی له‌نه‌شکه‌وته‌که وه‌ده‌رکه‌وت و به‌و چه‌قی سه‌رمایه له‌به‌ر ده‌رکی نه‌شکه‌وت ده‌ستی له‌بن هه‌نگلی ناو پاوه‌ستا.

یه‌ك دووسه‌عات پێ‌چوو. هه‌رچی بیرم کرده‌وه‌و سه‌ری خۆم هیناوه‌برد که چ بکه‌م و چاره‌م چیه‌ هیچ رپگایه‌کم نه‌دۆزیوه‌ بیجگه‌ له‌وه‌ی ماوه‌یه‌کیش ئه‌م "رۆڵ"ه یاری بکه‌م.

بیستبووم زۆر که‌س له‌و رینگایه‌دا بوونه هه‌موو شتێك و ئێستا که بێ‌ئه‌وه‌ی من به‌هه‌وێ، هه‌موو هه‌ل و مه‌رجێك پێك هاتوه‌ بۆچی شوق له‌به‌ختی خۆم هه‌لده‌م؟ رۆژ رووناك ببوو که له‌ ده‌رویه‌ری نه‌شکه‌وته‌که گویم له‌ده‌نگه‌ده‌نگێك بوو. گویم هه‌لخست بزانه‌م چ باسه‌؟ ئوسێ‌که‌س له‌ شوانه‌کان له‌گه‌ڵ ده‌رویش قسه‌یان ده‌کرد. ئه‌مانه جیره‌ی رۆژانه‌یان بۆده‌رویش هینابوو. ده‌رویشیش خه‌به‌ری هاتنی پیرو مورشیدی گه‌وره‌ی پێ‌ده‌دان!

..... گیله پیاو

دهیگوت زوو خه بهر به خه لکی ئاواپی بدهن که خواردن و جل و بهرگی بۆ
بیئن...

"ئه ئی هاوارو داد. خه ریکه کاره که زل ده بی... نه کا به جارێک پیس بیی!".
دهرویش پریسکه به کی هینا ژوورئ، له پیشی دانا و دهسته ونه زهر پاوه ستا.
چاوێکم لئ هه لته کاند بجیته دهر ده سه به جئ وه ده ره که وت. پریسکه که م کرده وه
نان و گوشتی سووره وه کراو پیاو بوو. له برسان لینکم ده له رزین، دووسی
پارووم خوارد هاته وه سه ره خۆم. پاشان پریسکه که م پێچایه وه دوویاره
دهستم کرده وه به سه ر پاوه شانندن.

رۆژ درهنگ بوو هه تاو به رز ببوو، ئه شکه وته که ئی رووناک ده کرد که دهنگه
دهنگی زۆر له ده رئ پهیدا بوو.

دهنگی پیاو، ژن، مندال... پیرو لاو تیکه ل ببوو. هیندیک ده یانه ویست من
ببینن، به لام دهرویش نهیده هتشت:

— پاوهستن، له سه ره خۆ بن تا ئیجازه له پیر وهرده گرم.

زوو خۆم کل کرده وه. دهرویش هاته ژوور، دهست له سه ر سنگ له بهر دهستم
پاوه ستاو گوتی:

— چه ند که س هاتوون بۆ زیاره تی جه نابت.

به ئیشاره ی سه ر گوتم با بیئن. دهرویش چوو ده رو به ده پازده پیاو و ژنه وه
هاته وه.

ئهو ان زۆر به ریزو ئه ده به وه هاتنه پیش، ده ستیان ماچ کردم و له سه ر سه ریان
داناو پاشه و پاش کشانه وه.

ره‌نگه پیت وایی ئه و قسه‌یه‌م ساز کردوه، به‌لام سویند ده‌خۆم درۆی تیدا نیه و هه‌روا سووک و هاسان بوومه پیری گه‌وره‌ی ئه و مه‌لبه‌نده و نازناوی "پیری عوریان" م وه‌رگرت.

پاشان تیگه‌یشتم که ئه و پایه‌به‌رزهیان هه‌روا به‌ریکه‌وت نه‌داوه به‌من ، به‌لکه زۆر له‌میژ بووه که خه‌لکی ئه و ناوه چاوه‌پوانی هاتنی پیری گه‌وره بوون. ئه م باسه داستانیکی سه‌یری هه‌یه که له جیگای خۆی دا بۆت باس ده‌که‌م.

هه‌رچۆنیک بوو هاتنی من له‌گه‌ڵ جیژن و شادمانی خه‌لک به‌ره‌و پوو بوو هه‌موو خه‌لکی گونده‌کانی ده‌رویه‌ر بۆ زیاره‌ت!! هێرشیان هینا!

زۆریان پێشنیاریان ده‌کرد بچمه‌ گوندی ئه‌وان. ئاماده بوون مال و خانه‌قام بۆ دروست بکه‌ن. به‌لام سه‌رم لێ پاده‌وه‌شاندن و پووم پیشان نه‌ده‌دان.

که‌س نه‌یده‌پرسی کیم و له‌ کوێوه‌ هاتووم. یه‌کێک ده‌یگوت "له‌ سه‌مه‌رقه‌ندو بوخاراوه‌ هاتوه" هیندیک ده‌یانگوت "له‌ شیرازو حیزازه‌وه‌ هاتوه"، به‌شیک ده‌یانگوت "له‌ پێشدا ته‌شریفی له‌ عیشق ئاوا بووه".

هه‌موویان تکیان لێ ده‌کردم که له‌مه‌ودوا هه‌ر له‌ ناویان بمیتمه‌وه‌و به‌جی‌یان نه‌هینم.

منیش جوابیکی روونم نه‌ده‌دانه‌وه. بێ ئه‌وه‌ی نیازکی تایبه‌تیم هه‌بێ خۆم دابوو ده‌ستی قه‌زاو قه‌ده‌رو چاره‌نووس "هه‌رچی ده‌بێ با بێ".

خه‌لک هه‌ر له‌و شوێنه‌ خانه‌قایه‌کی گه‌وره‌یان بۆ دروست کردم و دوو ئیشکچی-یان به‌خه‌رجی خۆیان بۆ به‌کری گرتم.

ئه‌و بزن و مه‌پانه‌ی به‌دیاری هه‌موو رۆژی بۆم ده‌هاتن هینده زۆر بوون که ناچار بوون شوانیکیان بۆ بگرن. سێ چوار هه‌فته به‌سه‌ردا تی‌په‌پیوو، نه‌مه‌دانه‌ی

..... گیلەپیاو

لەگەڵ دەرویش تەگبیرم چیه . لە و ماوەیەدا لە دەپازدە وشە بە ولایە قسەم
لەگەڵ نەکردبوو.

لە و بێدەنگی و کەش و قەشە ی بۆ خۆم تاشی بوو زۆر ناپەحەت بووم . دەترسام
ئەگەر خۆمانە قسە ی لەگەڵ بکەم و لە مەسەلە ی حالی بکەم کارە کە خەراپتر
بێ . ئەگەر تا سەریش بێم و یستبا هەروا بمانمەوه و ئەو رۆلە یاری بکەم لە بەر
تەنیا یی خۆم شیت دەبووم .

بۆیە زۆرە ی زۆری شەو و رۆژ بە بیانووی تاعەت و زیکر بە تەنێ لە ژووری
دەمامەوه و دەنوستم !

دەرویش زۆر بە ئە دەبەوه ئەرکی دەرکەوانی بە جێ دەگە یاندو کاتێک لە
ژوورە کە ی خۆم بووم نەیدە هیشت هیچ کەس بێ ئیزنی من بێتە ژووری .
رۆژێک دەرویش هاتە ژوورو گوتی :

– ئاغا دەیهوئ بێتە زیارەتت . ئیزن دەفەرمووی ؟ لە بەر ئەوه ی هەموو کەس
لای وابو هەموو شتێک لە غەیبەوه دەزانم نەم دەوێرا بپرسم " ئاغا کێ یه ؟ !"
گوتم : " بابێ ! " .

پێم وابوو ئاغا هاتووە بە لام دوا ی تاوێک چاوه پوانی تێگە یشتەم تۆکرە کە ی
ناردووە ئیزنی بۆ بخوازی ، بۆ خۆی دوا یه دێ .

پاش نوێژێ دیسان بە بیانووی نوێژەوه دە ژووری خزابووم و نوستبووم ، بە
دەنگی هەراو هوریا یە ک وە خەبەر هاتم . چاکم گوتی لێ بوو لە دەری چەند کەس
لەگەڵ دەرویش کێشە یان بوو . دەرویش دە یگوت :

– شێخ خەریکی " ذکر "ە تا تەواو نەبێ ناتوانم ئیزنی لێ وەرگرم . کابراش
دە یگوت :

– ئاخەر باش نیە گیر ی بکەین .

گیله پیاو
.....

له قسه کانیان وا تیگه یستم فرمانبرانی ره سمی ده ولت هاتوونه سهر دانم،
به لام دوايه حالى بووم "ئاغا"یه ...

هر له ژوړی را هاوارم کرد لئی گه پئی "ئاغا" بیته ژوړ. له وهی که له ناو نه و
هه موو هاتوچوکه رانه دا له ژوړی ده رگا پیوه دراو را ده زانم کی ده یه وی بیته
لام ده رویش زږر سهر به رز بوو، گوتی:

– دیتان! "مورشید" که رامتیه یه وه له پشت دیواره وه ناگای له هه موو
کاروباری نه م دنیا به یه؟ توندتر هاوارم کرد:

– کوړه ده لیم ئاغا ی پامه گرن. با بیته ژوړ.

ده رویش له ده ری را وه لامی دایه وه:

– به سهر چاو... ئیستا دی!!

له سهر ته خته دارینه که له سهر چوکان دانیشتم و پالتویه که م توند ده خومه وه
پیچا!

له و ریژه وه هاتبوومه نه و جیگایه ریشم نه تاشیبوو، به سهری پیچراوو مووی
تیک چرژاوه وه سهر و سهر کوئیکی سهریم هه بوو.

ده رگا کرایه وه. پیاویکی لاوی جوان چاک به خوی و پیچ شش توکه ره وه
هاتنه ژوړ.

"ئاغا" زږر پیاویکی به دیمه ن و له به ردلان بوو، به لام توکه ره کانی مل
نه ستوورو سمیل فش و په زاگران بوون.

وه ک په یکه ریکی له به رد تاشراو و بوتیک که له سهر چوار پیچکه دای ده نین
جوولم له خوم بریبوو. "ئاغا" به ریژه وه سهر لامیکی کردو به نه دهب هاته پیش
ده ستی گرتم و ماچی کرد.

منیش به ئیشاره ی سهر به ده نگیکی گرو شیخانه وه گوتم:

گیلەپیاو

– خوا بت پارێزێ.

کە چاکێ لێ ورد بوومەو دەیتم "ئاغا" زۆریش گەنج نیەو چل، چل و دوو سالتیک دەبێ.

"ئاغا" هەر بەو جۆرە کە دەستی بە سنگیەو گرتبوو، گوتی:

– من هاتووم لە نفوسی پاکی جەنابت داوای دوعای خێر بکەم .

لە کاتیک دا پریشم بە قامکی دەستم شانە دەکرد گوتم:

– دوعای خێری ئێمە هەمیشە هەموو خەلکی ئێمە ناوێ دەگرتەو.

"ئاغا" سەرێکی بۆ دانواندم و منیش لەدای خۆم دا دەمگوت ئەگەر ئێمە

کابرایە بزانن من چ کارەم، چیم پێ دەلێ؟

ئاغا گوتی:

من خاوەنی ئێمە گوندانەیی دەورووبەرم. تکتات لێ دەکەم زەحمەت بکێشی و

گەورەمان بکە و مالهکەمان بکە یە مۆتفەرک.

– بەسەر چاو... وەختیک دێم.

ئاغا داوینێ ماچ کردم و پاشەوپاش کشایەو، منیش هەروا لە جیگای خۆم

دانیشتبووم تەنیا سەرم دەلهقاند.

چەند رۆژ دواتر کە قەرار بوو بچمە سەردانی ئاغا، دە تۆکەری لە دوا ناردبووم.

دەئەسپی زیادیشیان بۆ پیاوێکانی من هێنابوو. بەدەختی لەوێ دا بوو کە من

قەت سوار نەیبووم و شارەزای پێ و شوپینی ئەسپ سواری نەبووم.

دڵم زۆر ترسا "ئەو هاوار خواوە! نەکا لە ئەسپەکەم بەرێبمەو و ئابرووم

بچێ؟!".

بە گەورە تۆکەری ئاغام گوت:

گیله پیاو
.....

– پۆله گیان من قەت رازی نیم حەییوانی بەستە زمان ئازار بدهم هەمیشە بە
پێیان دەرۆم. هەمووان بنێرەو و بۆ خۆت وەمێنە پێکەو و دەچین.
"مەکو" زۆری پێ خۆش بوو کە گوتم بەتەنێ وەمێنە و لەگەڵ من وەرە. ئەمە
نیشانە ی ئەو بوو کە زۆرم باوەر پێ هەیه.

دەسبەجێ فەرمانی دا هەموو پۆششتن و بە ئەدەبەو گوتی:

– ئەگەر لەبەرت بەزەحمەت نەبێ نێو قەدبەر پۆشین پێش وان دەگەینێ. گوتم:

– نا خاترجەم بە، ئەمن بە هیچ شتێک ناپەرەحت نابم.

"مەکو" هەموو کوێرە پێکان شارەزا بوو، بەرێگایەکی چۆلە پێچەیی دا بردم،
رێگایەکی زۆر دروارو ناخۆش بوو، بەلام دەمزانی بچوکتێن سکالا بکەم ئابرووم
دەچێ. ئەمانە لە کەشف و کەرەمەتی من چاوە پوانی شتی زۆر لەو گەورە ترن.
لە دلی خۆم دا هەزاران جێنۆم بەخۆم دەدا. لە ماندووێتی و لە ترسان و لە بەر
دەکوته هێندە ی نە مابوو لە پێ بکەوم کە گوندی مالی ئاغا وەدەرکەوت.

ئەمجار رێگا کەمان سەرەوژێر بوو. پاش چەند دەقیقە یەک گەشتینە قەلای
ئاغا. ئاغا بەخۆی و تۆکرەکانیەو بە پیشوازەو هاتبوو، دەستی ماچ کردم
و پرسى:

– ئەوانی دیکە لەکوێ بەجێمان؟

"مەکو" لەجیاتی من جوابی دا یەو:

– ئەوان لە رێگادان.

بەرەستیش ئێمە پێش ئەوان گەشتبووینە جێ و ئاغاش و تۆکرەکانیش
سەریان لەمە سوپماوو!

چووینە ژووری قەلای. بەدیتنی مالی رەنگین و شتوومەکی جوان و نایاب و ئاخر
مودێلی ئاغا بەجاریک وایم وپما.

..... گیلہ پیاو

دیوہ خانہ ی ئاغا لہ سالٹونی میلیونیرہ کانی ئہ ستہ مبولیش جوانتر بوو.
کتیب خانہ یه کی گہ ورہ ی پر لہ کتیبی زانستی و ہونہ ری تیدا ہہ بوو.

قاوہ یان ہیناویہ ک لیڑہ ویہ ک لہ وی دہ ست بہ قسان کرا. ئاغا بڑی باس کردم
کہ سالن تہ نیا سئ مانگ لیڑہ یہ وئہ وکہ ی تری لہ ئہ ستہ مبول دہ بی.
دووکوپری لہ بہ ریتانیان و کچہ کہ شی لہ سویسرا میردی کردوہ. سات بہ سات
زیاتر سہ رم سوپردہ ما. تۆکہ رہ کانی نیو سہ عات دواى ئیمہ گہ یشتنہ جئ.
پاش ماوہ یہ ک یہ کیک لہ تۆکہ رہ کان ہات و گوتی:

— نیورڈڈ حازرہ.

ئاغا تۆکہ رہ کانی ئیزن داو زۆر بہ ئہ دہ یہ وہ فہ رموی منی کرد بق ژووری نان
خواردن.

ہہ تا ئہ وودہ م قہ ت سفرہ ی وا رازاودہ م نہ دیبوو.

چہ ند جۆرہ خواردن لہ سہ رمیزہ کہ دانرا بوو. لہ ناوہ راستی میزہ کہ ش دا
سینی یہ کی پر لہ خواردنہ وہ ی جۆراو جۆر دانرا بوو.

— تۆچ مہ شرووبیک دہ خۆیہ وہ؟

بہ شیوہ یہ کی سہ یر گویا بیژم لہ وشتانہ ہل دہ ستئ سہ ریکم راوہ شان دو گوتم:

— بق ئیمہ خواردنہ وہ ی ئہ وشتانہ حہ رامہ.

خۆزگہ ئہ م قسہ یہ م نہ کردبایہ و احترامی خۆم نہ شکان دبا. لہ گہ ل ئہ و قسہ م کرد
ئاغا بہ راویژیکى تایبہ تیہ وہ گوتی:

— سہ گی سہ گباب درق لہ گہ ل منیش دہ کہ ی؟

بہ و قسہ یہ ی ہہ موو گیانم لہ رزی. پیم وابوو گالتہ دہ کا، بہ لام کہ سہ یریکى
چاوانیم کرد دیتم بہ راستی وا دہ لن.

ہہ ولم دا خۆم نہ دۆرینم، پیکہ نینیکى ساردم بق کردو گوتم:

– جه نابت فهرموو تۆشی گیانت بی به لام من بیووره .

نه پاندی:

– پیره سهگ ها بگره بخۆره وه له گه ل تۆمه .

به و فرمانه ی دوایی به ندی جه رگ و دلانم پسا، له بنه وه سه یزکی چاوانم کرده وه . دیمه نی ته وا وه ک جان وه یزکی درنده ده چوو، تیگه ی شتم رزگا نیه ده بی به قسه ی بکه م .

تی نه ده گه ی شتم ئه م له نه کاو گۆپانه مانای چیه و چۆن بوو ئاغا که ئه وه مه موو ریزه ی لی ده گرتم به جارێک هینده گۆپا .

بی نه وه ی مه قم له بهر بیته ده ری په رداخه که م هه لگرت یه ک بین چۆپیرم کرد .

ئاغا به گهرمه وه سه یزکی سه رو چاومی کردو گوتی:

– ئافهرین، نه گهر نه ت ده خواره وه نه وه نده م به مستان له پشت نه سته یه راده کیشای تا خۆت پیس ده کرد!

په رداخیکی ترم خواره وه نه مجار ئاغا به ده سستی خۆی مه زه ی له زارم ده خست و گوتی:

– ئیستا دلنیا بووم که بۆ ئه م کاره لیوه شاییت هه یه !

قسه کانی زۆر به توێکل بوون . هیشتا نه مده زانی مه به سستی له "ئه م کاره " چیه ؟

بیرم له وه ده کرده وه که خواجه ئه مه چ به لایه که تووشی بووم .

"ئاغا" په رداخی سیه می پرکردو دایه ده ستم و پرسى:

– چۆن بوو هاتیه ئێره ؟! نه مده زانی چی جواب بده مه وه . راستیه که ی پئی بلتیم یان هیندیک درۆ تیک بکه مه وه .

"ئاغا" زه حمه تی منی که م کرده وه و گوتی:

گیله‌پیاو

– تا ئیستا چوویه به‌ندیخانه یان نا؟ نهختیک پی که‌نیم:

– ببووره قوریان، کارم به به‌ندیخانه چ بووه؟

گوته:

– درۆ له‌گه‌ڵ من مه‌که له‌سه‌رتاپات دیاره که‌خاوه‌ن رابردووی!

بیده‌نگ بووم. وه‌ک نه‌وه ده‌چوو که‌ئاغا ئاگای له‌هه‌موو ژیا‌نی من هه‌یه.

– نه‌گه‌ر به‌ندیخانه‌ته‌دی‌بێ نایه‌لم ده‌قیقه‌یه‌کی‌ش لی‌ره وه‌می‌نی. دیتم قسه‌کانی

به‌راستین و درۆی له‌گه‌ڵ ناکرێ:

– راستیه‌که‌ی. چه‌ند رۆژێک گیراوم.

ئاغا گو‌لی کردو له‌قاقای پێکه‌نینی دا:

– ئیستا بوویه پیاوێکی حیسابی، باشه‌ بلێ بزانم له‌سه‌رچی گیرای؟

چما ده‌کرا بلێم به‌تاوانی که‌له‌کبازی؟ گوتم:

– له‌گه‌ڵ کابرایه‌ک به‌شه‌ر هاتبووم.

ئاغا ته‌ماشایه‌کی سه‌رو سه‌کو‌تی کردم:

– تق وه‌ک نه‌وه‌ی ناچی له‌خه‌لک بده‌ی. راستیه‌که‌ی بلێ، دیاره‌ دزیت کرده‌وه؟

– به‌راستی، له‌هیچ و خۆرا به‌تاوانی که‌له‌کبازی چوومه‌ به‌ندیخانه.

– ئاها... نه‌مه‌ ته‌واوه. ئیتر له‌تۆ باش‌ترمان ده‌ست ناکه‌وێ. له‌ئاسمانی‌ت لی‌

ده‌گه‌پام، له‌عه‌رزیم وه‌گیر که‌وتی. پرسیم:

ببووره. ده‌کرێ بفه‌رمووی بۆچی به‌دوای من دا ده‌گه‌پای:

– ئی‌مه‌ هه‌میشه‌ که‌سی‌کمان ده‌وێ خه‌لکی سه‌رگه‌رم بکا. پێش تق یه‌کێک لی‌ره

بوو نه‌یتوانی خۆی بی‌پاریزی و په‌ته‌ی که‌وته‌ سه‌ر‌ئاو.

به‌لام تق باشت ده‌ست پی‌کردوه. نه‌گه‌ر بتوانی تاسه‌ر وا بجیه‌ پێش هه‌تا

ده‌مری پارووت ده‌پۆنی که‌وتوه.

كاتىك نۆكرەكانم گوتيان پياويكى روت و قوت له ئەشكەوتى پەيدا بووه نامادە نيه بېتە ناوهدانى، زۆرم پىخۆش بوو، لەدلى خۆم دا گوتم "دياره ئەمە يەككە له قوماربازانەيه). فەرمانم دا پىويستىهكانى ژيانى بۆ رۆك بخەن و بۆ ئەوئى له پىش چاوى خەك حورمەتت زۆر بى بۆ خۆشم هاتە سەردانت. ئەمە قانونىكى گشتىيە: شىخ و ئاغا دەبى هەميشە دوور له خەك بژين. وەك "كوپر ئوغلى" دەلى ئەوئا ديموكراسى پەيدا بووه گەورەيى لەئاو چووه. هەر پياويكى گەورە زۆر هاتوچۆى خەك بكاو پووى خۆشيان پىشان بدا احترامى كەم دەبى.

شىخى پىشوو لەبەر ئەوئى ئەم قانونەى بەرئۆه نەبرد ناچار بوو بەشەو بۆى دەرچى!

پرسيم: كام قانونى بەرئۆه نەبرد؟
وئلامى دايەوئ:

— سى قانون هەيه دەبى زۆر بە وردى له پىش چاوت بن.
كەسك بيهوئى لەبەنديخانە دا هيرۆئىن بفروشى دەبى چ بكا؟ لەپىش دا دەبى لە دەرەوئى بەنديخانە فروشىيارك بدۆزىتەوئ. ئەمجارە دەبى لە ئاو بەنديخانەش دا بەهيز بى و هەموو كەس رۆزى لى بگرى. ئواى ئەمانەش دەبى كاربەدەستانى بەنديخانە بەدزىوئ ئاگايان لەو مەسەلە هەبى.
ئەمە وەك لا ديواره سەرەكەكانى خانوو وايە. ئەگەر لا ديوارىكى كەم بى يان سست و ناتەواو بى ناتوانى لە بەنديخانە دا هيرۆئىن بفروشى.
كارى تۆش راست وەك ئەمە دەچى. لەپىش دا دەبى دلى ئاغاي ئەم ناوئە پاكىشى كە ئىستا بەرامبەرت دانىشتوئەو بەتەواوى لەگەلت يەكە.

گیله پیاو

دووه م قه درو ریژی خۆته که ئیستا نه ویشته هه یه و هه موو خه لکی نه و ناوه به شیخیکی گه وره و که رامه تدارت ده ژانن. ئیستا له هه موو مالیک و هه موو مه جلیستیکی نه م مه لبه نده باس باسی تۆیه .

خه لک قسه ی سه یر سه یر ده که ن. ده لئی گرۆ درۆیان پیکه وه کردوه . هه رچه ند هه موویان ده ژانن قسه کانیاان درۆیه تی ده کۆشن به هه زار سویندو قورعان که رامات و کاری دوور له باوه پ بۆتۆ داتاشن.

هه ر نه مپۆ که تۆ به ریگای چیاو نیۆ قه دبېدا هاتووی و تۆ که ره کانم به جاده دا هاتوون و دره نکتر گه یشتون نه جی مقۆ مقویه کی زۆری لی په یدا بووه . گویم لی بوو چه ند که س سویندیاان ده خوارد که به چاوی خۆیاان تۆیاان له پشت هه ورا نه وه دیتوه که به بالان فریوی!

نه م خه لکه نه خلاقێکی سه یریاان هه یه . جاری وا هه یه شته که وا ساز ده که ن که له خۆشیاان ده گۆپێ و باوه پ به درۆی خۆیاان ده که ن.

شیخه که ی پیشووشمان تووشی نه و به دب ختیه بوو. نه تۆ ده بی زۆر وریا بی خۆت لی نه گۆپێ، ده نا زۆر به پیسی لی رهت وه ده ر ده نیئ و سه ر له نوێ ئاواره و ده ربه ده ر ده بیه وه، دزی ده که ی دووباره ده تگر نه وه و دات ده که نه وه .

پرسیم: قانونی سیته م کامه یه ؟

ئاغا سه ریکی پاوه شانند:

قانونی سیته م پازی کردنی پۆلیسه .

له گه ل بیستنی ناوی پۆلیس مچوپکیکم به له ش دا هات خه ریک بوو له جی خۆم وشک بم.

"نه ی هاوارو داد هه رچه ندی له به ر پۆلیس هه ل دیم چاره نووسی ژیاان له گه لیاانم گری ده داته وه ."

ئاغا كه تى گەيشت پەنگم پەپى و زۆر تىك چووم پرسى:

– چما باسى جندۆكەم كردهوه؟... پۆليس بۆ لى ترسان نابى...؟!

ئەگەر لە رابردوووەكەت دەترسى، خاترجەم بە. هەتا بە قازانجى ئەوان بچوولتییەوه كاریان بە كارت نیه. كاریە دەستانى دەولەتیش رىيان ناكەوێتە ئێرە.

تەنیا نوێنەرانى پارلەمان لەوهختى هەلبژاردن دا پەيدا دەبن و ئەمەش یەكێك لە دژووترین ئەركەكانى تۆیە كه دەبێ بە لێزانى و تەپدەستى رۆلى خۆت یارى بكەى.

تووشى تەلەپەكى باش هاتبووم. گوتم:

– ئاغا ئەمن ئەو پیاوێ نىم كه تۆ بىرت لى كردۆتەوه. من شیاوى شیخایەتى نىم و ئەم كه ئەكبازىەم پىناكرى. ئەمن پیاویكى پیشینەدارو كه ئەكبازم كه هەموو كەس دەمناسى و كارێكم لە دەست نایە. رێگا بدە بڕۆم وەدواى كارى خۆم بكەوم.

ئاغا سەرىكى لى راوهشاندم:

– پیت وایە مالى پوووتە هەروەخت كه یفت لى بوو بىی و هەركاتێك وەپەز بووى بپۆی... چون گالتە بە بیروپای گشتى دەكرى.

ئەو وەختەى دەكهوتیە ناو "چال" فكرى وات كردبايە، نەك ئیستا كه هەموو بەشیخىكى گەورەت دەزانن و هومیدیان پیتە.

بە پارانەوهوه گوتم: چما ئاسمان دەرووخى، یان بوومەلەرزە دى كهمن بڕۆم چاوى خۆم دەربینم و وەدواى كارى خۆم بكەوم؟ یەكى دیکە راست بكەنەوه.

گیله پیاو

– یه که م له تو زیاتر که سمان ده ست ناکه ویی که هه موو شتیکی ته واو بی. خو
نه گهر ده ستیشمان بکه ویی ماوه یه کی پی ده چی... و ئیمه ش نابیی ته نانه ت
تاقه روژتکیش بی شیخ بین.

پرسیم:

– مه به ست چیه؟ بۆچی بی شیخ ناژین؟
– دیاره ئیتر. خه لکی ئیتره دوکتوریان نیه، مامانیان نیه، دهرمانیان نیه،
پاره شیان که هه ر نیه. لانی که م ده بی شیخیکیان هه بی دهر دو ناژاریان
دهرمان بکا.

بوونی تو بۆ نه مانه جیگای هیوايه. نه مانه ی که خوئی به رپی تو بۆ متفه رك
ده به ن، نه گهر هومیدیان به ری یاخی ده بن، هه راو هوریا ساز ده که ن و
دهر دی سه ری بۆ ده ولت و بۆ منیش که ئاغاو خاوه ن ملکم دروست ده که ن.
بۆیه هاتمه سه ردانی توو له پیش چاوی خه لک ده ستم ماچ کردی. مال نه ویران!
من له پاته خت جوابی سللوی مل نه ستوره کانیش ناده مه وه، هه تا ده کا
به وهی احترامیان بگرم یان ده ستیان ماچ بکه م. به لام لیتره بۆ پیشکه وتنی
کاری خویم له به رامبه ر دزیکی پیشینه داری وهك تۆدا چۆکم دادا.

منیش و ئاغاش مه ست بووین، به لام به و حاله ش هه وه له مان باش بوو. له و
حاله دا پیکه وه قه راره مه دارمان دانا. قه رار درا من به گورج وگۆلی خه ریکی کار
بم و ئاغاش بۆ خوئی کاریکی وا بکا که له گه ل فهرمانده ی پۆلیسی ناوچه یه کتر
ببینین.

ئو شه وهی نه وه نده سه رخۆش بووم نه متوانی بگه ریمه وه خانه قا. سبه یینی
به یانی ئاغا بۆ چوونه وهی من ته شریفاتیکی گه وری ساز کردبوو. ده پا زده
تۆکه ر بۆ به ری کردنی من ئاماده کرابوون.

گیله پیاو
.....

دهمه ویست سواری ته سږ نه بڼم و دیسان به پښ به ریځگای چیا دا برځمه وه، به لام
ئاغا به گوښی دا چپاند:
- به دبه خت له م سهره وه هه ورازه لانی که م هه شت سه عاتهر پښ ده بی، ناتوانی
به پښ برځی.

ته من که له ته سږ ده ترسام گوتم ته دی ته گبیر چیه؟
ئاغا فهرمانی دا توکه رکان جله وی ته سپی من پاکیشن.
وه ختیک که خه ریکی سوار یوونیش بووم بڼ خوی هات و پکیفی بڼ داگرم.
به سپایی پښم گوت:
- نه وه موو جنیو و قسه سووکه ی دوینځی چی و ته م هه موو احترامه ی ته مروت
چی؟

ئاغا پښکه نی، سهریکی بڼ دانواندم و به سپایی له بن لیوانه وه گوتی:
- ده بی من حورمه تت بگرم بڼ نه وه ی خه لکی دیکه به فریو بچی.
به لام وریای خوت به هه لنه خه له تی و له بیرت نه چی چ که سی و خوت لی
نه گورپښ. کورپه ته پللی سهرت وه عهرزی ده که وی. له و روزه به دواوه ژیا نی من
ره نگیکی دیکه ی گرت.

نه و په رده ی له بیر چوونه وه که چه ند هه فته یه ک بوو به سهر رابردووم دا
کشابوو، وه لاچوو.

هه تا نه چوویوومه مالی ئاغا جار جار بڼ خوشم لیم ده گورپا، وه ختیک دیهاتیه کان
دیاری یان بڼ دینام و داوای نوشتوویان ده کرد خوم لی ون ده بوو، پښم و ابوو
به راستی پیاوکی پاک و دروستکارم. به لام ته مجار ده قیقه یه کیش له بیر
ده غه لبازی خوم و ته نجامدانی نه و "رول" ه که پښم ته سپیرد رابوو خافل
نه بووم.

..... گیله پیاو

شه وانه که دنیا بیدنهنگ ده بوو بیرو به رژه وهندی سبهینئ و ترسی ئه وه که دواوژئی کارم ده گاته کوئ گیانمی نازار ده دا.

بق ئه وهی خۆم له ده ست ئه م فکرو خه یالانه نه جات بده م په نام بق ئه لکل ده برد.

به روژیش زۆربهی وهخت به بیانووی نوژنو دوعا له ژوورئ ده خزام و ده نوستم. له وهختانه دا کهس ههقی نه بوو بینه ژوره کهی من و ده رویش زۆر به داوودل ئه رکی پاسه وانی به جئ ده گه یاند.

روژیکیان که له ژوورئ خزابووم و شه رايم ده خواردوه ده رویش به پیچه وانهی جاران به بی ئیجازه وه ژوور کهوت.

ئه من له و پ پوویبهی زۆر ترسام. ئه گه وهختیکی دیکه بایه وام ته مبنئ ده کرد تا ماوه غه له تی وا نه کاته وه. به لام ئه و رژه له بهر دووشت نه متوانی ههچ بلیم: به کیان ئه وه که ده زگای خواردنه وه م له مهیدانئ بوو، دووه م ئه وه که ده مزانی خه به ریکی گرنگی پئی وه له وانه یه خه به ریکی زۆر فهوری و ترسناکی بق هینابم.

ده رویش دیتنی ده زگا که می ههچ پئی سهیر نه بوو. ده تگوت ده زانی دنیا چ باسه !

له پهنگ و پوختاری شیواوی پا دیاربوو پاسپارده یه کی گرنگی پئی وه بق کاریکی گه وره ناچار بووه بی ئیزن بینه ژوور.

بی ئه وهی داوای لئ بووردن بکا، یان پاوه ستئ من پرسیری لئ بکه م گوئی: - فرماندهی پۆلیس ده یه وی بینه سهردانت. به بیستنی ناوی فرماندهی پۆلیس وا تیک چووم هیندهی نه مابوو دلم پاوه ستئ. پرسیم:

گیله پیاو
.....

– چ کارئکی به منه؟

دهرویش بیدهنگ بوو، منیش که و تمه ناو ده ریای بیرو خه یالات! "ناکا له
مه سه له ی من ناگادار بوو بیت و بۆ گرتنم هاتبێ؟..."

ته واوی نه و کesh و فشه ی جارن دهم نواند وه لام ناو له درویشم پرسى:

– نه م فرمانده ی پۆلیسه چۆن پیاویکه؟

دهرویش ژۆرى پێ سهر بوو که نایناسم، لیتی پرسیم:

– چما تا ئیستا نه ت دیوه؟!

– نا.!

– نه دی چۆن هاتویه ئیره بوویه شیخ.

نهمده زانی چی جواب بده مه وه. پاش نهختیک پارهستان گوتم:

– کارى من له سه ره وه جئ به جئ بووه، پتویستیمان به دیتنى نه و جۆره
که سانه نیه.

دهرویش زهرده خه نه یه کی تایبه تی کرد که هه زار مانای هه بوو، دوايه گوتى:

– باش وایه جارێ جوابی پیاوه که ی نه قیب بده یه وه دوايه قسان ده که ی!

نهمده زانی چی جواب بده مه وه، له درویشم پرسى:

– به فکری تو چی لئ بکه ی!

– به ره موو بابێ، نه گهر نه و پازى نه بئ لیره هیه شتیک ناکرێ.

سه ریکم بۆ له قاندو گوتم باشه، کاتیک دهرویش خه ریک بوو بچیته ده ر گوتم:

– زوو وه ره وه کارم پیته.

دهرویش رویشت و منیش له گژ فکرو خه یالێ خۆم را چووم:

"خوايه گیان... ته گبیر چیه؟ نه مه چ به دب ختیه که تووشم بووه. نه گهر

بمناسیته وه چ په ندیکم به سه ردینێ؟"

..... گیلەپیاو

هەتا دەرویش قەراری هاتنی نه قیبی داناو هاتهوه نیوهی گوشتی لهشم بوو به ئاو.

له گه‌ڵ هاتهوه ژووری چاوم لێ هه‌لقه‌کاند دانیشی، بێ ئه‌وه‌ی هیچ بلی به‌رامبه‌رم دانیشت، ئیستیکانیکم ئاره‌ق وه‌ده‌ست دا:

– بخۆوه که‌مێک نه‌شەت ببزوی.

ئستیکانه‌که‌ی به‌ قومێک هه‌لچۆراندو به‌به‌ری ده‌ستی سمێله‌ شۆپه‌کانی ئه‌ستپه‌وه. چاوه‌کانی ره‌نگیکێ سه‌ریان هه‌لێناوو، پیاو نه‌یده‌توانی چه‌ند ده‌قیقه‌ تێیانه‌وه‌ پامێنی.

بۆ خۆشم که‌ به‌خه‌به‌ری هاتنی جه‌نابی نه‌قیب خومار ببوووه‌ دووسی ئستیکانم تێ کردو پاش ئه‌وه‌ی هاته‌وه‌ سه‌ره‌خۆم پرسیم:

– باشه‌ ئه‌م به‌ریزه‌ که‌نگی دێ؟

– ئه‌مپۆ ئیواری.

– زۆر باشه‌ بلی بزانم ئه‌و کابرایه‌ چۆن جانه‌وه‌ریکه‌. ده‌رویش ده‌ستی به‌ تاریفان کرد:

– پیش ئه‌وه‌ی جه‌نابی نه‌قیب بێته‌ ئه‌م ئاوه‌، ته‌واوی ئه‌و کێوانه‌ پڕ له‌ چه‌ته‌ بوون.

هێزه‌کانی ده‌وله‌ت هه‌رچی ده‌یانکرد نه‌یانده‌توانی پیشیان پێ بگرن. هه‌موو رۆژی چه‌ند ئوتومبیلیان پووت ده‌کردن. کارێکیان به‌سه‌ر ژن و مندالی خه‌لك دێنا هه‌ر مه‌پرسه‌.

هه‌موو هه‌وتووێ فەرمانده‌ی پۆلیسیان ده‌گۆڕی به‌لام هیچ کامیان چیان له‌ ده‌ست نه‌هات و رۆژ به‌ رۆژ وه‌زع خه‌راپتر بوو، وای لێ هاتبوو هه‌موو بن

گیله پیاو
.....

بهردان دووسۆ چهته یان لئی بوون و کهم کهم یه کتریشیان رووت ده کرد. ههتا
ئهم جهنابی نه قیبه هات و تۆوی چهته ی لهم ناوه بپی.
پرسیم:

– ئهم پیاوه چۆنی چهته برینه وه؟
– هم... چهته کان کهین و بهینکیان له گهڵ شیخه که ی پیش تو هه بوو... شیخ
پشتیوانی لئی ده کردن. جهنابی نه قیبه به هه ر فیلتیک بوو شیخی رازی کرد
بجیته ئهسته مبول. له گهڵ پیی لیره ترازاند یه کسه ر بردی له بهندیخانه ی
ئهسته مبول دایه دهست بۆلیس و هاته وه. پاش رویشتنی شیخ چهته کانیش
کلکیان له گه لۆزیان گرت و هه لاتن!

ته نیا من مابووم که دوا ی رویشتنی شیخیش به که لله په قی خۆم پاگرتبوو.
ده رویش نه ختیک راوه ستاو منیش که به بیستنی ئهم قسانه سه رم ده سوورا
له بنه وه چاویکم لئی کردو بی اختیار گوتم: "داستانیکی سهیره!".
ده رویش سه ریکی راوه شاندا:

– به لئی ههتا دوومانگ له مه وه به ر روژیک جهنابی نه قیبه وه لامی بۆ ناردم بچم بی
بینم... منیش به ته نی له و کیوو چیا به وه جان هاتبووم. ئاغاش تینی بۆ
هینابووم. ئه وه بوو شه ویکیان چوومه لای ئاغاو پرسیم "تگبیر چیه؟".
ئاغا فه رمانی دا بچمه لای جهنابی نه قیبه بزانه ده لئی چی...
بی اختیار قسه که ی ده رویشم بپی:

– چما ئیوه کهین و بهینتان له گهڵ ئاغاش ههیه؟!
– ته حه! ئه دی چۆن...! چما به بی رازی بوونی ئاغا دزی و ریگری
ده کری...! چما تو بۆخۆت به بی ئیجازه ی ئاغا هاتوویه ئیره!!

..... گیلەپیاو

لەدلی خۆم دا هەزار جانیوم بەم بەخت و شانسی خۆم دا "بروانە ئو
بەدبەختیە بارگە و بنەم لەکوێ خستو؟" تەنانەت هەناسە هەلکێشانم دەبێ بە
ئىجازەى خەلکى دیکە بێ!.

بۆ خۆشم نەمدەزانى سەرەنجامى ئەم کارە بە کوێ دەگا. ئىستىکانەکانمان
هەلداو پرسیم:

– باشە دوايە چ بوو؟

– بەترس و لەرزەوێ چوو مە لای جەنابى نەقیب. پێم وابوو هەرچاوى پێم
بکەوێ دەمارم دەردیئێ...

بۆیە هەر کە دەرگام کردەوێ خۆم بەسەر کەوشەکانى داداو گوتم:
"سەھوم کرد... ئیتر کارى وا ناکەم... مەعاشىکى نەمرو نەزیم بۆ وەبەرە.
ئەگەر پەلم بزاوت ئىعدام بکە..."

کەچى بەگ پێکەنى و راستى کردمەو:

"نافەرین... هیچ باوەرم نەدەکرد ئەوەندە تێگەشتوو بێ. هەلستە دەتکەمە
سولتانی کێوان. بە پێچەوانەى قەسەى خۆت تۆ نابێ دەست لە چەتەى
هەلبگرى، بەلام دەبێ لەقەسەى من دەرنەچى.

– هەرچى بفرموى بەسەرچاوى جێبەجێ دەکەم.

– بارک الله... دەبێ هەر ئىستا بچىوێ چىاو بچىە ناو ئەشکەوتى شىخەوێ
کەسێش نەزانێ پێکەوێ تەوێ و بەستمان مەبە. چەند کەس هەوالنۆسى
رۆژنامەو وێنەگر دەنێرم وێنەت بگرن و لە رۆژنامە دا بلۆى بکەنەو.

تەنیا ئەوەندەوێ وریا بە لە وەلامى رۆژنامەنۆسەکان دا قەسەى نالەبار نەکەى و
نەلێی لەبەر برسەیتى و بەدبەختى بوومە چەتە، نەچى بلێی مەعاشىکى کەم

گیله پیاو
.....

بدنه ئی دهست له م کاره هه لده گرم. ئەم قسانه ئاشکرا بن وهک سهگ دهت تۆ پێتم!

پرسیم: باشه چیان پێ بلێم؟

– ها... ده لێ ئی من بۆ پارستنی نامووسی خۆم ئەم رێگایه م په چاو کرده وه و خه بات ده که م بۆ کومه گی لێقه وماوان و له و جۆره قسه زل زلانه.
چاره نه بوو ده بوو به قسه ی بکه م. لووس و باریک هاتمه وه ئیتره و چاوه رێی هاتنی رۆژنامه نووسه کان بووم.

خواردن و جل و بهرگ هه موو شتیکم له لای به گه وه بۆ ده هات. هه ول م ده دا به موو له قسه ی دهر نه چم. من که به جارێک دهست و پێی خۆم ون کرد بوو گوتم:

– مه به ستی له و کاره چ بوو؟

– ئەو ئەفسه رێکی خاوه ن ته جره به و دنیا دیدیه، ده زانی ئەگه ر تۆوی چه ته له دنیا بپێ ئ نانی ئەویش ده بپێ...
...

که وابوو چ له وه ی چاکتر چه ته هه بێ، به لام به قسه ی ئەو هه لسووی.

ئاخره که ی رۆژێک هه والئوسه کان هاتن. منیش ئەوه ندەم باش رۆلی خۆم یاری کرد که هه والئوسه ی قوربه سه ریش زگی پێم سووتا و گوئی "هازرم له رۆژنامه که م دا دیفاعت لێ بکه م و له لای کاربه ده ستانیش کاره که ت بۆ چاک بکه م"

دیسان چاک بوو ته سلیمی قسه کانی ئەو هه والئوسه نه بووم، ئەگینا دهر دێکیان ده دامی تا ماوم له بهری بنالێتم.

له گه ل ئەوه ش دا پووشالێکم هه ر لێ هه ل بوو. چه ند رۆژ دواتر له پێشدا نه قیب و دوايه ش ئاغا، وه لامیان دامی که به م زوانه شیخێکی زۆر باش په یدا

ده‌که‌ن و جینگه‌که‌ی من ده‌ده‌ن به‌و. هه‌تا ئه‌و رۆژه‌ی تق‌هاتی ئه‌من سه‌عاتیک خه‌وو ئاسوده‌ییم نه‌بوو. راستیان گوتوه "چاوه‌روانی له‌ هه‌موو شتیک ناخۆش تره‌".

ئێستیگانه‌نمان هه‌ل‌دان. له‌ دلی خۆم دا پێکه‌نینم به‌ ساویلکه‌یی ده‌رویش و قوما‌ربازی رۆژگار ده‌هات "که‌وايه‌ بۆیه‌ ده‌رویش هه‌ر که‌ چاوی به‌من که‌وت ده‌ستی کرد به‌ سه‌ردانه‌واندن و ئیکلام کێشان". به‌ره‌به‌ره‌ خه‌ریک بوو تێده‌گه‌یشتم بۆچی وا له‌په‌ر بوومه‌ شیخ.

که‌وابوو، بۆیه‌ ئاغا پیتی وابوو من مه‌ئمووری جه‌نابی نه‌قیبم و له‌بنه‌وه‌ له‌گه‌لی شه‌ریکم. هه‌ر بۆیه‌ش که‌ به‌ته‌نیا ماینه‌وه‌ وای ره‌فتار له‌گه‌ل کردم و ئه‌و هه‌موو جنیوه‌ی پێ‌دام؟؟!

هه‌روا ده‌هات کاره‌که‌ قوول ده‌بوو. "ئێستا ئه‌مرۆ به‌هاتنی جه‌نابی نه‌قیب کاره‌که‌ هێنده‌ی تریش پیس ده‌بێ. چ بکه‌م! ته‌گه‌یر چیه‌؟".

ئه‌وه‌نده‌ به‌و فکرانه‌وه‌ خه‌ریک بووم که‌ له‌ بیرم چۆوه‌ ده‌رویش به‌رامبه‌رم دانیشتوه‌و چاوی به‌ره‌یوته‌ هه‌لس وکه‌وتی من.

پێم وابوو فه‌رمانده‌ به‌رابردویی منی زانیوه‌و ئێستا هاتوه‌ بمگرێ و تحقیقام لێ بکا. ده‌ستم کرد به‌ ده‌ست هه‌لته‌کاندن و ره‌خنه‌ گرتن.

ده‌رویش پێکه‌نین گرتبووی. به‌ده‌نگی پێکه‌نینه‌که‌ی وه‌خۆ هاته‌وه‌ گوتم:

— باش وایه‌ جارێ بنووم بزانم ئیوارێ چ ده‌بێ؟

ئێوارێ که‌ ده‌رویش خه‌به‌ری دامێ فه‌رمانده‌ی پۆلیس هات له‌پشتینێ به‌ره‌ژێرم مرد. نه‌مدزانی چ بکه‌م؟ به‌په‌ریه‌وه‌ بچم یان راست له‌جێی خۆم دانیشم.

ناخه‌که‌ی به‌ریارم دا پیش ئه‌وه‌ی جه‌نابی نه‌قیب بێته‌ ژوورێ به‌پێوه‌ پاره‌ستم تا ناچار نه‌بم له‌به‌ری هه‌لستم و ئه‌ویش پیتی وانه‌بێ حورمه‌تم نه‌گرتوه‌...

گیله پیاو
.....

ئوتومبیلکه له پیتش خانه قا پراوه ستا، چەند کەسیکی لێ دابەزین.
هینده ناپه حەت و پەرت و پەریشان بووم نەمزانی کیتی لەگەڵ! و چۆن
ئوتومبیل هاتۆتە سەر ئەم کێو؟ بەتایبەتی وەختێک دەنگی جەنابی نەقیب
هات و پرسى:

– جەنابی شیخ تەشریفیان لە مالهۆیه!،
هیندهی نەمابوو خۆم پیس بکەم. دەنگ و قسەکردنەکی وەك ئینسان
نەدەچوو. دەتگوت دەنگی تۆفان و هەورە تریشقەیه...
پیاوێکەم وایان سەر لێ شتوابوو جوابیان پێ نەدرایەو. جەنابی نەقیب
دیشان بەو دەنگ بە سامەیهووە گوتى:

– کوپە نەکا جەنابی شیخ خەریکی نوێژو تاعەت بێ؟
هیندهی نەمابوو لەپشت دەرگاوە بلیتم "بەلێ خەریکم" نەوهندی بلیتی یەك و
دوو تەواوی ژبانی رابردووم هاتەو پیتش چاو: "ئاخر بابی بابم کارت بە
شیخایەتی چ بوو...؟ بۆچی نەچووی کارێکی پیاوانە بۆ خۆت پەیدا بکەى؟".
لە دلی خۆم دا گوتم "چۆنە لەو پەنجەرەى پشتەو خۆم فریئ دەم و بۆی
دەرچم، پارەشم کە هەیه. با هەتا کارەکە پیس نەبوو خۆم دەریاز کەم".

بەلام تازە درەنگ ببوو، دەرەتانی هەڵاتنم نەمابوو.
جەنابی نەقیب گەیشتن بۆ پشت دەرگای ژوورەکەم و هەربەو دەنگە
نەستوورەى گوتى:

جەنابی شیخ ئیزن دەفەرمووی؟ یاالله...
نەوهندەى گوت و دەرگای وا لەنەکاوە کردەو کە سواخی ئەم لاو ئەو لای
هەلوەرى... لاقى راستى بەو چەکەم زل و تروسکە دارەو هینایە ژوور.

..... گیلەپیاو

من پێش ئەو رۆژه زۆرم کوێرەوهری دیتبوو، چاوم بە زۆر دیمەنی سەیرو ترسێنەر کەوتبوو، بەلام قەت وەك ئەو رۆژه نەترسابووم و خۆم نەدۆپاندبوو. ئەوەندە تێك چووم كە بۆ یەكەم جار بە راستی و لە دڵەو لەبەر خودا پارامەو.

"خوایە كەرامەتی شیخی بەراستیم بەدەیه تا دوعایەکی لێ بخوینم و بیکەم بە بەرد!"

پێنەكەنی... پێنەكەنی... ئەمە گالتە نیە. پێشتر بۆ تۆشم باس كردووە. ئێمە پێشینەدار ئیمان بەو كارە درۆیینانە دینێن كە بۆخۆمان دروستمان كردوون و وامان لێ دێ كە پیمان وایە شتەكە لەراستی دا وایە.

بە دواي چەكەكەي دا پەیکەری زل و زەبەللاحی جەنابی نەقیب وەژوور كەوت. بەدیتنی ئەو سەر و سیمای قەدو قەوارە و راجەنیم بێ اختیار لەبەر خۆمەو دەستم كرد بە دوعا خویندن.

نازانم فرماندە چ فكرێكی كرد كە لەگەڵ چاوی بەمن كەوت پاشەوپاش كشایەو بەیەكێك لە تۆكەرەكانی منی گوت كە دەستەو نەزەر لەوێ راوەستابوو:

– تۆلەباب! ئاخەر لەتۆم نەپرسی بزانه شیخ خەریکی تاعەتە یان نا؟ بۆ دەنگت نەکرد؟!

پاشانیش زللەیهکی وای لەبنان گوێی تۆكەرەكەم دا فەقیرە چوار پێنج جار بەدەوری خۆی دا سووپا و سەری وەدیوارەكە كەوت.

من زۆرم ئەو شیرینکاریانە دیبوو. جەنابی نەقیب دەیهوێست بەو كارە سامی خۆی بەمن نیشان بدا. لە بەندیخانە و لەنیۆلاتەكان دا ئەو بەواوە كاتیك بەندی-

گیله پیاو
.....

یه کی مل ئه ستور دیته به ندیخانه مل ئه ستوره که ی پیشتر بق ئه وه ی خوی
بنوینئ ئه م جۆره دهسته گولانه به ئاودا ده دا.

ئه م رهفتاره ی جه نابی نه قیب وهك پۆلویهك بوو كه له كلۆبارووتیكى نیزیک
بخه نه وه. زۆری کار کرده سه ر من.

منی وا گۆپی كه به جارێك له و قالبی روحانیهت و شیخه تی به هاتمه ده رو
بوومه وه هه مان گیلە ی كه له به ندیخانه له گه ل تا قمیك لاتى مل ئه ستور
به ره وپوو بووم.

هه ره كه له به ندیخانه هه موو كه س بق ئه وه ی بتوانئ بژی ده بوو سه ر بق مل
ئه ستوری دیکه نه وی نه كا، منیش خۆم ئاماده كرد به ره ره چی مل ئه ستوری-
یه كه ی جه نابی نه قیب بده مه وه.

وهك مه كینه یهك كه قورمیش كرابئ بئ ئه وه ی ئاگام له خۆم بئ ده مم كرایه وه
گوتم "هۆپ".

به لام هیشتا وشه كه به ته واوی له ده مم ده رنه چوو بوو و دهنگی "پ" كه له
كه لی ئی ددانم دا بوو كه وهك بریسكه لی ئی ذابم ده مم وشك بوو.

ئه و ئه فسه ره ی هینده یان باسی ئازایی و كه له ره قی و ده سه لاتى ده كرد
"شاهین چه نگل" كۆنه هاو پۆلی من له قوتا بخانه ی عه سه كری بوو. سه ر تا پام
ده ستی به له رزین كردو وهك ئاوێك به ئاگرێك دا بكرئ له راست خۆم
دامركامه وه. له دلی خۆم دا گوتم "ناكا ئه ویش من بناسیته وه؟"

به زه حمهت خۆم كۆ كرده وه و له سه ره خۆ گوتم:

فه رموو چه زه ته ی نه قیب مائی فه قیری وهك من قابیلی جه نابت نیه !

جه‌نابی نه‌قیب هه‌روا به هه‌نگاوی توند هاته‌پیش و ده‌سته قورسه‌کانی خسته
سه‌رشانم و به‌زۆر له‌سه‌ر دۆشه‌که‌کی دانامه‌وه. به‌م کاره ده‌یه‌ویست له‌گه‌ڵ
ریژلی‌گرتنه‌که‌دا هیزی شان و باهۆی خۆشی به‌من نیشان بدا.

ئه‌من پیاویکی شه‌رفروش نیم به‌لام له قوتابخانه له که‌سم قبول نه‌ده‌کرد.
ئێستاش له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌موو رهنج و کویره‌وه‌رییه که کیشابووم ئه‌گه‌ر جه‌نابی
نه‌قیب بابایه‌کی خۆمانه بوايه ده‌گژی پا ده‌چووم، به‌لام ئه‌م ده‌ره‌جانه‌وه‌هیزی
ده‌ولت که به‌پشتی ئه‌فسه‌رانه‌وه‌یه ده‌سه‌لاتیکی زیاتریان ده‌ده‌ن. بۆیه لای
خواره‌وه‌م گرت و گوتم:

– تا جه‌نابت دانه‌نیشی بێ ئه‌ده‌بی واکه‌م.

– عه‌فووه‌رموو قوربان! ئه‌من خاکی به‌ریپی جه‌نابتم.

ده‌نگیکێ وه‌ك اس، اس س له ده‌مم ده‌هاته‌ده‌ر ده‌مه‌ویست بڵێم
"استغفرالله!!".

جه‌نابی نه‌قیب له‌سه‌ر چۆکان له‌ولای دۆشه‌که‌که دانیشته و گوتی:

– هیوادارم بم بووری که دره‌نگ هاتوومه خزمه‌ت. له کۆنه‌وه گوتووینا
"له‌پچووکانه‌تاو له‌گه‌وران عه‌تا".

نه‌مه‌زانی چی جواب بده‌مه‌وه. ته‌نیا سه‌رم راوه‌شاندو هاره‌یه‌کم له‌گه‌رووم
هێنا.

جه‌نابی نه‌قیب گوتی:

– جه‌نابی شیخ هه‌موو شتیك له خۆت عه‌یانه‌و ئه‌من زۆر ئازارت ناده‌م. هه‌ر
بۆیه هاتبووم به‌ره‌که‌تیکم پێ بیری داوای دوعا خێرم هه‌یه.

پێکه‌نینیکم هاتبوو وه‌خت بوو بته‌قم. به‌زه‌حمه‌ت خۆم پاگیر کرد:

گیله پیاو
.....

– پۆله خوا بت پاریزی. بیستوومه بۆ له نابردنی چه ته کان زۆر زهحمهت دهکێشی؟

جهنابی نه قیب جوابی دامهوه:

– له سایه ی سه ری جهنابتهوه شوکور وه زع ئارامه. دیاره نه فهره کانم که من و نه گهر شه خسیکی وه که جهنابت نه بی چیان بۆ ناکرێ. ئهم ولاته یه که م به خوداو دووه م به جهنابت سپێرداوه.

سه رم لێ سوپما بوو، چۆنه ئه و جهنابی نه قیبه له گه ل هه موو ده سه لاتێ خۆی دا زۆر له ئاغا به نه ده ب تر ده دوێ.

خه ریک بووم به ره به ره ناشقی کردارو قسه کانی ده بووم که له نه کاو پرسى:

– بیستوومه جهنابت خه لکی سه مه رقه ندو ئه و ناوه ی؟!

چاک بوو له سه ر وه لامی من رانه وه ستا، نه گینا هه ر له وێ دا کاره که پیس ده بوو. هه روا که چاوی تێوه بریبووم لێی زیاد کرد:

– تو زۆر وه ک دۆستیکی من ده چی!

نه گهر بۆمبا له بن گویم ته قیبا، نه گهر خانووم به سه ردا پووخابا، قه ت نه وه نده نه ده ترسام و تێک نه ده چووم که به و قسه ی جهنابی نه قیب نا په حه ت بووم.

نه م ده زانی بلیم چی؟ سه رم داخست و ده ستم به پریشی خۆم گرت. نه قیب که ده ستنی هه لئه ده گرت گوئی:

– توخوا نه ختیك پوو بکه لای په نجه ره که.

سه رم وه رگێرا، وه ک به رگدرووان که قوماشی وه به ر رووناکی ده دهن و لێی ورد ده بنه وه، به وردی ته ماشای کردم و گوئی:

– زۆر وه ک ئه و ده چی. نه گهر ریشته نه بایه عینه ن فه رید په تاته بووی. پاشان ده ستنی کرد به گێرانه وه ی داستانه کانی ئه و سه رده مه.

گیله پیاو

هه رچهند ده قیقه ش جارێك بێدهنگ ده بوو و له سهروچاوی من ورد ده بۆوه .
دلم واتوندی لێ ده دا بۆ خۆم گویم له دهنگی بوو. ده ترسام له نهكاو
بمناسیتهوه .

بۆ ئهوهی تۆ بگهه داخوا ئاگای له به سهرهاتی من ههیه و ده زانی دۆسته که ی
سه رهنجام چی به سه رهاتوه یان نا لیم پرسى:

– باشه ئه و دۆسته ت چی به سه رهات؟

– له قوتابخانه ده ریان کرد. ماوه یه کى زۆر ئاگام لێ برا هه تا رۆژێك وینه م له
رۆژنامه دا چاپ پیکه وت.

دیسان له نهكاو قسه که ی بری و له سه روچاوی من ورد بۆوه .

وا دیار بوو ئه ویش منى ناسیوه ته وه، به لام هه ردوو کمان خۆمان نه ناس ده کرد.
جه نابى نه قیب پرسى:

– ئاكا جه نابت فه رید په تاته بناسى؟

– نه خهیر نایانسم. باشه چی کردبوو که وینه یان له پۆژنامه دا چاپ کردبوو!!
نه قیب پیکه نى:

– که له کبازی، ئه ویش نهك جارێك و دووجار، به لکه شه وو رۆژى سێ چوار جار.

ده مه وى ست ئه و یارى په ترسناکه ی ده ستمان پێ کردوه ته واو بگهه. پرسیم:

– ئیستا له کوێ په؟

– پێم وایه له به ندىخانه بێ. چونکه هه یج باسى نه.

هه ردوو کمان نه ختێك بێدهنگ بووین و من پرسیم:

– چۆن بوو تووشى ئه و رۆگایه بوو؟

نه قیب به و پرسیاره م تێك چوو، هه ناسه یه کى هه لکیشاو جوابی دایه وه:

گیله پیاو
.....

– کوپښکی خهراپ نه بوو. له قوتا بخانه هه موو که س خوښی ده ویست. هیچ که س پټی وانه بوو روژنیک له قوتا بخانه دهرده کړئ. به لام چاره نووس کاری خوی کردو نه و کوپه ی تووښی پښکای خهراپ کرد بئ گومان نه فسه ریکی هه لکه وتووی لئ په یدا ده بوو.

کول گرووم له نه وکئ مابوو. خه ریک بوو فرمیسم بئ، به زه حمه ت خوم راگیر کردو گوتم: "بوچی یارمه تیتان نه دا؟"

جه نابی نه قیب پیکه نینیکي وشکی کردو گوتم:

– نه و هیچی له نیمه داوا نه کردو روژنیک من له وه زعی نه و ناگادار بووم که کار له

کار تر ازابوو، نیت نه ده کرا فریای بکه وم. پرسیم:

– نه گه ر نیستا بیت و داوای یارمه تیت لئ بکا چ ده که ی؟

– فرمان ده ده م بیگرن!

– بئ خه تا!

– که سیک فیتری کارنیک بوو نیت ده سستی پئ لئ هه لئا گیرئ.

هه ردو کمان که میک راوه ستاین. نه قیب جگه ره یه کی داگیر ساند:

– له بهر کاریکی که به منیان سپاردوه به خزمه ت که یشتم. نه م قسه ی زوری

مانا تیدا بوو، له گه ل قسه کانی چهند ده قیقه پیشت زوری فارق هه بوو. که وای

گوت به ندی جهرگ و دلانم پسا گوتم "نه قیب هاتوه بمرکئ و چه پسم بکا".

نه و ریشه دریژانه ش نیعمه تیکی باشن. به تایبه تی ریشی رهش و به پشته من

که نیوه ی ده م چاومی داپو شیبوو. نه گه ر پش نه بایه نه قیب ده ی بیني پهنم

په ریوه و ده یزانی "نه و ماسه بئ موو نه".

نه وه ندی بوم ده کرا سهرم ده برده وه نئو قه پلک و یاریم به ریشم ده کردو

چاوه پئ بووم نه قیب فرمانی گرتم بدا. نه ویش که دوايه تیگه یشتم چ

..... گیلەپیاو

خەیاڵیکی بوو، دەیه‌ویست هەرچی زووتر قسەکەی بکا دەستی کرد بە "من
من" هەتا بۆ خۆم گوتم:

– بەڵێ فەرموو چ ئەمریکت هەیە؟

– راستیەکی ئەوەیە نامەیه‌کیان لە ئەنقەرەو ناردووە کارێکی گرانیان لەمن
خواستووە کە پێوەندی بە جەنابتەرە هەیە.

"خوای کوێرت کایەتی، دەخێرا چاوی خۆت دەریتەرە مەسەلە چیه‌یە بۆ و
بەپێتەرە لە ترسان وەختە زراوم بچێ، تەقی قووت دایەو و گوتم:

– ئەمڕۆ و سبەی بورهان دێتەرە. بە جارێک خۆم لە بیرچۆو، پرسیم:

– کام بورهان؟

نەقیب پێکەنی. ئەویش یەکێک لە هاوڕێیانی سەردەمی قوتابییەتی ئێمەیه‌. من و
فەرید پەتەرە و بورهان شەپووری سێ هاوڕێی گیانی بووین. لەوێتەر
ئەوسێکە سەدا ئەمیان لە هەمووان باشتر دەرچوو، زۆر ئاقل و زیرەک بوو.
دووسال پێش ئێستا لە خزمەتی سوپا دەرچوو. ئێستاش دەیه‌وێ بپێتەر
نوێنەری پارلەمان.

هەناسەیه‌کی پەتەرە هەڵکێشا و لە سەر وێنە مەسەلە هالی بووم. گوتم:

هەرچی خوا بە قیسەمەتی بکا ئەوە باشە. لە سێ هاوڕێی قوتابخانە یەکێک
فەرماندە ی پۆلیس و یەکێک نوێنەری پارلەمان. نەقیب قسەکەمی بپێ و گوتم:

– قەرار وایە لەم ئاوجەیه‌ هەڵبژێردێ. بۆیه‌ بۆ سەردان و قسەکردن لەگەڵ

خەڵکی ئەم ناوێ دی. جارێ زۆر باش بوو. پێویستی بەم کارانە نەبوو. ئەوەتا

قانونی دیموکراسی هاتووە وڵاتی ئێمە کاری نوێنەرانیشتێک چوووە و ناچارین

وەختی هەڵبژاردن پێنج شەش رۆژ بچنە ئەو ئاوجە ی لێی هەڵدەبژێردێ و

چاک و چۆنی لەگەڵ خەڵک بکەن.

گیله پیاو
.....

منیش هر بۆیه هاتمه خزمهت تۆ و زه حمه تم دای. کاری بورهانی به ده ست
جه نابته. هیوادارم لوتف بنوینی و یارمه تیمان بدهی.

– له لوتفی خۆته وهیه. جا من چیم له ده ست دئی؟

– جه نابت زۆر کاران ده توانی بکهی. هر ئه وه نده به و خه لکه نه زانه بفرمووی
"دهنگ بۆ فلان کهسی بدهن" کار ته واوه. ئه مانه قهت له فهرمانی جه نابت
ده رناچن. ئیمه پێیان بلێین دهنگ بۆ بورهانی بدهن کاره که پێچه وانه
ده رده چی. سهیری پواله تیان مه که لیم ده ترسین و حورمه تم ده گرن. ئه مانه
هموو سالتی کۆلێک پاره له حه مید په سوولی وهرده گرن و له قسه ی تۆش
به ولاوه قسه ی کهسیان گوئی لئ نیه. ته نانه ت خوسره و خانی ئاغاش قسه ی
ناروا.

به سه ر سوپمانه وه پرسیم:

چۆن به قسه ی ئاغا ناکه ن؟ چۆن ده توانن بێ ئه مری ئه و بکه ن؟!

سه ری لئ پاره شاندم:

– بیستومه نیتوانتان زۆر خوشه !

– به لئ. ! پیاویکی باشه.

– منیش خوشم ده وئ، به لام باوه پ بفرموو کاری ده ولهت و به جیگه یاندنی

فهرمانی ده ولهت کاری به سه ر دۆستایه تی و خوش ویستن و شتی واوه نیه.

قامکی خۆم که زی. تیگه ی شتم ئاغا و جه نابی نه قیب ناکوکییه کیان له به یندا
هه یه.

پرسیم:

– چۆن؟ چما ئاغا نه زه ریکی دیکه ی هه یه؟!

گیله پیاو

– به لئی. به لام خه راپ حالئ بووه فیئلی پئی له من ناکرئ. هتاکه له قه لئی نادرئ.

خۆم گیل کردو گوتم:

– پیم وایه خه راپ لیک حالئ بوون!

– نه خهیر! من راسته پئی چوومه لای و گوتم هاتووم تکایه کت لئی بکه م. گوتم "فرموو هه رچی هه بئی به سه رچاو جئ به جئ ده که م".

گوتم: "ده بئی یارمه تیمان بده ی بورهان هه لئیردرئ".

وهک جنئیویان پئی دابئ چاوی دهریه راندو گوتم:

"بلئی سئ سه د سوارم بۆ ساز که به سه رچاو. بلئی کوره کانتیم بده یه بۆ سه ریازی ده یانده م. بلئی ئازووخی مانگیکی نه فره کانم بده، مانگیک هیچ دوومانگی ده ده م، بلئی نه وانه دوژمنی منن لییان ده، به سه رچاو هه مووانت ده سه به جئ بۆ له ناوده به م. به لام داوای ئه وه م لئی مه که که ده نگ بۆ حه مید په سولی نه ده یین. ئه م کاره م له ده ست نایه. هیوادارم دلت نه یه شئ".

– بۆیه هاتوومه خزمه ت جه نابت. هه ر تۆ به لئین بده ی کار ته واوه.

بورهان پیاویکی زۆر به دین و رووناکی ره و به تاییه تی زۆر موخلیسی جه نابت و

بۆ خۆشت کاتیک هات بۆ زیاره ت ده ی بینئ. له دلی خۆم دا گوتم:

"ئه ی نه حله ت له دایک و بابی پیاوی درۆزن!".

جه نابی نه قیب پیکه نینگی تاییه تی بۆ کردو گوتم:

– بۆئه وه ی قسه ی لئی پهیدا نه بئی، رۆژیک که بورهان بیته ئیره من له گه لی

نایه م. تکات لئی ده که م کاره که ی بۆ جئ به جئ بفرموو! ئیتر خۆت باشتر

ده زانی.

گیله پیاو
.....

له ورسته ی دوايي دا به ناشکرا ئه مانایه م بۆ ده رکوت که "نه گره ئه و کاره نه که ی خۆت ده بینیه وه هۆبالی خۆشت به ستۆی خۆت".

نه قیب هه ستایه سه ریئ بپوا. له کونی په نجه ره که وه سه یریکی ده ره وه ی کردو نه راندی:

— هۆی، له چ جه هه ننه میکن؟

ده سه به جی پۆلیسه کان کۆبوونه وه ده ست له سه رسنگ له به رده رگا پراوه ستان. جه نابیی نه قیب له به رده رگا به ئه ده ب و ئیحترامییکی بی ئه ندازه وه گوئی:

— جه نابیی شیخ تکایه بۆ دوعای خیر له بیرمان مه فهرموو.

کاتیك ده نگى ئوتومبيله که دوور که و ته وه ده تگوت سئ شه وو رۆژه نه خه وتووم. به ماندوویی و شه که تی خۆم به سه ر دۆشه که کم داداو گوتم: "بابه، وه لّلا من سه رم له سیاسه ت ده رناچئ".

بیری سه یر سه یرم ده کردنه وه. نه م ده زانی ئه م به ده بختیه چۆن چاک بکه م. فکر م کرده وه تا کاره که پیس نه بووه فیزمالکی بده مئ، به لام پوو له کوئ بکه م و چۆن ده توانم پابکه م؟، بۆخۆی مه سه له یه کی زۆر سه خت بوو.

"چما هه روا به هاسانی ده کرا پیاو له ده ست ئه م فه رمانده یه رزگاری بی؟".

نه خه یر. ئه مجار ئیتر ریگای ده ریازبوونم نیه، ئه مجار واده که وم پیش هه موو جیگایه ک ته پلئ سه رم وه عه رزی که وئ، هه لّلو هه نگامه ی ئابووچوونی ئه مجارم عه رزو عاسمان پڕ ده کا. به کورتی هه یچ چاره یه کم نه دۆزیه وه دیسان هه روه ک جاره کانی پیشوو خۆم دایه ده ستی چاره نووس.

ئو پۆژه ی قه رار بوو بورهان شه پیووری بیته "زیاره ت" م جه نابیی نه قیب به یه کیك له پۆلیسه کان دا خه به ری بۆ ناردم:

– "میوانه‌که‌تان ئه‌مۆڤ له ئه‌نقهره‌وه ده‌گاته جی. تکایه له‌گه‌ڤ هیندیک له خه‌لکی گونده‌کان به پیشوازیه‌وه بچن.

هر به پۆلیسه‌که‌دا وه‌لامم بۆ نارده‌وه که "خاترجه‌م به".

پۆلیسه‌که‌ پزیشته و هیشتا من فریا نه‌که‌وتبووم هیچ بریارێک بده‌م که کوێخاو لادی‌یه‌کان ده‌سته ده‌سته دابارین. هیچیان به‌ده‌ستی به‌تاله‌وه نه‌هاتبوون، هه‌ریه‌که‌ دیاری‌یه‌کی بۆ هینابووم.

ئه‌وه‌نده‌یان پۆن و په‌نیرو پۆنه‌که‌ره بۆ هینابووم ئه‌گه‌ر سالتیکی ته‌واو له‌سه‌ری له‌وه‌راپام له‌به‌رم ده‌مایه‌وه. بۆمن باش نه‌بوو بیان فروشم، واته‌ وه‌سیله‌م نه‌بوو. ئه‌گه‌ر بشمابایه‌وه خه‌راپ ده‌بوو.

گوتم باش وایه هه‌مووی به‌سه‌ر لادی‌یه‌کان دا دابه‌ش بکه‌م. ئه‌و کاره‌ باوه‌ری هه‌مووانی بۆ لای من راده‌کێشاو ئیحترامی بۆ زیاد ده‌کردم.

لای ئیوارێ بورهان شه‌پیووری له‌گه‌ڤ سێ‌چوار که‌س له‌ هاوڕێکانی په‌یدا بوو. من باشم خۆگران کردو له‌جیگای خۆم نه‌بزووتم.

بورهان شه‌پیووری له‌گه‌ڤ هاته‌ ژووری غاری دا له‌ سه‌ر لایه‌کی دۆشه‌که‌که‌م دانیشته. پیشان شاقه‌لی که‌واکه‌م و دوايه‌ ده‌ستمی ماچ کرد.

گوتم: "پۆله‌ خوا پشتیوانت بێ".

بۆخۆم پێکه‌نینم به‌خۆم ده‌هات. هینده‌ی نه‌ما‌بوو ده‌سته بکه‌مه ئه‌ستۆی ئه‌و کۆنه‌ دۆسته‌م و دووسێ‌جار ئه‌م لاو ئه‌ولای ماچ بکه‌م، به‌لام خۆم کۆ کرده‌وه‌و گوتم:

– به‌خێره‌اتی بورهان به‌گ؟

بورهان به‌گ وای ته‌عزیم بۆ کردم که ترسام لووتی له‌ عه‌رزێ بچه‌قێ و جوابی دایه‌وه:

گیله پیاو گیلله پیاو

– جه نابی شیخ! نازانی چەند تامه زۆی زیاره تی جه نابت بووم:

پرسیم:

– هۆی زیاره تی من چیه؟

بورهان که له من زینگتر بوو، دهسبهجێ وه لامي دامه وه:

– دیاره جه نابی شیخ هه موو شتیکیان لێ پوونه، من له ئه نقهره ئه وه ندهم
باسی کهشف و کهرامه تی جه نابت بیستوه که له زیارهت و دهست ماچکردنی
جه نابت به ولاره ئاواتیکم نه بوو.

به تایبه تی چەند رۆژ له مه و بهر که خه وم پێته وه دی، ئیتر تاقه تم لێ هه لگیراو
هه رچه ند کارویاریشم زۆر بوو به لام دهستم له هه موو کارێک هه لگرت و
که مه ندکیش بووم بۆ زیارهت.

ئه وه ندهم بۆ هه ستابوو خه ریک بوو تفیکی له ده م و چاوان کوتم. سه گبابه خۆی
وا لێ کردبوو هه رکه س دیتبای باوه پی ده کرد. پاش هه موو قسه یه کیش
ئاوړیکی وه سه ر لادی یه کان ده دا. ده یه ویست تێیان بگه یه ئی که چەنده
ئیحترامی شیخه که یان ده گری. پاش ئه وه ی قاوه یه کی خوارد وه کوتی:

– جه نابی شیخ! من نوێزی نیوه پۆ و عه سرم نه کربوه. ئیزن ده فهرمووی له
سووجیک نوێژه که م بکه م. ده ترسم بچێ.

له دلی خۆم دا گوتم: "بروانه سه گبابانه چۆن خه لکی فربو ده ده ن" پێم خۆش
بوو پاست و په وان پێی بلێم "ناخر کێ نوێزی کربوه تا تو به جێ مابی؟".
به لام چما ده کرا پیاو شتی وا بلێ؟ هاوار بۆ رۆژێک که په رده ی پیاو دووروووی
وه لاجێ. پێکه نینێکی به درۆم بۆ کردو گوتم:

– فهرموو له و ژووره ی پشته وه نوێژه که ت بکه .

پاش نوێژ ژووره که مان چۆل کردو باسه ئه سلێه که ده ست پێ کرا.

..... گیله پیاو

بورهان به پارانه وهو لالانه وهده یه ویست به لئینی یارمه تیم لی وه ربگری. ویستم بزائم منی ناسیوه ته وه یان نا. مه سه له ی سرده می قوتا بخانه ی ناوه ندی و نه و پرووداوانم هیتایه گپئی که به سهری هاتیبون. بورهان سات به سات زیاتر سهری سوپده ما. به ته واوی باوه پی کردبوو که که رامه تم هه یه و پابردووی هه موو که س ده زانم. به تایبه تی وه ختی که مه سه له ی نه قیب بالیوز هقی و لیدانی بورهانم گپرایه وه سهری قامکی خوی گزی و ئیتر هیچ له بیرى نه ما که له خزمه ت حه زره تی شیخ دا پاره ستاوه به دهنگیکی به رز گوتی:

"سه گبابه ده لئینی عیلمی غه یبی هه یه؟! "

ده مزانی نه گهر پویشته وه هه موو قسه کان بۆ شاهین ده گپرتته وه به و شک بۆ چوونه ی شاهینیشته وه کاره که پیس ده بۆ، به لام نازانم چ ژانه سهریکم هه بوو که سهرسوپمانه که ی بورهانم نه وه ند ه پئخوش بوو. ناخره که ی به لئیم پئدا هه موو دهنگه کانی خه لکی ئه م ناوه هی ئه ون و له هه لباردن دا سهرده که وئ.

به و پۆله ی که چهند ده قیقه پئش ئیستا یاریم کردبوو، نه و به شه ی دوایی قسه کانم بۆ بورهان وه ک نیدای ناسمانی وابوو.

زۆر به ئه ده ب و دلسۆزی چۆکی داداو داوینی ماچ کردم و ئیزنی رویشتنی خواست:

— خوات له گه ل کورم خه فته مه خۆ.

بورهان رویشته و منیش تووشی خه یال و نارپه هه تی بووم "خوایه چ بکه م؟ ئه گهر یارمه تی بده م ئاغا پئی ناخۆشه و تووشی نارپه هه تیم ده کا. ئه گهر یارمه تیشی نه ده م نه قیب تالووم به گه روودا ده کا."

گیله‌پیاو
.....

وهك دهنگه گهنمی ناو دووبه‌رداش له هاپان به‌ولاوله ریگای نیه، بۆ منیش
ریگای هیواو ده‌ریازیوون نه‌مابوو.

پاشان من شاره‌زای نه‌و جۆره کارانه‌ش نه‌بووم و نه‌م ده‌زانی ده‌بی چ بکه‌م.
له‌ترسی ئابرووی خوشم نه‌مده‌وێرا له‌که‌سیک پیرسم. نه‌گه‌ر دێهاتی‌یه‌کان لیم
پیرسن نه‌و کابرایه‌ ده‌ناسی یان نا چیان جواب بده‌مه‌وه؟

هینده‌م بیرکرده‌وه ژانه‌سهرم گرت. ئاخه‌که‌ی نه‌متوانی ریگایه‌کی ده‌ریازیوون
له‌و به‌دبه‌ختی‌یه‌ بدۆزمه‌وه. دلنیا بووم که نه‌م جاره به‌ ته‌واوی کاره‌که قۆپ
ده‌بی و سه‌ره‌نجام یان له‌گه‌ڵ ناغا یان له‌گه‌ڵ فه‌رمانده‌ تووشی "پیشم به‌رده‌.
پیشم به‌رده" ده‌بم.

جارو بار رۆژنامه‌کانی ته‌سته‌مبوولم پتی ده‌گه‌یشته‌. به‌لام هه‌وسه‌له‌ی
خوینده‌وه‌ی گۆڤارو رۆژنامه‌م نه‌بوو. هه‌روا سه‌ره‌سه‌ره‌کی چاوێکم به‌سه‌ر وتارو
تیتره‌کان دا ده‌خشاندو دام ده‌نان. به‌لام ئیستا له‌به‌ر نزیك بوونه‌وه‌ی
هه‌لبژاردن ده‌بوو رۆژنامه‌کان ببینم.

له‌ رۆژنامه‌کان دا باسیکی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ ده‌هاته به‌رچاو... له‌ سه‌روتاره‌کان
دا نووسرا‌بوو: "پارله‌مانی داها‌توو به‌رنامه‌ی دابه‌ش کردنی زه‌وی وزار
جی‌به‌جی ده‌کا".

"له‌ داها‌توودا هه‌موو جووتیاران ده‌بنه‌ خاوه‌نی زه‌وی و ئاوی خۆیان".
به‌کورتی هه‌ر کام له‌ پالێوراوه‌کان هیندیك چاووپاوی کردبوو و به‌رنامه‌یه‌کی
خستبو به‌رچاوی خه‌لك:

"نه‌گه‌ر ده‌نگ بۆ ئیمه‌ بده‌ن واده‌که‌ین وابچئ" هه‌موو قسه‌ شیرین و
به‌تامه‌کانی نیو رۆژنامه‌کانم له‌به‌ر کردبوو تا وه‌ختی وتاردان به‌گوئی دێهاتی-
یه‌کانیان دا بده‌مه‌وه.

..... گیلەپیاو

نەخشەى کارەكەم دووسى جار لە بەرخۆمەووە هەلسەنگاندبوو دىتم رىگا نىە دەبى لايەنى فەرماندە بگرم و بە قازانجى بورهان دەست بەكارىم. ئەم كارە دوو قازانجى هەبوو. هەم دەمتوانى لە بورهان كەلك وەر بگرم و هەم دلى فەرماندەشم بەجى دەگەياند كە لە ئاغا گرنگتر بوو. بەو حالەش ئارام و ئوقرەم لى هەلگىرابوو بە هىچ جۆر دلخۆشى خۆم بى نەدەدرايەووە.

بۆيە ئەو شەووە ئەوەندى شەپابى بووم خواردمەووە، كەچى ديسان بى سوود بوو، وەك كەسێك كە قەرار بى سەينى ئىعدامى بكەن، دلم هئىدى نەدەبوو و ترس بەرى نەدەدام.

كاتێك لەسەر جىگاگەم درىژ بووم يادى بەنديخانە لەسەرى دام. دەتگوت لەغەيبەووە خەبەرم پى دراووە كە بەم زوانە دەبى ليفەو دۆشەكەكەم لە بەنديخانەدا بلأو بكەمەووە.

تووشى وړينه بيووم. پيم وابوو هەموو دىهاتى يەكان بەريز راوەستان و بى وەرگرتنى زەوى نۆرەيان وەرگرتووە. كوێخا لەپيش هەمووانەووە راوەستانبوو، هاواری دەکرد:

"لەسەرەخۆ... بەريز راوەستن... هەرايە مەكەن... هەرچى بەريز نەويستى زەوى نادريستى".

بەلام لادى بىيەكان بىدەنگ نەدەبوون. يەكێك هاواری دەکرد:

– من زەوى يەكى باشم دەوئ. يەكى تر دەى نەپاند:

– دەبى زەوى يەكەم لە نيزيك كاريز بى. سىهەم دەيگوت:

– زەوى ديمەكارم ناوئ.

– هى ئيمە دەبى لەدەم پروبار بى.

گیله پیاو
.....

هر که سه جینگای زهوی خوی دیاری ده کرد. ناخره که ی لیتیان بوو به شه پ، ژن و پیاوو کچ و کوپ پتک وهریوون و به پیمه پره و پاچ و قولینگ و نوپله که وتنه سه رو گوپلاکی یه کتر:

هاوارم کرد:

- و بست بن! ته گه ر بیده نگ نه بن که س زهوی نادریتی! نه من بق خوم ده زانم هر که سه له کویتی زهوی بق داده نیتیم!

یه کتک له پیش منه وه راوه ستابوو، لیم پرسى:

- تو زهوی چونت ده وئ؟

- من زه ویم ناوئ!

- بچی؟

- ده ترسم ناغا به گوری بابم دا بریه نئ و هه نگوینم پی بکاته ژه هره مار؟ نه وده م ته م پارووه نانه ی ئیستاشم ده برئ. نه خیر نامه وئ. نامه وئ. نامه وئ.

له پر هوشم هاته وه به رخوم. به راستی ده تگوت ناغام له بیر چوته وه.

ده مه ویست ملکه کانی به سه ر دیتاهی یه کان دا دابه ش بکه م!!

هه موو گیانم ده سستی کرد به له رزین: "ته گه ر یه کتک ته م قسانه ی گوئ لئ

بووئ ته گبیر چیه؟

نا... به راستی پوو له کوئ بکه م؟"

له ترسان تابه یانی چاوم لیک نه نان و خه وم لئ په وئ.

هیتشتا دنیا تاریک بوو و رژی مه علوم نه کردبوو دیتم له ده رگایان دا.

نازانم به سه رهاتی نه و به ندیانه ت خویندوته وه که حوکمی ئیعدامیان دراوه یان

نا؟ به یانی زوو قازی عسکه رو فرمانبه ره کان دینه ژووری به ندیخانه و حوکم

دراو له خه وه ل ده سستینن و ده لئین هه سته چ وه سیه تیکت هه یه بیکه. ده زانی

..... گیلہ پیاو

ٺه و حوڪم دراوه به دبہ ختہ تووشی چ حالئڪ ده بی؟ منیش راست دوچاری ٺه و حالہ بیووم. ٺه و که سهی له ده رگای ده دا له پیش چاوی من په یکی مردن بوو. بی گومان خه به ریکی ناخوشی پی بوو، ٺه گینا به و به یانی به له چی ده گه را؟ هروا به ترس و له رزه وه گوتم:

— کئی به به و به یانی به چ خه به ره؟

— قوربان! ٺاغا چند سوار یکی ناردوون ده یانه وی ده سبه جی تو ببینن.

— چ خه به ره؟ بؤ به و شه وه به سهریان دا داوین؟ ٺاغا چ کاریکی پیتمه؟

تو که ره که م له پشت ده رگاوه گوئی:

— ٺاغا ده یه وی بجیته شار. ویستی پیش رویشتن ته گبیری که به تو بکا.

— فکر م بق مه سه له که ی دوی شه و چوو، ترسیکم پی نیشته هر مه پرسه: "کوړه

خو له مردن زیاتر نیه؟ باهه ستم بزائم چی به؟!"

به لام ده ترسم ٺه وه ندهم لی دا به زه لیلی بمرم. هه ستمه سه ر پی: "ٺه و

سه گبابه چونی زانیوه ته وه که ده مه ویست ملکه کانی دابه ش بکه م؟".

"ناکا بیست بیستی که له گه ل بورهان به گ زور خومانه دانیشتووین و دلی

یه شابی؟"

په رده که م لاداو ته ماشایه کی ده ره وه م کرد، به لام چ ببینم؟

ژماره یه کی زور سواری چه کدار ده ورپشتی ماله که میان گرتبوو، تیگه یستم

ٺه گه به خوشی نه چم شه پ ده زانی قوناخ له کوئی به.

ده سبه جی جله کانم له بهر کردو چوومه ده ری. نوینه ری ٺاغا له پیش پلیکانه کان

دانیشتبوو، به لام به پیچه وانه ی جاران زور پوو گرژو تووړه دیار بوو. هیچ

له بهرم هه ټنه ستاو گوئی نه دامی.

تیگه یستم هه واکه ی تووشه. گوتم:

..... گیلەپیاو

– بەخێر هاتی جەنابی نوێنەر!

کابرا وەك بزمار لە شوێن خۆی چەقی بوو، زۆر بەوشکی وەلامی دامەو:

– سوپاس. ئاغا هەر ئیستا تۆی دەوێ.

– مەسە لە چیه که بەو پەلەیه ناردوویە؟ سەبر کەن نوێژە کەم بکەم.

– ئاغا زۆر بە پەلەیه، دەیگوت دەبێ دەسبەجێ وەپێ کەون.

"کەوابوو ئەو دەیگوت راستە و هەر بگەمە قەلاتی ئاغا چوار میخەم دەکێشن!"

دوو کەس لاقیان هەڵیانام و سواری ئەسپێکیان کردم. زۆر دەترسام، بەلام

ناوچاوانی تۆکرەکان هێندە تال بوو لەخۆم پانەدی بلیتم: "بەزەبیم بەم

بەستە زمانەدا دیتەو بەپێ دەپرۆم". دەمزانی سوارەکان ناھێلن.

لە رێگا هەر دلخۆشی خۆم دەدایەو "پەنگە مەسەلەیهکی تر بێ، ئەمن

بەخۆپرای تۆقیوم".

"باشە، ئەگەر شتێکی ترە بۆ بەم بەیانیه پیاوی بەدوادا ناردووم؟".

هەتا گەیشتیڤە قەلات ئارەقی مەرگ لە هەر حەوت کونی ئەندام هەڵدەچۆرا.

کاتیگ گەیشتیڤە قەلات دیتم ئاغا لەبەر دەرگا پراوەستاو و بە پیشواز مەو

هاتو، نەختیگ هاتمەو سەرخۆم.

لاقی راستم لە ئاوەزەنگی دەرھێناو بە احترامێکی زۆرەو بەقەوگوت:

– استغفرالله، بمبورو، تەکا دەکەم.

– جەنابی شیخ دیارە دەبێ بمبوری کە بەم بەیانیه زوو جەنابتە ئەرێت دا.

دەمەویست بچمە شارو پێویست بوو مالاوایی لە جەنابت بخوازم.

پرسیم:

– بۆچی و بەپەلە دەچی؟

..... گیله پیاو

– باش نیه وهختی هه لێژاردن من لێره بێم. ئاغا ده بێ بێ لایه ن بێ و لایه نی که س نه گری!

به قسه کردن چووینه ژووری، نوکه ره کان پۆشتن و هر له گه ل ئاغا دووبه دوو ماینه وه ده سه به جێ هه وای زاری ئاغا گوپا:

– ده ی پیری سه گباب! بیستم له گه ل بورهان به گ ژۆر گهرم بووی.

– ئاغا به گیانی خۆت، ئه مه سیاسه ت بوو، ژۆل بوو یاریم کرد.

– به کورتی ئاگات له خۆت بێ، نه چی فریوی ئه مانه بخۆی!

باش پتیه ببووم "ئه م لام تات و ئه ولام تات" ده مزانی ئاخره که ی له گه ل یه کێک له مانه تووشی کێشه ده بێم.

ئاغا شووشه شه پابه که ی کرده وه و په رداخه کانی پرکردو دایه ده ستم:
– بگره بخۆوه هه تا راستیه که ی بلیتی.

گوتم:

– ئاغا! له خورینی باش نیه.

– بخۆوه سه گباب! هیچ لۆتی یه که سه بووچی په ت ناکاته وه.

– بۆ خۆشتان هر باش نیه به م به یانیه بخۆنه وه!

– لێم مه به دوکتۆر هه لده یاللا.

ئاغا پێکه که ی خوارده وه و منیش به نابه دلی خواردمه وه. پێکی دووه م و سییه میش خورایه وه من زیاتر وریای قسه کانم بووم نه وه که قسه یه کی خه راپم له ده م ده ریپه یی و به ده بخت بێم.

– خوا ده زانی له م هات و چۆیه ماندوو بووم. خۆزگه زوو ئه و هه موو داراییه یان لێ وهرده گرتم و ئاسووده ده بووم. له م ئاغایه تی و هه لسووپدا سووپه ماندوو بووم. ئه گه ر خوا بکا ئه م زه وی دابه شکردنه زوو ده ست پێ بکا ئاسووده ده بێم.

گیله‌پیاو
.....

که ئەم قەسەى کرد، سەرخۆشى مانای بێ لە کەلەم دا ئەما: "ئاغا دەلێ چی!
باسی دابەشکردنی زەوی دەکا. چۆن ئەمە لایەنگری دابەشکردنی زەوی و
زارە؟ دیارە دەیه‌وێ قەسە لە من دەركێشی؟ دیارە یەکیك قەسەکانی دوینی
شەوی منی بیستوه و هاتوه بۆی گێراوه‌ته‌وه".

که مێک کشامه دواوه و گوتم:

— خا نه‌کا ئاغا! اسغفرالله! ئەم قسانه چیه. دابەشکردنی زەوی و زار یانی

چی؟ چۆن دەکرێ مانی یەکیك بدهن به یەکیكى تر؟

ئاغا نه‌ختيک لێم ورد بۆوه.

— خا چ نه‌کا؟

— نافه‌رمووی زەوی دابەش دەکرێ. خا نه‌کا زەوی و زار دابەش کرێ.

ئاغا پتیکی له ژێر چه‌ناگه‌ی من داو سه‌رم هه‌لپێ.

— نامەرد! هه‌ی (...). به‌پیشی ئەو کەسەى تۆی کردە گەوره‌ی ئێمه! ئەتو

دەزانی زەوی دابەش کردن چیه؟ ئەم قسانه ده‌کەى؟!

— ئاغا گیان به‌سه‌ده‌قه‌ت بێم خۆ ئەمە مه‌سه‌له‌ی ریازی نیه. ده‌یان‌ه‌وێ ئەو

ملکەى له‌باب و باپیرت به‌میرات به‌جێ‌ماوه لێتی بستینن و بیده‌ن به‌و که‌سانه

که قه‌تیان هه‌چ نه‌بووه و هه‌میشه نۆکه‌رو په‌عه‌یت بوون!

— ژۆر باشه با بیان ده‌نێ! مه‌گه‌ر ئێمه رێگابه‌کی ترمان هه‌یه؟ چه‌ند ساله

به‌ردی دیموکراتی له‌ سنگم ده‌ده‌م بۆ رۆژێکی وایه ئێتر!

ئاغا لای وابوو به‌راستی "گیله‌م". خۆی له‌پایا به‌کاتولیکتر نیشان ده‌داو

ده‌یه‌ویست قەسە لەمن بکێشێته‌وه و مه‌سه‌له‌ن بلێم: "به‌لێ ئەم لادێیه‌

به‌سته‌زمانانه ژۆر زه‌حمه‌ت ده‌کێشن و هه‌یچیان پێ نابه‌ی". به‌لام من هه‌ینه‌

کال نه‌بووم که خۆم پێوه بکه‌م.

گیله پیاو

وام نیشان دا که زۆر به م قسانه ناره حه تم گوتم:

— چۆن شتی وا ده بئ؟ نه گهر تۆش بتهوئ ئیمه نامانهوئ. دیموکراتی و

عه دالّات یانی چی؟ نه مانه قسه ی غهیره دینه کانن!!

ئاغا به پاستی پئی ناخۆش بوو، قامکی خسته سه ر لئوی:

— س س س. نامه ردی غارنیشین. تۆ هه قی ئه م غه له ته ت چیه که ده م له

مه سایی سیاسی وه ریده ی! نه تۆ ده بئ گوئلکان بله وه پئنی. ئیستا هاتووی

له گه ل من باسی سیاست بکه ی!!

ئه و ملکانه ی له باپیرانمانه وه بۆمان هاتوون که لکیان چیه. ئه م کێوانه له

زه حمه ت و کویره وه ری به ولاره چ قازنجیکیان بۆ من هه یه. هه موو که س ده لئ

فلانه که س ۲۲ گوندی هه یه. یه کێک نایه حیسابی قازانچ و زهره ره که ی بکا.

من زۆر له داهاتی ئه و ملکانه زیاتر ده ده م به م سوارانه و به م تۆکه رانه م.

نه گهر ده سه لّاتم بوايه پێم خۆش بوو زۆر قسانی پئی بلّیم. "ئاخر به بابه وه ت به

قوپئ دا که م نه گهر نه م گوندانه زیانیان بۆ تۆ زیاتره ئه ی بۆچی پات گرتوون؟

بۆچی سائئ دوو سئ مانگ وه ختی خۆت لیره به فیرۆ ده ده ی؟ ئه ی نه م هه موو

پاره له کوئ دینی که خه رجی سه که گه ت به قه ده ر مائیکی پینچ سه ر خیزانی

ده بئ...؟

به لّام کوا؟ کئ ده ویرئ دوو قسه ی پاست بکا؟! خۆ من خوا شیتی نه کردبووم،

به من چی؟

ته نیا شتیکی ناره حه تی ده کردم قسه کانی ئاغا بوو. تووشی گومان بیوم،

نه مده زانی ئه م قسانه ی به پاسته یان ده یه وئ من تاقی بکاته وه.

گوتم:

— ئاغا! له گه ل نه وه ش دا سیبه ری جه نابت له سه ر نه م ملکانه بئ زۆر باشه.

گیله پیاو
.....

– دهمه ویی باش نه بی. خۆزگه دابه شکردنی زه ویی وزار زووتر دهستی پئی کردباو
رزگاریم هاتبا.

– ئاخو ئاغا زه ویی یه کانت لئی دهستینن.

– کوڤه با لیم بستینن. کئی ئهم زه ویی یانه دهکړی!

هیچ نه بی ده ولت پاره یه کمان ده داتی. نه حله له بابی من نه گه ر پئش هه موو
ئاغا کان رازی نه ب. پاره که وهرده گرم و ده چمه نه سته مبول، سی چل ده سته
خانویه ره ده کړم.

پیت وایه ئهم گوندانه سالی داها تیان چه نده. به خودا نه گه ر نه مانهم لئی
بستینن و ده پازده دهستم خانویه ره بدهنی ژور رازیم.
گوتم:

– ئاغا خۆ پاره یی ملکه کان نه غد نادهن!

– باشه، هه ر پئش قیسته که یم به سه. کاریکی وا ده که م که پاره یی هه موو
ملکه کانم به ناوی پئش قیست وهر بگرم و نه وه که یی تری له سه ر قازانجی
بمینیته وه.

ئهی پیت وایه بۆچی نه وه نده هه ول ده دهم وه کیلی ئهم ناوچه یه هی خۆم بی.
پیت وایه له بهر چا ووبرۆی "حمید رسول" یه که ئهم هه موو پاره بۆ هه لبرانی
خه رج ده که م؟ ئهم زه حه ته م بۆ وه یه که سبه ینی پاره یی ملکه که م دووقات
وهه بگرم.

پرسیم:

– که وایه بۆچی هه موو خاوهن ملکه کان رازی نین؟

– ئاخو بابا به گیان! خۆ ملکی هه موو که س وه ک دیتا ته که یی من نیه که دیمه کارو
شاخ و داخ بی؟ زه ویی یه کانی ئه وان به قیমে تی خوینی بنیاده میش هه رزانن.

..... گیله پیاو

قسه کانمان گهرم کردبوون و زۆر له سه ره ئه و باسانه رۆیشتبووین. ئاغا به ته وای سهرخۆش بوو. له نه کاو قسه که ی گۆپی و گوتی:

— ده زانی بۆچی وا به په له به دوام دا ناردی؟ من بپریم داوه ئه مرۆ بچمه ئه سه ته مبهوول. مه سه له ی هه لێژاردنی ئه مسال هه راو هۆریای زۆر ده بی و له وانه یه خوینی تیدا برژێ. مانه وه ی من لێره باش نیه. ده ستووراتی ته وایم به وه کیل و تۆکه ره کانم داوه. هه موو له به ره دهستی تۆ دان. له هه یج شتیك مه ترسه. لێده، بکوژه، هه رچی ده ته وێ وا بکه. تۆکه ره کانم له بن جوا به که ی دینه ده ره. ئه مانه پیاو بکوژن و سه گ بکوژن پێیان وه ک یه که.

ته نیا ئه وه نده یه وریای خۆت به. به فریو نه چی. ئه من هه موو شتیكم تێگه یاندوون. هه ره ئه وه نده به قسه ی تۆ ده که ن که به قازانجی من کار ده که ی، ئه گینا ئه گه ره پێ خوار دابنیتی به لایه کت به سه ره دینن به داستان بیگێر نه وه. ده بی "حمید رسولی" هه لێژێردری. له شات و شووتی فه رمانده ی پۆلیس هه یج مه ترسه.

گوتم:

— دلنیا به، هه رچی له دهستم بێ درێخی ناکه م!

— چی؟ هه رچی له دهستت بێ درێخی ناکه ی؟ ده بی هه لێژێردری و بپایه وه.

ئاغا منی به پێ کرده وه. به احترام و ئه ده بی جارانه وه له پێش چاوی هه مووان دهستی ماچ کردم و گوتی:

— دوعای به خیرمان بۆ بکه. جه نابی شیخ فه رامۆشمان مه فه رموو.

له گه ل سواره کان گه رامه وه. خۆم وه ک که سیك ده هاته به رچاو که بۆ مه یدان ی ئیعدامی ده به ن.

گیله‌پیاو
.....

زۆرم پى خۇش بوو خۇم ون بکه م و دهست له هه موو قازانجه کانی هه ل بگرم.
ئه و بپياره شم دا. له دلى خۇم دا گوتم:

"بابه گيان! هه تا کاره که پيس نه بووه لیده بپۆ! شه ويك، نيوه شه ويك
پاره که هه ل گره و پا که. ئيره ئيتر بۆ مانه وهى تۆ نابى. ئاخريه کيك له م
دووکسه ئاخري هه ر هه ل ده بژيردرى و ئه تۆ ده که ويه داوى ئه وه کهى تريان".
ئه م نه خشه يه م پى باش بوو. له ريگا له دلى خۇم دا هه ر بيرم لى ده کرده وه و
نه خشه م بۆ هه لاتن ده کيشا.

کاتيك گه ياشتمه وه مالى سوپاسى وه کيلي ئاغام کردو گوتم:

– زۆر سوپاس. خواحافيزتان.

به لام وه کيل زۆر به مۆنى و جیددى گوتم:

– ئاغا فه رمانى داوه چه ند که س له سواره کان له خزمهت تۆدا بن و هه تا دواى
هه ل بژاردن پاريزگاريت لى بکه ن.

دلم به جارک داخوپا. به و پى يه هه موو نه خشه کانم هه ل ده وه شان. ئاغا له من
زرينگتر بوو.

گوتم:

– نا بابه گيان! ئيمه ئازارمان بۆ که س نيوه که سيش کارى به ئيمه ني.

– پاسته، به لام کارى هه ل بژاردن گالته ني. له وانه يه خوانه خواسته تووشى
وه زه ندى يه کت بکه ن. پاشان بى ئه وهى چاوه پوانى وه لامى من بى، پوى کرده
سواره کان و گوتم:

– ئيوه ليره وه مينن. شه وو رۆژ ده بى له ده ورى ئه م ماله ئيشك بگرن. ئه گه ر
لى خافل بن و موويه که له سه رى شىخ که م وه بى، به گۆپى بابتان دا ده پيه نم.
بۆ خۇشم هه موو رۆژى سهرتان ده ده م.

..... گٺله پياو

فهرمانی وه کیل ئەم لای ئەولای بۆ نه بوو. له پټش چاوی هه مووان داوینى ماچ کردم و خواحافیزی کردو پڤیشت. له و ساته وه ماله که م که و ته ژیر ده سه لاتی سواره کانی ئاغا.

به م جۆره دیتم هه موو نه خشه کانم هه لوه شاونه وه تازە ناتوانم له چنگ ئەم سوارانه ده ریا زیم.

چوو مه ژوورئ، ماندوو مجرۆ، له سه ر جیگا که م که و تم: "خوايه بۆ خۆت روحم بکه" نه مده زانی سه ره نجامی من چ ده بی.

به یانی سه ر ده سته ی سواره کان به تۆ که ره که می گو ت بوو کارێکی به په له ی هه یه و ده یه و ئ ب م بینى و پاسپاده یه کی گرنگی ئاغام پئ پابگه یه نئ.

رێگا نه بوو بێجگه له وه ی ده سه به جئ ئیزنی بده م بێته ژوورو پاسپارده که ی بگه یه نئ.

وه ختیک هاته ژوورئ سه ری بۆ دانواندم و گو تی:

— قوریان "حمید رسولی" وه لامی داوه تا چەند سه عاتی دیکه دیته سه ر دانی جه نابت. ئاغا هه موو کوێخاکانی پاسپارده یارمه تی بده ن. دیاره جه نابیشته لوتفت له گه ئی ده بی.

سه رێکم بۆ له قاند:

— دیاره، ئەوان نووری چاوی ئێمه ن.

سه ر ده سته ی سواره کان وه ده رکه وت و منیش له بیرو به رژه وه ند پاچووم.

"ئه گه ر فهرمانده ی پۆلیس پئ بزانی که من "حمید رسولی" م بۆ مالی خۆم رێگا داوه، ته گبیر چیه. هه تمه ن پټش ده زانی. خۆ کابرا پنگ نیه، بابایه که ئەم و ئەمانى هه موو ئەم مه لبه نده ی دابین کردوه، هه زاران دزو درۆزنی نارێقه وه مالی خۆیان، من سه گی کویم تا بتوانم فیلى لئ بکه م".

گیله پیاو
.....

چ بکه م، چ نه که م، فکر. فکر. فکر، له نه کاو فکر ټکی خوش وه ک بریسکه
له میښکی دام:

"زور باشه. ریکا له وهی باستر نابی".

ده سبه جی هه ستامه سه ریږ. جله کانم له بهر کړو بانگی سه رده سته ی
سواره کانم کړو گوتم:

— بونه وهی "حمید رسولی" هه لېژنډری سه ریږکی ته م گوندانه ده ده م و ده نگی
بق کړ ده که مه وه.

سه رده سته پرسې:

— نه ی ته گبیری کاک "حمید رسولی" چیه که گوتوویه دیته نیره؟

— وه لامي بده نئ بیته ناوایی له وی یه کتر ده بینن. نه مه زور باستره، له وهی
ته و بی بق مالی نیتمه.

ته م فیله م نه وه نده به لیژنای بوو که هیچ دوو دلی و درد ټنگی بق سه رده سته ی
سواره کان نه هیښته وه. گوتی:

— چو نیکي جه نابی شیخ به باشی بزانی نه و پاسته.

ده سبه جی چنه د که س له سواره کانی بانگ کړو فه رمانی پټویستی پی دان که
به پوالت له خزمه ت من دا بن، به لام له پاستی دا لیم وریابن. گوتم:

— ته م سوارانه م له که ل بن قسه ی لی په یدا ده بی و خه لک وه ک پټویسته باوه پ
ناکا که من به پاستی لایه نگری "حمید رسولی" م. دیار بوو پ به دل باوه پی
به قسه کانم هه یه به لام نیجازه ی نیه به قسه م بکا. کاتیک دیتم دوو دله گوتم:

— شتیکی دیکه ده که ین. با سواره کان ته سپه کانیان به جی بهیلین و
جله کانیښیان بگړن و به دوی من دا بیښ.

..... گیلەپیاو

ئەم پېشنیارەى قبول کرد. ئاغا لە پېش دا پتې گوتبووم کە چوونى ناو خەلک
وەک ئەو ەىە لەزستان دا بچىە ناو دەریا. نابى زۆریان لە نۆر بىننەىە،
پاستىشى دەکرد. ئەمە مەسەلەىەكى نەفسىیە.

خەلک ەەر ئەو ەندە ریز لە یەکلک دەگرن کە پېیان وایە لە خۆیان نیە. ئەگینا
کاتک دیتیان ئەویش یەکلکە وەک خۆیان ئیتر ەىچ نرخى بۆ دانانن.

چووم بۆ ئەو گوندە کە ناو ەندى ناحیە کە بوو.
بەریکەوت ئەو رۆژە ەىنى بوو. خەلک کە خەبرى منیان بىستبوو تا دەرى
ئاوایى بە پىرمەو ەاتبوون.

ژن، پیاو، پىر، لاو، تەنانەت منداڵەکانیش ەاتبوون. ئەگەر پادشاىەک لە
ەىندستانەو ەاتبا ئەو پېشوازییەى لى نەدەکرا. بۆم دەریکەوت ناوى من لەو
ناو ە چاک دپاوه.

پاش تۆقە لەگەل چەند کەسى ناسراو و سەربەدەرەو ەویشتن بۆ تەکیەى
ئاوایى.

خەریک بوو بچمە ژوورى تەکیە دىتم کابرایەک دپ بە خەلک دەداو بەپەلە دپتە
پېشەو ە.

زۆر ترسام. نەگەیشتم بىزووم کە کابرا گەیشتە سەرم و خۆى بەسەر
کەوشەکانم دا دا:

– بەقوربانى تۆزى بەرپیت بم خەزرتى شىخ لە ئاسمانیم دەویستى لە ەرزیم
و ەدەست کەوتى. ەموو شەوئى خەونت پتو ەدەبىنم. ەاتووم دوعاى خیرم بۆ
بکەى.

هه‌تا ئه‌و رۆژه حمید رسولیم نه‌دیوو. به‌لام له‌په‌فتارو جوولانه‌وه‌ی ئه‌م کابرایه تێ‌گه‌یشتم که ئه‌م پیاوه زمان لووسه ئه‌و که‌سه‌یه که ده‌یه‌وئ ببێته وه‌کیل. قۆلم گرت، پاستم کرده‌وه گوتم "استغفرالله".

پاشان چووم له‌لای سه‌ره‌وه‌ی ته‌کیه له‌سه‌ر دۆشه‌کیکی گه‌وره که بۆمن دیاری کرابوو دانیشتم.

هه‌موو خه‌لکی ئاواپی ده‌سته‌ده‌سته ده‌هاتنه زیاره‌تی من و منیش دوا‌ی ده‌ست ده‌نیو ده‌ست نان به‌دزی به‌گویم دا ده‌چاندن:

– وه‌کیلی ئێوه ته‌نیا که‌سیک که ده‌توانی خزمه‌تتان پێ‌بکا ئه‌م پیاوه‌یه. ده‌نگی خۆتان بۆ ئه‌و بده‌ن.

خه‌لک که بیستبوویان وه‌کیلی داماتوویان هاتوه‌و له‌ته‌کیه له‌ته‌نیشت من دانیشتوه که‌وتبوونه جم و جۆل. هه‌ی وا هه‌بوون دووجار سی‌جار ده‌هاتنه ته‌نیشتم و ده‌یان پرسى:

– قوریان جه‌نابی وه‌کیلی ئێمه ئه‌مه‌یه؟

– به‌ئێ موسولمان.

ده‌مدی هه‌ندیکیان تێک ده‌چن و پوو گرژ ده‌کن و هه‌ندیک پێیان سه‌یره. پێم وابوو چونکه جاریکی تر گووتوو مانه بورهان وه‌کیلی ئێوه‌یه و ئێستا قسه‌که‌مان گۆپیوه پێیان سه‌یره. به‌پاستی هه‌یفه ئه‌و مێشکه‌ی من تا ئێستا ساخ ماوه‌ته‌وه. باش وابوو مێشکی منیان پۆ کردباو قسل و گێچیان تێ کرد بایه.

جه‌نابی وه‌کیل به‌مه‌نده‌ش رازی نه‌بوو داوا‌ی لێ کردم که پێکه‌وه خولێک به‌نیو ئاواپی دا بسووپیینه‌وه.

منی نه‌فام نازانم بۆچی به‌قسم کرد.

..... گیله پیاو

وه کیلی به ریز قۆلی له قۆلی من کرد، بۆ ئه وهی خه لک چاویان لێ بێ و حورمهت پهیدا بکا. منیش له بهر دلی ئاغا گوتم:

"باشه، با ئه مه هه لێژێردرێ و دلی ئاغام لێ نه یه شی ئه وه که ی تری قه ی ناکا".

لایه نگرانی جه نابی وه کیل به ده رفه تیان زانی و به ده هۆل و زوپناوه به پیرمانه وه هاتن. به تاییه تی ده یانه ویست هه موو خه لکی ئاواپی بزانه که منیش لایه نگری ئه وم.

کاره که زۆر گه ره ببوو ده مه ویست به جۆرێک خۆم له دهستی رزگارکه م. به لام چما ده ی هیشته؟ وه ک زه روو پێمه وه نووسابوو، به ری نه ده دام. له پڕ فکرێکم بۆ هات.

گوتم:

– نوێژ درهنگه ئه من ده بێ بڕۆم.

به لام جه نابی وه کیل دهستی به پارانه وه کرد:

– به قوربانته بێ تاوێکی تریشمان له لا گیر به!

پاشانیشت نه ی هیشته قسه بکه م بڕدمی بۆ لای باره گای حیزبی خۆیان. خۆ نه ده کرا له نێوه پراستی کۆلان دا له گه لێ به شه پ بێم.

ناچار ده گه لێ چووم، چای تازه دیمیان هینا، قلیانیان سازکردو چهند که سیش به زهحمهت خه لکه که یان لێ ته کاندینه وه.

ده لێن مریشک بۆ خۆی خۆل وه سه ری خۆی نه کا به که سی وه سه ر نا کرێ. منی به ده بختی له هه موو دنیا بێ خه به ریش به دهستی خۆم چالێکی گه وره م بۆ خۆم هه لکه ندبوو که تێکه وتنم مسۆگه ر بوو.

بیرم له وه ده کرده وه که ئه گه ر سه رۆکی پۆلیس پێ بزانیته وه ته گبیرم چیه؟

گیله‌پیاو
.....

له وکاته دا یه کیک له نیو خه لکه که پاست بۆوه و پرسی:

– جه نابی شیخ نه گهر ئیمه دهنگ بۆ نه م زاته بدهین چیمان بۆ ده کا؟

وه کیلی گهل دیار بوو له پێشه وه دهرسه که ی حازر کردبوو، ههرکه نه مه ی

بیست غاری دا پشت کورسی یه ک و گوتی:

"به روخسته ی جه نابی شیخ ده مه وی به رنامه ی خۆمتان به درژی بۆ باس بکه م.

یه که مین کاری من دوا ی نه وه ی هه لبژێردرام دابه ش کردنی زه وی و زاره ...

ته وای نه م زه وی و زاره هی ئیوه زه حمه تکیشانی نه م ولاته یه ...

هه تا ئیستا که س له بیری ئیوه دا نه بووه و نه یانویستوه ئیوه له م هه ژاری و

برسیه تی یه رزگار بکه ن...

ئاخر له چ جیگایه کی نه م جیهانه شتی وا هیه که یه کیک خاوه نی ۲۳ پارچه

ملک بۆ و سه دان که سیش له م گوندانه دا له گه ل برسیه تی و هه ژاری

ده سه ته ویه خه بن.

دیتم کابرا زۆر توند ده پروا و خه ریکه قسه کانی بکه نه جیگای باریک. ویستم

کاریکی وا بکه م له کورتی بیپرێته وه، به لام وه کیلی گهل وازی نه دینا، هه ر

مستیکی له کورسی یه که ی ده دا ده تگوت گۆپی من هه لده که نی.

به تاییه تی نه و جنیوه ته پرو تازانه ی به ناغای ده دان و چه پله بۆ لێدانی

لادی ییه کان به جارێک زه نده قی برد بووم. گۆم:

جه نابی وه کیل تو دلتیا به نه مانه خادم و خاین لێک ده که نه وه.

لادی ییه کان هاواریان کردو چه پله یان لێدا. جه نابی وه کیل په یتا په یتا سه ری

داده نواندو سوپاسی ده کردن. پاشان به ده نگێکی پر له احساساته وه گوتی:

– زه وی یه کانی ئیوه له ده سه تی نه و ناغا بۆ ویژدانانه دینمه وه ده رو ده تان

ده مه وه. به لێنتان ده ده می که هه مووتان ده بنه خاوه نی ئاوو زه وی خۆتان.

..... گیلەپیاو

دیهاتی یه کان له خوشیان هاواریکی وایان کرد خهړیک بوو په رده ی گویم بته قی. له و قسانه پرا که له ئاغام بیستبوو دلتیا بووم که ئه م قسانه له سه ر په زامه ندی ئاغا ده کا. به لام کابرای پارێزهرم که له پشتمه وه دانیشتبوو به سپایی به گوئی دا چپاندم:

– یا شیخ وریا به ئه مانه زۆر شلووقی نه کهن، ئاغا به می تری ده زانی. ها. !
دیتم پاست ده کا. ئاته کی عه باکه م کۆ کرده وه و گوتم:
– نوێژه که م دره نگ ده بی، ده بی مه ره خه س بم. کابرا له مه مانان زرينگتر بوو گوئی:

– قوربان ریگا بده خزمه تکاری خوشت له خزمه ت دابن.
ده متوانی چی جواب بده مه وه ؟
ديسان پیکه وه که وتینه پئی. له ریگا دا لیم پرسى:
– ئه گه ر له هه لبژاردن دا سه رکه وى يه کى چه ند هینکتهاریان زه وى ده ده یه ی؟
– بیست هینکتهار.

له دلی خۆم دا گوتم: "سه گى سه گباب ته واوى زه وى يه کان به شى نيوه ی ئه م خه لکه ناکه ن. ئه وه که ی تری له گۆری بابت ده ردینی؟".
دیتم به و جۆره هه لبژیرانی ئه م کابرایه مسۆگه ره و بورهان شه پیووری قوپه سه ر ده م له پووش بووه ...

دلتیا بووم فه رمانده ی پۆلیس هه روا به هاسانی له من خوش نابن و هه ر چۆنیک بووه رقی خۆی به من ده ریژی. به لام هه رچی بئ رازی کردنی ئاغا بۆمن له فه رمانده گرنگتر بوو.

ئاغا هه موو کاریکی پئی ده کرا، ئه و هه م پاره ی هه بوو هه م ده سه لات. دلم خوش بوو که هه یج نه بی ئه م یه که یانم رازی کردوه.

گیله پیاو
.....

کاتیک خه لکه که بلأوه ی کردو ئیمه به ره و مال گه پاینه وه سر ده سته ی
سواره کان هاته پیش و کوتی:

– جه نابی شیخ ئه م ده سته گوله چ بوو به ئاوت دادا؟

ئه م جۆره قسه کردنه یم زۆر پی ناخۆش بوو، به توو په یی وه پرسیم:

– مه گه ر چ بووه؟

– ئه و کابرایه ی هینده ت هه ول بۆدا که له کبازو سه گبابی وه ک خۆی که مه .

– به من چی . ئه من له به رخاتری ئاغا پیشتیوانیم لی کرد .

سه رده سته جرتیکی بۆ پراهیستم و به پیکه نینه وه کوتی:

– پیاوی باش! ئه مه "حمید رسولی" نه بوو . ئه مه به کیک له ناچه زانی

سه رسه ختی ئاغایه و هه میشه پیکه وه کیشه یانه .

ئه گه ر بۆمبام به سه ردا که وتبایه ئه وه نده پانه ده چله کیم پرسیم:

– به راستیه؟

– درۆی بۆ چیه؟

خه ریک بوو هه ر له وی به سه ر ئه سه په که وه دیق بکه م . به لام بۆ به دبیه ختی

له سه گ گیان سه خت ترم . بریا هه رله وی گیانم ده ر چوو یاو تووشی ئه وه موو

به دبیه ختی و رۆژ ره شی یه ی دواتر نه بوو یا به م .

ده مزانی له سه ر ئه م شیرینکاری به له دوولوه ته مبی ده کریم . ئاغا و فه رمانده

هه ردووکیان ئه مبه ر ئه و به رم پی ده که ن .

راست وه ک تۆپی یاری به لام ئه م جاره یاری به که هه ر به دوو که س ده کرا . ئاغا و

فه رمانده ریک ده که ون و به هه ردووکیان مشووری من ده خۆن .

هه موو ده رگایه کم له سه ر داخرا بوو . مه گه ر موعجیزه به ک پووبدا، ئه گینا هه فته ی

دادی خۆم له به ندیخانه ده بینمه وه ."

گیله پیاو

هه تا گه یستمه وه جی، نیوه ی گزشتی نه ندام توایه وه. هه رچی بیرم ده کرده وه
چون خرم له م داوه پرگار که م نه قلم نه ی ده بپی.

ریگای هه لاتنم له هه مو لایه که وه لی ته نرابوو. ده مزانی له م شه وه وه بیجگه له
پیاوه کانی ناغا پولیس تیکیش بۆ ئیشک لی کیشانم دیاری ده که ن و خوا ده زانی
چ په ندیکم به سه ر دینن.

لای ئیواری مان دوو مجرۆ گه یشتینه وه مال. ده سبه جی چوومه ژووره که ی خرم
بۆ نه وه ی مان دووم به سیته وه به هیوای نه وه ی له ده ست نه و فکره ناخوشانه
پرگار بم ده زگای خواردنه وه م لی داکوتا.

نه وه نده ناپه حه ت بووم که سه رخۆش و بی خه به ر که وتم و نه مزانی که نگئ
خوم لی که وتوه. سبه ینی ژۆر زوو به ده نگی ده رگا کوتان له خه واپه ریم.

دلم خه به ری دابوو که شتیکی ناخۆش پوو ده دا. راست بوومه وه په رده که م
لاداو ته ماشایه کی ده ره وه م کرد. دیتم سی که س له لایه ن وه کیلی ناغا وه
هاتوون. دلم داخوړپا: "نه ی هاوارو داد ناغا هه موو شتیکی زانیوه ته وه، ئیستا
به پهل به ستوویی ده مبه نه لای نه و".

نه وه ی له پشت ده رگا بوو به قه وتر له ده رگای دا. به ده نگیکه ی له رزۆکه وه
پرسیم:

— کئیه؟

سه رده سته ی سواره کان له پشت ده رگا وه جوابی دامه وه:

— وه کیلی ناغا وه لای داوه که سواره کان ده سبه جی وه پئی که ون و بچنه وه بۆ
قه لات.

شاده و ئیمانیکه ی به هه قم هیناو له ژووری وه ده رکه وتم:

— هه نه مرئیکه ی وه کیلی ناغا بیدا له سه ر چاوانه.

گیله پیاو
.....

سواره کان وهك سهریازی له شه پداشكاو كهل و پهلې خویان ټیك ناو ته نانه ت
هیندیكیان بئ مالئاوایی خواستن وه پئ كه وتن. به رژیشتنی ئه وانه هم دلخوش
بووم هم ترسم پئ نیشته. یانی چی؟ بچی وه کیلی تاغا سواره کانی بانگ
کردوته؟ هرچی ههیه به جهه ننه م. به گوی بابیه وه. هر نه مشه ووا خوم
دهرباز دهكم هه تا ماون چاویان به روخسارم نه كه ویتته وه.

پاش پژیشتنی سواره کان چوومه ژوورئ و دهستم به كوكردنه وهی ئه و پارو
ژیرو جه واهیراته كرد كه لادییه کان به دیاری بویان هینا بووم. هرچی به وه زن
سووك و به قیمه ت گران بوو، له دوو جهه مه دانم هاویشته.

لای نیوه پویه هه موو شتیكم ساز بوو. خواخوام بوو زوو رژیئاوا بی و بی ئه وهی
كه س ئاگای لی بی و بی ئه وهی پولیس پئ بزانی فیزمالکی بده می.

هه موو رژی پاش نیوه پویان هیندیك له لادییه کان دههاتنه زیاره تم. ئه و رژه
هیچ كه س نه هات. زور كه یف خوش بووم. ئیتر نه مده ویست چاوم به چاوی ئه و
خه لكه بكه وئ. ئه م ته نیایی و بیده نگی به م زور پیویست بوو.

وهخت بوو رژی ئاوا بی. له نیزیک په نجره كه وه دانیشتبووم. دیتم ژنیك كه
توند خوی له چارشویه كه یه وه پیچا بوو بۆ لای من دئ.

ئه من زور به هاتنی ئه و ژنانه قه لس بووم. به تاییه تی له و كاته دا به هیچ جور
نه مده ویست قسه یان له گه ل بكه م. پیش ئه وهی نیزیک بیتته وه گوت:

— خوشكئ! هر كارنكت ههیه سبه نی وهره وه. ئه مړو حالم باش نیه.

به لام ژنه تیو به جورنك شانی هه لته كاندو له پشتین به ره ژیری له رزاند كه ټیك
چووم.

به تاییه تی كاتیک درزی چارشویه كه ی کرده وه و له ژیر چار شویه كه وه چاوم
به روخساری "فه ديك" كه وت زارم پرپوو له ئاو.

گیله‌پیاو

"فهدیک چ فهدیک؟ له جوانی دا له هه‌موو دنیا دا تای نه‌بوو. نه‌ندامی له هه‌موو نه‌خش و نیگاری دنیا جوانتر بوو. نه‌وه‌نده سفت و لووس و له‌بار بوو نه‌گه‌ر ده‌سنت به‌سه‌ر که‌فهلای دا هی‌تابایه سپره سپری به‌قه‌ده‌ر ده‌نگی زه‌نگی کلیسا ده‌رویشته.

له‌و جل و به‌رگی فش و فولی دیهاتی دا دیه‌نیک هه‌بوو پیاوی شیت و شه‌یدا ده‌کرد. فهدیک خانم به‌کیک له‌مریده موخلیسه‌کانی من بوو. پینچ شه‌ش مانگ بوو می‌ردی کردبوو به‌لام مندالی نه‌ده‌بوو. دووس جار هاته‌لام و نوشتوو و ده‌رمانی وه‌رگرت. زور عیار بوو، زوریشی ناز پی‌ده‌فروشت، به‌لام هه‌تا ده‌هات ده‌ورده‌م نه‌وه‌نده شلووق بوو بۆم نه‌ده‌کرا دووقسه‌ی خۆمالی‌پانه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م.

خوا زه‌للی کا. چاوه‌کانی ده‌تگوت چاوی ناسکی بیابانن. کاتیک سه‌ری داده‌خست و به‌شه‌رمه‌وه باسی نیوان خۆی و می‌رده‌که‌ی بۆ ده‌کردم هۆش و اختیارم له‌لا نه‌ده‌ما.

ئاخر جار به‌دزی پیم گوتبوو نه‌گه‌ر نه‌م نوشتوانه کاریان نه‌کرد، رۆژیک لای نیوانی وه‌ره‌دوعات بۆ له‌سه‌ر ناوکت ده‌نووسم و نه‌م‌رۆ فهدیک هاتبووه. هه‌رچی ویستم له‌کۆل خۆمی بکه‌مه‌وه، دلم نه‌هات. گوتم: "وه‌ختیک نه‌مشه‌و هه‌ر ده‌پۆم بۆچی نه‌م لوقمه‌چه‌ورو شیرینه‌له‌ده‌ست خۆم ده‌رکه‌م؟!". وه‌که‌فه‌نرێک که‌توند توند خریان کردبیته‌وه‌و له‌نه‌کاو به‌ری هه‌ل‌ده‌ن ده‌رپه‌ریم و گوتم:

ماشه‌للا. ماشه‌للا فهدیک خانم. به‌خیر هاتی. چاومان پۆشن.

په‌رده‌که‌م لاداو بانگی فهدیک خانم کرد که‌وه‌ک کۆتری نیو شپوه‌ردان به‌له‌نجه‌ولار ده‌رویشته: فه‌رموو بۆ ژووری.

گیله‌پیاو
.....

فهدیک به‌وعه‌یاری و نازونووزی جارانیه‌وه نه‌ختیک کشایه‌وه و گوتی:

– بمبووره جه‌نابی شیخ! ئەمن حەدم چیه بێمه خزمەت جه‌نابت. ئەمن قەرەواشی دەرگاتانم.

زارم وا پڕیبو له‌ ئاو دەرگوت قەرئالەیه‌کیان سیۆه ترشه‌ له‌کن خواردووم. پێکه‌نینیکی درێژم بۆ کردو چونکه‌ باش نه‌بوو زۆر له‌به‌ر دەرگا پراوه‌ستین وه‌پیش که‌وتم و چوومه‌وه‌ ژوور. فه‌دیکیش وه‌ک به‌رخێ ده‌سته‌مۆ به‌نوام دا وه‌ژوور که‌وت. من له‌سه‌ر دۆشه‌که‌که‌م دانیشتم و فه‌دیکیش هه‌ر له‌به‌ر دەرگا هه‌لتروشکا. گوتم:

– خانمی خانمان فهرموو وه‌ره‌ پیش.

فهدیک دیسان به‌ئه‌ده‌به‌وه‌ گوتی:

– له‌ژێر سیبه‌ری جه‌نابتان دام.

– وه‌ره‌ پیشتر...

هه‌روا که‌ دانیشتیبوو له‌سه‌ر چۆکان توزیک هاته‌ پیشه‌وه‌و چارشێوه‌که‌ی که‌وته‌ به‌ر ئەژنۆی و له‌سه‌ری که‌وته‌خوار. "ئه‌یه‌پۆ"یه‌کی بۆ کردو ویستی چارشێوه‌که‌ی به‌سه‌ری داداته‌وه‌، به‌لام خه‌راپتر بوو، چارشێوه‌که‌ی به‌ته‌واوی له‌سه‌ر لاچوو شان و مل و سه‌رو سنگی وه‌ده‌ر که‌وت.

وا مه‌ست و ده‌به‌نگ ببووم دەرگوت په‌یکه‌رتکی بێگیانت له‌ په‌نا دیوار هه‌له‌ساردوه‌. ددانم له‌ چیره‌وه‌ بردبوو و چاوم پێ‌ده‌رپه‌زییوون و مات و هه‌یران چاوم بریبوووه‌ ئه‌و خوای جوانی و دل‌دارییه‌.

ئه‌قل، شه‌ره‌ف، ویژدان و هه‌رچی سیفه‌تی باشی بنیاده‌مه‌ له‌لای من باریان کردبوو.

به‌ده‌نگیکه‌وه‌ که‌ له‌به‌ر تاسه‌و تامه‌زڕۆیی ده‌له‌رزی گوتم:

..... گیلەپیاو

— چما تۆمە سولمان نی؟

فەدیک خانم زۆر تیک چوو، بە خۆ دا شکایەووە کە چارشییی لەسەر لاچوووە و من ناپەرەت بووم . پرسیارە کە ی منیش ئەم مانایە ی دەگە یاند. چاک چاک خۆی داپۆشیەووە بە شەرمەووە گوتی:

— بمبۆرە حەزەرەتی شیخ. بە دەست خۆم نەبوو. دیسان هەر بە و پاپۆژە ی پیشووەووە گۆتم:

— کچی ئەو چ ئیسلامەتیە کە. بنیادەم مێندە دلپەق دەبی؟! زۆر بە سەر سوپمانەووە گوتی:

— بۆچی؟

— تۆ ئاگرت بەردایە من، سووتاندتم، کردتمە خۆلە مییش.

پێکە نینیتیکی ناشق کوژی کردو گوتی:

— چما لە ئیسلامەتی دا دروستە قسە ی وا بە ژنی خەلک بلێی؟

— ئەمە چ قسە یە کە کچی! تۆ کافری کافر.

بریا زمانم لال بایەو بەم زمانە چەوروو شیرینە ئەم ئاگرەم بە سەر خۆم دا نە کردبایە. داد لە دەست هەواو هەوەس کە بنیادەم تووشی چ ریگایە ک دەکا. ئەو نە دەم لە گەل ئەو پەری یە ناسک و نازدارە گوت و گوتەووە کە بە خە یالی خۆم لە خشتەم برد.

بێ خە بەر لەوە ی ئەم مارە خۆش خەت و خالە لە جێ دا بۆ یاری کردنی دەوری خۆی و بۆ بە جێ گە یاندنی ئەرکیکی ترسناک هاتۆتە لای من و ئاغاو فەرماندە ی پۆلیس ئەو داوە یان بۆ من ناوە تەووە تا تۆلە ی ئەو شیرینکاریانەم لێ وەرگرنەووە.

گیله‌پیاو
.....

به‌پاستی فه‌دیک ده‌وری خۆی له هه‌موو هونه‌رمه‌ندانی دنیا باشت‌تر یاری ده‌کرد.
خۆی شهرمیون نیشان ده‌داو به‌نزم کردن و به‌رز کردنه‌وه‌و گۆپینی ده‌نگی
خۆی زیاتر منی ده‌بزواند.
ئاخره‌که‌ی گوتی:

– به‌پاستی چه‌زهرتی شیخ! نازانی له‌و‌رژژه‌وه‌هاتوومه‌ خزمه‌ت تۆو چاوم به
سیمای نورانی تۆ که‌وتوه‌ چۆن بۆت شیت و شه‌یدا بووم؟!
قسه‌کانی غیره‌تیان وه‌به‌ر ده‌نام. قدیلکه‌م دا، ئه‌ویش قدیلکه‌ی دامه‌وه‌و
سه‌ره‌تای یاری به‌ ترسناکه‌که‌ ده‌ست پێ کرا. وه‌ک گورگی برسی که‌ به‌رخیکی
بۆ هه‌ل‌که‌وتبێ توند له‌ باوه‌شم گرت.
هر ئه‌وه‌نده‌م زانی به‌قه‌و له‌ ده‌رگایان دا. ئه‌گه‌ر به‌چه‌کوچ له‌سه‌ریان دا‌بام
هێنده‌ نه‌ده‌ترسام.

به‌لام فه‌دیک خانم وه‌ک ژنیکی خه‌راپه‌کار ده‌ستی به‌ پێکه‌نین کرد:

– ئه‌یه‌رۆ پێوه‌ بووین.

خێرا خۆم کۆ کرده‌وه‌:

– عه‌باو پانتۆله‌که‌م کوان؟

فه‌دیک له‌ خۆشیان هه‌ل‌ده‌په‌پێ، تازه‌ تی‌ده‌گه‌یشتم که‌ چ په‌ندیکیان پێ‌داوم و
چۆن بۆ حه‌وت پشتیمان ته‌مبێ کردووم، به‌لام سوودی چ بوو؟ هێشتا
پانتۆله‌که‌م نه‌دیپێوه‌ که‌ هه‌ردوولای ده‌رگا که‌ کرانه‌وه‌و ته‌ق وه‌دیواره‌که‌ که‌وتن
و ژماره‌یه‌ک له‌ دیهاتی‌یه‌کان له‌گه‌ڵ کوێخا وه‌ژوور که‌وتن. ویستم قسه‌ بکه‌م و
بیانویه‌ک بدۆزمه‌وه‌، به‌لام وه‌زعه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ قۆرپو که‌ هێچ کارێک و قسه‌یه‌ک
سوودی نه‌بوو. ته‌نانه‌ت مۆله‌تیان نه‌دام عه‌باکه‌م به‌سه‌ر لاقم دا ده‌مه‌وه‌.

..... گیلەپیاو

بەرۆکیان گرتم و بە پاکیش پاکیش بردیانمەدەر. هەرکەس هەرچی وەدەست
کەوتبا لەسەری رادەکیشام. هیچ کەس گوێی نەدایە دادو ھاوارو پاپانەو وە
لالانەو وەئێ من. یەکیەک بە قونداخە تەفەنگ، یەکیەک بە قایشی پشیتنەکەئێ، یەکیەک
بە تەناف لێیان دەدام. سەرم بۆ هەرلایەک وەردەگیرا، یەکیەک لەسەری
رادەکیشام و جێئۆکی تەرپو ئاوداری بۆ حەوالە دەکردم:

"قورمساخ! دوژمنی نامووس!"

"تف لەو پێشەت هەئێ درۆزنی ریاکار!"

بەدبەختی لێرەدا بوو کە تۆکرەکانی خۆم لە خەلکەکەئێ ترخەرپتریان پێ
دەکردم. دەتگوت دوژمنی خوێنی خۆیان وەگیر کەوتو.

لە هەمووی خۆشتر پێ پشتنی کوێخا بوو کە هەر داری لەسەرم رادەکیشاو
دەیکوت:

– سەگباب! دەتەوێ ملکەکانی ئاغا دابەش بکەئێ! بگرە لە دەستم ئەمە یەک.

ئەمەدوو. چما میراتی بابت دەبەشیەو؟

لە مردن بەولاوە چارەم نەبوو. هێندەیان لێ دابوو بێحالی بووم و لە هۆش
خۆم چووم. لەو حالەدا گویم لێبوو پۆلیسیک گوتی:

– بەسە چی دیکەئێ لێ مەدەن دەمرێ.

لە دلی خۆم دا گوتم "چەند پیاوێکی باشە".

کە دیتی دێهاتی یەکان کۆل نادەن نەپاندی:

– فەرماندە ئەمری کردووە بە زیندوویی بۆی بەرم.

من ئیتر بەتەواوی لە هۆش چوو بووم. کاتێک وەهۆش هاتەو وە دیتم بەسەتلان

ئاوم بەسەردا دەکەن. سەرتاپام ببوو بە قور.

پۆلیسەکە فەرمانی دا:

گیله‌پیاو
.....

– دهستانی ببه‌ستن.

بی ئینسافانه نه‌یانه‌یشت پانتوله‌که‌شم له‌پی‌که‌مه‌وه. توند هه‌ردوو ده‌ستیان شری‌ت پی‌چ کردم. پۆلیسه‌کان له‌ پی‌شه‌وه‌و دیهاتی‌ه‌کان له‌ دواوه‌ به‌پاک‌یش پاک‌یش بردیانم بۆ مه‌خفه‌ر.

قوپاوم له‌سه‌رو چاوان ده‌چۆپا‌و‌ خوین له‌لاق و له‌ته‌ران.

خه‌لکی لادی‌ که‌ هیچ هۆیه‌کی سه‌یرانیان نه‌یه‌، هه‌روه‌ختیک شتی‌کی وا‌ پروویدا ده‌ست له‌ کاروکاسبی هه‌ل‌ده‌گرن و دینه‌ سه‌یری.

له‌ رێگا سێ چوار جار خه‌لکه‌که‌ شالۆی بۆ دینام. به‌لام دیسان پۆلیسه‌کان - مالیان ئاوه‌دان بۆ - نه‌یان ده‌هیشت که‌س ده‌ستم بکات. ده‌نا هه‌ر له‌وێ ده‌یان کوشتم و گۆریان بۆ هه‌ل‌ده‌که‌ندم.

له‌وکاته‌دا که‌ به‌ ده‌ست به‌ستراوی و به‌دی‌لی به‌ره‌و چاره‌نووسی نادیارای خۆم ده‌پۆیشتم، بیرم ده‌کرده‌وه‌ ئه‌م خه‌لکه‌ بۆ په‌لاماری من ده‌ده‌ن و بۆ ده‌یان‌ه‌وێ بمکوژن. ئه‌مانه‌ که‌ تا نوێنی ئه‌وه‌نده‌ حورمه‌تی منیان ده‌گرت چۆن وا به‌جاریک گۆپان؟

خۆ من خه‌راپه‌ی ئه‌وانم نه‌کرده‌وه‌، بۆچی به‌خوینی سه‌رم تینوون؟

ئهو رۆژه‌ وه‌لامی پرسیاره‌کانم بۆ نه‌درایه‌وه‌، به‌لام دوايه‌ تێگه‌یشتم.

ئه‌مانه‌ چه‌ندین ساڵ ره‌نج ده‌کێشن. به‌برسیه‌تی و هه‌ژاری ده‌ژین. چه‌شنی بیرکردنه‌وه‌یان جۆریکه‌ نازانن هۆی به‌دبه‌ختی و هه‌ژاری ئه‌وان کێیه‌. گریه‌یه‌کیان له‌ دل‌ دا هه‌یه‌ به‌لام نازانن رقی خۆیان به‌کێ برێژن. خۆ ناوێرن قسه‌ به‌ فرمانبه‌رانی ده‌وله‌ت و پۆلیسه‌کان بڵێن. هه‌ر موویان لێ ببزوێ ده‌ماریان ده‌ردینن و به‌دبه‌ختیان ده‌که‌ن. بۆیه‌ وه‌ختیک رقیان له‌بابایه‌که‌ هه‌ستا

..... گیلەپیاو

هه موو بئ ئه وهی خۆشیان بزانن هۆی چیه، بئ ئه وهی بیر بکه نه وه کابرا تاوانباره یان نا، دای ده وه رنئ و لئیی ده ده ن.

له وانه یه بیشی کوژن. دوايه که رقیان نیشته وه ده پرسن ئه رئ ئه و کابرایه چ کاره بوو؟

چیرۆکی ئه م خه لکه وه ک داستانی ئه و گورگه برسیانه یه که له نئوه راستی زستان دا له نئو به فرو بۆران دا بئ خۆراک ماونه وه. ئه مانه برسین، ماندوون، خه ریکن له پئ ده که ون، به لام هه ول ده ده ن چاویان ئاوه لا بئ و له هه موو کاتێک زیاتر بدره وشئ. ده زانن هه رچی چاو لێک نئ ئه وانی تر ده یخۆن. ئه م گورگانه چه ندين سعات له سه ر به فر به ده وری یه کتر دا کۆزیلکه ده به ستن و چاوه پوانی ئه وه ن یه کێکیان چاو پێکه وه نئ هه تا به هه مووان تئیی پۆیین و له ت و په تی بکه ن. ئه مه قانونی گورگانه.

هاوړتیانی ئیمهش بۆ پزگاری گیانی خۆیان به چوار چاوان وریای یه کتر بوون. له نئو ئه وان دا که س له من بپچاره ترو ماندووتر نه بوو.

له به رده رگای مه خفهری پۆلیس خه لکێکی زۆر کۆبیۆوه. هه ر که دیتیان به ده ست به سترای لییان وه نيزیک که وتم شالاویان بۆ هینام و سه روچاویان به تف سواخ کردم. پێیان وابوو به وکاره خۆیان پزگار ده که ن. ئه گه ر پۆلیسه کان لئ گه رپابان، دیهاتی یه کان هه ر له وئ له ت و په تیان ده کردم.

نئوچاوانم شکابوو، خوینی برینه که م به ری چاوی تاریک ده کردم. هه ردووسی هه نگاو ده پۆیشتم و له به ردیک، دارێک، سنده گلێک هه ل ده نگوتم. دووجار که وتم. به لام پۆلیسه کان به توو په یی راستیان ده کردم وه.

— هه سته سه گبابی بئ ناموس.

— خۆت مه تپێته باوک سه گ.

گیله پیاو
.....

بردیانه ژووری مه خفه، له سهر پلیکاننیک دريژ بووم ، بیحال بووم و بهری
چاوم تاريك بوو.

نه و پوليسه ی نیشکی منی ده کیشا پاست بڼوه نیکلامیکی کیشا. سهرم هلیئا
له پيشدا چه کمه یه کی مامزدارم دیت و که هه وراز پوانیم دیتم فرمانده ی
پوليسه له پشت سهرم پاره ستاوه.

پیم وابوو شاهین چه نگل له و حاله دا یارمه تیم ده دا. وه کابرایه کی تینوو که
که یشتبیته سهر کانیاویکی ساف هاوارم کرد:

– فرمانده رزگارم بکه !

به لام ماوه ی نه دام، پیله قهیه کی به نیشانم دادا. تیگه یشتم ناتوانم چاوه پوانی
یارمه تیم له و کزنه دوسته شم هه بی.

فرمانده ده ستووری دا چه پسم بکه ن تا دۆسیه که م ته واو ده بی. دوو پولیس
به پراکیش پراکیش بردیانه ژوورنکی تاريك و ده ستیان کردم وه و ده رگایان
له سهر داخستم. له سهر عه رزی لیی دريژبووم و سهرم وه نیو نه ژتقی خۆم کرد:
"خوايه گيان من چيم کردوه، خه راپه ی کیم کردوه؟".

پیم وایه بیهۆش ببووم، نازانم چه ندی پی چوو بوو که پوليسنیک وه ژوورکه وت و
پیله قهیه کی به پشتی دادام!

– تۆ هۆی! ... نیره مالی پوورت نیه، پاست به وه.

ویستم هه ستمه پی نه متوانی. پوليسه که قۆلی گرتم و پاستی کردم وه.

هه رچۆنیک بوو لاقم چه قاند. بردمیه ژووری نه قیب شاهین!

دوبه دوو ماینه وه. جه نابی نه قیب له کاتیکدا سمیله کانی ده جوین کوتی:

– سه گبات وات لیها تهماح له نامووسی خه لک بکه ی؟

– به من ده لیی.

..... گیلەپیاو

– نا، بە بابم دە ئێم کۆپی سەئ! ئیستا حاشا دەکەئ؟

– تۆبە. استغفرالله فرماندە! ئەم قسانە چیه!

فرماندە وا تووڕە ببوو گۆتم هەر ئیستا حیسابم تەواو دەکا. بە لام بۆمن ئەو قسانە قیمەتیان نەبوو. تازە لە هەموو ئاوان پەریبوومەو. بێیاریم دابوو لە فرماندە قبول ئەکەم و ئەگەر بە قیمەتی گیانیشم تەواو بێ بە گۆئ دا بچمەو.

جەنابی نەقیب نەپاندی:

– داواکار بێنن.

فەدیک هاتە ژوور. نازانم لە کوێیان فێر کربوو، وەک بلبیل دەستی بە قسە کرد: "جەنابی فرماندە من بێتاوانم. چووژانم ئەو کابرایە گورگەو لە پێستی مەپ دایە. گۆتی دوعات دەدەم منداڵت ببێ."

فەدیک قسەکەئ پچرێ و فرمێسک وەک بارانەئ بە هاری لە چاوی هەلپژان. ئەو نەندە تەبیعی قسەئ دەکردو دەگرایا کە منیش بە زەبیم پێدا هات و کەوتە گومانەو: "ئەکا بە پاستی تەعەدام لێ کردبێ و بۆخۆم نەزانم". لە لایەکی تریشەو ئێرەبیم پێ دەبرد: "هێندێک کەس چۆن دەتوانن هێندە جوان پۆلی خۆیان یاری بکەن!"

لە دەنگی فەدیک سێ چوار مل ئەستوور لێم وەژوور کەوتن. گۆیا براو کەس و کاری فەدیک بوون.

یەکیکیان پەیاغێکی بە دەستەو بوو شالۆی بۆ هێنام. ئەگەر پۆلیسەکان پێشیان پێ نەگرتبایە میشکی سەری دەپڕاندم.

یەکیکی تر کە مووی پەشی بە قالبیەو نەماوو و پشتی وەک گۆچان داها تێو نەپاندی:

گیله پیاو
.....

— ئەم شەیتانی ره جیمه له گەڵ قانونی جمهوری موخالیفه و جنیوی به
سه رکۆمار داوه. لهو تۆمه تهی کابرا وا پاچه نیم هینده ی نه مابوو دیق بکه م:
"ده برۆ ئەمه ی چاک بکه، جوابی ئەم تۆمه ته چ بده مه وه؟"

تفم له زاری دا وشک ببوو، وهك مه حکووم به ئیعدامێك كه چاوه پێ بێ ها ئیستا
ها سه عاتیکی دیکه ملی به پهت دا بکه ن له جیگای خۆم وشک ببووم. به و پێیه
ئیتیر جیگای قسه و دیفاع نه مابوو. به تاییه تی کاتیك چوار پینچ که س له
دیهاتی به کان شایه تی یان دا که له دژی قانونی جمهوری قسه م بۆ کردوون ئیتیر
سه رینی ناھومیدیم وه بن سه رم دا.

دۆسییه یه کی توندیان بۆ رێك خستم و به چهند تاوانی وهك جنیودان
به سه رکۆمار، ده ستدریزی بۆ نامووسی خه لك، هاندانی خه لکی لادی بۆ شۆرش
و موخاله فه تی قانونی دابه شکردنی زه وی و زار جوان و قازاخ ده ست و پێیان
له خه نه گرتم.

دیهاتی به کان له خواره وه ی قسه کانیا ن په نجه مۆریان کردو مۆریان لیداو
چوونه ده ر.

کاتیك من و فه رمانده ته نیا مایه وه وه زعه که گزرا. من که ئیزرائیلم له ژوور
سه ری خۆمه وه ده دی، وهك ده لێن "پاش پروت کردنی ته شتی ته لا له سه ر
سه رت دانی" پیم داداو به ده نگێکی توند و بێ په روا گوتم:
— چاو له من که شاهین.

جه نابی نه قیب! لهو قسه یه ی من واقعی و پراو نه پراندی:

— هۆپ! دیسان زمانت کرایه وه! ...

له سه رخق، بێ ئەوه ی هیچ تیك چم گوتم:

..... گیله پیاو

– نه گەر ده تهوئ بمرسینی خه یالت خاوه. هه رچی له ده ست دئ ته خسیری مه که. تۆ ده زانی من فهرید په تاته م و منیش ده زانم تۆ شاهین چه نگلی. هه ردووکمان به کتر باش ده ناسین. ئیتیر پاسان پسانی ناوئ. ئیمه پابردوی به کتر باش ده زانین. خۆ هه رچی له ده ست هات له گه لت کردم، چاوه روانی یارمه تیشم لیت نیه.

ته نیا پیم خوشه بزانی بۆچی ئه و په نده ت به سه ر هینام! من چ خه رابه یه کی تۆم کردبوو که ئه م به لایه ت به سه ر هینام!
به قسه کانی من کۆله گرووی ده ئه وکی ما. هینده ی نه مابوو له بانگی گریانئ بدا. به ده نگیککی خه ماوی به وه گوتی:

– بۆخۆت ده زانی منیش زۆرم تۆ خوش دهوئ.
– نه گەر خۆشت دهویم ئه م که له کبازی یانه چین. تۆ باوه پ ده که ی موخالیفی قانونی ولات بم؟!

– نا باوه پ ناکه م.

– نه ی چی؟ بۆچی؟

شاهین قسه که می بپی:

– چاره م نیه. زۆرم په رووشی تۆیه، به لام حیسابی دۆستایه تی و هاوپییه تی له گه ل ئه نجامدانی ئه رکی په سمی لیک جیایه. له وه به ولاره نه مده توانی هیچ بکه م. دۆسیه ی تۆ له میژه گه یشتۆته ده ستی من.

هه ر پۆژی هه وه لیش تۆم ناسیه وه، نه مر کرابوو بتگرم، به لام بۆخۆم پیم خوش نه بوو تووشی کیشته بکه م:

– باشه ئه م یارییه چی بوو پیئت کردم، مه گەر من ده مه ویست بیه شیخ؟

گیله پیاو
.....

– کاکه گیان! نه مانه سیاسه تی دهوله تن. قازانجی ولاته که مان پیوستی به م جوړه شتانه هیه، هق نه بوو من نه شتانه به توبلیم، به لام باوه پم به پاکی و پاستی تو هیه که نه م قسانه ت بۆده که م. ده زانم بۆ که سیان ناگتیره وه بۆیه پیت ده لیم. نه وهخت شیخیکمان پیویست بوو. کاتیک ناغا تو ی پتشیار کردو زانیم له کونه دۆستانی خۆمی موافقه تم کرد. ته نانه ت بوره انیش تو ی ناسیه وه و گوتی "باشه" به لام تو نه ده بوو فیل له نیمه بکه ی.

– نه من چ فیلیکم لئ کردوون؟

– نه ی ده تو یست چی دیکه بکه ی؟ تو بوره انت مال و ویران کرد. به دبخته کولیکی پاره خه رج کرد بوو مه تا توانی بووی سه ره وه پازی بکا. توش له هیچ و خورایی هه موو په نجه که ت به ناودا دا. تازه له م تاوچه یه که س ده نگه ی بۆ نادا. مالئ منیشت خه راپ کرد.

فه رمانده ده قیقه ده قیقه توو په تر ده بوو...

– بۆچی به دیهاتی یه کانت گوت "زه ویتان ده ده یئ... دیهات تان به سه ردا دابه ش ده که یئ؟".

– چما قسه یه کی خه راپم کردوه؟

– به پاستی پیم وانه بوو هیئنده که وچی... تاخر ده ته ویست مالی کییان بده یه ی؟
– ناغا بۆ خۆی گوتی "ناماده م ملکه کانم دابه ش بکه م" نه و گوتی "ده ولت ده یه وئ زه وی دابه ش بکا"؟

– سه کی سه گباب! ناغا پتی و ابوو تو پیاوی، نیازی دلئ خۆی به تو گوت. دیاره نه و قازانجیه تی دیه کانی بغروشی و بچی له نوروویا به پاره که یان که یفئ بکا. به لام به و ساکاریه ش نا. تو نه ده بوو قسه کانی نه و بدرکتی.

له قسه کانی جه نابی نه قیب شیئ و شهیدا ببووم. سه رم له و کاره ده رنه ده چوو.

پرسیم:

..... گیلەپیاو

باشە ئەو پۆژنامانە چیه هەموو پۆژئ لاپەرەى هەوێان بەم قسانە پەر
دەکەنەو؟

– باسى رۆژنامەکانم بۆ مەکه... کەیفى خۆيانە چ دەنوسن. لەم دنيايەدا هەر
کەسە لە پێگایە کەو دەژى. پۆژنامە نووسيش کاريان ئەو يە کێچێک بکەنە گايەک.
بەرپرا دەبرين ئازادە، ديموکراسيش هەر مانای ئەمە يە. يەك دەلێ زەوى
دابەشکردن باشە، يەك دەلێ خەراپە. ئەمانە هيجيان کاريان بەسەر کارى
دەوڵەتەو نە.

كوپى چاك! تۆ لە قوتابخانە پياويكى تێگەيشتوو بووى. ئێستا بۆچى وا مێشكت
وشك بۆتەو؟ من پێم سەيرە بەم ئەقلە ناقيسەو خەلكت بۆ فريو دەدرێ.
ئەسلەن چۆن ئەم هەموو کارە سەيرو سەمەرانت کردووەو بوويە کەلەكبارتێكى
بەنتوبانگ؟!!

وردە وردە خەريك بوو شتم بۆ پروون دەبۆو. ئێستا تێدەگەيشتم بۆچى كاتێك بە
دێهاتىەكانم دەگوت "ئەگەر دەنگ بۆ فلانەكەس بدەن، زەويتان بەسەردا دابەش
دەكەن" خێسەيان لێ دەکردم. ئەوان هەموو شتێكيان لەمن باشتەر دەزانى.
سەرم پاوەشاندو گوتم:

– بەراستى سەيرە.

– بەلێ. پێت وایە پياو هەروا بە هاسانى دەبێتە فەرماندەى پۆليس؟ دەزانى من
لێرە چەندەم گيروگرفت بە ئەستۆو يە؟

لێم پرسى:

– ئێستا تەگبیری من چیه؟

– ئەتۆ هيج پێگای پزگاربوونت نە، بۆ خۆت مالتۆيران بووى هيج، منيشت
بەدبەخت کرد.

لەوكاتەدا لە دەرگايان دا.

گیله‌پیاو
.....

نه‌قیب که زۆر خۆمانه به‌رام‌به‌رم دانیشتی‌بوو ده‌ردی دلی بۆ ده‌کردم، ده‌رپه‌پی،
قایش پشتینه‌که‌ی پاست کردو تیی پاخوپی:

— هه‌سته پی. براده‌رایه‌تی شتی‌که و نه‌رکی ده‌وله‌ت شتی‌کی تر.
منیش هه‌ستامه سه‌ر پی. جه‌نابی نه‌قیب زۆر توندو جیددی به‌کابرای پشت
ده‌رگای گوت:

"وه‌ره ژوور".

پۆلیسی‌ک وه‌ژوور که‌وت:

— قوریان دۆسیه‌که ئاماده‌یه.

نه‌قیب ده‌سه‌جی فرمانی دا خۆم ساز بکه‌م.
ئه‌م فرمانه وه‌ک حوکمی ئیعدامی من وابوو. چونکه زۆریان سه‌نگ و سووکی
له‌گه‌ل کردبام هه‌پسی تا مردن یان لانی‌که‌م پازده سالی به‌نیوجاوانه‌وه بوو.
بۆیه بیرم کرده‌وه پابکه‌م. به‌لام به‌چ فیلتیک ده‌متوانی له‌ده‌ست ئه‌م پۆلیسانه
ده‌رباز بم؟ بۆ خۆشم نه‌مده‌زانی.

له‌نه‌کاو فکرێک وه‌ک بروسکه به‌میشکم دا تێپه‌پی.

سویندی ده‌خۆم یه‌که‌م جار بوو به‌ئه‌نقه‌ست بپیارم دا کارێکی بێ قانونی بکه‌م.
چاره‌م نه‌بوو. بۆ پاراستنی گیانی خۆم ناچار بووم به‌قیمه‌تی گیانی خه‌لکی
تیش بێ خۆم وه‌په‌رێتم.

گوتم:

— جه‌نابی نه‌قیب هیچ نه‌بێ رێگام بده سه‌رێکی ماله‌که‌م بده‌مه‌وه و جلك و
شتومه‌کی پێویستی خۆم هه‌ل‌بگرم.

نه‌قیب زۆر وشك و به‌راستی گوتی "نابی".

به‌م وشه‌ کورته ته‌واوی نه‌خشه‌کانم خه‌ریک بوو هه‌لوه‌شیته‌وه. نه‌گه‌ر توانیبام
خۆم بگه‌یه‌نمه‌وه ژووره‌که‌م، سه‌دی سه‌د ده‌متوانی هۆی پرگاری‌بوونی خۆم پێک

..... گیله پیاو

بیتم. به لām به بیستنی ئەم وشەیه هەناسەیهکی ساردم هەلکیشاو بەراستی
زەندەقم چوو. کەوتە پارانەو:

– قوربان تکات لێ دەکەم رێگا بدە بەسەرپنێو تا مالتی بچم و بێمەو.

فەرماندە دیسان ژۆر بە تۆرەیی گوتی "نابی"

– بۆچی نابێ؟!!

دەنگی نزم کردەو و گوتی:

– ئاخر باوک سەگ دیتەاتی بەکان لەت و پەتت دەکەن.

پێکەنیم و گوتم:

– ئەگەر مەسەلە وابێ دیتەاتی بەکان شالۆم بۆ بیتن ئەو وەختی بۆ شاریش بەپێ

دەکرێم مشوورم دەخۆن.

– لێرە فەرمانبەرمان ژۆرە. هەتا سەرچادە پێنج شەش کەست لەگەڵ دەنێرم.

– باشە. ئێستاش وا بکە.

نەقیب نەختیک بێدەنگ بوو بیری دەکردەو. منیش کە مردن و ژینی خۆم لەو

تۆزە بێدەنگ بووندا دەدەمی بە دەنگێکی کزەلۆکەو گوتم:

– تکات لێ دەکەم لەبەر خاتری دۆستایەتی ئەوەندەم بەقسە بکە. ئەمن جلکم

نیه. پارەم نیه. بۆ خۆشت دەزانی دەبێ بچمە بەندیخانە.

بەزەیی پێمدا هاتەو و گوتی:

– ژۆر باشە. هەستە بۆ خۆم لەگەڵت دێم.

بەندی جەرگ و دڵام پسا. "توخواتە ماشا پاش ئەو هەموو پارانەو ئێستا کە

پازی بوو بچم بۆ خۆی لەگەڵم دێ. بەو جۆرە هەموو نەخشەکانم لێ تێک

دەچێ" دەمتوانی بە پۆلیسەکان بڵێم لەدەرەو بوەستن. بە لām نەقیب بەو هەموو

پابردوو کۆنەو کە لەگەڵ منی هەبوو هەرگیز لێم جیا نەدەبۆو. بە هەرحال

چارە نەبوو. لەگەڵ فەرماندەو سێ پۆلیس بەرەو مالهەکی من کەوتینەپێ.

ژماره‌یه‌ك له دپهاتیه‌كان له‌به‌ر ده‌می مه‌خفه‌ره‌كه‌دا ده‌ستیان كرد به هه‌راو هوریاو خۆپیشاندان، چەند كەسێكیشیان شالاریان بۆ هێنام، به‌لام فه‌رمانده چارێكی له پۆلیسه‌كان داگرت و بوو به خپه‌خری چه‌خماخان.

دپهاتی‌یه‌كان كه گوتیان له ده‌نگی چه‌خماخ بوو دوولاتیان هه‌بوو دووشیان بۆ قه‌رز كردو وه‌ك جندی بیسمیل كراو له‌به‌رچاو ون بوون. له پێگادا هیچمان قسه‌كه‌مان له‌گه‌ڵ یه‌كتر نه‌ده‌كرد.

جه‌نابی نه‌قیب له‌پێشه‌وه ده‌پۆیشت. منیش به‌دوای ئه‌وداو پۆلیسه‌كانیش تفه‌نگیان له گۆلمه‌ گرتبوو و له‌ دوای منه‌وه ده‌پۆیشتن نه‌وه‌كا رابكه‌م.

له‌ دوور كه‌ چاوم به‌ ماله‌كه‌م كه‌وت واقم و پرم، ته‌واوی ده‌رگاوه‌ په‌نجه‌ره‌كانیان شكاندبوو. خانه‌قایه‌ك كه‌ تا چەند سەعات له‌مه‌وبه‌ر زیاره‌تگای خه‌لكی ئه‌م ناوه‌ بوو دیمه‌نی وێرانه‌ی شاره‌كانی دوا‌ی شه‌پی وه‌بیر ده‌هێنایه‌وه. پێكه‌نین گرتمی و بێ ئیختیار كه‌وتمه‌ بیری دیکتاتۆره‌كان و حكوومه‌ته‌ بێ پشت و په‌ناكانیان. هه‌ر ئه‌وانه‌ی تا چەند سەعات پێش ئێستا سوژده‌یان بۆ ده‌بردم ته‌نانه‌ت دارو دره‌ختی ده‌ورووبه‌ری خانووه‌كه‌شمان تێك شكاندبوون. دایا بوم كه‌ به‌و پێیه‌ پاره‌و رایه‌خ و شتومه‌كیش نه‌ماوه‌.

ئه‌مانه‌ هه‌موو چش! له‌دلی خۆم دا هه‌ردوعام ده‌كرد ئه‌و شته‌ی ده‌یتوانی پزگایم بكا له‌جیبی خۆی مابۆو تالانچه‌یه‌كان ده‌ستیان وێرانه‌كه‌یشتبۆ.

نه‌قیب پۆلیسه‌كانی له‌ ده‌رێ دانا تا ئاگایان له‌ ده‌ورووبه‌ر بێ و بۆ خۆشی له‌گه‌ڵ من هاته‌ ژوور.

هه‌موو شتێك له‌به‌رێك هه‌ڵته‌كا‌بوو. ته‌نانه‌ت په‌رده‌ په‌نجه‌ره‌كانیشیان بۆ موته‌فهره‌ك!! له‌ت له‌ت كردبوو و برده‌بوویان. پاره‌كه‌و ئه‌و شته‌ قیমে‌تیه‌ كه‌ پێم وابوو گیانی من ده‌كه‌پێته‌وه‌ له‌ سندوقێكی پۆلادا بوون. خواو پاستان ئه‌ویان پێ نه‌چوو‌بوو. كليله‌كه‌شی له‌ گیرفانی خۆم دا بوو. سندوقه‌كه‌م كرده‌وه‌، پاره‌كانم

..... گیله پیاو

له پیش چاوی فرمانده هینا ده ری و بۆ ئه وهی زیاتر باوه پم پی بکاو سهرنجی
بۆ لایه کی دیکه پابکیشم له پیشم پاگرت:

– کهم و زۆر له نۆی دا به شی ده کهین.

پاره که به کجار زۆر بوو. بۆ ئه وه ده بوو شهرم و شکۆ وه لا بنی، به لام زۆر پیاوانه
سهری پاوه شاند:

– نامه وی. بۆ خۆت پتویستیت به پاره زیاتره. ئه و پاره ده توانی نه جاتت بدا.
زۆرم پی خوش بوو که پاره کهی وهرنه گرت. پاستیشی ده کرد، ئه و پاره زۆر شتی
پی ده کرا.

ته نانه ت به سی به کیکی ده متوانی پۆلیسه کان پازی کهم و بۆی ده رچم.
چهند پارچه تنۆکه و شالوار کی پینه کراو له قوژینکی ژوره که که وتبوون. بۆ
ئه وهی فرمانده ده قیقه یه ک بجیت ده رو نه خشه کهم جی به جی بکه م تنۆکه یه کم
به ده سته وه گرت و به پیکه نینه وه گوتم:

– ده کری ده قیقه یه ک بجیه ده ر تا تنۆکه کهم ده گۆرم؟

نه قیب پیکه نی:

– مه یکه قوماریازی. ئه و وه ختی مندال بووی چهند جارم ئه م دیو ئه و دیوی
دیتوه.

پیکه نینه کهی خه ماوی بوو، منیش پیکه نیم. ئه و پۆژه م وه بیر هاته وه که له گه ل
ئه م جه نابه زۆرانیتمان ده گرت و کوپه کان تنۆکه که میان داده کیشا.

نه قیب تی گه یشته بیر له چ ده که مه وه، پرسی:

– له بیرته؟

سهرم پاوه شاند:

– به لئ، به لام ئیستا گوره بووین، ئه و کارانه جوان نین.

پووی کرده ئه و لاو گوتی:

گیله پیاو
.....

– ها، نه وه پووم وهرگپړا نه مه ش خاتری تو، زووبه.
هر نه و دهرغه ته به س بوو. خپرا پرئسکه یه ک که له سووچپکی سندووقه که دا بوو
هه لمگرت و قایم کرد. پاشانیش تنۆکه که م گړپی و گوتم:
– ته واو بوو.

کاتیک گه یشتینه مه خفر نه قیب پیش ه موو شتیک گوتی: پاره که تم وی بده.
یه قیکم هاته وه بهر. چونکه سی پؤلیسیش له ژوورئ بوون.
تئ گه یستم مه سه له بهر تیل و شیرینی نیه، دیاره نه خشه یه کی گرنکی به
دهسته وه یه. نه ختیک پاره ستام، به لام فرمانده به توندی گوتی:
– ماتلم مه که، نه گینا ده لیم باخه لیشت بپشکنن.
دیتم کاره که م پیستر ده بی نه گهر پؤلیسه کان بمپشکنن پرئسکه ی گؤرینیش
ده دؤزنه وه.

ده سبه جئ پرئسکه ی پاره که م له سهر میزه که دانا. جه نابی نه قیب فرمانی به
پؤلیسه کان دا:

– بیژمین بزائن چهنده؟
پاره که درشت بوو، زوو له بژاردنی بوونه وه. سه دو چل و یه که هه زارو چوار سه د
لیره بوو.
فرمانده گوتی:

چوار سه د لیره که ی بده نه وه و سه دو چل و یه که هه زار لیره ش په وانه ی سندووقی
مه حکه مه ی نه سته مبول ده که م.

ده سبه جیش وه سللی پاره که ی نووسی و دایه ده ستم.
دیتم کاره که م زؤر قؤر بووه گوتم:

– به گم مهربدی خوا به تووشی نه م گپړه وکپشه یه م که. سندووقی سه ری
منداله کانت ناپره حتم مه که.

..... گڼله پياو

نه قيب به پۇلىسه كانى گوت بچنه ده رى تا خۆم بانگتان ده كه م."

پۇلىسه كان پىكه نىنىكى به مانا يان بۇ كرىو وه ده ركه وتن.

نه قيب به پىكه نىنى پۇلىسه كان زۆر نارېحه ت بوو. داخى دلى خۆى به من پشت:

- ناخر بېچو وه سه گ نه من تق باش ده ناسم. تق به و پاره ده توانى سه د پۇلىس

پازى بكى. چۆن ريكا بده م نه و پاره يه له لاي خۆت بى؟!

ئافهرين بۇ مېشكى خۆم كه وهك مه كينه ي نه له كترۆنى به كه متر له يه ك سانيه

ريكاى چاره سهرى گيرو گرفته كان ده دۆزىته وه.

گوتم:

- جه نابى نه قيب زۆر هاسانه. پاره كه بده به پۇلىسه كان له وى بده نه وه.

له قاقاي پىكه نىنى دا "پياوى ئاقل! به زى به كتكى بسپىرم؟".

- نه ي ته گير چيه؟

- هيچ. به بانك دا بۆت ده نىرم.

گوتم:

- جه نابى نه قيب بیده به پۇلىسه كان. با له نه سته مېوول بیده به سىندووقى

به نديخانه. نه گينا پاره كه م ده چى و وه ده ستم ناكه وىته وه.

جه نابى نه قيب ده يه ويست ئيسباتى بكاك هيچ نابى و منى مال ويرانيش به هه زار

سوئندو قورعان ده مه ويست ئيسباتى بكه م كه قسه ي منه.

بريا زمانم لال بوايه و مېنده ي له سهر نه پۇيشتبام. پراسته كه ده لىن "نه گهر زمان

لىگه رى سهر ئاسووده يه ". مېنده م كىشه كرد فرمانده گوتى:

- ته نيا ريكا يه ك هه يه.

- ها؟ چ ريكا يه ك؟

- بۇ خۆم له گه لت دىم و له وى پاره كه ت ته سليم ده كه م .

گيلەپياو
.....

ئەگەر كوتكى ئاسنىيان لە سەرم دابا وا گىژ نە دەبووم "ئەي دانو ھاوار ھەموو نەخشەكانم لى تىك چوون". بى پۇلىسەكان نەخشەيەكى باشم كىشابوو، سەدى سەد سەردەكەوتم. پىتان وا نەبى دەمەويست بە پارە فريويان بەدەم؟

نا. ئەم رىگايە سەدى سەد پاست نىە. لەنيو پۇلىسىش دا پياوى پاست و بەرتيل نەخۇر زۇر ھەيە. نەخشەكەي من زۇ لەمانە باشتر دارژابوو، بەلام بەداخەو! ھەموو كارەكان تەواو بوون. فەرماندە پارەكەي خستە جانتايەكى چكۆلەو ھە بەدەستىو ھەگرت و لەگەل دوو پۇلىسى مل ئەستوور كەوتىنە پى. لەپىگا ھىچ تاقەتى قسەكردنم نەبوو. پىگاي پىزگارى لەم داو ھەتەواوى بەستراوو، لە پىگاي بەنديخانە بەولاو ھە رۆژنەيەكم بەرچا و نەدەكەوت. ئەويش بەنديخانەيەك كە لانی كەم دەبوو ۱۵ سال ئاوى ساردى لى بخۆمەو ھە.

جەنابى نەقيب لە پىشەو ھەي جىبەكە سوار ببوو، من و پۇلىسەكانىش لە پشتەو ھە كز دامابووين.

ھىچمان قسەمان نەدەكرد. ھەموو سەرمان بردبوو قەپىلكى خۆمانەو ھە. نيزىك نيو ھەپىز گەيشتىنە بەردەمى چاخانەيەك. بەھەر نرخیك بوايە دەبوو لىرە بەرنامەكەم جىبەجى بىكەم. ئەم دەرفەتەم لەكىس چووبايە فەرماندە يەكسەر دەي بردمە ھەركى بەنديخانەو تەسلىمى دەكردم.

كاتىك لەجىبەكە دابەزىن گوتم:

– ببورە جەنابى نەقيب، پىگا دەدەي بچمە ئاودەستخانە. دەمزانى بى كارى وا ناچارە ئىزىم بدا. گوتمى باشە بىر.

چوومە ژوورى ئاودەستەكە ھەرگا كەم توند داخست. ترسى ئەو ھەم بوو كە لەكەلنى ھەرگا ھە سەيرىم بىكەن خىرا ئەو پىرسكەي لە پىزوى شالوارەكەم دا قايم كىردبوو و پىرپو لە بەنگى خالىس ھەرم ھىتا.

..... گڼله پياو

ئەم بەنگە ھەمان دەرویشی ئیشکچیم بۆی دەھێنام و جارجارە دوو کەلێکم ساز دەکرد. ئیستا دەبوو لەم کاتە ناسکەدا بەفریام کەوێ و لەم داوھەم پزگار بکا. لە پشت دەرگای ئاو دەستە کە دانیشتم، چەند جگەرە یەک دەرهێناو بە پەلە پەل نیوھێ تووتنە کە یانم پۆکردو هیندیک بەنگم تێکردن و نەختیک تووتن دەسەر کردنەوھ.

خەریک بووم سێھەم جگەرە دروست بکەم کە پۆلیسە کە لە دەرگای دا:

– چیه ھەتا کەنگی؟

– ئەوھ ھاتم.

– دەستەکانم وەك توولە بی دەلەرزین. چارەنووسی شەم بەو کارەوھ بەسترا بوو. ناخەرە کە ی جگەرەکانم تەواو کردو بەنگ و جگەرەکانی ترم کردە ئاو دەستخانە کە. جگەرە خۆشەویستەکانم لە قوتووھ کە ھاویشتەوھ ھاوتمەدەر.

فەرماندە کە یفی گالتهی بزووتبوو، دەستی کرد بە تانوت لێدانم. لە گەڵ ئەوھ ی لە پال خۆم دا زۆر نیگەرەن بووم، بەلام پێکەنینیکم ھەر بۆدەکرد. بۆ نیوھ پۆ داوای مریشکی سوورەوھ کراویان کردبوو. بەخەیاڵی خۆیان دەیانەویست بە پارە ی من لێی پاکیشن.

گوتم:

– فەرماندە ئیزن بدە دوا ئارەقیش پێکەوھ بخۆینەوھ.

قبوولی نەکرد. زۆر ناپەحەت بووم چونکە ئەگەر خواردبایانەوھ کاری من ھاسانتر دەبوو. چاوم لە پۆلیسەکان داگرت ئەوان زۆریان پێ خۆش بوو بەلام لە ترسی جەنابی نەقیب نەیان دەوێرا.

دووبارە تکام لێ کردەوھ:

– بۆ خۆت دەزانێ لە بەندیخانە باسی ئەم شتانە نیە. لێمان گەپێ با نەختیک کەرۆمان تەپ کەینەوھ.

گیله پیاو
.....

گوئی:

– باشه به لّام به و مهرجه کهم بخۆنه وه.

– به سه رچاو، هه ر دووسێ ئیستیگان. چایچه کهش له وهی موشته ری قه له وی بۆ پیدای بووه زۆر که یفی ساز بوو. پاش نان خواردن جگه ره کانم وێدان، فه رمانده نه یه ویست:

– هه ز له جگه ره ناکه م.

– دلم داخو رپا. هه مو نه خشه کانم خه ریک بوو تیک بچنه وه. تکام لی کرد:

– پاش خواردنه وه جگه ره یه ک زۆر باشه.

به نابهلای جگه ره که ی هه لگرت و وه پۆلیسه کانیشم داو بۆ خۆشم جگه ره یه کی ساغم داگیرساند.

کاتیک سی چوار مژیان لی دان، زانیم کاریان ته واهه. دلم ئوقره ی گرت.

که وتنه چۆرت لیدان و چاویان لی ل و پیل بوون. بانگی چایچیم کرد سه د لیره یه کهم وی دا:

– وه ره کاکه ئه مه وه رگه ره باقیه که شی بۆ خۆت. چایچی له خۆشیان چاوی ببوونه چوار. قووتووه جگه ره که شم بۆ پاکرت:

– جگه ره یه کیش بکیشه.

ئه ویش جگه ره که ی داگیرساند. هێنده م قسه له گه ل کرد هه تا جگه ره که ی ته واهه بوو.

جانتایه کهم هه لگرت و سوچی جیبه کهم له گیرفانی شۆفیره که ده ره ئناو به سپایی له چاخانه وه ده رکه وتم. ده مزانای نه گه ر به ره و نه سه ته مبول بۆم ده گیریم.

بپیارم دا به ره و دوا بگه ریم وه، به لّام چونکه شوینی گه رانه وه کهم دیار ده بوو، نه ختیک چوومه پێش و پاشان له سه ر جاده ی قیر گه رامه وه به ره و ئه و شوینه ی لێیه وه هاتبووم پێم پێوه نا.

گیله پیاو

ده پازده کیلومېتر به ولاره تر له سهر هه لږ دیریک پامگرت، پالیکم به نوتومبیله که وه نا خستمه خواره وه و بڼ خۆشم به جانتا خۆشه ویسته که مه وه چوومه نیو لیره واری ته نیشته جاده که.

لیره واریکی چپو پرپیوو. سهد و شتری به باره وه تیدا شار دبايه وه که س نه یده توانی بیان دوزیتته وه.

نه و شه وه تا به یانی له سهر داریک پامبوارد. به یانیش تا لای نیوه پڅ مهر له وئ مامه وه. نیتر ماندوویه تی و نارپه حتی ناچاری کردم بیمه خوار.

به لام زور ده ترسام. له هه مووی خه راپتر نه و پیشه پان و پڅپرم بوو. ده بوو هه رچی زووتر پېشم بتاشم و ده ستیک چاکه ت و شالوار په یدا بکه م. نه گینا مهر که س به و پېش و سمیلته وه چاوی پیم که وتبا ده یناسمه وه و کار له کار ده ترازه.

له نیو دارستانه که دا مالیکې بچووکې جووتیاریم دیتته وه ... له په دجهره وه سه یرم کرد دیتم که سی لی نیه.

بڼ په که م جار له ژیانم دا بریارم دا دزی بکه م. چ بکه م؟ له وه زیاتر چاره م نه بوو. نه مانه هه موو یاری چاره نووس بوون. منیک که نه وه نده له دزی و کاری خه راپ بیزار بووم تووشی نه و پڅزه بیوم.

چوومه ژوورئ، ده ستیک چاکه ت و شالواری لادیپپانه و کڼه مووسیکی ژلیت و مه کیینه یه کی لیوکه تم هه لگرت، به لام هه رچه ندی گه پام ناوینم نه دوزیه وه. جله کانم گډپی و سهر له نوئ چوومه وه نیو دارستان. له سهر جڼکه ناوینک دانیستم به هه ر کویره وه ریبه ک بوو دهستم کرد به پېش تاشین.

نه گه ر گایه کم به و کڼه مووسه سهر برپیايه له و پېش تاشینه هاسانتر بوو. هه تا ماوم نیش و نازاری نه و پېش تاشینه م له بیرناچئ. ده تگوت گاجووتت سهر برپوه، هه موو گیانم بیووه خوین.

گیله پیاو
.....

کاتیک "پیش تاشین" هکه ته و او بوو برسیایه تی تینی بۆهینام. تا ئه ودهم ئه وده ناره حهت بووم برسیه تیم له بیر چوو بۆوه. به لام ئه مجاره له برسان ئارامم لئ هه لگه را بوو.

کاتیک دنیا تاریک بوو که و ته پئ. هه رچهند ده ترسام پۆلیسه کان له و نزیکانه بن به لام له وه زیاتر خۆم پئ پانه گه را.

پاش ئه وه ی چهند سعات به پئ پۆیشتم له دوور شۆقی چرای ئوتومبیله کانم له سه ر جاده به دی کرد.

کاتیک گه یشتمه سه رجاده بۆم نه چۆوه سه ریه ک له کویم و ده بی به ره و کوئ بۆم: "نه کا قسه یه کی غه له ت بکه م و شۆفیره کان لیم وه شک که ون!"

ماوه یه که ته ماشای ئه ستیره کانم کرد به لکوو پۆژه لات و پۆژئاوای خۆم بدۆزمه وه، بی سوود بوو. لۆری یه که له دووره وه په یدابوو، ده ستم بۆ هه لئنا. کاتیک رایگرت گوتم:

— براده ر! ئه و چهند کیلومیتره به چهندم سوار ده که ی؟

— شۆفیره که به مۆنی و خه والوویی وه لامی دامه وه:

— سه رکه وه منیش له هاوده نگیک ده گه ریم.

سوار بووم. شۆفیره که ته نیا بوو. پاش به خیراتن و چاک و خۆشی پرسى:

— بۆ کوئ ده چی؟

— له و دئیانه ی خواره وه کارم هه یه. کابرا نه ختیک پیکه نی و گوتی:

— لیتره دئیاتمان له سه ر پئ نیه. تا "ئه رزجان" هه مووی لیتره وارو چیاو چۆله.

دیتم هه له یه کی خه را پم کرده وه و کابرا به ره و هیلانه ی ژهنگه سووره م ده باو بی گومان پۆلیسه کانیش له سه ر جاده ئیشک ده کیشن. گوتم:

— کاکه! من به هه له چووم... ژۆد ببووره. بی زه حمهت پای گره من داده به زم.

شۆفیر رایگرت و به ده نگیکى زل و به ماناوه گوتی:

گیله‌پیاو

– چا مندالی به مالی نازانیوه؟

جوابیکم نه‌بوو بیده‌مه‌وه. پیکه‌نیم و گوتم "ببوره" ده‌رگام کرده‌وه و خۆم فری دا.

ئیستا ده‌مزانی پیکاکه‌م به‌ره‌و کام لایه، به‌لام نه‌چوممه پیش هر له قه‌راخ جاده له نیو دارستان دا پاره‌وستام.

بی‌ده‌نگی لیره‌وارو ده‌نگی سه‌یرو سه‌مه‌ره که له دووره‌وه ده‌هاتن ترس و خۆفیکه سه‌یریان بۆ په‌یدا کردبووم.

نهم ده‌زانی ته‌گبیرم چیه؟!

پووناکایی چرای ئوتومبیلیک له دووره‌وه دپی به تاریکایی ده‌داو ده‌هاته پیش. خۆم گورج کرد خه‌ریک بوو بچمه سه‌ر جاده، به‌لام نازانم بۆچی لاقم له دوا نه‌هاتن، دلم خه‌به‌ری دابوو که وریای خۆم بم.

تا نه‌وکاته هیچ له‌بیرم نه‌بوو که له‌وانه‌یه پۆلیسه‌کان به شوینم دا بگه‌پین و هاتۆچۆ به‌و جاده‌یه‌دا بکه‌ن.

ئوتومبیلکه به توندی ده‌هاته پیش، به‌لام من له جیی خۆم نه‌بزوتم. کاتیک له پیشم تیپه‌پی سه‌رو گویلاکی چهند پۆلیسم له نیو جیبه‌که‌دا لیک کرده‌وه.

خوا پوحمی کرد نه‌چوممه‌پیش. حاله‌تیکی سه‌یرم به‌سه‌ردا هات. نه‌مه‌ش یه‌کێک له‌وه‌ختانه بوو که ژیان و مردنی پیاو به‌موویه‌که‌وه به‌نده. ئیستا نه‌مانه به ده‌ست کین و نه‌م چاره‌نووسانه له کوئی دیاری ده‌کرین؟ بۆخۆی مه‌سه‌له‌یه‌که که زۆرکه‌س نه‌یان توانیوه وه‌لامی بۆ‌بدۆزنه‌وه.

هه‌روا له قه‌راخ جاده دانیشتبووم و بیرم ده‌کرده‌وه چرای ئوتومبیلیکی دیکه له دووره‌وه ده‌رکه‌وت.

دیسان نه‌ختیک پیم گرت‌وه، به‌لام که نیزیکی بۆوه دیتم لۆری‌یه. پاست بوومه‌وه و ده‌ستم بۆ هه‌لینا. لۆری‌یه‌که چهند مه‌نگاو به‌ولاه‌تر پاره‌وستاو چوممه پیش:

..... گیلەپیاو

– کاکە! تا ئەنقەرە بە چەند سوار دەکەیت؟ شۆفێر بە دەنگێکی زیرو گیراوەوە گوتی:

– مەرحەبا فەزید بەگ چۆنی، چۆن؟

ژووری شۆفێری تاریک بوو. نەم دەتوانی سەرو چاوی ببینم، بەلام دەنگم ناسیوە. "ژەنرال نیازی" یەکیك له كۆنه هاوالانی بەندیخانەم بوو. چەند سال پێکەووە لە ژوورێک دا ژیا بووین. ئیستا بۆچی ناومان نابوو ژەنرال نیازی بۆخۆی مەسەلەیک بوو.

دیوتانە هیندیک کەس وێردی زمانیان ئەوەیە تووشی هەركەس بن پێی دەلێن "کاکە"، "خۆشەویستم"، "براگیان"، "ئاغا" و ئەم جۆرە شتانە؟

ئەم هاوڕێیە شەمان لە وردو درشت تووشی هەركەس بواوە دەیگوت "ژەنرال" جا بۆیە لە بەندیخانە ناومانە نابوو "ژەنرال نیازی".

زۆرم پێ ناخۆش بوو کە منی لەو بەرگە دا دی. پێم خۆش نەبوو کەس بێمانسی، بەلام چارنەبوو، پێکەنینێکم بۆ کردو گوتم:

دەستت ماچ دەکەم "ژەنرال" تۆ چۆنی؟

– باشم. سەركەووە.

هەر لە پەنایەو دەانیشتم پرسى:

ئەم تەشك و دیمەنە چیه؟ دیسان چ كەلهكێكت بە دەستەوێه؟

– هیچ بابە. تازە من پیاوی كەلك و مەلك نیم.

ژەنرال نیازی مستێكى توندی لەسەر شانم دا:

– كۆرە بۆ ئەو چاو و پەووە هێ خۆت بن، درۆ لەگەڵ منیش دەکەیت؟!

– نا بە گیانی تۆ. شێوەی قسەکانی گۆڕی و پرسى:

– بەسەری من ئیستا خەریکی چی؟

– خەریکی کشتوكالم.

گیله پیاو

تیگه یشتم باوه پی نه کرد، شانیکى مه لته کاندو گوتی:

– زۆر باشه. خۆ شوکور کاروبارت باشه؟

– ئی، خهراپ نیه. تۆ چۆنى؟

– ئیمهش نان و ئاویك پهیدا دهکەین.

من زۆر حهوسهلهی قسه کردم نه بوو، فکرم ههه له سهه جاده که بوو دهترسام تووشی جیبی پۆلیسهکان بین. بهلام ژهنرال نیازی یهک بین قسهی دهکرد. بیره وهری پۆزگاری بهندیخانهی و شیرینکاریهکانی ئهه دواییه ی بۆ دهگێرامه وهه ناوبهناویش پیکه نینیکى پرمانای بۆ دهکرد.

گه یشتینه نیزیک چاخانه یهک. نیازی دهیویست لادهین چایهک بخۆینه وهه نهختیک ماندرومان بجه سیته وه.

بهلام من رازی نه بووم. دههویست مهتا دنیا تاریکه له مهلبهندی خهتهه دوور کهوینه وه... گوتم:

– بابه لیده بابڕۆین یهکسهه بۆ ئهقههه.

– چما شووتیمان بۆ نهخۆشی مهتاوه؟

– ئیره خواردنه کهی باش نیه.

نیازی قاقایهکی بۆ کێشاو گوتی:

– یانی له خواردنی بهندیخانهش پیستره جهنابی نهجیب زاده. له کهنگیوه وا نازپهروهه دهه بووی؟

نهدهویست زۆری له سهه بڕۆم، بهلام لهپه له بهردهمی چاخانه که چاوم به جیبی پۆلیسهکان کهوت. وا تیکه پابووم خهریک بوو بهندی جهرگ و دلانم بیسن.

نیازی خهریک بوو ئوتومبیله که بهرته بهردهرگای چاخانه که. دیتم ئهگهه بڕۆین پۆلیسهکان وهشک دهکهن و به دوامان دا دین. خیرا گوتم:

گیله پیاو
.....

نیازی گیان! بۆ من باش نیه بیتمه چاخانه. دهچم لهولا لهسهر جاده چاوه پیت ده بم تا دئی. نهگهر پۆلیسهکان پرسیان بلئی کهسم نه دیوه.

نیازی بۆ خوی وهستای نهو مهسلانه بوو. به دووقسه هه موو شتیك حالی بوو چاوی ده په پاندو ته ماشایه کی کردم:

- بیچوه سهگ! نه تده گوت خه ریکی کشتوکالم! ئه ی بۆچی...؟ به پارانه وه وه گوتم:

- به قوریانت بم جارئی بچۆ چاخانه با پۆلیسهکان نه یه نه ده ری پاشان هه موو شتیك بۆ ده گێرمه وه. به لام وریابه بۆن نه که ن!

خیرا خۆم فری داو وهك تازی به نیو دارستان دا غارم دا.

دووسه د سئ سه د میتر به ره وژیترتر چوومه سه رداریک و له دووره وه چاوم بریه چاخانه که.

نازانی له چ حالیک دا بووم... تاوانبارو که له کباز نهگهر شیریان هه وران دابیئئی هیشتا به دبخت و به سته زمانن.

هه زار میلیۆن پاره و چه ندين سال خۆشی سه عاتیک دله خورپه نایه نن. نهو جه هه ننه مه ی بۆ گونا هباران دانراوه، باوه پ ناکه م له ودله خورپه و چاوپوانی په ناخۆشتر بئ. وهك ده لئین، ترس له نه خۆشی خه راپتره. نه وه نده ناره حه ت بووم ناوانم بوو پۆلیسهکان بیئ و بمگرن تا له ودله خورپه و نیگه رانی په پزگارم بئ.

پاش سه عاتیک نیازی هات. سوار بووین و کهوتینه پئی. گوتی:

- ئی. پیاوی باش! ئیستا بلئی بزانه مه سه له چیه؟

ئیستا که کاره که وای لی هاتبوو ناچار بووم له سیرئ تا پیوانئ هه موو شتیکی بۆ بگێرمه وه.

به سه رهاته که م هه تا نه نقه ره ی خایاند. که لی بوومه وه نیازی پرسى:

..... گیلەپیاو

– باشە، ئیستا نیازت ھەبە چ بکە؟

– بەپاستی بۆ خوشم نازانم.

نیازی کە زۆری بەزەیی پێمدا ھاتبۆو زەردەخەنەیکە ساردی ھاتی و گوتی:

– ئەگەر بە قسە کاکێ خۆت دەکەیت لۆرییەك بکەر و خۆت لەو دەریە دەری و بەدبەختی بەرگەر بکە.

فکریکی باش بوو، بەلام ئەو پرابردوو نەحەتییەم چ لێ کردبایە؟ پرسیم:

– مەگەر پۆلیس دێلێ پیاو بەسەر پاستی بژی؟

– مەترسە، ئەگەر پیاو دەست لە کەلەبازی ھەل بگرێ کاریان پێ نیە.

کەوتە فکەرە "توخواتە ماشا! پێکەوت چ نەخشیکی لە ژیانی بنیادەم دا ھەبە.

پێکەوت ھێندێك جار لەوانەبە بگەینێتە سەر تەختی پادشایەتی و ھێندێك جاریش تووشی بەدبەختی و چارەڕەشیت دەکا".

من ھەمیشە لە پێشھاتەکان دا لە سەرەتاوە باشم بۆ دەھات، بەلام دواوە تووشی بەلاو دەردی سەری دەبووم.

بۆیە ھەر وەخت شانسی پەوی تێ دەکردم ھەر لەبیری ئاخەرەکە دا بووم.

ئەمجاریش زۆر لەو دەترسام کەوا ھاسان و بێ ژانەسەر لە چنگ پۆلیسەکان

پزگار ببووم. کە گەیشتیئە ئەنقەرە قەول و قەرارمان داناو لێك جیا بووینەو.

بپارم داووبو بەو پارەیی ھەمە لۆرییەك بکرم. بەیانی ھەوێل کارم ئەو بوو چەند پۆژنامەیکەم کپی.

دەمژانی پۆژنامەکان لە بارەیی منەو ھێندێك شتی سەرسووڕھێنەر دەنووسن.

ئەگەر ئەو خەبەرەنەم کۆکردبایەو کە لە یەکەم پۆژەو پۆژنامەکان لەسەریان

نووسیوم کتیییکی گەرەیان تێ دەبوو.

ئەوانە زۆر لە ئەسلی بەسەرھاتەکە من خوشترە بە تامتر بوون.

"زۆر سەیر بوو. ئەم جارە پۆژنامەکان ھیچیان لە بارەیی منەو نەنووسیوو".

ئەو رۆژدە زۆرەم پىئ سەير بوو، بەلام دوايە تىگە يىشىم ھۆى چى بوو:
فەرماندەو پۇلىسەكان كاتىك ۋە ھۆش ھاتىبونە ۋە دىتېبويان "دەلانكەم ناۋن"
دۇسىيە ۋە مۇسىيەكەيان دېپاندېبون ۋە دىزەبەدەر خۇنەيان لى كىرېبوو.

بەجۇرە كارى من زۆر ھاسانتر بوو، لانى كەم دەمتوانى ھەتاشتىكى تازەم
بەسەر دى، بەبى دىلەكوتە ۋە نارەھەتى ژيانىك بەرمەسەر. چوۋمە بازار دەستىكىم
جلى جوان كېرى.

بېريارم دا بەرنامەى ژيانم ۋا پىك بەخم كە تازە جارىكى دىكە لاقم بەتەلەۋە نەبى،
بەلام داخەكەم ئەو بېريارە زۆر زوۋ تىك شكا.

ۋەك قانۋونى لەپېدانراۋ، كە تەنيا ۲۴ سەعات كار دەكا، ھىشتا شەو ۋە پۇژىك
بەسەر بېريارەكەم دا تىنەپەپېبوو كە پىشھاتىكى سەيرو چاۋەپوان نەكراۋم ھاتە
پى.

دەمەۋىست پىش ئەۋەى دەست بەكار بىكەم سەرىكى دايك ۋە بابەكانم بدەم. بزانم
ماۋن يا مردوۋن، چيان بە سەرھاتوۋە؟ ۋە ئىستاش كە پارەم ھەپە يارمەتەكەيان
بدەم.

ھىسابىكىم لە بانك كىردەۋە، ھىندىك لە پارەكەم لە بانك دانائو ئەۋەكەى تىرىشم
لەتەنكەى باخەلم ناۋ لەگەل نىيازى چوۋم بۇ ئەستەمبول.

لاى ئىۋارنى گەيشتىنە ئەستەمبول. ھەۋا زۆر خۇش بوو. دىمەنى دەريا رۈھى
بىنيادەمى دەگەشاندەۋە.

نىيازى پىشنىيارى كرد "بچىن ئەمشەۋ كەيفىك بىكەين".

بەخۇم ئەبوۋ راچەنىم. دەمزانى خۇش رابواردن بۇ من ھەرامە، بەلام ئەۋدەلە مال
ۋىرانەم زۆرى ئارەزۋى شەۋىك خۇشى ۋە رابواردن ھەبوو. گوتىم:

— باشە. بابچىن... شەۋىك ھەر شەۋىكە.

چوۋىنە دورگەى "بىۋك ئادا" لەۋى گازىنۋى زۆر خۇشى لىن. دىيارە جىگەى
مەمانان نىيە، بەلام ئىمەش ئەۋشەۋە سەروسەكوتەمان زۆر پىك ۋەپىك بوو. جەلكانى

..... گیله پیاو

من سهرتاپا تازه بوون. نیازیش به و قه دوقه وار یه وه هه موو که س سامی
لی ده کرد.

چووینه گازینۆ، یه کۆک له شاگرد ده کان غاری دا پیتیمان:

– فهرموون.

بۆخوی وه پیتش کهوت و ئیمه ی برده سهر میژیک که به سهر ده ریای دا ده پروانی.
من به جاریک خۆم لی گۆرپابوو. خۆم وهک پیاویکی ماقوول و ناسراو ده هاته پیتش
چاو و پیم وابوو "کابرا بۆته پیاو! !".

نیازییش چه پی له بهر من دا نه بوو. ههردوو کمان به فیزو ده مار وه له پشت
میژه که دانیشترین.

شاگرد ده که چاو ده پروانی قسه ی ئیمه بوو. زۆر به نه ده به وه له ته نیشت میژه که
پاوه ستابوو گوتی:

چ نه مر ده که ن؟

پروم کرده نیازی و ههروهک جاران و تۆزیکیش زیاتر گوتم:

– ژهنه رال چ بیئی؟

نیازییش هه ره هیچ ناگای له مه محمودی بی زه واد نه بوو. فکری نه کرد بۆوه که له
شوینیکی گشتی دانیشتیوین و نه م "ناو" گوپینه و نه وه که یه کۆک به درۆ خوی به
"ژهنه رال" له قه له م بدا کاریکی خه ته رناکه. زۆر جیددی به شاگرد ده که ی گوت:

– کوپی باش! گوشتی تیکه لاومان بۆ بیینه.

شاگرد ده که پرسى:

– قوریان خواردنه وه چ ده فهرموون؟

دووباره رووم کرده نیازی:

– جه نابی ژهنه رال چی نه مر ده فهرموون؟

نیازی مال به قوپر گیراویش ههروهک به راستی ژهنه رال بی، نهختیک برۆی هه لته کاندو
وهک داوای په رداختیک ناوی سارد بکا زۆر به بی موبالاتی گوتی:

گیله پیاو
.....

– بتلیك ویسکی بیته.

نه مجارهیان کابرای شاگرد نیکلامیکی وای کیشا هیندهی نه مابوو لووتی بگاته
زهوی و کوتی:

– به سهر چاو جه نابی ژهنرال ههر نیستا... سه هوالیستان بۆ بیتم جه نابی
ژهنرال... نه مر فهرموو جه نابی ژهنرال...

شاگرده که پاشه و پاش کشایه وه. هیندهی نه مابوو له فیشقهی پیکه نینی بدهم،
به سته زمانه پتی وابوو نیازی ههر به پاستی ژهنراله !!

با نه وهش بلیم که نه ودهم ژهنرال شتیکی عه جایب بوو.

شاگرده که یه کسهر ده چپته لای خاوهن گازینقو به داو و ناو بۆی ده گیریتته وه که:
"ژهنرالتیک هاتوته گازینق".

به پیکه وت خاوهن گازینقوش کاری له دایره یه ک حاسی بووه و چهند پۆژه به دوی
واسیته یه ک دا ده گه پتی که کاره که ی بۆ پایی بکا. ئیتر ههر که نه م خه به ره ی
بیست هه موو کاره کانی به جی هیشت و پایکرد بۆ لای ئیمه. هیشتا پینج شهش
هه نکاوی مابوو بگاته لمان به وزگه زه لامه وه دهستی کرد به دوولاماتنه وه و
مه رایب کردن.

– به خیرهاتی جه نابی ژهنرال... به ره که تت هیئا... گازینق که ت سهر به رز کرد...

نیازیش زۆر بی موبالات و له سه رخق سهریکی بۆ له قاند:

– مه منوونم.

پاشان به دهست ئیشاره ی بۆ کرد که خاوهن گازینق بجپته وه سهر کاری خوی،
به لام کابرا وازی نه دیتناو له پوو نه ده چوو:

– قوریان خواردن چیتان نه مر کردوه؟

– ههرچی ده مانویست گوتوومانه، میترسی، سوپاس هه موو شتیکی هیه. به لام
خاوهن گازینق نه م قسانه ی به گوئی دا نه ده چوو. په یتا په یتا فره مانی به
شاگرده کان ده دا:

..... گیله پیاو

– کوپه بېړجهرگ وډل بڼ جهنابی ژهنرال بېنه... بېړج زووبه کهبابی گزشت بهرخ ساز بکه.

نیازی زځر له وړیا بازییهی کابرا قهلس بوو. شاگرده کهی بانگ کرد:
– کوپه وهره بزاتم.

شاگرده که که پایه وهو نیازی له خاوهن گزینتو کهی پرسى:

– من پاره کهی ددهم یان تو؟

– ببوره قوریان... نه م قسانه چیه؟ پاره یانی چی سیبهری جهنابت بڼ نیمه له نالتوونیش بهنرخ تره.

پاشان پړوی کرده وه شاگرده که:

– یاللا بڼ نازل... ماتلی چی؟... بېړج زووبه...

کاتیک خاوهن گزینتو پړوی کرده نه ولو فرمانی به شاگرده که دا، نیازی چاویکی له من داگرت و به نیشاره حالی کردم که خاوهن گزینتو پیی وایه نیمه میلیونترین. منیش شانم هلته کاندو به سپایی گوتم:

– گویت له م قسانه نه بڼ، له چی ده ترسی؟ پاره مان زځره خه مت نه بڼ.

خاوهن گزینتو پړوی کرده وه نیمه:

– قوریان نیمه هرچهندهی خزمه تی نیوه بکهین که مه. نیزن ده فرمون "تف نه تر کاتف" یکیشتان بینیته خزمه ت؟

من قه مت نه و خوارنه نه دیتبوو به لام نازام بڼچی له خځوه گوتم ناخوم.
خاوهن گزینتو گوتی:

– با گون و گورچیلهی بڼاوتان بڼ بینن.

– نا بابو! نه مانه چین؟

هر نه مه م له ددهم ده پهری و نیازی به پراویژیکى تاییه تیه وه گوتی:

– به راستی بیچوه ژهنرالی.

نه مجار کابرا بای دایه وه سهرمن و زځر به نیحترامه وه ته عزیمی بڼ کردم:

گیله پیاو

– بئگومان جه نابی ژهنرال زاده حه ز له مریشکی برژاو ده که ن؟

گوتم:

– به لئ، بابیتن.

شاگرد ده کانیش به راست و چهپ دا ئیکلامیان ده کیشاو هه رکه سه ده یه ویست زیاترمان خزمهت بکا. نه وهنده یان خواردن و خواردنه وه هینا که ئیتر له سهر میزه که جئ نه بوو. من به نیازیم ده گوت ژهنرال و نه ویش منی به "ژهنرال زاده" بانگ ده کرد.

ئاخره که ی هه رچۆنێک بوو خاوهن گازیتمان له کۆل خۆ کرده وه، به لام سئ شاگرد به رامبه رمان و یستابوون و ناماده ی جئ به جئ کردنی فرمان بوون. ئیمهش بئ پسانه وه ده مان خواره وه. ده ریا دیمه نیکی جوانی هه بوو موسیقایه کی نه رمیش که له بلندگۆکه وه بلاوده کرایه وه زۆری کار تئ ده کردین. به ره به ره خه ریک بوو سه رخۆشی هه موو گیانمان دا بگری.

راست له وکاته دا ژنێک چۆسه ر شاتق و دهستی کرد به گۆرانی.

پهنگه نه گه ر وهختێکی دیکه بوايه پیاو ژانه سه ری پئ گرتبا، به لام له وهخته دا گۆرانی نه و ژنه بۆ ئیمه ئاوازیکی گیانه ره ره بوو. بۆخۆشی له بهر چاوی ئیمه نه وهنده جوان بوو، پیمان وابوو فریشته یه. پاشان تۆره ی سه ما هات. دووسئ ژن به نه ندایه کی نیوه دا پۆشراو و هه وهس بزۆینه وه هاتنه سه ر شاتق.

هه موویان هه ر سه رنجی ئیمه یان ده داو ناو به ناو بزه یه کی شیرینیان بۆ ده کردین. وه که نه وه ی بێجگه له ئیمه کهس له و گازیته یه نه بئ، دلم خه به ری دا تووشی شتێک ده بین. گوتم:

– ژهنرال! نه م کاره ئاخری خیری.

– کام کار؟

– نه م به زمه ی نه مشه ومان!

– بۆچی؟ به پاره ی خۆمان پای ده بوئین. چی تئدایه؟!

..... گیلہ پیاو

هه ناسه يه کي قوولم هه لکيشاو گوتم:

– ژه نرال ئه من تا ئيستا زور جارم تاقى کردوته وه.

هه روه ختيك كه يغم زور ساز بئ، ده زانم پيمه وه ده دا. هه ميشه بئ چه ند سه عات
خوش رابواردن عومريك كويژه وه ريم كيشاوه.

ئه مشه ويش دلم زور ده ترسى!

نيازي شان يكي هه لته كاند:

– دانيشه. وا دياره حالت باش نيه. ئاخريچ ده بئ؟!

ئه مه ي گوت و ئيستيكانه كى هه لدا "به سلامه تيت". منيش ناچار ئيستيكانه كه م
هه لئنا: "به سلامه تيت".

نيازي چاوى له ژنيكيان داگرت كه ره قسى ئه سپانيولى ده كرد. خاوه ن گازينق وه ك
ديوك كه موويان لئ هه لپروژانديئ، ده سبه جي هاته ته نيشت ميژه كه ي ئيمه:

– جه نابى ژنره ال ئيزن ده فهرمووى بيته سهر ميژه كه تان؟

ئه من هينده سهرخوش بووم له قسه ي خاوه نى گازينق حالى نه بووم. پيم و ابوو
ديسان له خواردنه مهنى ده پرسى، گوتم:

– خواردن ئير به سه. ته نيا بتليك مه شرووب بيته.

به لام نيازي كه تيگه يشتبوو كابرا چى گوتوه، وه لامى دايه وه:

– بوخى باشه، به لام زمانى نازانم.

– جه نابى ژنرال زمانى ئيمه ده زانئ... ئه سلن خه لكى ئيره يه.

پاش ئه وه ي سه ما ته واو بوو، كابرا هينايه سهرميژه كه ي ئيمه. كاتيك باشى لئ
ورد بوومه وه ديتم خه لكى شاره كه ي خومانه. دووباره ئيستيكانه كانمان پر
كرده وه وه لمان دان.

ورده ورده وامان به سهر هات كه نه مان ده زانى ده لئين چى؟

گیله‌پیاو
.....

نیازی وه‌زعیکی سه‌یری هه‌بوو. ده‌تگوت بۆ خۆشی باوه‌پی کردوه‌و پیتی وایه‌ هه‌ر به‌پراستی ژهنرااله. ده‌نگی خۆی نێر ده‌کردو برۆکانی هه‌ل‌ده‌ته‌کاندو ملی قییت پاده‌گرت. له‌په‌ به‌ده‌نگیکی سه‌یره‌وه به‌سه‌ر تیپی موسیقای دا نه‌پاند:
- بیده‌نگ بن! نه‌و قوریاته چیه‌ لیتی ده‌ده‌ن. زووکه‌ن ئاهه‌نگی سه‌مای شاتری لی‌ده‌ن.

موسیقاژهنه‌کان فه‌رمانه‌که‌یان به‌جێ گه‌یانندو خه‌لکی ده‌ورو به‌رمان که‌وتنه‌ سرتو و خه‌لوه‌و نا‌په‌زایی ده‌ربهرین. به‌لام خاوه‌ن گازیته‌ به‌سرت هه‌الی کردن:
- "ژهنرااله".

نه‌و سه‌رده‌می که‌س نه‌ی ده‌توانی قسه‌ له‌ قسه‌ی عه‌سکه‌ری به‌کان بکا، هه‌رچی گوتبایان بێ نه‌ملاونه‌ولا جێ به‌جێ ده‌کرا.

نیمه‌ له‌ هه‌موو شتێک بێ‌خه‌ به‌ر بووین و نه‌مان ده‌زانی به‌ده‌ستی خۆمان چ قورپێک به‌سه‌ری خۆمان دا ده‌که‌ین.

موشته‌ری به‌کان هه‌موو نا‌په‌حه‌ت بوون و پێکه‌وه که‌وتبوونه‌ سرت و خورت. بۆ به‌ده‌بختی دووئه‌فسه‌ریش به‌ژن و منداله‌وه له‌وێ بوون.

تیپی موسیقا ئاهه‌نگی سه‌مای شاتری لی‌ ده‌دا، نیازی‌یش ده‌ربه‌پی و له‌ ناوه‌پراستی شاتۆکه‌دا ده‌ستی کرد به‌سه‌مای شاتری.

پاشانی‌ش ده‌ستوری دا ئاهه‌نگی قه‌سابان لی‌ده‌ن.

سه‌مایه‌کی کرد ده‌ماخی هه‌موو موشته‌ری به‌کانی تێک دا. بۆ ئه‌وه‌ی پێکه‌نین نه‌یانگرێ و ژهنراال توورپه‌ نه‌بێ یه‌که‌ به‌دوای یه‌که‌ دا گازیته‌که‌یان به‌جێ هێشت.

نیازی که‌ به‌ته‌واوی سه‌ری گه‌رم ببوو ده‌ستی برد سه‌رپۆشی میژنکی پراکشا، هه‌رچی قاپ و قاچاخی له‌سه‌ری بوو که‌وتنه‌ خوارو وردوخاش بوون.

به‌لام نیازی وه‌که‌ نه‌ بای دیبێ و نه‌باران، سه‌رپۆشی میژه‌که‌ی له‌پشتینی به‌ست و ده‌ستی کرد به‌سه‌مای عه‌ره‌بی.

گیله‌پیاو

ئیمه ئاگامان له هیچ نه‌بوو. به‌لام گۆیا ئه‌فسه‌ره‌کان که له‌وه‌داو ئه‌تواره وه‌جان هاتبوون به‌ته‌له‌فۆن ئینزیباتخانه‌یان ئاگادار کردبوو.

نیازی کاتیڤ ماندو و بوو که‌وته هه‌ناسه‌پرکه، هاته‌وه سه‌رمیزه‌که‌ی خۆمان و هاواری کرد "کاکه حیسابه‌که‌ت بینه بزائم" شاگرده‌که پای کرده لای به‌پێوه‌به‌ری گازینۆ، ئاغا به‌پێکه‌نین و پیا‌بازی‌یه‌وه هاته پێش:

– ببوین جه‌نابی ژه‌نرال! قابیلی چیه؟ چۆن من پاره له‌ ئێوه وه‌رده‌گرم؟ له‌وکاته‌دا سه‌رۆکی ئینزیباتخانه به‌خۆی و چه‌ند ئینزیباته‌وه وه‌ژوورکه‌وت. ئیمه ئاگامان له‌هیچ نه‌بوو و هیچ بایه‌خمان پێ نه‌دا.

نیازی که وه‌زعی زۆر شه‌پزه‌ بوو، سه‌ری وه‌سه‌رمیزه‌که کردو منیش چاوم برپییوه که‌شتی‌یه‌ک که به‌ پێش (داردانیل)دا تێ‌ده‌په‌پی. که‌شتی دیمه‌نیکی زۆر جوانی هه‌بوو.

که‌شتی‌یه‌که‌م به‌نیازی نیشان دا. نیازی که زۆری ئاره‌ق کردبوو، ده‌سته‌سپه‌که‌ی ده‌ره‌یناو خه‌ریک بوو ئاره‌قی ناوچاوان و پشت ملی وشک ده‌کرده‌وه هه‌وای شاعیری له‌سه‌ری دا. ده‌ستی بۆ لای که‌شتی‌یه‌که‌ پاداشت و گوتی:

"ئه‌ی که‌شتی نه‌ناسراو! بۆ هه‌ر کۆی‌یه‌ک ده‌چی منیش له‌گه‌ڵ خۆت به‌ره. بۆبه‌نده‌ره نه‌ناسراوه‌کان. ئه‌و جیگایه که بنیاده‌می لێ نه‌ی."

دیتم نیازی حاڵی زۆر شه‌ره‌و باش که‌وتۆته هاته‌ران پاته‌ران. به‌ شاگرده‌که‌م گوت تاکسی‌یه‌ک بانگ که تا له‌تام ده‌رنه‌چوو به‌هه‌لی گرم بیبه‌مه‌وه.

شاگرده‌که‌ پوشت و منیش گه‌رامه‌وه بۆلای نیازی. ئه‌و هیشتا هه‌ر خه‌ریکی شیعر وتن و ئاره‌ق وشک کردنه‌وه بوو.

خه‌ریک بوو قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌م، فریا نه‌که‌وتم. یه‌کیڤ له‌پشته‌وه پرسى:

– ناوت چیه؟

وه‌رگه‌رام دیتم دووئه‌فسه‌ری ئینزیبات له‌ته‌نیشته‌ میزه‌که‌مانه‌وه پاره‌ستان، دیسان زۆر وه‌سه‌رخۆم نه‌هیناو ناوی خۆم گوت.

گیله پیاو
.....

نیازی هیشتا خه ریک بوو خواحافیزی له که شتی به که ده کردو دهستی لئ
پاده وه شانند. به سپایی پیم گوت:

– وریای خۆت به.

به کیک له ئه فسه ره کان پرسى:

– ئیوه پاشای کوین؟ (ئه ودهم به ژه نپالیاں ده گوت پاشا – وه رگپ).

نیازی بی ئه وهی ئاو پ بداته وه جوابی دانه وه:

– مه محمود پاشا، حهیده ره پاشا. (ئه مانه ناوی دوو که په کی به ناوبانگی
ئه سته مبولن – وه رگپ).

ئه فسه ری ئینزیبات له وه لاهه ی نیازی که زیاتر وه ک گالته پیکردن ده چوو زۆر
توو په بوو و له بن لیوانه وه سئ چوار جنیوی مه زه داری بق به پئ کرد. له پاشانیش
ده ستووری به ئینزیباته کان دا بمان گرن و بمان به نه ئینزیباتخانه.

خاوه ن گازینق که تا ئه ودهم ده ست له سه ر سنگ راوه ستابوو، هاته پیش و به
ئه فسه ره کانی گوت:

– قوربان ئه ی حیسابه که ی ئیمه کئ ده ی دا؟

کابرای تاین وه ختیک تیکه یشت ئیمه ژه نرال نین قایمه به کی بالابه رزی بق نووسین
که هه تا ده مرم له بیرم ناچئ.

پاشان چ پووی دا؟ چیمان گوت؟ چۆن بوو؟ هیچ له بیرم نیه. هه ئه وه نده ده زانم
سبه پینئ لای نیوه پق هاته وه هۆش خۆم. نازانم هۆی خوارینه وه ی زۆر بوو یان
هۆی لیدانی دوینئ شه، هه موو گیانم دیشا. ناوچاوانم به دوو جئ شکابوو. نیازی
له منیش خه راپتر بوو. ئه وه هه ر خۆی به پیوه پانه ده گرت.

له گه ل وه هۆش خۆ هاتینه وه لیپرسین ده ست پئ کرا. له پرسیاره کان راو له و
هه موو فه رمان به ره را که به سه رنجه وه سه یری ئیمه یان ده کرد، تیکه یشتین که
مه سه له که زۆر قوول بووه و به و هاسانیه پرگاریمان نابئ. به راستیش هه روا بوو.

گیله پیاو

مه سه له كه ته نيا هه لگرتنى ناوى ژهنرالى نه بوو، ئيمه يان به جاسوسى و ناردنى خه بهر بى بيگانه تاوانبار كردبوو. پۆژنامه كانيش نه وهنده يان مه سه له كه گه وه كردبوو كه هه موو كه س پيى وابوو ئيمه دوو جاسوسى خه يانه تكارين و ده بى بى مه حكه مه ئيمه دام بكرين. كاتيك سهرديرى پۆژنامه كانم ديت هه ر نه وهنده بوو شاخم لى نه پوان.

"دوو جاسوسى خه تهرناك كه خويان كردبوو نه فسه رى سوپا، له كاتيك دا له سهر داردانيل له گه ل كه شتى به كى سؤفيتى خه ريكى گورينه وهى ئيشاره و ناردنى خه بهر بوون ده ستگيركران".

جا برۆ نه مهى چاك بكه. توخوا قسه له وه قۆپتر ده بى؟ نيازى قوپه سهر سه رخۆش بوو و به مه ستى شيعرى ده گوت. كه چى پۆژنامه كان چ كلك و گوئيه كيان ليناوه.

محقق ده تگوت بابم كوشتوه، زۆر به پووگرزى و تووپه يى پرسى:

— بۆچى ده ستت بى كه شتى سؤفيتى راوه شاندى؟

— وه لالا من ده ستم پانه وه شاندى نيازى پاى وه شاندى.

— بۆچى پاى وه شاندى؟

— نه وه نهى ده زانى كه شتى سؤفيتى به. نه گه ر زانيباى كارى واى نه ده كرد. پيى وابوو كه شتى خؤمانه.

— نه گه ر وابوو نه و قسانهى چ بووه ده يگوت "ئيمه به ره بى به نده ره

نه ناسراوه كان" چما نه سته مبول به لاي ئيو وه به نده ريكي نه ناسراوه؟!

— قوربان نه و براده ره سه رخۆش بوو نهى ده زانى چ غه لتيك ده كا.

— كه سيك سه رخۆش بى ده پشيت وه ده ست پانا وه شيتى.

— هينده تيك نه چووبوو پرشيت وه.

— باشه بيچكه له ده ست چى ترى راوه شاندى؟

— هيجى ترى رانه وه شاندى.

گیتله پیاو
.....

- ئەى بۆدەلەن ئالای پاۋەشاندوۋە. ئەو بەدارى ئالاکە ئىشارەتى داۋە.
- ئاقورىيان ئالای لەکوئى بوۋە؟
- بەلئى ئالای پى بوۋە ئەۋىش ئالای سىپى كە نىشانەى خۆبەدەستەۋەدانە. چەند كەس چاۋيان لى بوۋە و شايەتىيان داۋە.
- ئالا نەبوۋ قورىيان دەستەسپەكەى بوۋ. ئەۋىش پاى نەدەۋەشانە. گەرمای بوۋ ئارەقەكەى وشك دەكردهۋە و باۋەشىنى خۆى پىدەكرە.
- تۆ چىت پاۋەشانە.
- مەن هېچم پانەۋەشانە.
- چۆن. تۆش شتىكت پاۋەشاندوۋە. چەندكەس چاۋيان لى بوۋە كە تۆ ئالایەكى شىنت پاۋەشاندوۋە.
- بى ئىختىيار دەنگم هەلپىرى و ۋەلامم دايەۋە.
- قورىيان بەو تارىكەشەۋە كابراى سوارى كەشتى چۆن پەنگى سىپى و شىن لىك دەكاتەۋە؟
- تۆ چۆن بەو تارىكەشەۋە كەشتىيەكەت دى؟
- كەشتى جراى هەيە. بەچرايەكەى پا زانيم كەشتىيە.
- ئەو ئالاشىنەى پات دەۋەشانە لەكوئىيە؟
- لەپر ۋەبىرم هاتەۋە:
- بەرئز ئالا نەبوۋ. ئەۋەتا بۆينباغەكەم بوۋ. ۋەك دەبىنى بۆينباغەكەم شىنەۋ پەنگە لەۋكاتەدا با پاى ۋەشانەبى.
- لەگەل هەموۋى ئەمانەش دا لىپرسىنەۋەى ئىمە چەند مانگى كىشا.
- ئىمە تەنافى ئىعداممان لەپشت سەرى خۆمان هەست پىدەكرە. پزگارى لەۋداۋە بەهېچ جۆر مومكىن نەبوۋ. تەنیا مۆجىزەيەك دەيتوانى ئىمە رزگار بكا.

..... گیله پیاو

من هه موو هۆش و بیرم له لای ئه و پاره بوو كه دابووم به بانك. ده مزانی ئه گهر پئ
بزانن كار كه زۆر گهره ده بئ! چونكه نه ده متوانی بئیم نه و هه موو پاره م
له كوئ بووه و نه ده متوانی سه رچاوه ی داها ته كه م باس بكه م.
ئاخره كه ی "لیفه له سه ره تیوان هه لدرایه وه" و پاره كه ئاشكرا بوو. دادگا
سه نه دی پاره كه ی دۆزیه وه ئه مه بوو به به لگه یه كه ی گهره ی تاوانی جاسووسی
ئیمه .

هه رچه ند تۆمه ته كه مان زۆر گهره بوو و به تاوانی جاسووسی و پتوه ندی له گه ل
بیگانه و ئاردنی خه به ری نه یینی تاوانبار كرابووین، به لام له به ره وه ی قازی یه كان
تیگه یشتن ئیمه كوپی ئه و مه یدانه و كه ری ئه و باره نیین به مه رجیك باسی پاره كه
نه كه مه وه منیان به ناوی شه ریكی تاوان به سالتك چه پس و نیازیشیان به ناوی
تاوانباری ئه سلی به چوار سال چه پس مه حكووم كرد.

له وه ی كه له جیاتی ئیعدام و تیره باران به وه نده پزگاریمان ها تبوو زۆر دلخۆش
بووین، به لام دوا یه كه بر دیانینه به ندیخانه ی ئینزیبات له سه گ په ژیوانتر بووین.
خۆزگه پینچ سال له به ندیخانه ی گشتی گیراباین، به لام مانگیك له به ندیخانه ی
ئینزیبات نه ما یینه وه .

ئاخر له به ندیخانه ی گشتی دا دام و ده زگایه كمان هه بوو، ریزمان لی ده گه را، به لام
له به ندیخانه ی ئینزیبات ئه و جۆره قسانه نین.

به تاییه تی چونكه ئیمه ناوی ژه نپال و ژه نپال زاده مان له خۆنابوو، به ندی یه كان و
ته نانه ت فه رمان به ره كانیش به چاوی دوزمنایه تی سه یریان ده كردین.

ئه و نیازی یه مال و وێرانه له به ندیخانه ش هه ر ده یه ویست پیم بلئ ژه نپال زاده و ئه و
زمانه سه گباب ختویه منیش وا راها تبوو زۆر جار بانگم ده كرد "ژه نپال نیازی".
به ره به ره وای لیها ت زۆر له به ندی یه كان به منیان ده گوت ژه نپال زاده و به ته وای
ئه و ناوه م به سه ردا بپا.

گیله پیاو
.....

زۆرم بیرده کرده وه که بۆچی ئه وه مو ناوه ی هاوری کانه لیان ده نام هیچیان وه که ئه مه نه پال زاده یه به منه وه نه نووسان.

دوا یه تیگه یشتم مه سه له چیه: ئه و که سانه ی تووشی ژێرده سستی و چه رمه سه ری بوون و له ژێر به ندوباری کۆمه لدا پلیشاونه وه، پتیا ن خۆشه پیاوه گه وره کانیش له گه ل خۆیان به رنه ناو ئه و قوولکه ره ش و تاریکانه وه.

دلیان به وه خۆشه که نه گه ر ئه وان بێ به شی ده چیژن و کویره وه ری ده کیشن، چه ند که سیك له و ناسک و نازدارو نازه روه ره دانه ش ئه و ژیا نه تاله ببینن. پتیا ن وایه به وجۆره تۆله ی خۆیان ده ستیننه وه به شیك له ده رده مرگی خۆیان تووشی ئه وان ده که ن!

ناوی ژه نه پال زاده ی منیش به شیك بوو له و تۆله ئه ستانده وه. کاتیك به ندی یه کان میان به ژه نه پال زاده ناو ده برده پتیا ن وابوو به پاستی بیچووه ژه نه پالکیان ده نیودا هه یه نه ختیك گه ف و کۆی دلیان داده مرد.

هه روه که ئیسه نه سیل دارو نه خۆشه کان چه ز ده که ن خه لگی تریش به ده رده ی ئه وان گرفتار بێ، ئه مانه ش پتیا ن خۆش بوو لانی که م دووسێ نموونه یه که له و ژه نه پال و مه نه رالانه یان له نیودا بێ.

هیندیك جاریش ئه وه نده به رقی و کینه وه بانگیان ده کردم ده مگوت ئیستا دام ده گژنی و تیروپرم ده کوتن.

هه رچی هاوارم ده کرد "بابه وه لالا بیللا، ته لالا بیچووه ژه نه رال نیم" بێ سوود بوو. هه رکه سه منی ده برده وه سه ر ئه و پاشا یان ژه نه راله کۆن و تازه یه که بۆخوی ده ی ناسی. هه ر مه پرسه چه ندیا ن درۆی ژل زل له باره ی منه وه ساز ده کردن و بۆ یه کتریان ده گێرانه وه. ئه م به دب ختی یه له لایه که و بێ پاره یی له لایه کی تر، به جارێک پریشه یان ده ره ینا بووم. نه مه زانی ته گبیرم چیه؟ ئه وه نده م به ندیخانه دیبوو قه ت وه که ئه و جارم لێ نه قه و ما بوو.

گیله پیاو

جاران ئەگەر بە دەست بەتالیش چووبامە بەندیخانە، سەرەپای ئەوێ لەوێ بەکەیفی خۆم پارەم خەرج دەکرد کاتێک بەرەڵا دەکرام نەختیکیشم پاشەکەوت مەبوو.

ئێستا پەنگە پرسیار بکەن ئەو پارەم چۆن و لەکوێ پەیدا دەکرد؟ ئەمە ئێتر پیشەییەکی تایبەتی خۆمە و نامەوێ بە ئێوەی بلێم. تەنیا جارێک کە بێ پارە لە بەندیخانە دەرکەوتوم، ئەم جارەیی بەندیخانەیی سوپا بوو.

زۆرم پەرۆشی نیازی بوو، تا ئێستا پەرۆشی هیچ کەسم ئەوەندە نەبوو، پۆزپەشە بەبێ سووچ و تاوان دەبوو سێ سالی دیکە بۆی بخەوێ، ئەویش بێ هاو دەم و هاو پاز.

بەلام چارە نەبوو. خواحافیزییەکی ساردمان لێک کردو هاتمە دەر، چیتان لێ وەشپێرم؟ وەزەم ئەوەندە شپێزە بوو ئامادە بووم مەموو کارێک بکەم.

کە لە کبازی بێ؟ فیل و تەلە کە بێ؟ دزی بێ؟ جەردەیی بێ و هەرچی بێ.

من کە سەرەپای ئەو مەموو پەنج و کوێرە وەرییە هەر مەولم دابوو پاک و راست بێنمەوێ چ قازانجێکم پێ بپاڤوو لەوێ زیاتر کە پێم بلێن گیلە پیاو؟! هەیی دادو بێداد ناخەر بۆچی ئەمن تا ئێستا خۆم بە قوریانی خەلک کردو؟

ئێستا کەوا، ئێستا کە قەرارە شەمۆیە بەرێبم یەك شەمۆی سەرلەنوێ بگێڕمەو، بۆچی هەر بەراستی نەبمە کە لە کباز؟! بەلام بەدبەختی ئەو بوو نەم دەزانی چ بکەم!!

بپارم دابوو لەمەولا بەزەبیم بەوردو درشت دا نەیه. دەستم وەهەر کەس پابگا کە لە کێکی بۆ ساز بکەم و کلاوی هەر کەسم بۆ هەلکەوێ بپێنم.

هەوێل کارم ئەو بوو پارە یەك پەیدا بکەم، دەمزانی کە لە کبازی دەسمایەیی دەوێ، پیاوی بێ دەسمایە قەت هیچ بە هیچ ناکا.

هەروا بە سەر لێ شێواوی لە "بی ئۆغلی" پیاسەم دەکردو وەك پاوچی بەدوای نێچیردا دەگەڕام. لە ناکاو تووشی برادەرێکی پۆزگاری قوتابخانەم بووم. ئەو کۆنە

گیله پیاو
.....

ئاشنايه هر ئو "بصرى" يه بوو كه ئه گەر له بیرتان بئ بوو به هۆی ده ركرانم له قوتابخانه ی عه سكه رى.

له پۆژه وه كه له قوتابخانه ده ركرابووم نهم دىپۆوه و نهم ده زانى بۆته ئه فسه ريان چ كاره يه و ده ره جه ی چیه ؟

بصرى له قوتابخانه قوتابى يه كى پێك و پێك بوو و باشى ده خوێند، به لام به داخوه دوو زمان بوو، هر له به رته وه كه س خۆشى نه ده ويست و ئه ویش نۆوانى له گه ل كه س خۆش نه بوو.

بۆيه كه چاوم پێكه وت پووم وه پگێراو ده مه ويست لێى لاده م، به لام ئه و باوه شى بۆ گرتمه وه و پای گرتم و هاوارى كرد:
- په تاته .

زۆم پئ سه يربوو كه چۆن پاش چهند سال منى ناسيه وه، چونكه سه روسه كوتى من زۆر گۆرپابوو و ئه و فه ريدي جارن نه بووم. ئاخى ده زانى پياو سه روچاوى، ئاكارى، سه روسيمای به تپه رينى پۆزگار ده گۆپۆ و ده بپته شتىكى تر. شوينى كارو ژيانى پياو زۆر له و گۆرپانه دا كارى گه ره. ئه گەر پياو چل سال له كتيپخانه دا بئ هر نه ندازه قه له و و به خۆوه بئ، پاش ئه و ماوه يه په نگی كتيپه كان ده گرى و پوومه تى وه ك لاپه ره ی كتيپه كان زه رد هه ل ده گه رين.

هه روه ها ئه و كه سانه ش كه ساله ها له گه ل چه ته و پياو كوژو پياوخه راپان داده نيشن ئه گەر له پيش دا فره شته ش بووبن، ئه و هاو نيشينى يه ده يان گۆپۆ و سه روچاويان شيوه ی پياكوژو تاوانباران په يدا ده كا.

منيش كه چهند سال له به نديخانه ئاوى ساردم خوار دبۆوه، هه موو شتىكم وه ك پياو خه راپان ده چوو. ته نانه ت خه لك له چاوتى بېرینى من ده ترسا. جاروبار كه پيشم ده تاشى بۆ خۆشم له سه روسه كوتى خۆم ده ترسام.

ئه وه نده گۆرپابووم كه زۆر له دۆسته نيزى كه كانم نه يان ده ناسيمه وه. چ جاي بصرى كه له پيشداش نۆوانمان زۆر خۆش نه بوو.

..... گیلەپیاو

جا بۆیە بئىختیار پاوه ستام زۆر بەگەرمیەو ھاوارم کرد:

— حمزه! ھەردووک ئامێزمان لێک داو یەكترمان ماچ کرد. بصرى چاوى پریوو لە فرمێسك گوتى:

— چۆنى فەرىد؟

— سوپاس. باشم. تۆ چۆنى بصرى؟

ھەروا بەسەرپێوە نەختێك قسەمان کرد، نيزك نیوہ پۆ بوو بصرى گوتى:

— با بچین شتێك بخۆین دوايە قسان دەکەین.

بەبەر گازیئۆکان دا تێپەریین لە ھىچیان لای نەدا، ھەتا لەبەردەم گازیئۆیەکی دەرهجەيەك دا پاوه ستا. چووینە ژوور، خواردنى زۆر گرانبايى داوا کرد. شەرابمان خواردەو ھەو دەست بەقسان کرا. ئەمن لەسیرئ تا پیاوێ ھەموو بەسەرھاتی خۆم بۆ گێرايەو ھە. زۆر تێك چوو، زۆر ناپەھەت دیاربوو، بەناپەھەتییەو ھە گوتى:

شتێكم دەزانى، لەپۆژنامەكان دا باسى كەلەكبازى تۆم دەخویندەو ھە بەلام پێم وا نەبوو ھەمووى ھەرخەك دارى بەروحت دا داو ھەو بۆخۆت ھەربیریشت لەكەلەكبازى نەكردۆتەو ھە.

سویندم بۆ خوارد كە ھەموو قسەكانم راستن.

— سویند خواردنى ناوێ. لەسەرۆسەكوتت پاديارە راست دەكەى، ھەركەس لەجیاتى تۆ بايە ئیستا بەلای كەمەو ھەمىونێك پارەى ھەبوو.

پاشان زۆرمان قسە کرد، زۆرمان بەسەرھاتی پۆژگارى قوتابخانە بۆیەكتر گێرايەو ھە. زۆرم ھەول دا بزنام بصرى چ كاریە، بەلام ھەموو جارئ سەرى قسەى بۆلایەكى دیکە دەكێشا. سەروسیماى زۆر پێك پێك بوو، ھەرلەو ھەرا كە لەو گازیئۆ لۆكسە نانمان خوارد دیاربوو كە كاروبارى باش ھەلەدەسوێ.

پاش نان خواردن بانگی شاگردەكەى کرد. شاگردەكە حیسابى بۆ ھێنا، بصرى بەسێلەى چاو سەیریكى حیسابەكەى كردو گوتى:

— بانگی ئاغات بكە بۆ بزنام.

گیله پیاو
.....

شاگرد پښت، به لام بصری پانه وستا تا خاوهن گازیڼق دی. دهستی منی گرت و پښتین بڼی لای مه تبه خ.

ته باخ و شاگرده کان به دیتنی نیمه زور تیک چوون، بصری پاسته پڼی چووه سر مه نجه له کان، سری له سر مه لگرتن و بونی پیوه کردن:

— نه مه چ گووکاری په که؟!!

ته باخه که به جارتیک دهست و لاقی خوی ون کردو زمانی رهق بوو، به سپایی و پچپچر دهستی به قسه کرد، به لام بصری نه پانندی:

— چما به نیوه یان نه گرت له شاره وانی په وه پشکنه ر دی؟

له وکاته دا خاوهن گازیڼق وه ژور کوه و له دووره وه ٹیکلامیکي دوورو دریزی کیشا:

— قوریان خو چاوت لښه مه تبه خه که مان مه میسه پاک و خاویڼه.

بصری زور تووړه بوو هاواری کرد:

— نه مه کوڼی خاویڼه نه مه په خاویڼه که ی؟

دهستی دریز کرد سیسره په کی پی نیشان دا که له سر مه تبه خه که ده مات و ده چوو:

— نه وه تا. نه مه په نمونه که ی!

وهک فیل له حه مامی دژزرایڼه وه ته باخ و ناغا چاویان پی ده په پین.

له دلی خوم دا گوتم "سیسره نه وه موو ترس و له رزه ی بڼی چیه؟".

بصری به و ه موو بق و تووړه یی په وه گوتمی:

ده بی بی که یڼه راپوړت.

— جه نابی پشکنه ر تکات لی ده که م... حه زره تی جه نابی پشکنه ر.

بصری وهک جنیویکی گه وره ی پی درابی نه پانندی:

— پشکنه ر و ژه هره مار. پشکنه ر چ که ریکه؟ ده بی هه م جه زا بکړین و هه م گازیڼق که تان دابخه ن.

..... گڼله پياو

– قوربان پاره قيمه تی نيه، به لّام گازينۆكه مان دامه خه، ئه گه ر موشته ري به كانمان
ئو خه به ره ببيسن زۆر خراب ده بئ. به يارمه تي...
بصري نه ي هيشت قسه كه ي ته واو بكا پرسى:
– ته له فۆن كوا؟

چوو له لاي ته له فۆنه كه و ژماره يه كى وه رگرت:
– به پۆوه به رايه تي پشكنيني شاره وانيه!
ده ستي كرد به باسى مه سه له ي گازينۆكه و پاشان گوتى زۆر زوو پشكنه ريك بنۆرنه
ئيره.

پاشان ته له فۆنه كه ي داناو به خاوه ن گازينۆكه ي گوت:
"پيت وايه دنيا به ره لدايه. هه رچى پيتان خوش بئ وا بكن!"
ئاغا به راستى باش تيك چوو بوو، به ده نكيكى پپ له پارانه وه و لالانه وه وه گوتى:
– جه نابى پشكنه ر.
بصري نه راندى:

– پيم گوتى من پشكنه ر نيم.
ئاغا ترسى ئه وه ي بوو موشته ري به كان گوپيان له قسه كان بئ قۆلى بصري گرت و
برديه قوژبينۆك و ده ستي كرد به سرتة سرت.
پاشان ئيمه وه ده ركه و نين و خاوه ن گازينۆش تا به رده رگامان له گه ل هات و زۆر
به پۆزه وه به پۆي كردين.

بصري له به رخۆيه وه قسه ي ده كردو من حه وسه له م نه بوو بپرسم مه سه له چ بوو،
به راستى قه لافه تي پياوى ده تۆقاند. به رواله ت وا ديار بوو بصري يه كتيك
له فه رمانبه ره پايه به رزه كانى شاره وانيه، دياره له پشكنه رگه وده تره، په نگه
سه رۆكى به پۆوه به رايه تي پشكنين بئ، په نگه سه رۆكى شاره وانيش بئ!
بصري گوتى:

– ئه گه ر كارت نيه با بچينه مه كته به كه م.

گیله‌پیاو
.....

پتر سهرم سورما. خودایه، بازرگانه؟ نوینه‌ری پارله‌مانه؟ پاریزهره؟ چ کاره‌یه که مه‌کته‌بی هه‌یه؟

سواری تاکسی بووین و چووین له‌به‌رده‌م گوزه‌ریکی گه‌وره دابه‌زیین.
مه‌کته‌بی بصری ژووریکی زۆر جوان بوو، فهرش و میزوقه‌نه‌فه‌ی زۆر باشی تیدا بوون. کچیکی جوان و پێک و پێکیش له‌ژووره‌که‌ی پیشه‌وه دانیشتبوو که دیار بوو سکرته‌ریه‌تی.

بصری به‌ ده‌نگیکی سه‌رۆکانه‌وه پرسى:

– که‌س داواى نه‌کردووم؟

کچه‌که ده‌فته‌ری یادداشته‌که‌ی بۆ پاداشت.

– دووکه‌س داواى چاوپێکه‌وتنیاں کرد، شه‌ش که‌س ته‌له‌فونیاں کردووه‌و چوار بروسکه‌ش گه‌یشتون.

بصری بروسکه‌کانی وه‌رگرت و چووینه ژووره‌که‌ی پشته‌وه. ژووریکی زۆر لۆکس بوو. له‌دای خۆم دا گوتم "حه‌تمه‌ن یه‌کێک له‌ بازرگانه‌ گه‌وره‌کانه‌".

بصری سه‌یریکی بروسکه‌کانی کردو گوته‌ی:

– سه‌به‌ینێ له‌ ئی탈یاوه‌ میوانم دێن.

پرسیم:

– کێن؟

– وه‌فدیکی چوار که‌سی‌یه.

زۆر له‌ ژوورێ نه‌ماینه‌وه‌و وه‌ده‌رکه‌وتین، بۆ هه‌ر جێگا‌یه‌ک چووباین سواری تاکسی ده‌بووین.

بصری گوته‌ی:

– هه‌چ پێم خۆش نه‌ ئوتومبیلی تایبه‌تیم هه‌بێ.

سه‌رێکم بۆ له‌قاندو گوتم:

..... گیلەپیاو

– چاك دهكەى. ئوتومبىلى تايىبەتى ژانەسەرى زۆرە. ژانەسەرى شۆفىتو خراب بوون تەنەكچى و ھەزار ژانەسەرى تر.

– ناوہللا، مەسەلە ئەوہ نىہ. لەبەر ئەوہ يە من زوو لە مۆدیل وەرپەز دەبم. بەلام تاکسى وا نىہ ھەر مۆدیلک پىم خۆش بى سوارى دەبم، واتە لە راستىدا ھەموو تاکسى يەکان دەبنە ھى من، ھەر مۆدیل و ھەر پەنگىک حەزى لى بکەم لەبەردەستم دا يە.

ھىچ وەك ئەو بصرى سەردەمى قوتابخانە نەدەچوو، بەتەواوى گۆرپابوو. شەوئ سەرمان لەچەند گازىنۆ بار دا، خواردمان و خواردمانەوہ و کەيفمان کرد. ھەرلەوئ لەبارەکەدا کە سى ژنى بىگانەى جوانمان لەلا دانىشتبوون بۆ چەند دەقیقە يەك لەبىرم چوو کىم و لە کويم، بەراستى بنیادەم کويزەينە، چەند زوو دەگوئى.

زۆر لەمىژ بوو دەمزانى خۆشى و لەزەت لەمن حەرامە. دەمزانى ھەر وەختىک خۆش رابویرم و کەيف بکەم وەك مار پىمەوہ دەداتەوہ، بەو حالەش چەند دەقیقە يەك ھەموو شتىکم لەبىر چۆ بۆوہ.

لاى نيوەشەو چووینەوہ مەنزەلەکەى بصرى، لە شوقە يەكى سى ژوورى دا لەلاى ژنىكى یۆنانى دەژيا. کارى ناوما لىش ھەر ئەو ژنە بۆى دەکرد. کاتىک وەژوور کەوتىن ژنەکە بەپىرمانەوہ ھات و بەخەوالووی پرسی:

– جەنابى بصرى! ئەمەق تەلەفۆنت کرد ھىچت لى تىنەگەيشتم، لە شارەوانى بووى! کویت دەپشکنى؟!

ھەردووکمان سەرخۆش بووین، بصرى پىکەنى و گوتى:

– دا يە قاوہ يەکمان بۆ ساز بکە.

بەدەست ئەو موەمما يەوہ وەخت بوو شىت بىم. پرسىم:

– بصرى گيان تۆ کارت چيە؟

قافايەكى کىشاو گوتى:

گیله پیاو
.....

– هیتشتا حالی نه بووی؟

– ناوه لالا.

– هردو کمان هاوکارین، فهرقی نه وه یه تق پابردووت هیه و من نیمه. نه مپړ
نیوه پړ نمونه یه کم نیشان دای. چما نه ت دی پینسه د لیرم له خاوه ن گازینو که
وه رگرت؟

– نازانم چونت لئ وه رگرت؟

– نهی چوینه قوژینه که نهو سرته سرته مان چ بوو؟!

– به گیانی تق پیم و ابوو کار به ده ستیکی پایه به رزی شاره وانی! وه ک به پړوه به یری
کشتی پشکنین!

– باشه. فهرقی من و که له کبازنکی خاوه ن پابردو نه وه یه. نهو ده چی خوی
ده کاته پشکنه رو کاره که ی لئ ناشکرا ده بئ، به لام دیتت من چوئم پوله که م یاری
کرد؟ جنیوم به کابرا دا چونکه لای و ابوو پشکنه رم. ده زانی بؤ وام کرد؟ بؤ نه وه ی
قته بیرى نه وه نه کاته وه شکایه تم لئ بکا، با و ایزانی هه رشکایه تیکی بیکا
دیتنه وه به رده ستی خؤم.

پاستی به که ی ویستم ده رستیکی تق دابده م که که له کبازنکی له میژینه ی.

من له ژيانی خؤم دا نه وه نده گیراوم و نهو هه موو دزو درؤزن و که له کبازو پیاو کوژه
جوړاوجؤره م دیوه به لام هیچیان وه ک نهو بصری به نه بوون. له بصیرم پرسى:

– باشه نه که ر له مه تبه خ سبیره ت نه دیتبایه چیت ده کرد؟

وه ک قسه یه کی زؤر سه یرم کردبئ قاقا پیکنی و گوتی:

– مه به ست نه وه یه که هیندیک میوانخانه په نگه خاوین بن و سبیره یان لئ
نه بئ!

– به لئ، نه که شانسه که نهی هیئى و سبیره نه بئ ته گبیر چیه؟

بصرى ده ستیکی بؤ گیرفانی چاکه ته که ی بردو گوتی:

..... گیله پیاو

– پیاو نابې هېچ کاتیک کاری خوی به شانس بسپیږی پاشان قوتووه شقارته یه کی له گیرفانی دهره یتاو نیشانی دام:

– بېوانه نه م قوتووه! هه میسه پره له سیسره. هر نه وهختی که سهری مه نجه له کانم هل ده دایه وه ته ماشام ده کردن دووم له مانه له سهر سه کویه که به ره لا کردن. نیستا تیگه یشتی که له کبازییش ریگای خوی هیه و ده بی به دهرس فیری بی؟!

ژنه که قاوه ی بې هینانین خوادمانه وه تا لای به یانی به قسه ی خوش پامان بوارد. بصری کاری وای کردبوو که من به خوم دا ده شکامه وه، نه قلی شه یتانیش پینان پانه ده گه یشت. بصری ده یگوت: نه گهر گوئی بې قسه ی من پابگری ژانست دابین ده که م. بپرارمان دا ده ست وه ده سستی یه کتر بده ین و پیکه وه کار بکه ین. وه سبه ینی پا به دوو ئوتومبیلی ناخر مودیل وه چوینه فرۆکه خانه بې پیشوازی میوانه ئیتالیا یی یه کان. نه و ئوتومبیلاننه مان له بنکه یه که به کری گرتبوو.

من و سکرتریږه جوانه که ی له ئوتومبیلک دا دانیشتن و خوشی به نه نیا سواری نه وی تریان بوو. کاتیک میوانه کان دابه زین بصری به خیراتنی کردن، نه وه نده په وان به زمانی فهره نسه یی قسه ی ده کرد سهرم سورما بوو. منی به ناوی به پړوه به ری دامه زراوه که (مؤسسه) پی ناساندن و دیاره که که ش سکرتریږ بوو.

له مه کته ب میوانداری یه کی سهری لی کردن، پیشه کی دووسی شووشه ویسکی دهرخوارد دان و پاشان گوتی:

"فهرمون دامه زراوه که مان ببینن". بې خوی پیش که وت. دهرگای کری نشینه کانی گوزره که ی ده کرده وه دووسی قسه ی له گهل ده کردن نه حوالی دهرپرسین و پاشان دهرگای پیوه ده داو ده چ شوینیکی تر.

به کورتی وای نیشان دا که نه و گوزره هه مووی هی نه وه و خاوه نی نه و دام و ده زگایانه هه موویان به رده سستی نه ون.

گىلەپياو
.....

تەنانت دووسى دوكانى بەرگىدرووى تىدا بوون ئەوانىشى بەمىوانەكان نىشان دان وگوتى "ئەمانە جل و بەرگى فەرمانبەر كرىكارەكانى خۇمان دەدروون".
مىوانەكان دوو پۇز لە ئەستەمبول مانەو. بصرى نەخشەكەى ئەوئەندە پىك و پىك كىشاپو كە بەستەزمانانە پەيمانىكى بازىرگانى زۆر قورسىان لەگەل بەست و مىليۇنىك لىرەيان دايە كە شتوومەكى بازىرگانىيان بۇ بنىر.

من لەگەل زۆر كەسى كەلەكبازو تاوانبار سەروكارم بوو، ھەمويان ھەول دەدەن بەلگەيك بۇ ئەو كارانەيان بتاشن و وىژدانى خۇيان ئاسوودە بكن. ھىچيان وەك ئەم بصرىيە نەبوون. ئەو بە ئاشكرا شانازى بەوئەو دەكرد كە كلاًو لەسەر خەك دەئ.

پۇزىكىيان لىم پرسى:

– تۆكە ئەو ھەموو گووکارىيەت كىدو، چۆن تا ئىستا پىئو نەبووى؟!
– ئەمە ھۆى زۆرە. من كارەكانى خۇم وا تىكەل پىكەل دەكەم كە كەس سەريان لى دەرنەكا. ھەمىشە سى چوار كەسى دىكەش تىئو دەگلىنم تا ئەگەر تووش بووم چوار پىنجىك لەو سەرزەنەش لەگەل من پىئو بن. ھەر بۆيە كەس كارى بەكارى من نەداو.

ھۆيكە تى ئەوئەيە كە من قەت كارىك دوچار ناكەم. ھەمىشە شىئوئەى كارەكەم دەگۆرم. ئەوانەى پىئو دەبن ھەمىشە چەشنىك كار دەكەن. كاتىك لە بەندىخانەش دەردەچن سەرلەنوئ ھەر وەدواى كارەكەى پشوويان دەكەونەو.
ھۆى سىئەم ئەوئەيە كە من لە سەرەتاو تا ئىستا بەتەنىام كار كىدو و كەسم نەكردۆتە شەرىك.

لەولاتى ئىمەدا ھىشتا تەربىيەتى كۆمەلايەتى نەگەىشتۆتە ئەو پادەيە كە خەك كارى ھەرەوئەى بكن.

لە تەواى ئەو دامەزراو و كومپانىيانەدا يەكك ناپىنى كە سى سال بى كار بكا. چونكە ھەمويان ھەر بىر لەو دەكەئەو چۆن كلاًو لەسەرى شەرىكەكانيان بنن.

گیله پیاو گیله پیاو

هه ریۆیه پیاو ناتوانی هیچ کاریک به کۆمهڵ بکا. ئه ویش دزی به کۆمهڵ! ئێوه ی
خاوه ن پێشیننه بۆیه تووش ده بن که باوه پتان به خۆتان نیه و هه ل و مه رجی ولاتی
خۆتان باش نانا سن.

بصری سه ره نجام فه لسه فه ی دوو درۆی خۆی بۆه لپشتم و ئه مجار گوتی:

- زو ساز به برۆین.

- بۆ کو ئی.

- بجینه ئه نقه ره.

- بۆچی؟!

- پێکنی و گوتی:

- بزانه هیشتا چه ند کالی. که ره گیان ئاخه نازانی پیاو ده بی پاره له جیگایه ک
په یدا بکا و له جیگایه کی تر بیخوا. ئیمه ده بی هه رچی زووتره له ئه سته مبول
برۆین هه تا ئه و ئیتالیایانه نه توانن شوینمان هه لگرن.

به دوو جاننا پاره وه که وتینه پئی. لیم پرسی:

- باشه ئه ی ته گبیری ئه م شتوومه کی مه کته ب چیه؟

- کو په گو ئی مه ده ری. با بۆسکرتیژه که م بن. به مه رجیک ئاقل بی و پێش ئه وه ی
حکومه ت ده ستیان به سه ردا بگر ئی له ناویان به ری.

من زۆرم ده ری ده ری کیشاوه، زۆرم ئه م شارو ئه م شار کردوه، به لام قه ت
هینده ی ئه و پۆژه خه مناک نه بووم. پیم خۆش نه بوو له ئه سته مبول برۆم. دلم
خه به ری دا بوو که تووشی به ده ختی به کی تازه ده بم.

به لام چاره نه بوو. له کاتی که دا سه رم لئ شۆابوو و نه م ده زانی بصری چۆن
په فتار له گه ل ده کا، سواری قه تار بووین و به ره و ئه نقه ره که وتینه پئی.

له بهر په نجه ره ی قه تار ویستا بووم، ته ماشای ده ورو به ری پێگام ده کردو بیرم له
حالی خۆم ده کردوه. به سه رهات و پووداوه کانی پابردوو هه روه ک دارته له کان به
خیرایی به بهر چاوم دا تیده په پین. له دلی خۆم دا گوت:

گیله‌پیاو
.....

"تق کابرایه‌کی خاوه‌ن پابردویی، هه‌موو پتگایه‌کت لئی به‌ستراوه، ته‌نیا پتگای به‌ندیخانه‌ت له‌ پیتشه".

بپریارم دا خۆم بده‌مه‌ ده‌م ئاوه‌که. نیت‌له‌مه‌ولا نه‌م ده‌ویست به‌بێ نامانچ هه‌ول بده‌م و به‌ پیچه‌وانه‌ی لافاو پتی هه‌لگه‌ریم.

باوه‌رم به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر نیه. نازانم ژبانی من بۆچی هه‌ینده سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یه‌و هه‌یج کارێکم به‌ده‌ست خۆم نیه.

بصری نه‌خشه‌ تازه‌که‌ی بۆ باس کردم. یاری‌یه‌کی مه‌ترسیدار بوو. هه‌موو گیانم له‌رزى. ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ته‌ماحی ئه‌و به‌شه‌ نه‌بایه‌ که‌ قه‌رار بوو بمداتێ هه‌رله‌وێ لیتی جیا ده‌بوومه‌وه‌و وه‌دوای کاری خۆم ده‌که‌وتم، به‌لام مالی ته‌ماح خرابی که‌ زۆر که‌سی به‌دبه‌خت کردوه، ئه‌و نه‌خشه‌ی بصری کیشابویی داهاتی زۆر بوو، زوو ده‌بوومه‌ میلیۆنێرو ئه‌و ئاوا ته‌ دێرینه‌م وه‌دی ده‌هات. که‌ گه‌یشته‌نه‌ ئه‌نقه‌ره‌ بصری گوتی:

– ده‌بێ ده‌سبه‌جێ ده‌ست به‌کاریکه‌ین.

– بابه‌ دووسی پۆز پاوه‌سته‌ پشوویه‌ک بده‌ین.

– نا، گیانه‌که‌م وه‌خت ئالتوونه. نابێ ده‌رفه‌ت له‌ کیس خۆمان بده‌ین. ئه‌و کاره‌

تازه‌ که‌ ده‌ست پێ‌کرا‌بوو زۆر خه‌ته‌ر ناک بوو: پاره‌ چاپ کردن!

زۆر ترسان؟ هه‌قتانه. ئه‌م کاره‌ گالته‌ نیه. ئه‌گه‌ر پیاو تووش بێ په‌ندیکی به‌سه‌ر دێنن بۆ هه‌وت پشته‌ ته‌مبێ ده‌که‌ن.

خۆتان باش بیرى لێ‌که‌نه‌وه‌ منى قورپه‌سه‌ر که‌ ده‌مه‌ویست ئه‌و نه‌خشه‌ خه‌ته‌رناکه‌ جێ‌به‌جێ بکه‌م له‌ چ حالێک دا بووم؟

دووسی جار خه‌ریک بووم ده‌ستی لێ‌هه‌لگرم و برۆم کارێکی دیکه‌ په‌یدا بکه‌م. خۆ پارووه‌ نانێک قات نه‌بووه. به‌لام مالی ته‌ماح خرابی که‌ نه‌ی هه‌شتت بپریار بده‌م.

..... گیله پیاو

بصری دهسبهجئ نامرانی کاری ناماده کرد، ماکینهی چاپ، پهنگ و همموو که رهستهی پپووست. هممووی کرین و خانووکی دوری له دهرهوهی نهنقهره بهکری گرت.

ئهم خانوو له نيزيك ږنگای قهتار بوو. دو ئيزگهی قهتار له نهنقهره دور بوو. همموو کارهکان بهپي نهخشهیهکی ورد دهچوونه پيش.

کاتیک ماکینهو کهل وپهلهکه مان بردن کاره بنهپهتیه که دهستی پی کرد. بهپاستی پیتان وانهبی دهمانهویست پاره چاپ بکهین؟ نا، نهو کاره زور دژوارهو کاری همموو کهس نیه. نهخشهکهی ئیمه زور لهوه هاسانترو بی ژانهسهرتر بوو. بۆ بهیانی بصری چوو لهی سهپرافیکی گهره که یهکک له جوولهکهکانی نهنقهرهیهو پیاوکی پاره دارو ناسراوه. پینچ هزار لیرهیییهکی دهرهیناو گوتی: ببووره دهکری نههمان بۆ ورد بکهیهوه؟ مال خراپه دهسبهجئ سندووکهکی کردهوهو بۆی ورد کردینهوه. لای نیوهپۆ دیسان چوو لهی و هزار لیرهیییهکی وی دا:

— زور ببووره، نههمش ورد بکهوهو ههقی زهحمهتی خوشتی لی ههگره. کابرا که بهیستنی ههقی زهحمهت زاری پر ببو له ناو پیکهنینیکی وای کرد که ددانه کرمییهکانی دهرکهوتن:

تکات لی دهکه م. نه قسانه چین؟

بهلام چونکه جاری پیشو دیتبووی که بصری پارهکهی نهژماردو ههروا خسته گیرفانی، بهوهیویه که "کوپه حاجی" یهکی گیر کهوتوه لهجیاتی هزار لیره ترسه لیرهی ژماردو دایه دهست بصری.

— فهرموو قوریان.

بصری دیسان پارهکهی بی ژماردن خسته گیرفانی و گوتی: "زور سوپاس"

نیواری دیسان چوو لهی و کاغهزکی سه لیرهیی وی دا:

— کاکه بمبووره توخوا نههمش...

گیله پیاو
.....

— تكات لی ده كه م، كاكه؟ كاری نیمة نه وه یه. پوژنی ده جار ته شریف تان بی،
سه سه رم.

نه مجاره یان هشتا لیره ی ژماردو دایه ده ست بصری.
سه عات هشت و نژی شه و كه سه پراف خه ريك بوو دای بخا، بصری دوویاره
چژه لای. سه رراف كه چاوی به و موشته ری به ده به نكه كه وت زه رده خه نه یه کی
هاتی:

— نه مریكتان هه بوو؟
بصری له كاتیک دا وای نیشان ده دا كه له شتیك ده ترسی، ته ماشایه کی نه م لاو
نه ولای خژی كردو پاشان سه ری برده پیش و به سپایی پتی گوت:
نه و پارانه ی داومن به تق قه لب بوون.
وه ك كوتكت له سه ری كابرای سه رراف دابی، تیک پابوو، هه رنه وه نده بوو دیقی
نه كرد:

— چی؟ كاكه. توخوا به راستیته؟
— به ئی.

سه پراف خه ريك بوو هاوار كاو كار كه پیس بی!
بصری ژور هییدی و له سه ره خق گوتی:
— كاكه نابروومان مه به، من هاتووم پاره ی نه سلت بده می و نه وانت لی
وه ریگرمه وه. فهرموو.

ده سه به چی سی هه زار لیره ی ده رهیناو خستی هه رمیزی سه پرافه كه.
كابرای سه پراف كه ده ست و لاقی وه كه میژوك ده له رزین هه ستی ده كرد نه م
ماسته بی موو نیه، ناكه نه و موشته ری به بیه ویی كلاویکی له سه رنی. نه ی ده ویزا
سندووقه كه ی بكاته وه. نیتر نه ی ده زانی بصری ژور له و كه له كپازو دایکی
خوگی تره.

بصری نه ختیك كشاوه دواوه و گوتی:

..... گڼله پياو

كاكه ! ئه م پارەيه لای تۆ بڻ . به كاوه خۆ پارەكه ی من بدۆزه وه و جیای كه وه به یانی بۆی دیمه وه . به لام تكات لڻ ده كه م هه ر له بهر خاتری خوشت بڻ له لای پۆلیس و خه لگی ترمه ی دركینه . نه گینا بۆخۆت پتوه ده بی .

بصری پۆیشته و كا برای جووله كه هه تا نیوه شه و ئه و پارە ی كه ئه و پۆژه له خه لگی وه رگرتبوو خسته ی ژیر زه پهبین ، به لام هه رچی كرد پارە قه لبه كانی نه دۆزیه وه .

بصری به یانی زوو چۆوه :

– كاكه دۆزیتنه وه ؟

– نه خێر . نه متوانی بیان دۆزمه وه .

بصری زه رده یه کی هاتی و گوئی :

– ده مزانی بۆت نادۆزیتنه وه . نه كه هه رتۆ ، گره و ده كه م هه موو پسپۆره كانی دنیا كۆ وه بن ناتوانن ئه و پارانه ی من چاپم كردوون له گه ل ئه سه له كان لێك بكه نه وه . به مه رجێك له نێو خۆمان ده رنه چۆ و به كه س نه لێتی ئاماده م هه موو مانگیك سه د هه زار لیره ت له م پارانه بده می .

كا برای سه رپراف ده تگوت ئیزرائیلی میوانه و ئیستا نا ئیستا گیانی ده كێشی . بێده نگ پالی وه كورسیه كه دابوو و گوئی بۆ قسه كانی بصری راگرتبوو . هێشتا نه یده توانی باوه پ بكا كه ئه مه راسته .

بصری بۆ ئه وه ی زه بهری دووه م بوه شینتی و به شی دووه می نه خشه كه ی جی به جی بكا گوئی :

– هه ر ئیستا هه سه له گه لم وه ره بۆ كارگه كه م . له و كاغه زه چاپ كراوانه چه ندی پێت خۆشه بینه و به وردی تا قی بكه وه ئه گه ر قسه كه م پاست بوو سه ودا ده كه ین . بصری و كا برای جووله كه هاتنه وه كارگه . من له وئ وه ك كرێكاری فه ننی كارم ده كرد .

گیله‌پیاو
.....

له‌یه‌کټک له ژووره‌کانی بنه‌وه‌دا ما‌کینه‌ی چاپمان دامه‌زړاندېوو. پاره‌یه‌کی کاغه‌زی
ژورمان به‌په‌رش و بلاوی له‌سه‌ر تاقه‌کان و له‌سه‌ر زه‌وی دانابوو.
بصری منی پټ ناساندو پاره‌کانی پټ نیشان دا:
— کامه‌یانت پټ‌خوښه‌ه‌لی گره‌و تاقی بکه‌وه.

کابرا چه‌ند کاغه‌زی وړېو درشتی جیا‌کرده‌وه‌و پوښت.
سه‌پرپاف به‌و مه‌رجه‌ پازی بوو که‌ ئیمه‌ هه‌موو پاره‌که‌ له‌ ژوورې بژم‌ترین و
ته‌سلیمی بکه‌ین. پاشان‌ئو پاره‌که‌ی خوی کاتی گه‌پانه‌وه‌ له‌قه‌تاردا ته‌سلیمی
ئیمه‌ بکا.

بصری‌ئو مه‌رجه‌ی قبول‌ کړد. ئیمه‌ ده‌بوو سه‌د هه‌زار لیره‌ له‌و پارانه‌ که‌
ده‌مانگوت‌ خۆمان چاپمان کړوون و له‌پاستیش دا پاره‌ی پاست و حیست‌یی بوون
بدین و په‌نجا هه‌زار لیره‌ له‌ سه‌پرپاف وه‌ریگرین.

دیاره‌ پټتان سه‌یره‌، یانی چی؟ چما ئیمه‌ گیامان به‌کټوی یه‌وه‌ خوار‌دېوو؟ به‌لام
نه‌خت‌یک پاره‌ستن با ته‌واوی نه‌خشه‌که‌تان بټ‌باس بکه‌م.

قه‌رارو مه‌داری ئیمه‌‌ئو ده‌بوو کات‌یک من له‌قه‌تاردا پاره‌که‌م وه‌رگرت له‌ یه‌که‌م
ئیزکه‌ دابه‌زم و پسته‌پټ بچه‌ فروکه‌خانه‌و چاره‌پوانی بصری بم.

کاری بص‌ریش‌ئو ده‌بوو پاش رویش‌تنی قه‌تار ته‌له‌فون بټ‌ئیزکه‌که‌ی تر‌بکاو
پول‌یسی ر‌یگای ناسن ت‌ی‌بگه‌یه‌نئ که‌ جانتایه‌که‌ی به‌ سه‌ده‌ه‌زار لیره‌وه‌ له‌فلان
فارغون دا لئ به‌ج‌ی‌ماوه‌و پاش‌ئو ده‌ی هه‌موو نیشانه‌کانی پټ‌گوټن داویان لئ
بکا که‌ جانتاکه‌ پ‌اگرن تا‌خوی ده‌چئ.

نه‌خشه‌که‌ به‌ته‌واوی پاست بوو. ئیمه‌ دلنیا بووین کات‌یک پول‌یس بج‌یته‌ کوپه‌ی
کابرای سه‌پرپاف و پرس‌یار بکا‌ئو جانتایه‌ هی کټیه‌، سه‌پرپاف له‌ ترسی‌ئو ده‌ی
پاره‌کان قه‌لب بن‌ده‌لئ نازانم. به‌وجوړه‌ به‌ب‌ی‌ماندو‌بوون په‌نجا هه‌زار لیره‌مان
ده‌ست ده‌که‌وئ و ده‌توان‌ین به‌دل‌یک‌ی ناسووده‌وه‌ بج‌ینه‌ یه‌کټک له‌ ولاتانی
درواس‌ئو له‌ویش‌ شانس‌ی خۆمان تاقی بکه‌ینه‌وه‌.

..... گێله پیاو

سه پرپاف هاته مالى. بصرى سه دهزار لیره ی خسته جانتایه ك. له پێش چاوى كابر
ژماردمان و دامانه دهست.

منیش له گهڵ سه پرپاف چووم سواری قهتار بووم كه په نجا ههزار لیره كه ی لى
وه ریگرم.

له نێو قهتاره كه دا كۆپى كابرای سه پرپاف چاوه پێمان بوو. جانتایه كى دایه دهستم
كه په نجا ههزار لیره ی تیدا بوو. هه له وێ به سه رم كرده وه ته واو په نجا ههزار
لیره بوو.

به م جۆره به خاترجه مى چوومه دهی.

له ئیزگه ی دواتر دابه زیم. چه ند ههنگاوێك پۆیشتم دهستم قورس بوو. یه كێك
دهستى خسته سه ر شانم. ئاوړم دایه وه دیتم پۆلیسه گوتی:

— وه دوام كه وه!

ترسام به لام زۆرنا. له دلى خۆم دا گوتم: "ئه مجار به هه له چوى".

ئه فسه رى پۆلیس گوتی:

— راستم پى بلێ ئه م پارانه ت له كوێ بووه. ئه مانه قه لېن...!!

قه له مى دهست و پى یانم شكاو زمانم په ق بوو. تازه تیگه یشتم كابرای سه پرپاف چ
كلوێكى له سه ر ناوین. پاش ئه وه ی من دابه زیم ئه ویش دابه زى بوو و جانتای
پاره كه ی بردبوو. بصریش دهستى له هیچ گیر نه بوو.

برایان! به خۆپایى پیم پى مه كهنن. پتویستیش نیه بۆم به په رۆش بن. بۆخۆشم
نازانم چ ناوێك له وه به سه رهاته ی خۆم بنیم، قیسمه ت، چاره نووس، یان هه ر
ژه هره مارێكى تر؟!

وهك ده لێن "فه قیرى خۆشه قۆپتى ناخۆشه".

به لام هه رچى بێ ئه مجاره یان كه س به تاوانبار نازانم. ئه مجار من نه بوومه
داردهستى كه س. له سه ر هیچ كه س ناچه به ندىخانه. ده چم سزای كارى خراپى
خۆم وه ریگرم، سزای كه له كبانى یهك ده كێشم كه به ئه نقه ست خه ريك بووم بیهكم.

گیله پیاو

هر یویش د لنیام که نه مجار زور ده مینمه وه به پیچه وانیه جاران که چونکه بئ
تاوان ده گیرام زو به رده بووم، نه جار به خاترجه می ده بئ پالی لی بده مه وه.
زورم کومه گ پئ بکن هری له بیست سال. هتا بیست سالی دیکه ش خوا
ده زانی کئ دهری و کئ دهری.

له وانه شه قیسمه ت جاریکی دیکه دهره وه ی به ندیخانه م پئ نیشان بداته وه.
له وانه یه بشمیتیم و دووباره پیشهات و کاره ساتی سه یرو سه مه ره ببینم. پیاو هتا
نه مرئ نازانی چی به سه ر دی.

ترواو